

*MASTER
NEGATIVE
NO. 93-81277-4*

MICROFILMED 1993

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES/NEW YORK

as part of the
"Foundations of Western Civilization Preservation Project"

Funded by the
NATIONAL ENDOWMENT FOR THE HUMANITIES

Reproductions may not be made without permission from
Columbia University Library

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright law of the United States - Title 17, United States Code - concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material.

Under certain conditions specified in the law, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or other reproduction is not to be "used for any purpose other than private study, scholarship, or research." If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

This institution reserves the right to refuse to accept a copy order if, in its judgement, fulfillment of the order would involve violation of the copyright law.

AUTHOR:

HERONDAS

TITLE:

HERONDAE MIMIAMI

PLACE:

LIPSIA

DATE:

1894

Master Negative #

93-81277-9

COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES
PRESERVATION DEPARTMENT

BIBLIOGRAPHIC MICROFORM TARGET

Original Material as Filmed - Existing Bibliographic Record

88H4521

1894.

IE94

Herodas.
~~Herondas.~~

Herondae Mimiambi; accedvnt Phoenicis Coronis-
tae, Mattii Mimiamborum fragmenta. Itervm edi-
dit Otto Crvsivs. Lipsiae, in aedibus B. G.
Tevbneri, 1894.
xxxvi, 156 p.

Restrictions on Use:

TECHNICAL MICROFORM DATA

FILM SIZE: 35mm

REDUCTION RATIO: 1x

IMAGE PLACEMENT: IA ☒ IB IIB

DATE FILMED: 9-16-93

INITIALS: M6-4

FILMED BY: RESEARCH PUBLICATIONS, INC WOODBRIDGE, CT

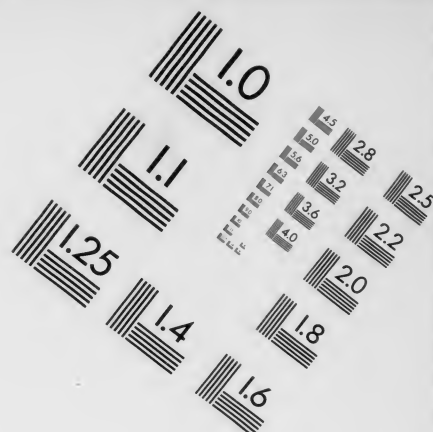
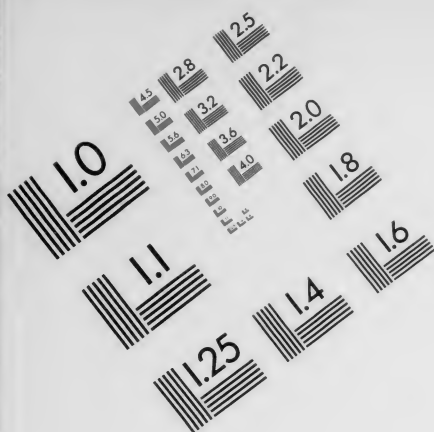


AIIM

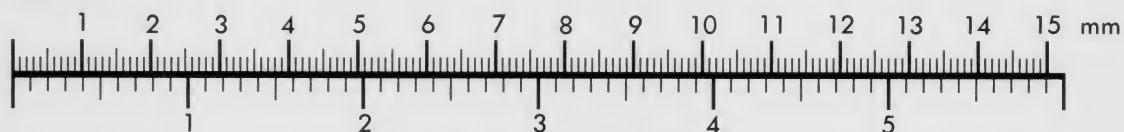
Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

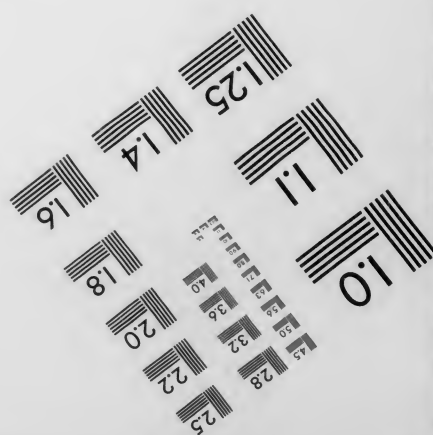
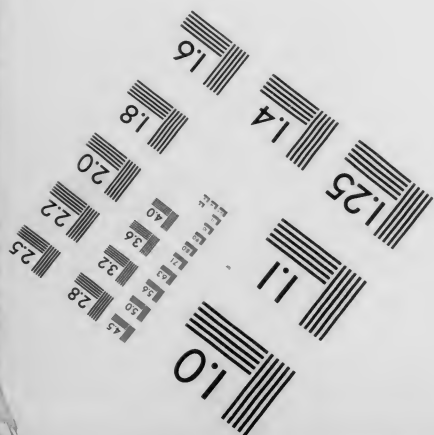
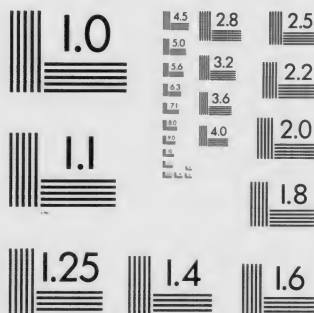
301/587-8202



Centimeter



Inches



MANUFACTURED TO AIIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.

PERRY
LIBRARY
1936

Columbia University
in the City of New York

THE LIBRARIES





HERONDAE MIMIAMBI

ACCEDVNT

PHOENICIS CORONISTAE
MATTHI MIMIAMBORVM FRAGMENTA

ITERVM EDIDIT

OTTO CRVSIVS



COLUMBIA
UNIVERSITY
LIBRARY
LIPSIÆ

IN AEDIBVS E. G. TEUBNERI

MDCCCXCIV

88H4521

IE94

WILLIAM
VINTAGE
LONDON
LONDON: TYPIS, B. G. TEBNERI

5-1-47 M.J.
PRAEFATIO EDITIONIS PRIORIS.

Herondae vel Herodae, poetae Callimachi fere aequalis, mimiambos e papyro Musei Britannici CXXXV diligenter transcriptos anni MDCCCXCI aestate primus edidit F. G. Kenyon; fidelissimum totius papyri exemplar solis ope confectum ante paucos menses emissum. Kenyon in ipsa fere libri scriptura cognoscenda operam suam continuit; multa egregie expedit, corrupta fere nihil. Audaciorem se praebeuit qui eodem fere tempore quo Kenyon primam recensionem se edidisse professus est, W. G. Rutherford; sanos locos haud paucos coniecturis tentavit, sed idem quaedam invenit quae non cuivis occurrent: quare merita laude non omnino est defraudandus. Acerrima statim censurarum et commentationum velitatio facta; inter primos prodierunt Blass Bücheler Crusius Diels Ellis Gercke Günther Hicks Jackson Kaibel Nicholson Palmer Weil. Paucis mensibus intermissis H. van Herwerden HPQIAOT poemata octo brevi commentario illustrata Mnemosynae volumini vicesimo (p. 41—100) inseruit. Qui quidem versus multos emendatiores edidit, ita tamen, ut et ipse coniecturae nimium tribueret. Ego meum mihi exemplum conscripseram et specimina quaedam Philologi volumine quinquagesimo exprimenda curaveram,

a*

cum Buecheleri beneficio nitidus ille mihi adfertur libellus Bonnae vere huius anni editus, quam mimorum Herondae recensionem primam esse iure dixeris. De summa rei, quae in aestimanda libri manu scripti virtute posita est, cum Buechelero mihi fere convenire non sine gaudio intellexi, quamquam bonae quaedam primae manus scripturae immerito ab eo abiectae videntur. De singulis quoque quaestionibus persaepe aut consentiebam aut adsentiebam; nec tamen deerant quae mea ratione melius explicari vel suppleri posse et aliis et mihi probavi (cf. quae breviter significavi in diurnis litterariis Zarnckii h. a. col. 572). Itaque egregio illo opusculo multum et promotus et incitatus et confirmatus grato animo ad laborem susceptum revertabar.

Paucis ego contentus poetae versiculos dedi quantum fieri potuit ad primae manus litteras constitutos. Recentioris manus correcturae eadem lege admissae, quae coniecturae hominum doctorum. Gravioribus mutationibus omnino opus non esse mihi persuasi verbis poetae diligenter enarratis. Scribendi rationem ad certas scholae regulas poetae ignotas dirigere nolui, praesertim cum miram illam scripturae varietatem variam interdum pronuntiationem imitari probabile sit. De dialecto perdifficilis est quaestio. Nam formis ionicis atticisque doricas poeta Couis adpersit, atque adeo ipsos hominum mores diversos diversa elocutione expressisse videtur. Veluti III 35. VII 88 inepta *τάλης* forma mulieres utuntur cavillantes (sim. II 20. 29*); gallum *οϊκίης τοί-*

[*] De his locis mutavi sententiam, cf. infra p. X. XIX.]

χων κήρυκα, quod olim in dubitationem vocavi, IV 12 abundantius appellat femina precans; *ύμέων* in lenonis oratione pro domo habita II 27 creticum explet, *ήμείων* I 46 (tenenda enim lectio pristina) in sermone vetulae hariolantis molossum, cum *ύμέας ύμέων* sim. plerumque per synaloephen in spondeum contrahantur. Adde quod poeta quaedam consulto variavit, ut commodius vel dulcius pronuntiarentur. Huc refero e. c. *πάλι* ante *μ* II 52 *πάλι μνήν* (*πάλιν* V 47. VII 6. 98 ante *φ η*, in pausa), atque, quod gravius est, *μιν* et *νιν* formas, cf. III 31 *έρώ μιν*, VII 12 *έκ μιν αντήν*, VII 101 *έρώ μιν**); III 33 *όκως νιν*, 54 *ύπνος νιν*, 90 *λαβεῖν νιν*, 96 *όκως νιν*, VI 21 *τριτημέρη νιν*: nam post consonantes dentales (*σ ν*) commoditatis causa *νιν* eum prae-tulisse vides; unde et Rutherfordum aliosque *μιν* perperam ubique restituisse et alteram manum V 70 post *κήπιδους* coniectura vix probanda *μὲν* in *μιν* mutasse colligi potest. Ex eadem lege *έν γναφέως οίκω* dixit IV 78, *βατηρόη κνάψη* VIII 43. Simile ni fallor illud, quod *σάμβαλα σαμβάλισκων* VII 60. 125 scriptum est post vocalem, post consonantem *άμβαλούχην* VII 19, atque quod rariores illae quae a *τ* incipiunt pronominis relativi formae quattuor locis vocalem insequuntur (II 64 *μεν, τής τελέω*, IV 17 *έποιεύμεσθα, τάς*, V 28 *δρῶντα τῶν*, VI 31 *καί ταῖσι*), uno loco post caesuram consonantem (III 21); nam *τά λής* III 35. VII 88 etiam hinc offensionem habet. Aliud consilium versibus quibusdam poeta secutus est, in quibus pro usitatis illis *όκως κοῖος* adhibuit *όπως ποῖος*, cf. VII 22 *όπως πέπηγε,*

[*] VII 113 *θῶ μ[ι]ν* lectio incerta.]

II 28 *κάκ ποίον* | *πήλον πεφύρηται*, V 9: consilio enim, non errore *π* illae ternae vel quaternae congregatae sunt. Denique a vocabulis singularibus manus abstinendas esse vix est quod moneam. Velut quod Rutherford et Herwerden corrigendum censuerunt *κατασβῶσαι* (V 39), scite explicavit K. Brugmann (*Indogerm. Forsch.* I 501); atque mirum illud *νώβυστρα* VI 16, pro quo novum vocabulum *λώβαστρα* finxit Herwerden, haud scio an ad *βύω* (*βύστρα*) referendum sit (cf. *λαίμαστρον*: *λαϊμάσσω* sim.), ut significet 'auribus vel labris non clausis': quamquam *νω-* illud negativum non habeo quo explicem, nisi ad *νώδινος* *νώνυμος* vocabulorum analogiam falsam confugere licet.*) Hunc igitur locum, ne genuina oblitterarem, fere intactum reliqui assiduis laboribus subigendum. Contra supplementa non modo certa vel probabilia, sed etiam incertissima quaedam recipere e re esse putavi, ut qualem fere singulorum locorum sententiam esse crederem statim appareret. Audax esse volui, ubi alii cauti fuerunt, cautus, ubi fuerunt audaces.

In verbis traditis legendis si quid profeci, strenue me adiutum esse scito a Kenyone, qui crebro a me rogatus papyrus consuluit, supplementa quaedam accurate examinavit, de singulis quid censeret summa et diligentia et comitate per litteras mihi significavit. Praeter eum hanc opellam benigne adiuverunt epistolis ad me conscriptis Fr. Blass H. Diels S. Mekler

[*] Lectionem traditam servavit etiam R. Meister Her. p. 735, 820 atque *νώβυστρον* illud rectius ut videtur **νοή-βυστρον* interpretatus est.]

Th. Zielinski, plagulis correctis S. Mekler collega atque R. Herzog, seminarii nostri sodalis, opusculis transmissis plerique illorum, quorum nomina p. XXIX sqq. sunt composita. Quibus *χάρις ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω*.

* * *

De prooemio haec Mekler per litteras: „Wem widmet H. das Buch . . ? Der Muse nicht, denn er sagt *ναὶ Μοῦσαν*; dann aber auch kaum dem Musageten . . . Er spricht Jemand an, wenn Bücheler mit *εἰς σῆ-* (4) Recht hat, und diesem Jemand scheint er in den unmittelbar benachbarten Versen Iamben und Skazonten zu empfehlen Ich halte also . . den witzigen Mann für fähig, etwa an Asklepios, dem auch das Glanzstück IV gilt, eine Widmung zu richten dieses Inhalts: ich war lahm, kam zu Dir und Du heiltest mich . . Mein Anathem sind diese Gedichte . . . Zur Herstellung nehme ich noch Frg. 10 hinzu:

Γε[ννήτορ ὕγρης, προημενέ]ως ἔχ' [*Ἡρώνα*, 1
 ἀν[άθημά τ' ἰσχρόν, τούσδε δηλ]αδῆ [*δέξαι*
λαμ[βοτεύκτους ἀντὶ μ]έξον[ος μίμους.
εἰς σ<ᾶ> ἥ[λθον ἱητρ' ἐκ ποδὸς ταλαιπωρέων
σκά[ζοντας, ἐξέβην δὲ πάλιν ἐϋρωστος. 5
ἐά[νδαν' οὖν τῶνδ' ὥς τις ἐμμένοι μνήμη
ἰθμ[α στιχῆφει χωλότητι μιμεῖσθαι.“

Haec ut dubia omnino sunt, ita ingeniose excogitata. Universa sententia exemplis multis commendatur. Hymnis praemissis poemata antiquitus dis patriis quasi dedicabantur (cf. Hesiodica, Theognidea, vetus Iliadis exemplar, in quo hymnum in Apollinem prooemii

munere functum esse conieci); Diogene teste (IX 6. IV 25) et Heraclitus Ephesius opus suum ἀνέθηκε εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, et Crantor λέγεται . . ποιήματα . . ἐν τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερῷ σφραγισάμενος ἀναθεῖναι (ex Wilamowitzii correctura *Antig.* 68); ipsi Aesculapio et Apollini poemata sua Ἰσὺλλος Σωκράτης Ἐπιδάουριος ἀνέθηκε (cf. Wilamowitzii librum p. 4 sqq.), atque Longus fabellam suam esse dicit ἀνάθημα μὲν Ἐρωτι καὶ Νύμφαις καὶ Πανί, κτῆμα δὲ τεργάνον πᾶσιν ἀνθρώποις; unde fluxerunt quae de Aristomachae Erythraeae carmine aureo fabulabantur (Plut. Quaest. Symp. V 2 p. 675, 13). Fragmentum decimum si recte huc relatum est, undecim fere versus exciderunt, nam a primo versu pagina incipit.*)

Etiam in ceteris fragmentis atque in mimis altero septimo octavo et alii et ego nonnulla lusimus, quae hoc libello non recepta sunt. Sed tam acri certamine spero fore ut probabilia aliquando inveniantur.

Ser. Tubingae Id. Iun. MDCCCXCII.

O. Crusius.

[*] Sed cf. quae infra p. 72 nunc exposuimus.]

PRAEFATIO EDITIONIS SECVNDAE.

Spes me non fefellit. Nam paucis mensibus interiectis cum haec poëmatia in scholis retractarem, larga mihi succrevit seges observationum et alienarum et mearum, quam haud invitus altera hac editione colligendam suscepi.

De fundamento quidem recensionis quam paucis supra significavi sententiam, eam innata veritatis vi victuram esse confidebam. Verum secus cecidit. Fr. Blass, vir de Heronda egregie meritis, alta voce mihi oblocutus est; ei adstipulati sunt praeter Dielsium et Stadtmüllerum fere omnes, in primis qui Graecarum litterarum principatum tenet in Francogallia, H. Weil. R. Meister postquam et ipse hunc libelli mei locum censura ephemeridibus litterariis inserta strenue impugnavit, in editione a. MDCCCXCIII in lucem emissa mecum magis fecit quam cum adversariis meis; immo priores quasdam lectiones a me non receptas bene defendit. Neque tamen de diversarum manuum virtute certum tulit iudicium. Haec igitur accuratius nunc explicare conabor.

In poetae verbis recensendis unico fere auxilio utimur papyro Londinensi; accedunt grammaticorum loci nonnulli, quibus poetae aut versus aut verba tradita sunt.

Papyrus una manus exaravit. Memoriam prima hac manu propagatam optimam esse et olim dixi et nunc contendo. Nam quae inveniuntur vitia mero errori sunt tribuenda lenissimisque sanantur medelis. Dialecti formae saepe corruptae. Litterae ut fit festinanter omissae vel cum aliis litteris permutatae aut sono aut forma cognatis; loci obscuri et corrupti bona fide transcripti, laceri lacunis indicati (cf. III 80), non adulterati coniecturis vel interpolationibus; ipsa litterarum spatia, quibus singulae sermonis particulae dividuntur, cum cura archetypo adsimulata.*)

Vitia manu prima commissa minutis quibusdam remotis haec sunt:

I 31 post ΑΓΑ scriba syllabam similem omisit. — V. 76 ΔΙΥΘΕΩ pinxit, sed ΔΙ- in ΠΥ correxit. — V. 79 ΦΥCEI pro ΦACI. — De paenultimo versu ambiguum est iudicium; mihi quidem *σαντήν* probatur. — In toto hoc carmine *nihil fere peccatum, quo ipsi sententiae damnum adferretur.*

II 17 ΚΗΤΗCΤΑΤΙΝ una littera loco suo mota scriptum pro ΚΗCΤΗCΑΤΙΝ; ι e pronuntiatione recentiore substituta pro Η, ut IV 50. VII 109. Simili errore II 28 ΕΡΗΝΑΥΤΟΝ factum est ex ΧΡΗΝΑΥΤΟΝ. — V. 29 ΖΩΙΗΝ legitur forma inaudita, quam olim servavi, cum coll. *κινήν* v. II 20 *τάλης* III 35. VII 88 dubitarem, an Battarus liberti Petroniani more *σολοικίζων* inductus esset. Priore illo exemplo sublato haec suspicio concidit. Error manifestus: scriba invenerat ΖΩΙ^ΗΝ, *ζώειν*

*) Novas quasdam et bonas observationes invenies in libello quem de his potissimum quaestionibus conscripsit J. H. Wright.

per *ξην* explicatum. Cf. IV 83. — V. 49 sensum non curans, sed lineolis adhaerens ΒΑΤΤΑΩC *éxaravit*, addidit ΡΟ correcturam. — Turbatum reliquit *unum* v. 84, qui facili coniectura restituitur.

III v. 11 ΛΗΞΙΕ scripsit pro *λέξειε*, v. 45 ΗΜΕΘΑ pro *ήμαιθα*: sono simili in errorem raptus est. — V. 19 pro ΔΕΛΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ legit ΔΑΙΠ-, v. 21 ΤΗΝ pro ΤΗΙ; veram lectionem superscripsit. — V. 71 ΠΡΟCΠΡΙCΚΕ pro ΛΑΜΠΡΙCΚΕΠΡΟC ex eo quod insequitur *πρός...* *Μουσέων* anticipatum. — V. 72 depinxit ΚΟΥΤΙΔΟC, iniuria illud ab omnibus spretum, cf. p. XIV. — V. 82 ΠΑΙΞΩ ex sententia scriptum pro ΠΡΗΞΩ, quod correctura restituit; post ΟΥΧΙ omisum ΤΙ. — V. 84 οὔτος pronomine seductus dedit ΕCΧΗΚΕ, sed ipse correxit. — V. 87 ΕΙC omisum ante ΕΚ. Hic quoque minus *graviore labe omnino immunis.*

IV 5 ΤΕ e versu antecedente repetitum. — V. 11 ΙΔΕΩ, voluit *ίλεω*. — V. 50 ΦΙΜΙ, ι pro Η, ut II 17. VII 109. — V. 63 syllabam omisit et supplevit. — V. 67 ditto-graphia deleta. — V. 76 post ΕΡΓΑ omisit ΤΑ. — V. 83 ΕΜΠΡΟΙC pro ΕΠΙΡΟΙC: num in archetypo exaratum invenerat ΕΠΡΟΙC? Cf. II 29. — Nondum satis expeditus est versus ultimus, sed scribam peccasse neque indicatum est neque potest demonstrari. — Loci difficiles in hoc carmine inveniuntur multi, *nimis corruptus nullus.*

V 4 ΤΗΝΜΕΝΩΝΟΡΩΡΗΚΑ levi errore scriptum videtur pro ΜΕΝΩΝΟCΩΡΗΚΑ. — V. 6 syllaba omissa. — V. 11 dittographia correcta. — V. 18 ΔΥCΟΝ: quod sequitur ΕΚΔΥCΑC fons est erroris. — V. 31 ΜΕΘ, corr. ΜΗ. — V. 43 ΟΙΕΑΝ pro ΟΙCΑΝ. — V. 56 syllaba omissa et

addita m. pr. — V. 77 ΕΠΕΠΕΙΠΕΡ: syllaba iterata. — *Gravius vitium nullum.*

VI 1 ΔΘΕCΔΙΦΡΟΝ: sententia ductus ΔΟC incohavit, sed ad exemplar correxit ΘΕC. — V. 6 ΑΠΟCΤΑΞΕΙ scriptum esse suspicor pro ΑΠΟCΤΑΞΕΙ: Ξ et Z simillimae. — V. 19 ΚΟΝΚΙΝΟΝ (nasalis pro geminata), Κ superscripta correctum, cf. VII 58. — V. 30 ΑΡΠΑCΑ, haplographia. — V. 41 litterarum similitudine syllaba hausta videtur aut ante aut post ΠΟΛΛΑ (possis πολλ' <ἀλλ>α). — V. 63 ΟΙΚΕΙΝ pro ΟΙΚΕΗΝ vel ΟΙΚΙΗΝ. — V. 81 ΗΛΗΘΕΝΓΑΡ: γὰρ e versu antecedente repetitum. — *Vulnus insanabile nullum.*

VII 48 ΚΗΧΩΝΑC miro errore dedit pro ΚΟΧΩΝΑC; cf. v. 110. — V. 58 ΨΙΝΤΑΚΑΙΑ pro ψιττάκια, cf. VI 19. — V. 77 ΤΟΝΘΟΡΥΞΕΙ^ο pro ΤΟΝΘΟΡΥΞΕΙC, cf. VI 6. — V. 99 vocabulum primum omisit, sed in margine et sinistra et superiore supplevit. — V. 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΟΝΟΝ, Η pro Ι, ut IV 50; nam *έοντα λίθινον* correctura fere certa. — V. 110 ΗΔΗΝΗC, Η repetito pro *ήδονής*; cf. v. 48. — V. 126 ΠΕΜΠΕΤΕ scripsit secundum sententiam, sed statim ΠΕΜΠΕΙΝ correxit e codice; post ΩΔΕ quod omisit ΔΕΙ in margine Ι addita indicavit. — Uno v. 96 gravius inveteravit vitium: sed laudandus scriba quod cum cura transcripsit quae legit, non ad libidinem mutavit.

Leves quosdam errores primam manum inter scribendum correxisse supra adnotavimus; plenum indicem composuit R. Meister p. 761 sq.; addendum III 21. Alios locos litteris superscriptis sanavit, e. gr. III 19. 71 ubi erroribus ineptis nimium tribuerunt Meister, alii. II 79 ΕΡΑΙC ΜΕΝΙCΩC: aut scriba aut archetypi corrector longa *ισω* vocis Ι offensus addidit *cy*, quod recte reiecit

Meister, cf. infra p. XV. III 34 ΑΠΟΛΛΟΝΑΥΡΕΥ*): lectionem priorem servavit Meister, novis argumentis defendi 'studiorum' volumine hoc anno a Brugmanno edito p. 172.

Uno conspectu componenda III 50 ΔΕΚΟΙΩC, V 42 ΤΟΥΤΟ^Δ, VIII 3 ΘΑΛΥΗ^Η; accedunt III 72 ΤΩΝΤΕΝΕΙΩ^Ω, 91 ΜΗΔΕΝ, V 9 ΠΟΥΜΟ^Ο, VI 5 ΜΕΤΡΕΩ, VII 104 ΔΕΝΝΟΙC, VIII 16 ΩΙCΜΗΝ^Η, qui loci sintne prima manu correcti dubitari potest. Lectiones pristinae nullo loco ferri non possunt; immo multo quam correcturas requisitores eas esse intelleges ubi accuratius inquisiveris. Vides quid hinc sequatur. Incertus haereo in his locis: I 2 ΕΞΑ ΠΟΙΚΙΗC, II 64 ΤΡΙΤΗΝΜΟΙΡΑΝ^{ΙCΘΟ}, III 63 ΠΕΜΠΕΙΝ^{ΑΙΖ}, III 88 ΔΕΙΡΟΝΑΧΡΙC, de quibus videnda quae in adnotatione critica et in libello a MDCCCXCIII Gottingae edito disputavi.

Praeter scribam tres fere manus correcturas et supplementa addiderunt.

Manus recentior prior (m. rec.) ipsius scribae litteris tam similis est, ut aegre interdum ab illis discernatur. Fortasse ei tribuendae sunt correcturae II 64 III 72 V 9 VII 104 VIII 16 supra tractatae. Praeterea haec velim inter se compares: I 9 ΠΑΡ, 34 τῇ^{POC.} ΝΔΟΥΙΝ^{τ]οΔ[ΙΔ]OC.} (superscr. τὸ δ' εἶδος), 39 ΧΗΜΕΡΑC, 50 ΜΑΤΑΚΙΝΗC, II 102 ΒΑΖΙ, III 62 ΚΟΤΤΑΛΑ, 72 ΚΟΥΤΙΔΟC, V 4 ΤΗΝΜΕΝΟΝ^{ΑΓΕΙC} ΟΡΩΡΗΚΑ, VI 36 ΛΕΠΡΟC, ib. ΔΩCΩ, 38 CΟΦΟΝ^{ΟΙΗΝ}. Eiusdem manus correcturae quaedam videntur esse in margine scriptae I 5

*) ΑΥΡΟΙ Meister p. 762. Vides homines doctissimos pronuntiatione in errorem induci, ut papyri scribam.

·νίου·, Φιλαινίδος in -νίου mutatum, I 15 *μυς*, *μυι'* in *μῦς*, I 50 *γρυα*, *Ψύλλος* in *Γρύλλος*. Lineolae criticae, quod iterum moneo, his locis omnibus non sunt adpictae. Haec quoque coniecturae nullius sunt pretii: quamquam quae adiecta sunt puncta delendas illas vix indicant. *Ματαίνης* nomen I 50 nihil habet offensionis, *Κουτίδος* III 72 inscriptione quadam firmasse mihi videor (cf. p. 92); *βράζει* II 102 correctura prorsus inepta; *Κότταλ'* vocis *λ* geminata est III 62, cum *ἀλλὰ* particula scriptori in mentem veniret. VI 36 lepidius *λεπρός*, VI 38 requisitius *σοφόν* atque quod summi momenti est a Stobaeo quoque servatum; VI 36 futurum praeter consuetudinem positum ad scholae regulas sine causa mutatur; V 4 littera falsa duobus vocabulis temere inculcatis ita corrigitur, ut totius loci vis frangatur; sensum esse apparet: 'num ullam vidi feminam?'*) I 5. 50 *Φιλαινίς* et *Ψύλλος* nomina cur mutantur nulla est causa. I 15 *μῦς* minus aptum; Stobaeus iterum facit cum lectione priorae atque malae fraudis coarguit alteram.

Manus recentior altera (*m. rec.**), quod recte observavit Meister, litteris tenuioribus et acutioribus dignoscitur. Eadem, ut mihi videtur, lineolis criticis in margine additis quae obscura, quae corrupta viderentur aperte indicavit. Incertum eius vestigium I 37, certissimum I 46 *ΗΜΙΩΝ*: forma singulari offensa superscripsit *ΑΝΘΡΩΠΩΝ*, *ΩΝ* induxit, *ΟΙΣ* superscripsit; item I 17 formam Atticam *ΚΑΤΑΓΕΥΔΟΥ* qua ratione corrigeret cum dubitaret, primum superscripsit *CO*, deinde *Ε*: ipsa dubitatio, quod olim dixi, arguit novatricem. I 71 super

*) Vernaculo sermone non bene haec reddidi; vertendum: 'Hab ich | Ein Weib auch nur gesehen?'

ΧΘΑΛΟΝ addidit *Α*, ut fieret *χῶλ' ἂν ἐξεπαίδευσα*: *ἂν* ex versu antecedente suppleri non intellexit. I 78 pro *ΦΥΧΕΙ* restitutum *ΦΑΙ* emendatione a Meistero male repudiata; verum in eodem versu qui *ΟΥΔΕ* in *ΟΥΧΙ* correxit, falsus est de poetae consilio (*οὐδὲ . . τῶν λόγων*, scil. *μή τί γ' ἔργων*). Eidem manui propter lineolam additam vindico evanidum illud *ΛΟC* I 54 super *ΚΑΛΟΝ* scriptum; *καλόν* vocis *α* longa offensa, ut manus prima(?) II 79 *ἰσως ι* longa, praeter necessitatem correxit *κάλλος*. II 10 *ΝΕΜΕΙΝ* addidit in margine, eadem *Ν* scripsit super *ΤΗΝ*; iudicium ut in loco lacero incertum; num post *ΠΡΟCΤΑΤΗΝ* *νέμειν* vocis *Ν* prima omissa erat? II 62 *ΚΑΤΙCCH*: *ἐν* addidit secundum usum vulgarem, sed simplicem dativum sermoni poetae magis convenire vix est quod moneam. II 84 *ΕΝΔΕΤΙC* optime correxit *C* et *Ν* litteris additis. III 53 *ΔΑ* syllaba superscripta (*ἐβδομάδας*) anapaestum illicitum coniectura intrusit. III 75 *ΟΚΩC* in *ὄκον* correctum, 45 *ΗΜΕΘΑ* in *ἡμαιθα*. 80 *ΦΕΡ*^{ELN} suppletum, recte ut videtur. IV 12 pro *ΤΟΥΑΛ* sine causa commendavit *ΤΩΛ*. IV 61 ut lacunam expleret *ΘΕΡΜΑ* repetivit, verum vix invenit. IV 67 *ΑΝΑCΙΜΟC* corruptit in *ΑΝΑCΙΑΛΟC*. IV 76 bene addidit *ΤΑ*, IV 83 restituit *ΕΠΙΡΟΙC*. V 69 (*CΩ*, corr. *CO*) adhuc sub iudice. VI 34 scriptum erat *ΜΕΖΟΝΜΕΝΗΓΥΝΗΓΡΥΞΩ*; loci structura non perspecta perinepte coniecit *ΗΔΙΚΗΓΡΥΞΑΙ*, scil. *δοκέω μέξον μὲν ἢ δίκη γρύξαι*. Locis quibusdam difficilioribus sese imparem esse confessa est lineola ascripta (VI 63 *ΟΙΚΕΙΝ*, VII 96 *ΛΙCΑΕΟCΕΩ*, 110 *ΗΔΗΝΗC* pro *ἡδονῆς*, ubi vero dudum invento nescio cur Meister uti noluerit).*)

*) Meister p. 763 sq. inter duas manus haec distribuit, quas tertiam appellat et quartam; mihi non persuasit; sed in-

His accedunt breves quaedam adnotationes et signa litteris parvulis et evanidis in margine scripta. Cf. I 25. 43. 74. 79, ubi vocabula difficilia atque τὰ κατ' ἑλλειψιν εἰρημένα glossematis illustrantur. Atque pro scholio olim etiam verba illa habui quae col. 34 festinante calamo manus a ceteris omnibus diversa in margine superiore adiecit. Nam litterae tenuiores sunt et inclinatae neque suffeunt iusto choliambo effingendo. Sed nunc probabilius mihi visum est vocabulo uno suppleto versum inde efficere (VI 97); nam sermo illo loco nimis sane abruptus, qua re offensus scriba iste aut ipsius papyri archetypon aut aliud exemplar adhibuit.

Sic igitur se res habet. In verbis *prima manu* exaratis errores commissi sunt haud pauci; sed unum si exceperis locum vel duos, litterula addita vel mutata facile sanantur. Nullum interpolationum inveteratarum indicium.*)

Prima haec manus vitia nonnulla ad ipsum exemplar sedulo correxit; sed eadem aut libro vetere male adiuta aut, quod probabilius mihi videtur, coniecturis falsis usa addidit quaedam, quibus pristina lectio haud dubie adulteratur.

Manus recentior prior ne tantillum quidem attulit

certum esse iudicium concedo. Ad ipsa poetae verba constituenda hae argutiae vix quicquam adferunt.

*) Haec Blassius l. s. s. p. 859: „Die Ueberlieferung des Papyrus ist in der That nicht gut; Grammatiker haben sich allem Anschein nach nicht mit dem Texte befasst, und so riss die Verwahrlosung ein, die öfters zu ganz greulichen und gar nicht mehr zu heilenden Verderbnissen geführt hat.“ Locos tam graviter corruptos velim mihi indicet; ego unum novi VII 96, nam IV 95 alius est generis. Mirandum hercle quod carmina tam difficilia intellectu tam sana nobis sunt tradita.

ad poetae verba corrigenda. Locos difficiles fere intactos reliquit. Coniecturas vel, si hac voce magis delectaris, varias lectiones et inter versus et in margine adpinxit haud paucas, sed inutiles illas ad unam omnes. Stobaei testimoniis lectionem primariam confirmantibus bis interpolationis convictam eam tenemus.

Prudentiore iudicio usa est manus recentior altera. Primum carmina perlustravit atque locos difficiles lineolis notavit. Signis additis lectoris commoditati consuluit (III 49 VII 108), leves errores permultos feliciter sustulit (II 84 III 45. 75. 80 IV 83), sed eadem sana quaedam et requisita sine causa tetigit (I 54. 71 II 62 IV 67) et unum versum (VI 34) interpolatione inepta inquinavit.

Secundum exemplaria meliora hos scribas poetae verba emendavisse non credo. Difficiliores enim locos insanatos reliquerunt, atque quas protulerunt emendatiunculas coniectura assequi poterat quivis homo Graecae linguae peritus. Varias quas dicunt lectiones prorsus nullam habere fidem satis mihi demonstrasse videor. Quas si ex aliquo codice transcripserunt, codice usi sunt foede interpolato.

Haec cum ita sint, omnes omnino *correcturas eadem lege recipiendas* esse et olim dixi et nunc censeo, *qua hominum recentiorum coniecturas*.*) Prima primae manus

*) Haec Blassius l. s. s. p. 858 sq.: „Es war vielleicht nicht richtig, dass Bücheler die übergeschriebenen Lesarten in der Regel als Verbesserungen aufnahm, aber das umgekehrte Verfahren von Cr. ist schlimmer. Nicht Conjecturen sind diese Beischriften, sondern verschiedene Lesarten, aus Vergleichung einer andern Handschrift zugeschrieben; mitunter schlechter, mitunter besser als der Text, wie es der Zufall bringt, gerade wie bei Aristoteles.“ Scilicet interpolationes graves receptae

scriptura non deserenda, nisi in apertis quos significavi erroribus.

In litteris traditis legendis siquid his mensibus profecimus, in primis gratia est habenda Friderico Blassio, qui papyro ipsa inspecta editionis prioris locos haud paucos supplevit correxit confirmavit. Praeterea quae Hermannus Diels Londini moratus de mimorum I et VII memoria in schedulas coniecit usui mihi fuerunt. Singula quaedam bene observaverunt R. Meister, R. Herzog, I. H. Wright: quae infra indicata invenies. Ita factum est ut annotatione critica cum pleniore tum correctiore nunc utaris.

Hesychii aliorumque grammaticorum testimonia addidi haud pauca ad Didymi potissimum diligentem lectionem referenda. E quibus si quae ad Herondam ipsum non spectant, nec poetae illud nec lectoribus detrimento esse puto.

Dialectum me omnino intactam relinquere olim scripsi.*) Sciebam enim viros eam tractaturos esse qui in his studiis habitant, Richardum Meister atque Wilhelmum Schulze. Atque Meisteri potissimum

damnum minus poetae afferunt, quam dialecti formae quaedam non correctae. Magis etiam mirum est quod legitur p. 861: „Und doch τὸν δίφρον (77), φασί (78) mit Corr. (al. m.): also durchführbar ist das Princip trotz allem nicht.“ Nescio quam normam Bl. sibi finxerit; ego has lectiones eadem lege me admittere scripseram (p. IV) qua coniecturas hominum doctorum. Itaque recepi emendationes locorum aperte corruptorum, non recepi ‘varias lectiones’ prima scriptura non meliores vel adeo peiores neque formas dialecti mutatas, quem locum omnino me intactum relinquere confessus eram (p. VI).

*) Qui sermonem talem qualem papyrus exhibet ipsi Herondae me vindicare opinati sunt, non legerunt quod in praefatione professus sum p. VI.

libro eo deducti sumus, ut de difficilibus his quaestionculis confidentius iudicare liceat.

Et in papyro et in caeteris fontibus dialectus male est habita. Non desunt formae pseudionicae, veluti *χασκεύση τεμεῦσα δραμεῦσα πιεῦσα* (hoc enim VI 90 tenendum, non *ποιεῦσα* substituendum). *χειρέων* VII 3 VI 5, *πυρέων* II 80 (quod ad *πυρός* redire, non ad *πυρή* illud a Meistero fictum ipso sententiarum conexu demonstratur, cf. v. 15 sqq.). Eas non dubitavi corrigere ut intrusas a librariis; IV 5 *χειρῶν* nocentem tenemus manifestum. Etiam *κατηρήτω* V 44 *τάλης* III 35. VII 88 nunc mihi suspicionem movent. Verum illud explicare conatus est K. Brugmann, hoc R. Meister; itaque intacta ea reliqui. Formas atticas seu potius volgas fere expellendas esse nemo iam infitiabitur. Scripsi igitur Meisterum vel Rutherfordum secutus I 1 V 6. 23. 30 *ὄψη βούλη κλαύση ἀλινδῇ* pro *-ει*, IV 40 VII 103 *ὄτεν ὀτεύνεκεν* pro *ὄτον ὀτούνεκεν*, IV 22. 49 *ἐποίει* (metro suadente) *καίεις* pro *ἐπόει κάεις*; dedi *σσ* pro *ττ*, *-ησι* pro *-αισι*, *-ίη* *-ίην* pro *-ία* *-ίαν* et quae sunt similia. Dubius haesi III 36 *ἦν δὲ δῆ τι καὶ μέζον*, ubi *MIZON* traditum est; nam poeta sede paenultima syllabas natura longas positione longis praetulit; sed collato *καρχίνου μέζον* IV 44 Rutherfordo obtemperavi. Etiam *ποτέ ποίος* cum *κοτέ κοίος* ubique commutanda esse satis nunc mihi probabile videtur, quamquam scrupulum mihi iniecerunt quae significavit Wilamowitzius Quaestionum Homericarum p. 318 atque quae ipsi p. V. XXI explicavimus.

Contra quod pro *πόλιος* II 8. 31 anapaestum vitaturus *πόλεος* commendavit Meister, non est recipien-

dum; *ι* illud per synizesin pronuntiandum esse demonstrasse mihi videor (addo τάρια VIII 11).*) Nec magis expuli *νν* formam; saepius enim papyro tradita est, quam *μν* (5:4), atque apud Callimachum quoque invenitur in carminibus ionicis (hymn. I 4, ep. V 6 Wilam., Hecal. fr. Vindob. II 6, 'Mittheilungen a. d. Papyrus Rainer' VI). Nam dialecto prorsus pura Herondam usum esse nondum mihi persuasum est. Audiebat cottidie homines Dorico sermone colloquentes; novit Epicharmum et Sophronem, novit comicos Atticos et oratores; hinc aliquid in sermonem eius sese insinuavisse non omnino incredibile videtur. λῆς quidem, quod IV 40. VII 103 scripsit Bücheler exterminavi, atque γλάσσαν Doriensibus cur tribuamus nulla est causa. Verum *νν* illud, quod quinque testimoniis confirmatur, Doricum est origine. Cum eo comparandum ἀναρίτης fr. 13 in libris Athenaei traditum, quod apud Epicharmum invenitur; correxerunt ἀνηρίτης, sed Ionum νηρίτης potius videtur fuisse (Lycophr. 238, Aesch. fr. 285); μικρός item (VI 59), quod recte observavit R. Herzog, poetis ionicis non est tritum: invenitur apud Theocritum et imitatores eius atque in Dorico Callimachi hymno VI 11 (nam fragmenti 179 incerta est lectio): ex eodem igitur fonte deduci potest, e quo ἀναρίτης. Atque mirum saltem, quod etiam μᾶ vocula, per quam in his mimis iurare solent mulierculae, eadem ratione vel simili ad-

*) Non minus synizesi indulsit poeta vetus Herondae non ignotus, Epicharmus. Cf. Ἡρ. γάμ. fr. 5, 1 p. 232 L. καὶ σκίφιας χροῖς θ', ὅς κτλ. ib. 10, 2 αἰολίαι πλωτές τε, Ὀδυσσ. αὐτομ. 2, 2 p. 247 L. τοῖς Ἑλευσινίοις φυλάσσαν δαιμονίως ἀπώλεσα. Nam frustra Lorenz p. 159 obloquitur Ahrensio, qui versus illos stare non posse nisi synizesi admissa recte docuit.

hibetur a Gorgo Theocriti in poemate Dorico XV 89 et a Supplicibus Aeschyleis in Dorico carmine v. 901. 911; quod Syracusanae dialecti esse (cf. schol. Theocr. Συρακόσιον τὸ μᾶ ἐπὶ ἀγανακτήσεως λεγόμενον) nescio cur negemus cum Meistero; quamquam Cois quoque illud tritum fuisse ut Doriensibus facile credam.)* Denique ex eis quae de ἄρα ἦρα exposuit Meister p. 862 sqq. haud scio an colligendum sit, Ionum et Atticorum ἄρα fuisse, ἦρα Doriensium et Aeolensium; nam si soli Hippocrates et Herondas, scriptores Coi, ἦρα formam admiserunt, facile oboritur suspicio, indulserintne consuetudini patriae, non Ionicae. Simili ratione ductus νῆ Δι' II 81, pro quo νὰ Δι' substituit Meister, in orationis Atticae illa quasi parodia non ausus sum corrigere, neque φιλω VII 4 praeter consuetudinem scriptum in salutatione. Certe formas singulares admittere poeta non dubitavit, ubi loci colore commendabantur. Vetere illo ἔασι IV 84 unus aedituus utitur in precibus, atque ἔσσεται forma recentioribus Ionibus ignota (Meister p. 857) II 101 ex antiquo proverbio adsumpta est, IV 50 ex Homeri versibus detortis; cf. II 28 ἐκ ποίονηλοῦ, VI 41 γλῶσσαν ἐκτεμεῖν. Quae eiusdem fere sunt generis atque vetusta illa verba et aliena quibus cur Attici poetae locum concesserint subtiliter explicavit W. G. Rutherford in prooemio Phrynichi novi.

Universum sermonem ut cum Meistero ad amussim

*) R. Meister quidem, qui μᾶ particula solas mulieres uti scite observavit, haec docet: „Auf Kos entstammt der Name (Mā) der karischen Bevölkerung, von der ihn die Griechen, und mit ihnen sowohl Herodas wie Theokrit, übernommen haben.“ In haec verba vereor ne Herodoti illud cadat ὁ δὲ περὶ τοῦ Ωκεανοῦ λέξας ἐς ἀφανὲς τὸν μῦθον ἀνετείνας οὐκ ἔχει ἐλεγχόν.

corrigerem ab animo impetrare non potui. IV 66 servavi *ῥαμαρτεῦσα*, quamquam *ῥαμαρτεῖς* legitur V 43. Pronominis reflexivi formas non exaequavi; retinui *αὐτὸς τὰ σαντοῦ* II 83, *αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς* VI 4, quae formulae invicem se confirmant. *εἰς* et *ἐς* formas non distribui secundum legem a Meistero propositam. Res orthographicas omnino liberius tractavi. Et eo cum libro admissum est et *ευ**), atque similia multa. Psilosin non ad certam legem direxi neque spiritu aspero abstinui. Hilleri verba (Anthol. praef. p. IV) mea facio: 'non video, cur nobis non concessum sit etiam in poetarum Asiaticorum et in Herodoti exemplaribus, praesertim in editionibus non doctorum tantum virorum usui destinatis, duas spirituum notas perspicuitatis causa distinguere, si quidem admissa hac distinctione nullam veteris scripturae litteram mutamus neque ullam ei addimus.' In ipsa papyro spiritus quidam asperi m. pr. scripti sunt, ut lectio fieret commodior; quos si servabam, causa non erat cur aspiratas expellerem. Qua in re qui mecum non faciant, spiritus asperos deleant velim (v. II 70 V 20 VI 25. 68 VII 46) atque pro aspiratis in exitu verborum tenues restituant (v. I 16. 18. 34. 40 etc.); in vocabulis compositis aspiratas constanter traditas esse (sed cf. adn. ad I 56 VIII 39) atque suum habere locum ipse Meister demonstravit p. 177.

Denique plenam scripturam quam scriba propagavit antiquitus traditam propius a poetae manu abesse puto quam vocabula ad regulas elisionibus et crasibus amputata et commixta. Eadem scribendi ratio cum in

*) Cf. Inscr. Coae 225. 227.

Graecorum titulis observari potest, tum recipiebatur a Romanis tertio et altero ante Chr. n. saeculo. Ceterum inveniuntur loci, quibus mira illa scripturae varietas ipsam pronuntiationem imitari videatur. I 1 scriptum est *Θρεῖσσα, ἀράσσει κτλ.*, IV 50 *μαρτύρομαι, φημί· ἔσσει· ἡμέρη*: ante pausam vocalis ultima non prorsus periit. III 25 sq. *τὸν Μάρωνα ἐποίησεν | οὗτος Σίμωνα ὁ χορηστός*: agitur de singulis nominum illorum litteris effrendis et scribendis. Accedit quod persaepe ita concurrunt vocales, ut quae efficiuntur crases aegre omnino exprimantur. Invenitur *τοῦ ἡλίου* II 13, *τῇ ἰδίῃ* V 37, *τῇ οἰκίῃ* VI 5 VIII 13; *βίον ὕνησις* VII 34, *ληγύθου ἡμέων* III 21, *σόαι εἰσὶ* VI 100, *λέγω, αὐτῇ* IV 42, *παῦσαι, ἱκαναί* III 81; *αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς* VI 4. Ipsius igitur scribae vestigia anxie premenda esse existimavi.

Supplementa editionis prioris alia retinui, alia correxī et auxi observationibus novis usus et meis et Blassii, Dielsii, Stadtmülleri, aliorum. Curavi tamen, ut incerta a certis probabilibusque ipsa litterarum specie discernentur. Quam operam non recidissem ad irritum nunc iis quoque me persuasurum esse spero, qui de initiis mimorum alterius potissimum et septimi restitutis iniquius olim iudicaverunt. II 15—20 verum me paene assecutum esse confido. Dubitari potest, rectene coniungatur *ὁ χῶρος* v. 10 cum *ἔλκει* verbo: multa tentavi, veluti *τὸ κῦρος, ὁ φρουρός, ἰωρός*, quae etiam minus placebant. De versibus potissimum 11 sqq. scrupuli mihi resident. Mimi VI versuum ultimorum singula fere verba vera esse assevero. In mimo VII ab initio res mihi melius cessit, quam in mimo altero; priorem partem in libello Gottingae edito atque Philologi vol.

LII 519 sqq. accuratius illustravi. In mimo VIII nondum satisfaciunt miri illi versus 25 sqq. 37 sqq.; fragmenta ipsa coniungenda esse pro certo habeo. Spissis tenebris obvolutum est prooemii fragmentum; meliora praeibentem exspecto.

Omnia omnium criticorum supplementa atque commenta in adnotatione describi non poterant; ea tantum recepi quae usui mihi fuerunt. Verum ne quid desideretur, potiora quaedam hoc loco sub uno conspectu componam simulque quae corrigenda vel supplenda videantur paucis indicabo.

I 41 Tucker: ὁρμὸν ποῶ]ς ἄλλον quod non placet coll. ὁρμεῦσα, Stadtmüller: στῦλον ποῶ]ς ἄλλον imagine ab hoc loco aliena.

I 42 sq. A. Ludwich:

,κεῖνος ἦν ἔλθῃ
οἴκτον κλύδων τις] μηδὲ εἰς ἀναστήσῃ
μ[ετατρ]α[πέν] τὸ δ[ωμ]. ὁ] δὲ ἄγριος χεῖμων
αὐτῷ κἀτεισιν αἰψα]

V. 44 caesura vix ferenda.

Stadtmüller:

[κάτω σ' ἄγων, οὐ] μηδὲ εἰς ἀναστήσῃ.
μέ[μνησο] σαντιῆς.

OY vix legi potest, praesertim cum ante MHΔE vacuum relictum esse videatur spatium; οὐ μηδὲ non satis aptum.

V. 43 litterarum vestigiis aptius quam quod infra recepi convenire videtur κάτω σ' ἀγνέων: C^A[ΓΙΝΕ]ΩΝ.

I 71 χαλὴν δ' αἰρεῖν κῶλον (κῶλ' ἄν) Palmer, Tucker.

II 6 sq. Blass:

τῷ δα]κ[τ]ύ[λ]ω· λύκον γὰρ [ἄξιον] κλαῦσαι,
κῆν λ]ηῖς ὄμαστος ἦ, ἔστ[ιν] δ' ἐ]ν χώρῃ.

Hunc griphum ut explicaret adscripsit: „Stadtgenoss der Beute (Ληῖς meinetwegen) wie bei Pindar Ἀλάθεια θεῶν ὁμόπολις; die Stadt aber, wo Wolf und Beute zusammen hausen, liegt natürlich auf dem freien Felde.“ Nihil addo. Quamquam supplementis meis omnino spretis Blassiana descripsit Meister atque v. 7 .. ὁ μάστις ἦι ἀσ[τὸς] ἐ]ν χώρῃ commendavit, cf. p. 657. 685: „μάστις ‘Aufspürer’, vgl. μαστήρ, μαστρός... Thales ist Bürger in Kos, Battaros Metöke.“ Quae v. 16 sq. 29 sq. 55 sqq. facile refelluntur.

II 8 sq. Blass:

ξείνο]ς μὲν ἰ[σός] ἐστι τῆς πόλεως· κῆγώ,
κῆν ξῶ]μεν ο[ὐ]χ ὥς βουλόμεθα κἄλλως ἡμεας
ὁ κλη]ρος ἔλκει προστάτην [ἐ]χει]ν Μεννῆν.

V. 9 sq. omnino non intellego.

II 12 sq. Blass ἄρχει explicat ‘ist λαποδότης’, deinde proponit:

κεῖ μ]ή ἐστ' ἀληθέα ταῦτα, τοῦ ἡλίου δύντος
ἐξέ]λθεται' ὀλ[έσ]ων ἄνδρες ἦν εἶχε χλαῖναν·
ἔκαστος illud neque omitti posse neque restitui sibi ipsi opposuit; sed tota sententia nimis mira. Certe de supplementis suis minus severe iudicavit quam de alienis.

II 15 ἀτενωῶς ἔχω meum idem est quod ἀτρώμας ἔχω. Minus nunc placet quod olim conieceram μένω (vel μενω, μεν<έ>ω) σ' ἐγώ· τῷ πρ. κτλ.

II 44 sq. Stadtmüller:

μῆ ᾗ κρηῖς τε κυσὸς φθῇ τι κτλ.

Coniecturis tam audacibus in papyro locum concessum esse nego.

Idem cadit in τὰς γε χοίνικας κείνας, quod pro τὰς Ἀχαῖκὰς κείνας idem identidem commendavit V 61.

V 73 Stadtmüller:

Κύδιλλα, μὴ λύπει· τέμ<ν>ε,

ἢ σπεῦσον ἐκ τῆς οἰκίης.

Offendit λύπει obiecto non addito; τέμνε audacius dictum de oratione finienda; σπεῦσον in φεύξομ' corruptum esse veri parum simile.

VI 68 quod in censura libelli mei scribendum proposuit Blass ἰδοῦς' αἶμ' ἴσθι τῶματ' ἐξεκύμνη non potest legi, nam CΘΙ litterae neque spatio neque litterarum vestigiis satis aptari possunt. Blassii quod infra receptum est ἀμίλλη interpretatus sum ξρωτι coll. I 56 sq., λέκτρων ἀμίλλα Eurip. Hippol. 1141. Soph. El. 493. Ipse tentavi ἰδοῦς' αἶμ' ἰδεος — ἐξεκύμνη coll. Hesych. ἰδεος· πνίγους, celeberrimi Sapphus carminis poetam memorem fuisse suspicatus ut VII 111.

VII 14 sqq. Diels:

ἔξ[εσθε, Μητροῖ]· Πίστ[ε, τὴν νέην ο]ἷξας
 πυ[ρ]ρίδα, μὴ τὴν ὠδ[ε] χῶδε νεύουσα]ν, 15
 τὰ χορήσιμ' ἔργα τοῦ τρ[ί]του κρεμαστή[ρ]ος
 ταχέως ἐνεγκ' ἄνω[θεν]. ὦ φίλη Μη[τ]ροῖ,
 οἷ' ἔργ' ἐπόψεσθ'· ἡσυχῇ [δ' ἄθροι ἐκαστ]ον.
 τὴν σαμβαλού[χ]ην οἷγ[ε· τοῦθ' ὅρη π]ρωτον, 20
 Μητροῖ, τέλεων ἄρη[ρεν εἰς τέλ]εων ἱχνος·
 θηεῖσθε χυμείς ὦ γυ[ναῖκες· ἡ πτέ]ρην
 ὀρῇθ' ὅπως πέπηγε· χ[ὶ] στέγη τοῖ[οις]
 ἐξηριώται πᾶσα κτλ.

Quibus cur mea praetulerim significavi in appendice Herondae in nostram linguam versi atque Philologi vol. LII p. 520 sq.

VII 27 sqq.:

ἔτεα θαλεῖ σοι πόλ]λ', ὅτῳ δ' ἴσον χρῶμα,
 οὐ λείρι' οὔτ]ω κοῦδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
 τοῖον δέ μοι μνέα]ς τρεῖς ἔδωκε Κανδᾶ[τος
 ἡ παῖς. καλὸν μὲν τοῦτο κῆτερον χρῶμα, 30
 κ[έ]ρδη δὲ βαῖ· ὕμνυ]μι πάνθ' ὅσ' ἐστ' ἰρά·
 χ[ὼς κύνα μ' αἰε] δεῖ τὴν ἀληθ[ή]ν βαύξειν,
 κ[αὶ νῦν λέγοιμ' ἂν] οὐδ' ὅσον ῥοπήν ψευδὸς
 β[ρ]ίσειεν, ἢ Κ]έρδωνι κτλ.

Ad v. 32 sq. Dielsius adnotavit „Wahlverwandtschaft zwischen Schuster und Cynismus, vergl. Teles 35, 10 Hensé u. A.“

VII 38 sqq. Diels:

μ[ακροὺν δ' ἐκείνων] τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
 ἄπεισι. πίσ]υγρος δὲ δειλαίην οἷζύν
 τὸν δίφρ[ο]ν ἀν[τλ]έων νύκτα χήμερην θάλλω.
 σχολὴν γάρ] ἡμέων ἄχρ[ις ἐσπέρας] κάπτει
 τὸ πρῆγμα καὶ πρὸ[ς] ὄρθρον οὐ δοκέω δεῖον*)
 τὰ Μικίωνος θηρί' εὐπ[ορεῖ] κραυγῆς.

VII 54 nuper proposuit Headlam: δεῖ μάλ' ἐς γ
 ἐν ἡσθείσας.

VII 86 φύλασσε κάρτα ταῦτα Blass, unde φύλασσε
 κάρτα σ(οι) αὐτά Diels.

VII 88 τὰ λήμματ' εἶσι vel τάλανθ' ἤξουσι Stadt-
 müller, τὰ λή[μματα] ὕσει 'puto Iovem aureum imbrēm
 ad te missurum' Piccolomini. Quae et quaesitiora mihi
 videntur esse et a litteris traditis nimis remota.

VII 107 sqq. Diels:

ἔκρητι Μητροῦς τῆσδε· [τόσον ἐρ]έων [ῆα·
 δὲ]ναιτό μ' ἐλάσαι σάνι[δος] αὐτίκ' ἐκδύντα κτλ.

*) Per litteras τόσσον commendavit pro δεῖον, εὐπ[αθεῖν]
 μ' ἐώσιν pro εὐπορεῖ κραυγῆς.

Adnotat: „σανίδος Thür? (vergl. Eur. Or. 1221).“ Singulis verbis iterum perpensis v. 108 σᾶν meum propter locationem mihi offensionem fuit. Dielsii σανίδος verum esse puto et certum; neque tamen ad ianuam refero, sed ad sellulam sutoris, cf. v. 5. 91 et quae l. s. s. exposui. Itaque versum 108 rescribas velim

δύναιτο μ' ἐλάσαι σανί[δος ἐξαρθέν', ἄλλως κτλ.
ἀρθείς ... μεθύων ἔρωτι Anacreo dixit fr. 19.

Quod scripsi v. 107 τῶν τέ σευ] χειλέων versu 112 ὅτέω σὺ χεῖλεα ... οἷγεις magis commendatur, quam quod olim proposui τοῦ τέ σευ] γ' εἶδ[ευσ. Lepida illa alterius mulierculae verba respici nunc credo quibus vv. 93 sqq. sutori comiter persuadet: cui sententiae versus 108 supplementum meum infra p. 65 propositum non satis accommodatur. χειλέων v. 107 eadem fere ratione dictum est, qua γλάσσαν III 84. V 8; χεῖλη σοφά sapientes sententiae sunt Alexandrinorum dialecto, cf. LXX Prov. 14, 7. 10, 19.

Nominum indices suppletos et correctos ex priorē editione in alteram transtuli. Index verborum mihi non sufficebat; itaque rogatu meo Rudolphus Herzog, qui de Heronda opusculum conscripsit praemio in hac academia ornatum, universum poetae sermonem cum cura descripsit. Idem in plagulis corrigendis adiutor mihi fuit indefessus.

Ser. Tubingae Cal. Ian. MDCCCXCIV.

O. Crusius.

OPVSCULA AD HERONDAM PERTINENTIA

PLENO TITULO INFRA NON INDICATA.

- A. Bauer, *Aus der ABC-Schule vor zwei Jahrtausenden*, Preuss. Jahrb. 1893 p. 493. Cf. ib. 1894 p. 381 sq.
Fr. Blass, de editione Kenyonis Gött. gel. Anz. 1891, 18, p. 728 sqq., de editione Buecheleri atque autotypo ibid. 1892, 6, p. 230 sqq., de editione nostra priore atque quaestionibus ib. 1892, 22, p. 857 sqq.
H. Blümner, *Die neu aufgefundenen Gedichte des Herondas*. Nord und Süd LIX, 177, 350 sqq.
—— *Kritisches und Exegetisches zu den Gedichten des Herondas*. Philologus LI (1892), 1, p. 113 sqq.
Ém. Boisacq, H., Traduction française, Paris. 1893.
R.] B[onghi], *I Mimi di Eroda*. La Cultura, 1892, 8, p. 177 sqq.
K. Brugmann, *Κατασβῶσαι bei Herodas*. Indogermanische Forschungen I, 5, p. 501 sqq.
Fr. B[uecheler], *Herondas' Mimiamben*. Rhein. Mus. XLVI (1891), 4, p. 632 sqq.
*—— Herondae Mimiambi, ed. Franciscus Buecheler. Bonnae 1892.
A. E. Crawley, *Academy* 1891, 1014. 1017 p. 314. 385.
O.] Cr[usius], de editionibus Kenyonis et Rutherfordi Litt. Centralbl. 1891, 38, 1319 sqq.; de variis opusculis ib. 1892, 6, 186 sq., de editione Buecheleri

- et exemplari solis ope descripto ib. 1892, 16, 230 sqq., de opusculo Dalmeydae ib. 1893, 33, 1149, de editione Meisteri ib. 29, 1018.
- O. Crusius, *Proben aus den Mimiamben des Herondas* (II. III). *Philologus* L (1891), 4, p. 713 sqq.
- *Untersuchungen zu den M. des H.* Leipzig 1892.
- *Nachlese zu Herondas Phil.* LI 536. LII 514.
- × — *Die Mimiamben des Herondas. Deutsch mit Einleitung und Anmerkungen.* Göttingen 1893.
- G. Dalmeyda, *les mimes d'Héronidas. Traduction française précédée d'une introduction.* Paris 1893.
- O. A. Danielsson, *Zu Herondas' Mimiamben.* *Wochenschrift f. kl. Philol.* 1891, 48. 49, 1323 sq., 1353 sq.
- F. D. (Cambridge), *Notes on Herodas, Academy* 1891, 1018 p. 409. 1055 p. 72. 1056 p. 93. 1058 p. 133. 1059 p. 153.
- H. Diels, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi *Deutsche Literaturzeitung* 1891, 39, 1407 sqq., de opusculis meis ib. 1892, 52 p. 1682.
- *Zu Herodas. Sitzungsberichte der . . Akademie . . zu Berlin* 1892, I, p. 17 sqq. — *Zum sechsten und siebenenten Gedichte des Herodas*, ib. p. 387 sqq.
- R. Ellis, *Emendations. Classical Review* V (1891), p. 360 sq.
- × — *On the Epoch of Herodas*, ib. p. 457.
- de opusculis meis *Acad.* 1892, 1070 p. 413.
- A. Gercke et O. Günther, *Der Didaskalos des H.* *Wochenschr. für kl. Phil.* 1891, 48, 1320 sqq.
- J. Girard, *Revue des deux mondes* 1893, I p. 63.
- Grünhaldt, *Wochenschr. f. kl. Philol.* 1891, 51.
- W. Gurlitt, *der vierte Mimiambos des Herodas, Archäol.-epigr. Mittheilungen aus Österreich* XV 2, 169 sqq.

- F. W. Hall, *Academy* 1892, 1012. 1018.
- W. R. Hardie, *Academy* 1892, 1015. 1017, p. 337. 385.
- W. Headlam, *Athenaeum* 1891, 3332 sq. p. 322. 354.
- Academy* 1891, 1014. 1016. 1023 p. 539. 1892, 1029 sq. p. 88. *Class. Rev.* VII 313.
- O. Hense, *Batrachos-Battaros, Jahrb. f. class. Philologie* CXLV 1892, p. 265 sq.
- H. van Herwerden, *Bemerkungen zu Herondas' Mimiamben ed. Rutherford, Berl. philol. Wochenschr.* XI (1891), 39. 40, 1218 sq. 1248 sqq.
- *ΗΡΩΙΔΟΥ ΜΙΜΙΑΜΒΟΙ Mnemosyne* XX (1892), p. 41 sqq. — *Ad Herodam*, ib. 2, p. 200 sq.
- E. L. Hicks, *Emendations. Class. Rev.* V (1891), 350 sq.
- × — *Notes on H.*, ib. VI (1892), 4.
- W. Hörschelmann, *Der griechische Mimus.* Riga 1892, L. Hörschelmann.
- O. Imnisch, *Ein classischer Findling aus Aegypten.* — *Blätter für litt. Unterhaltung* 1892, 7, p. 97 sqq.
- H. Jackson, *Emendations. Cl. Rev.* V (1891), p. 358 sq., VI p. 4 sq.
- F. B. Jevons, *Academy* 1892, 1015. 1017. *Class. Rev.* VII 203.
- G. Kaibel, *Zu Herondas. Hermes* XXVI (1891), 4, p. 580 sqq., de Herond. II 60 ib. XXVIII p. 56.
- × F. G. Kenyon, *Classical texts from papyri in the British Museum including the newly discovered poems of Herodas*, Lond. 1891. Addendum, fragmenta continens.
- *Additional Fragments of Herodas. Class. Rev.* V (1891), p. 480. — *Corrected Readings of the Papyrus*, ib. p. 482. Cf. *Revue de philologie* XV 3 p. 162 sq. —
- × *The name Herodas in an Egyptian Inscription*, ib. 483. —

- + H. Kynaston, *Theocritus and Herodas. Classical Review* VI (1892), p. 85 sq.
- J. van Leeuwen, *Excursus ad Mimum VI. Mnemosyne* XX (1892), 1, p. 97 sqq.
- A. Ludwich, de altera Bücheleri editione. *Berl. philol. Wochenschr.* 1892, 42, 1323.
- Marshall, *Academy* 1892, 1021.
- R. M[eister], *die Mimiamben des Herodas. Grenzboten* 1891, IV, p. 468 sqq.
- de opusculis meis *Litt. Centralbl.* 1892, 37. 1894, 4, 122.
- + — *Die Mimiamben des Herodas. Herausgegeben und erklärt* (Abh. der K. S. G. d. W. XIII). Lipsiae 1893.
- S. Mekler, *Neues von den Alten. Progr. Vindob.* 1892.
- *Herondas' Mimiamben, eingeleitet, übersetzt usw.* Vindob. 1894.
- Niels Moller, *Herondas' tre forste Mimiamber, Nordisk Tidsskrift for Filologi* 1893, n. 2 sq. [non vidi].
- A. S. Murray, *Class. Rev.* V (1891), p. 389.
- R. A. Neil, de opusculis variis *Cl. Rev.* VII (1893), 314 sq.
- W. L. Newman, *Class. Rev.* VI (1892), p. 181.
- ✕ Edward W. B. Nicholson, *Notes on Hero(n)das. Academy* 1891, m. Sept. Oct., 1012—1014. 1016 sq. Separatim edita.
- A. Palmer, *Academy* 1891, 1016 p. 362. 1018 p. 408. 1024 p. 563.
- ib. 1892, 1028 sq. p. 64.
- + W. R. Paton, *Notes on Herodas IV. Classical Review* V (1891), p. 482 sq.
- + A. C. Pearson, *Notes on Herodas. Class. Rev.* 1891, p. 483 sq.

- E. Piccolomini, *I carmi di Eroda recentemente scoperti. Nuova Antologia* XXXVIII (1892), p. 706. Separatim editum.
- In Aristotelem et Herodam animadversiones criticae. *Rivista di Filologia* XX (1892), p. 461. Separatim editum.
- N. G. Polites, ΕΚ ΤΩΝ ΜΙΜΙΑΜΒΩΝ ΤΟΤ ΗΡΩΝ-ΔΟΤ (mim. III vulgari Graecorum lingua expressus et notis illustratus). *ΕΣΤΙΑ* 1892, 6, p. 89 sq.
- W. T. Purton, *Academy* 1891, 1024, p. 563.
- Th. Reinach, *Herodas le mimographe, Revue des études Grecques* T. IV (1891), 15, p. 219 sqq.
- O. Ribbeck, *Zu Herondas. Rhein. Mus.* XLVII, 628.
- H. Richards, *Academy* 1892, 1014. 1016. *Class. Rev.* VI (1892), p. 146.
- P. Ristelhuber, *Les mimes de Hérodas, traduits etc., Parisii* 1893.
- W. G. Rutherford. *Herondas. A first recension.* London 1891.
- R. Schneider, *Zu den mimiamben des Herondas. Fleck. Jahrb.* CXLV, 2, p. 108 sqq.
- W. Schulze, *Zu Herondas (onomatologica), Rhein. Mus.* XLVIII 248 sqq.
- Giov. Setti, *I mimi di Eroda. Mutinae* 1893.
- L. L. Shadwell, *Academy* 1892, 1016 p. 362.
- F. Spiro, de editionibus Bücheleri et opusculis meis *Wochenschr. f. kl. Phil.* 1892, 15. 46, p. 403. 1256.
- H. Stadtmüller, de editionibus Kenyonis et Rutherfordi, *Berl. philol. Wochenschr.* XII (1892), 16, 485 sqq., de nostra editione priore ib. 1893, 14 sq.

XXXIV OPVSCVLA AD HERONDAM PERTINENTIA

- H. Stadtmüller, *Zu Herondas und der H.-ausgabe von O. Cr., Blätter f. d. b. Gymnasialschulwesen* XXIX p. 205 sqq.
 G. Tucker, *Academy* 1892, 1028 sq. p. 55. 88 sqq.
 Th. Tyler, *Academy* 1891, 1011 p. 242.
 R.Y. Tyrrel, *Academy* 1891, 1017. *Class. Rev.* VI (1892), p. 301.
 I. H. Vince, *Academy* 1891, 1024 p. 563.
 R. J. Walcker, *Class. Rev.* VI (1892), p. 262.
 C. Waldstein, *Class. Rev.* VI (1892), p. 135.
 S. I. Warren, Herondae *παροιμία*, in 'sylloge commentationum obtulerunt philologi Batavi .. Constantino Conto' p. 145 sqq.
 H. Weil, *Les mimiambes d'Herodas, Journal des savants* 1891, p. 655 sq.
 — de editione Bücheleri ib. 1892, 516 sq., de editione priore et quaestionibus nostris ib. 1893, 18 sqq.
 E. Wendling, Herodas III 75. *Philologus* LI (1892), 1, p. 177.
 S. E. Winbolt, *Academy* 1891, 1018 p. 408.
 St. Witkowski, observationes metricae ad Herodam. *Analecta Graeco-Latina, Philol. Vindob. congreg. obtulerunt collegae Cracovienses et Leopolitani. Cracoviae* 1893, p. 1 sqq.
 I. H. Wright, Herondaea, *Harvard Studies* IV 1893, p. 169 sqq.
 Th. Zielinski Petropolitanus commentationem de Heronda conscriptam edidit Moscoviae 1892.

SIGNA.

..[...].. vel ..] [.. quae in codice fuerunt suppleta
 <...> quae in codice omissa erant addita
 --- (vel ...) litterae deletae, { papyri fissura.

Bl = Fr. Blass	Kn = F. G. Kenyon
Beh = Fr. Bücheler	M = R. Meister
Cr = O. Crusius	Mk = S. Mekler
Cr ¹ = Cr. ed. prior	Nch = E. W. Nicholson
Dl = H. Diels	Pl = A. Palmer
El = R. Ellis	Rth = W. G. Rutherford
Hck = E. L. Hicks	St = H. Stadtmüller
Hdl = W. Headlam	Tck = G. Tucker
Hw = H. van Herwerden	W = H. Weil
Kb = G. Kaibel	Zl = Th. Zielinski

add. = addidit. ci. = coniecit. corr. = correxit.
 ft. = fortasse. m. pr., rec., rec.² = manus prima, recentior (prior), recentior altera. suppl. spl. = supplevit.

INDEX.

I 2	p. XIII	II 10—20	p. XXIII
- 41 sqq.	XXIV	- 15	XXV
- 46	XIV	- 17	X
- 51	XIII	- 44	XXV
- 71	XIV	- 64	XIII
- 78	XV	- 79	XII
II 6 sq.	XXIV	- 80	XIX
- 10	XV	- 81	XXI

III 34	p. XIII	VI 41	p. XII
- 36	XIX	- 68	XXVI
- 50	XIII	- 80	XII
- 71	XI	- 94	XVI
- 72	XIII	VII 14 sq.	XXVI
IV 12	V	- 27 sq. 38 sq.	XXVII
V 4	XL XIV	- 54	XXVII
- 9	XIII	- 58	XII
- 42	XIII	- 88	XIX. XXVII
- 61	XXV	- 107 sq.	XXVII
- 73	XXVI	- 109. 126	XII
VI 1. 6. 19	XII	prooem.	VII. XXIV
- 34	XV	VIII 3	XIII
- 36	XIV	- 25. 37	XXIV

Al et E conf.	p. XI	μα	p. XX
ἀμβαλονύχη	V	μέζων, μείζων	XIX
ἀναρίτης	XX	Ματαρίνη	XIV
Αἰρεῖθ	XIII	μικρός	XX
γλώσσα	XXI	μιν, νιν	V. XX
ἔασι, ἔσσεται	XXI	νηρίτης	XX
εο, εν	XXII	νάβυστρα	VI
H et I conf.	X sq.	πάλι	V
ἡμείων	V	ποῖος, κοῖος	V. XIX
ἦρα, ἄρα	XXI	* πυρή, πυρός	XIX
i synizesi elisa	XIV	σανίς	XXVII
κατασβῶσαι	VI	τάλης	IV. XIX
κατήρητος	XIX	ὀμέων - ο -	V
κνάπτω, γναφεύς	V	φιλω	XXI
Κουτίς nomen	XI. XIV	χείλη	XXVIII
λῆς?	XX	Ψύλλος nomen	XIII

aspiratio	p. XXII	papyri Londinen-	
correcturae	IV. XIII	sis memoria	p. IV. IXsq.
crases	XXIII	pronomen reflexi-	
dativus loci	XV	vum	XXII
dialectus	IV. XIX	scriptura plena	XXII
Epicharmus syni-		soloecismi non ad-	
zesi indulsit	XX	missi	X
lineolae criticae	XIV	spiritus	XXII
nasalis pro gemi-		synizesis	XIX sq.
nata	XII		

ΗΡΩΝΔΑ

MIMIAMBOI

Primis papyri paginis graviter afflictis libelli titulus periit; quae servata sunt prooemii fragmenta ad alterum librum vel ad mimum IX pertinent, cf. p. 61.

TESTIMONIA.

1.

C. Plinius Caecilius Secundus in epistula ad Antoninum data Ep. IV 3, 3: *... et loquenti tibi illa Homericis senis mella profluere et quae scribis, complere apes floribus et innectere videntur. ita certe sum adfectus ipse, cum Graeca epigrammata tua, cum iambo (mimiambos Gruter ex Palatini micuambos) proxime legerem. quantum ibi humanitatis venustatis, quam amantia, quam arguta, quam recta! Callimachum me vel Heroden vel si quid his melius tenere credebam; quorum tamen neuter utrumque aut absolvit aut attigit.*

2.

Didymus proverbiorum et glossarum exempla e miniambris sedulo excerpta lexicis et proverbiorum collectioni (Hesych., Etym.; 'Zenob.') inseruit; (cf. libellum meum de Herondae proverbiiis scriptum atque testimonia infra adposita). Hinc 'Ἡρώδης ὁ ἰαμβοποιός citatur apud Zenobium volg. 510, Ath. II 101 (infra ad III 10 p. 18), 'Ἡρώδης ἐν Συνεργαζομέναις apud Athenaeum III p. 86 B (fr. 13), παρὰ 'Ἡροδότῳ (scr. 'Ἡρώδῃ) .. ἔστι δὲ χωλῖαμβον τὸ μέτρον apud Orum (Etym. M., infra

ad V 32 p. 41). Ceterum Didymus poetas altero a. Chr. n. saeculo posteriores proverbiorum testes non adhibuit.

3.

Suetonium vel adeo Aristophanem Byzantium testem habemus unius loci V 75 p. 44.

Ioannes Stobaeus quae ἐκ τῶν Ἡρώνδᾳ μιμιάμβων excerpta esse testatur, infra inveniuntur ad I 15. 67. V 32. VI 37. VIII 42 atque p. 65 sqq.

Quod olim ferebatur Hipponactis testimonium schol. Nicandr. Ther. 474 λαιμᾶ δέ σου τὸ χεῖλος ὥς Ἡρώδου dudum sublatum est pristina lectione ὥς ἐρωδιοῦ e probis libris restituta, cf. Hippon. 76 p. 487 Bgk.

4.

Cn. Mattii et Vergilii Romani mimiamborum fragmenta et testimonia in calce libelli addita sunt; Mattius ille, poeta Varrone antiquior, quin Herondam secutus sit nemo opinor dubitabit. Babrium μνθίαμβον suum (prooem. II) ad μιμιάμβων similitudinem nominasse vel omnino Heronda usum esse non satis exploratum.

I.

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ.

col. 1

ΜΗΤΡΙΧΗ

Θ[ρείσσ]α, ἀράσσει τὴν θύρην τις· οὐκ ὄψη
μ[ή τις] παρ' ἡμέων ἐξ ἀγοικίης ἤκει; 1

ΘΡΕΙΣΣΑ

τί[ς τήν] θύρην —

ΓΤΑΛΙΣ

ἐγῶδε.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς σύ; δειμαίνεις

ἄσσον προσελθεῖν;

ΠΡΟΚΥΚΛΙΣ Η ΜΑΣΤΡΟΠΟΣ. Pro paragraphis personarum nomina addidi.

1 suppl. Rth, cf. 79 | APACCI | ΘΥΡΑΝ | ΟΥΙ corr. M, ὄψει plerique || 2 Γ----ΤΑΡ, suppl. Bl, spatium maius quam pro

volgata εἴ τις | ἡμέας Rth | ΑΠΟΙΚΙΗΣ, corr. m. pr.; num ἐξ ἀποικίης = ἐκ ξένης? cf. 13 | HKI || 3 ΤΙ-Ι--} paragraphum cognosco | ΘΥΡΗΝ. puncto ne eidem personae continuentur addito, suppl. Bl | ΕCΩΔΕ Kn legerat alteram litteram incertam esse testatus: veram lectionem ΕΓΩΔΕ. (cum puncto) coniectura assecutus est Bl | CY·ΔΕΙΜΑΙΝΙC || 4 ΠΡΟCΘΛΘΙΝ insequente incerto quodam signo, puncto ut videtur, item ACCON.

TESTIM. Tit. Hesych. προκνκλῖς· ἡ παρ' ἐνίοις (cod. ξ, προμνήστρια plerique, sed cf. v. φορίνη, ἡμαιθον) μνήστρια (Poll. 3, 32 οἱ Ἀττικοὶ καὶ μνήστριαν καὶ προμνήστριαν ὀνομάζουσιν) | Hesych. μαστροπός . . . προαγωγός

I

ΓΤΑΛΙΣ

ἦν ἰδού, πάρεμι' ἄσπον.

ΘΡΕΙΣΣΑ

τίς δ' εἰς σύ;

5

ΓΤΑΛΙΣ

Γυλλίς, ἡ Φιλαιν[ί]ου μήτηρ.

ἄγγειλον ἔνδον Μητροίχη παρεῦδάν με.

ΘΡΕΙΣΣΑ

καλεῖ —

ΜΗΤΡΙΧΗ

τίς ἐστίν;

ΘΡΕΙΣΣΑ

Γυλλίς.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἄμμιη Γυλλίς;

στρέψον τι, δούλη. τίς σε Μοῖρ' ἔπεισ' ἔλθειν,
 Γυλλίς, παρ' ἡμέας; τί σὺ θε[ός] πρὸ]ς ἀνθρώπους;
 ἥδη γὰρ εἰσι πέντε κον δοκέω [μήνες, 10

4 ΠΑΡΙΜ || 5 ΔΕ, C | Y. cum puncto, C post u fissura haustum esse (εἷς) coniecit M | ΓΥΛΛΙC | in marg. m. r. . ΝΙΔΟC. litteris minutis, ad ΦΙΛΑΙΝΙΟΥ || 6 ΑΓΓΕΙΛΟΝ | ΠΑΡC (E potius quam O) Y CAN, παρεῦδαν Cr, παροῦσαν plerique || 7 ΚΑΛΙ c. paragr.; perperam T litterae particulam abscissam pro puncto habet M; καλῇ M, κάλει (Metr.) HdI Bl; ἐστίν forma, spatio maiore punctoque ut videtur intercedente enuntiatum finitum indicatur; noluit καλεῖ τις; (Blümner) | ΑΜΜΙΑ, corr. Rth Beh || 8 στρέψον

Blümner | ΤΙΔΟΥΑΗ, spat. maius | ΕΛΘΙΝ || 9 ΠΑΡ, POC. add. man. rec. | suppl. Rth || 10 ΔΟΚΕC----- | suppl. Ku

7 Hes. ἄμμια (scr. ἄμμια ex Etym. M.)· μήτηρ. τροφός.

9 Seneca apocol. 13 quid di ad homines, cf. ad III 75

ἐξ οὗ σε, Γυλλίς, οὐδ' ὄναρ, μὰ τὰ[s] Μοίρας,
 πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἶδέ τις ταύτην.

I

ΓΤΑΛΙΣ

μακρὴν ἀποικέω, τέκνον, ἐν δὲ ταῖς λαύραις

ὁ πηλὸς ἔχρεις ἰγνύων προσέστηκεν·

ἐγὼ δὲ δραινῶ μν' ὅσον· τὸ γὰρ γῆρας

15

ἡμέ]ας καθέλκει χῆ σκιῇ παρέστηκεν.

col. 2

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἔρειδ]ε καὶ μὴ τοῦ χρόνου καταψεύδεο

αἰεὶ· θέλει γὰρ, Γυλλί, χητέρους ἔγχειν.

ΓΤΑΛΙΣ

σίλ[λ]αι[ν]ε ταῦτα· τῆς νεωτέρησ' ὑμῖν

πρόσεστιν —

20

ΜΗΤΡΙΧΗ

ἀλλ' οὗ, τοῦτο μὴ σε θεομήνη.

12 ΙΔΕ | ΤΑΥΤΗC(?) || 13 ΜΑΚΡΗΝ | τῆς λαύρης Rth || 15 ΜΥΙ· cum apostropho, in margine litteris minutissimis μυροκοC, cf. Stob. || 16 Χ'ΗΚΙΗΠΤΑΡΕCΤΗΚΕΝ', puncta (dubitationis signa? sed cf. 40) add. man. rec. || 17 suppl. Cr coll. Philostr. Apoll. IV 10, 2, ἄλλ' (σὺ δ') οὐλε (St) vereor ut locum habeat, potest ἐπισχ]ε (St);

σίγη τ]ε Beh, sed ante E fuit Δ (ΛΜΧ) | ΚΑΤΑΨΕΥΔΟΥ·, e coniectura corr. m. rec.², secutus sum coll. III 58, καταψεύδεν M || 18 suppl. Cr (ΑΙΔΟΚΙ vel ΘΕΑΙ) coll. v. 22 γῆρας φιλεῖ] Rth, δυνή-σαι vel ἰσχὺν ἔχεις] Beh, οἷη τ' ἐτ' εἰ Tck, οὗτος φιλεῖ] Zl | ΑΓΧΙΝ || 19 CΙΑ-ΑΙΝΕ, priores litterae vv. 19—27 evanidae. σίλλαινε· ταῦτα Nch HdI Bl, sed cf. V 29 ταῦτα . . πληκτίξεν | ΝΕΩΤΕΡΗC ΥΜΙΝ | ταῦτ' ὃ τῆς M caesura vix ferenda || 20 spat. ante ΑΛΛ, Metrichae dedit Cr Hck, continuant plerique | ΘΕΡΜΗΝΗ

13 Hesych. λαύρα· δύμη . . οἱ δὲ στενωποί. καὶ διόδοι. 15 sq. Stob. Flor. 116, 18 'Ἡρώδον μιμιάμβων' ἐγὼ—μυῖος ὦν—καὶ (κῆν) σκιῇ παραστήκει, cf. PLGr. II⁴ p. 510 Bgk. Legerat quod prima manu traditum est interpunctione non adiutus; in papyri margine temeraria correctoris coniectura, cf. VI 37.

16 Hesych. καθέλκει· καταβάλλει. Ad Herondam rettulerat M. Schmidt

I

ΓΥΛΛΙΣ

ἀλλ', ὦ τέκνον, κόσον τιν' ἤδη χηραίνεις
 χρόνον μόνη τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην;
 ἐξ οὗ γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη Μάνδρις,
 δέκ' εἰσὶ μῆνες κοῦδὲ γράμμα σοι πέμπει,
 ἀλλ' ἐκλέλησται καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς. 25
 καὶ δ' ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
 ὅσσ' ἔστι κον καὶ γίνετ', ἔστ' ἐν Αἰγύπτῳ.
 πλοῦτος, παλαιστρη, δύναμις, εὐδίῃ, δ' ὄξα
 θέαι, φιλόσοφοι, χρυσίον, νεηνίσκοι,
 θεῶν ἀδελφῶν τέμενος, ὁ βασιλεὺς χρηστός, 30
 μουσῆιον, οἶνος, ἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἂν χοῆξῃς,
 col. 3 γυναικες, ὁ[κ]όσους οὐ μὰ τὴν [A]ιδεω κούρην
 ἀστέρ[ας] ἐνεργεῖν οὐραν[ὸ]ς κεκαύχεται,
 τὴν] δ' ὅψιν οἶαι πρὸς Πάριν κοθ' ὤρησαν
 θεαὶ κρηθῆναι καλλονήν — λάθοιμ' αὐτάς 35
 εἰποῦσα.] κοίην οὖν, τάλαινα, σὺ ψυχὴν
 ἔχουσα.] θάλπεις τὸν δίφρον; κατ' οὖν λήσεις

23 ΜΑΝΔΡΙC || 25 ΕΚΛΕΛΗΤΑΙ | ΚΑΙΝῆC, super H non
 accentus sed λ[εῖπει] (Palmer), in marg. ΚΥΛΙC (κύλικος?) ad
 καινῆς referendum || 26 ΚΙ || 27 ὅσ' M | κῆγίνετ' W ||

29 ΘΕΑΙ (spectacula) || 31 ΜΟΥΧΙΟΝ ΟΙΝΟC ΔΓΑ, lineola
 lacunae indicium, corr. m. rec.²? | ΧΡΗΖΗC, suppl. Bch, C lit-
 terae umbram cognovit Bl || 32 τὴν Δεωκούρην (M) legi non
 potest || 33 priorum tertiae columnae litterarum tenues um-

brae servatae | suppl. Hck Rth || 34 --ΝΔΟΥΙΝ, superscr. τὸ
 δ' εἶδος (Hdl Bl), suppl. Kn || 35 -----ΘΗΝΑΙ suppl. Bch ||
 36 suppl. Bl, μειοῦσα] Mk (St), ἰσοῦσα St, ἰδοῦσα] Bch || 37
 ΚΑΤΟΥ^N

Cf. 35 Hesych. καλλονή· εὐπρέπεια

I

γηράσα] καί σευ τὸ ὄριμον τέφρη κάψει. I
 σύντει]νον ἄλλη χημέρας μετέλλαζον
 τὸ]ν νοῦν δὲ ἢ τρεῖς, χίλαρη κατάστηθι 40
 ἱλαρὸν πρὸ]ς ἄλλον· νηὺς μιῆς ἐπ' ἀγκύρης
 οὐκ ἀσφ[αλ]ῆς ὀρμεῦ[σα]. κεῖνος ἦν ἔλθῃ
 ὁ βάσκανος θε]ῶν — μηδὲ εἰς ἀναστήσει —,
 μέμψ[η] σ[εαυτῆ]· π[ο]λ[λ]ὰ δὲ ἄγχιος χειμῶν
 ἐ[ξ] ε]ὐ[δ]ίης ἐνέπ]εσε, κοῦδὲ εἰς οἶδεν 45
 τὸ μέλλο]ν ἡμέων· ἔστατος γὰρ ἡμείων
 ξ]ο[ή] —

ΜΗΤΡΙΧΗ

[τί οὖν] φης;

38 suppl. Rth | τακείσα] Bch, sed cfr. v. 63 | ΟΡΙΜΟΝ, voluit
 ὄριον | τεφρῇ Zl || 39 suppl. Bch, πάπτη]νον W | spat. ante ΔΑΛΗ
 ·K·
 ΧΗΜΕΡΑC || 40 suppl. Bl Bch | ΧΙΛΑΡ·ΗΚΑΤΑCΤΗΘ·I, rhyth-
 mum indicavit scriba I | --I·ΟΥΝ, conieceram πλοῦν quod recepit

M, sed Π legi non potest | ΤΡΙC servavit M || 41 ----(-)ΓΟC(?),
 suppl. Cr, φίλον Bch, num βλέπονσ' ἐς]? ἀνδρῶν πρὸς Rth ||
 42 suppl. Hicks | ΟΡΜΕΥCΑ an ΟΡΜΟΥCΑ? | κεῖνος κτλ. Me-
 trichae, quae sequuntur lenae tribuerunt Rth Bl, vereor ut
 recte || 43 ----CII(---ΩΝ, deinde spatium, suppl. Cr exempli
 causa (loquitur de Morte, cf. III 17), χειμῶν σ' ἂν ἔσχοι Bch |

ΔΝΑCΤῆCΗ, nescio quid in margine dextra (P) (P) = θάνα-
 τος? cf. ad v. 74) || 44 με...αι...τοδ... Kn, [H]ΜΕΑC--N--
 ΤΟΔΙΝΑΔΕ DI, [Y]ΜΕΑC BI, ΜΕΝΥ--C-----Π-ΑΛΑΔΕ Cr,
 litterae praeter primas incertae, suppl. Cr; μεθορμίσας· τὸ
 δῶμα κτλ. Bch || 45 suppl. Cr, κάτεισι σείσαν αὐτίν· οὐδὲ Bch,
 Y et ΕCΕ litterarum vestigia videre mihi videor || 46 suppl.

ANOTHPHIS (deletum est ωx)
 Bch Cr Tek | ΓΑΡΗΜΩΝ, ΗΜΩΝ in ΗΜΙΩΝ mutavit m. pr., con-
 iecturam dubitanter superscripsit m. rec.² || 47 Versus initio
 lineolam / (sollemne dubitationis indicium) adpictam cognovit
 DI | ----IΦI·C (lectio prorsus incerta), deinde spatium maius,
 suppl. Zl, βίος καθ' ὥρην Bch

38 Hesych. ὄριμον· καίριμον. ἦτοι καιρόν. || 39 ἄλλη·
 ἀλλαχοῦ || 47 Hes. φής· λέγεις. ὑπολαμβάνεις

I
col. 4

ΓΤΑΛΙΣ

σύνεργος ἡμῖν;

ἀλλὰ μὴ τις ἔστηκε

ΜΗΤΡΙΧΗ

οὐδὲ εἷς.

ΓΤΑΛΙΣ

ἄκουσον δὴ

ἂ σοι χο[εῖ]ξουσ' ὧδ' ἔβην ἀπαγγέλλαι.

ὁ Ματακ[ε]νῆς τῆς Πατακίου Ψύλλος,

ὁ πέντε νικέων ἄθλα — παῖς μὲν ἐν Πυθοῖ,

δὲ δ' ἐν Κορίνθῳ τοὺς ἰουλον ἀνθεῦντας,

ἄνδρας δὲ Πίσῃ δὲ καθεῖλε πυκτεύσας —,

πλουτέων τὸ κ[αλ]όν, οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς

κινέων, ἄδικτ[ο]ς [εἰς] Κυθηρίην σφρηγίς,

ἰδὼν σε κατόδω τῆς Μίσσης ἐκύμηρε

τὰ σπλάγχν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστροθείς,

καὶ μεν οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρην λείπει

τὸ δῶμ[α, τέ]κνον, ἀλλὰ μεν κατακλαίει

καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀποθνήσκει.

ἀλλ' ὧ τέκνον μοι Μητρίχη, μίαν ταύτην

47 ΕCΤΗΚΕC, C deletum || 48 CΥΝΕΓΓΥC | ΗΜΦΝ (m. pr. 6)

corr. in 1?), interstitium || 49 suppl. Hardie Beh || 50 ΟΜΑΤΑΚ-
NHC, Ματακίηνς Rth, Ματακίηνς Beh, corrector (Bl) coniecit
Ματακίηνς | Ψ (Ψ RHerzog, an Γ, P superscripta?) ΥΛΛΟC, in mg.
ΓΥΛ (m. rec.?), cf. fr. 12; Ψύλλος RHerzog || 51 ΑΘΛ'Α, voluitne
ἄθλα? || 53 ΔΕΠΙCΗΔ-Λ (ἐπίσον Kn), ΤΡΙC legere sibi videtur St ||54 dignosco ΤΟΚΑΛΟΝ, καλόν in κάλλος corr. m. rec.² | ΚΑΡΙΤΟC,
Φ m. pr. || 55 ΑΟΙΚΤ-С-ΣΚΥΘΗΡΙΗΝ CΦΡΗΓΙC, suppl. El
Cr Nch, ἄ. ἐς K., σφρηγίς Wright, ἄ. καὶ Κυθηρίην Beh Zl, ἄ.
ἔων Κυθηρῆς ἦν, σφρηγίς Rth || 56 ΚΑΤ(Τ potius quam Θ)

ΟΔΩΤΗCΗΜΙCΗC || 57 ΤΑCΠΑΑΓΧΝΕΡΩΤΙ || 58 ἡμέρη HdI |

ΛΗΠΕΙ || 59 suppl. Kn || 60 ΤΑΤΑΛΙΖΕΙ, ne legeretur ΤΑΤΑ ||

61 ΜΗΤΡΙΧΗ, Μητρί, τὴν M, fortasse recte

I

ἀμαρτήν δός· τῇ θεῷ κατάρτησον

σαντήν, τὸ [γ]ήρας μὴ λάθῃ σε προσβλέψαν.

καὶ δοιὰ προήξεις· ἡδέω[ς] ξ[ί]η[σει] καὶ περὶ

δοθήσεται τι μέζον ἢ δοκεῖς. σκέψαι,

πεῖσθητί μεν· φιλέω σε, καὶ μὰ τὰς Μοῖρας.

ΜΗΤΡΙΧΗ

Γυλλί, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει

τὸν νοῦν· μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος κατάπλωσιν

καὶ τὴν φίλην Δήμητρα, ταῦτ' ἐγὼ 'ξ ἄλλης

γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα,

χωλὴν δ' αἰδεῖν χωλὸν ἐξεπαίδευσα

καὶ τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγείσθαι.

σὺ δ' αὖτις ἐς με μηδὲ ἔν, φ[ε]λ[η], τοῖον

φέρουσα χώρει· μῦθον, ὅς ἀλετρήησι

πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγγ[ε]λλε·

62 δὸς τῇ θεῷ· M Dalmeyda alii || 63 suppl. Kn | ΛΑΘΗ ||

64 ΔΙΑΠΡΗΞΕΙC ΗΔΕΩ- / Η-Ι', spatium maius post C; καὶ δοιὰ
προήξεις, ἡδονὴν τε καὶ κέρδος Bl, sed εἰω vel εἰΔ certum, ἡδέως
δὴ τεροφθείση Dl, ἡ. ξήσεις καὶ σοι FD, ἡδέως παθοῦση γὰρ Gom-
perz; de fine cf. Herod. III 6, infra VII 35 || 65 ΔΟΚΕΙC CΚΕΥΑΙ' ||66 ΠΕΙCΘΗΤΙ, sed lineola deleta videtur | μοι nonnulli, ionis-
mum servavi || 67 ΓΥΛΛΙ, Γυλλίς Rth Beh, cf. ad III 7 || 68 spa-
tium post ΝΟΥΝ | K-ΤΑΠΛΩCΗΝ cognovit Kn || 69 ΕΓΩ ||

(Ξ potius quam Γ vel Ε) ΑΛΛΗC, verum viderant FD Dl, ἐγω[γ]e

plerique, ἐγω[γ]M; cf. VI 24 || 71 ΧΩΛΟΝ, A add. m. rec.² (= χῶλ'
ἄν): χωλὸν neutrius generis atque ἄν suppletur ex v. 70. 'crura
fregissem' || 73 sq. μηδὲ ἐν κρέν' Ludwich, μηδὲ ἐν<α>...
τοῖον | φέρουσα χώρει μῦθον· ὃν δὲ γρήϊσι Bl || 74 ος με-
τρηταῖς Kn, ΟΝΔΕΓΡΗΙΑΙCΙ legiti Bl (M γρήϊσι), ego ΟCΔΛΕ-
ΤΡΗΙΑΙCΙ legi posse puto, quamquam ΕΤ plerumque non con-
iungitur a scriba: certe aptissimum ἀλετρήησι = ἀλετρίαι, cf.
Alcm. fr. 70. Lyr. adesp. 21 III p. 693 Bgk; μετρηταῖς Beh. In
marg. evanidae lineolae ' (= πόρναις Dl Mk), cf. ad v. 4364 Hes. δοιὰ· δύο || 67. 68 Stob. Flor. 116, 24 Ἡρώδα Μι-
μιάμβων· Γύναι — νοῦν. Invenerat ΓΥΛΛΙ, non ΓΥΛΛΙC

I τὴν Πυθέω δὲ Μητροίχην ἔα θάλλειν
τὸν δίφρον· οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάνδριν.
ἀλλ' οὐδὲ τούτων, φασί, τῶν λόγων Γυλλίς
δεῖται. Θρεύσασα, τὴν μελαινίδ' ἔκτ[ρ]ιψον
col. 6 κή]κτημόρους τρεῖς ἐγγέ[σ]α τοῦ ἀ]κρήτου, 80
καὶ ὕδωρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖν ἀ]δ[ρ]ῶς.
τῇ, Γυλλί, πῖθι.

ΓΥΛΛΙΣ

δεῖξον· οὐ, [μὰ το]ῦ[κ]πω[μα],
πείσουσά σ' ἡλθον, ἀλλὰ ἔ[κ]ητι τῶν ἰ[ρ]ῶν.

ΜΗΤΡΙΧΗ

ὦν οὐνεκέν μοι, Γυλλί, ὦνα' [ῆ]δίστον.

76 ΔΙΥΘΕΩΔΕ (ne legeretur ὁδε), ΔΙ in Π corr. m. pr.,
TON ΔΙΦΡΟΝ
cf. v. 37 || 77 ΜΗΤΡΙΧΗΝ | ἐς M h. l. et saepius | ΜΑΝΔΡΙΝ |
XI
78 ΟΥΔΕ, XI m. rec.², οὐδὲ praeferendum, cf. 70 VII 49 | ΦΥΓΕΙ,
± m. r.², τῶν λόγων φύσει M || 79 spatium post ΔΕΙΤΑΙ | in margine
κῆ]α = κύλικα, κύλικα ἢ γυάλην? || 80 --ΚΤΗΜΟΡΟΫΣ, suppl.
Beh Nch | ΤΡΕΙΣ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ --ΟΥΨ--, suppl. Cr, τοῖς M | ἐγγέ[σ]α
μοι ἀ]κρήτου Hdl, καταμέτρησον ἀκρήτου Beh || 81 ΠΙΕΙ--
ΔΡΟC (vel ΩΙ) suppl. Beh, ἀδρῶ Cr, olim coll. Hes. s. v., ἰδρῶ
Bl || 82 ΤΗΙ | ΠΙΕΙΘΙ, spatium maius; servae haec verba dant
Ribbeckius Wright alii | ΔΕΙΞΕΩΝ, deinde interstitium; cf. Stratt.
1, 39 CA. III p. 362 K. | cognosco ΟΥ---ΥΨ-ΠΩ} (accentus an Ε
superscr.?), ΟΥΛΑΜ-ΥΑΠΩ legit DI, οὐ[κ] ἐ]γὼ [π]άμπαν Bl vix
recte, nam ΠΩ illud quod legeram et Kenyoni apparuit et
Dielsio; de iurandi formula cf. v. 68; in fine non fuit τὴν Πύθεω.
οὐν φίλοιον σε, nunc οὐ τό μεν ἀγγεῖμα? Beh || 83 spatium
post ΗΛΘΟΝ | in fine τῶν σῶν Beh, ΤΩΝΙΡΩΝ Cr, assentientibus
Bl DI St; ἰρῶν (= dies festi, fortasse Ἀθήναια) interpretatus cum
propter ὦν οὐνεκεν κτλ. v. 84, quocum neque ἀλλ' ἐλεξ' ἐγὼν
εἰρῶν coniungi potest nec magis ἀλλ' ἐκητι τῶν εἰρῶν (St) aut
ἐκ[η]τ' ἐ]τῶν [ο]λ[ω]ν (Ludwich; nam ὦνον ὕνεκεν haud satis
aptum || 84 suppl. Cr coll. ἡδύς γε v. 86. VI 77, Γυλλίς, ὦνα[ο]
ζωροῦ vel ὦνα' [ἐκ Βάκχον Beh, [αὐτίτου Cr olim

83 Hesych. ἰρῶν· εὐχῶν (scr. εὐωχῶν)?

ΓΥΛΛΙΣ

I

ὅς σεῦ γένοιτο, μὰ τέκνον, π[ο]λὺ[ς] ληνῶ. 85
ἡδύς γε, ναὶ Δήμητρα· Μη[τρ]οίχ[η]ς οἰ[νο]ν
ἡδίων' οἶνον Γυλλίς οὐ πέ[π]ωκ[ε]ν [κ]ω.
σὺ δ' εὐτύχει μοι, τέκνον, ἀσ[φα]λίξουσ[α]
σαντήν, ἐμοὶ δὲ Μυρτάλη τε καὶ Σ[ί]μη
νέαι μένοιν, ἔστ' ἂν ἐνπνέ[η] Γυλλίς. 90

85 OCCOY | MΛ | umbrae ultimarum litterarum servatae;

suppl. Cr || 86 οἶνος Bch, verum vidit Bl || 87 ΗΔΕΙΟΝ |
ΠΕΩ<(N-ω, suppl. Cr (an πεπώκειν?), πέ[π]ωκ' οἶνω Bch, alii
aliud || 88 suppl. Beh, ἀσφαλίως τήρει Bl, Αἰδη συγγωρέω
t. coniecerat Zl, Αἰδη ζεύξαις σ. Cr, ἀ[γ]καλ[ί]ξου [δὲ vel ἀλλὰ
κα]λ[ί] ξεύ[ξ]ον τάντην Bch olim || 89 ΦΑΥΤΗΝ, deinde spatium,
T deletum et C m. pr. superscriptum esse testatur Kn; voluit
quod dederam σαντήν; volgatam lectionem τάντην restituit M
suppl. Beh Cr Nch || 90 δ(NEAI (coronis in margine)

II. ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

Ἄνδρες δικασταί, τῆς γενῆς μ[έν] οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κοῖται δῆκονθεν οὐδὲ [τῆ]ς δόξης,
οὐδ' εἰ Θαλῆς μὲν οὗτος ἀξίην τ[ήν] νηῦν
ἔχει ταλάντων πέντ', ἐγὼ δὲ μ[η]δ' ἄρτους,
col. 7 δίκη ὅ[τι] περὲξ Βάτταρόν [τι] π[η]μ[ή]ν[ας] 5
ἢ ἐγὼ [αὐθ]ι — ἀκώλυτον γάρ — [τὰς] ἐμὰς κλαῦσαι
ἐὼν γευ[ή]σομ' ἀστός, ἢ ἄσ[τ]υρον χῶρον.

1 ἘΤΤΕ || 2 interstitium ante ΟΥΔΕ || 3 -ΟΥΔΙ, lineola
H
illa NYN corrigendum indicatur | NYN, n m. r. 2? || 4 ΕΚΙ |
ΔΕΜ(M, non K teste Bl)-Δ, δ' ἐμ[ον]ς plerique, sed spatium non
sufficit | coll. Hes. ἐμὸς σάρκον? Cr olim || 5 ---/ΠΕΡΕΞΕΙ,
---περὲξ κτλ. Kn, suppl. Cr, ἔχω, ὅπ. Bl | ---HMI-ΙAC, linea
in mg. dextr., suppl. Nch || 6 ---Ω-Υ-ΙΑΚΩΛΥΤΟΝ, suppl. Cr;
utique non fuit ΛΥΚΟΝ; mira commentum sunt Bl M alii |
ΓΑΡ---ΚΛΑΥCΑΙ, punctum et linea in marg. dextra syllabam
omissam indicat, metrum enim creticum deesse arguit, quem
quattuor litteris vix explebis || 7 an εἰπὼν? | -C-IHCOMACTOC
---NXΩPH suppl. Cr (cf. ὄρα καὶ χώρα), ἢ ἄσ[τ]υρ συ[ν]χωρῇ Mk,
alii aliud | vv. 5—15 nondum satis expediti

TESTIM. Plut. de poet. aud. 3 p. 18 C (Com. ad. 304 K.) ὁ
νέος ἀναγινώσκων ἂν Θεορίτης ὁ γελοιοποιὸς ἢ Σίλωνος ὁ φθο-
ρεὺς ἢ Βάτταρος (Βάτταρος? Βάταλος Nauck) ὁ πορνοβοσκὸς
λέγων ἢ πράττων πεποιήται, διδασκείτω τὴν μιμουμένην ταῦτα
δύναμιν καὶ τέχνην ἐπαινεῖν, ὥς δὲ διαθήσεις καὶ πράξεις μιμεῖται
καὶ προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν ad Battarum Herondae rettulerunt
O. Hense H. Diels F. B. Jevons. Cf. Ammian. XXX 4, 14 || 7 Hes.
ἀστός· πολίτης. πολιτικός. | id. ἄστυρον· πόλισμα (cf. Callim.)

οὐτ[ος] μέτοι[κός] ἐστι τῆς πόλιος κήγῳ, II
καὶ ξῶμεν οὐχ ὥς βουλὸ[με(σ)]θα, ἀλλ' ὥς ἡμεας
ὁ χῶ[ρος] ἔλκει. — προστάτην [<ν>έμειν Μέννην 10
δεῖ μ' εἴτ' Ἀρι[στοφ]ῶντα· πὺξ [νε]νίκηκεν
Μέννης, [Ἀρι]στοφῶν δὲ κ[ήτι] νῦν ἄγχει —
Θαλ[ῆ]ς, 'στ' ἀ[ηδ]έα ταῦτα; τοῦ ἡλ[ίου] δύντος
ἐπ[έ]θετο σ[ύρ]ων, ἄνδρες, ἢ[ν] εἴ[χε] χλαῖναν·
ἀτ[εν]ῶς ἔ[χω]. τῷ προστάτ[η] τ[ε]θώρ[η]γμα. 15
ἐρεῖ τὰ[χ'] [ὅμ]ν· „ἔξ Ἀκῆς ἐλή[λουθ]α
πυρ[ρ]οὺς ἄγων κῆστησα τὴν κακὴν λιμὸν.“
ἐγὼ δ] ἐπε[ρ]νὰς ἐκ Τύρου τι τῷ δῆμῳ

8 Priorum litterarum umbras incertas --- OC (vel O)
MEIO(N)II -CCCTI Angli quidam (FD) bene interpretati sunt in

ceteris falsi; [ξείν]ος μὲν ἱρός ἐστι κτλ. vix recte Bl | --ΑΕΩC, corr.
m. pr. || 9 ----ΩΜΕΝΟΥΧΩC, suppl. Cr | X (del.) ΑΛΛΩCΗΜΕΑC,
accentus synaloephes et ἐγκλίσεως indicium; ante A m. pr. del.
K vel X || 10 ---ΡΟCΕΛΚ(potius quam M)I, suppl. Cr, cf. ἄλλ'
ἔπον χώρας τρόποις, χώρα ἐπεσθαι proverbial; π[ρ]οςέλκει volgo,
sed ante POC non fuit Π | ΠΡΟCΤΑΤΗΝ---N, in margine
NEMIN m. rec. 2, ut EMIN in NEMIN correctum indicaretur || 11
----ΙΑΗ---ΦΩΝΤΑ, suppl. Cr (ΔΙΜΙ)T || 12 suppl. Beh | Ν'Ν
ΑΓΧΙ, linea recta in margine dextra || 13 ----HECTA(inc.)--ΕΑ,
[κ]εῖ μ[η] ἐστ' ἀλ[ηθ]έα ταῦτα, Bl || 14 --C(Λ)?ΘΕΤΟC(ΠΙC?
ΤΟΛ Bl)--ΩΝ, suppl. Cr coll. v. 23, ἐξῆλ[θε]τ' ὁλ[έ]σαν Bl; non
fuit πρήσαν | CH--XΘ(ε potius quam I teste Bl)ΧΛΑΙΝΑΝ || 15
initium suppl. Cr, σ[τ]ενῶς ἐγὼ Bl | ---ΕΘΩΡ-ΙΓ(PHΓ teste Bl)
ΜΑΙ, μ[ε]θώρμισμαι Cr olim (Kn), δ[ε]δωρημαι Beh, verum vidit
Bl || 16 ----ΑΚ---N, litterarum MIN capita discernere mihi
videor | ΝΕΞΑΚΗCΕΑΙ, suppl. Bl || 17 ΟΥCΑΓCJN priores litterae
papyri particulae inscriptae recte huc relatae | noti mangones
Tyrii | ΔΝΚΗΤΗCΤΑ-ΤΙΝ, turbatum aliquid scriba indicavit; κῆ-
στησα τὴν Mk, κῆ τι κρατεῖ Cr olim || 18 ----ΕΠC, suppl. Cr

10 Cf. Suid. s. v. νέμειν προστάτην, Harpocr. s. v. προστάτης.
12 Hes. ἄγχει· φέρει (?). πνίγει || 14 Hes. σύρων· ἔλκων.
Cf. Anaxil. 18 CAFr. II p. 268 K.

II προτίθημι· δ]ωρεῖν γὰρ οὐτ' οὗτος πυ[ρ]οὺς
 δίδωσ' ἀλή]θειν οὐτ' ἐγὼ πάλιν κείνην. 20
 col. 8 εἰ δ' οὐνεκεν πλεῖ τὴν θάλασσαν ἢ χλαῖναν
 ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν, ἐγὼ δ' οἰκέω
 ἐν γῇ τριβῶνα καὶ ἀσκέρας σαπρὰς ἔλκων,
 βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν ἐμ' οὐ πείσας,
 καὶ ταῦτα νυκτός, οἴχεθ' ἡμιν ἡ ἀλεωρή 25
 τῆς πόλιος, ἄνδρες, κάφ' ὅτῳ σεμνύνεσθε,
 τὴν αὐτονομίην ὑμέων Θαλῆς λύσει.
 ὃν χοῖν ἐαντόν, ὅστις ἐστὶ κακὰ ποίου
 πηλοῦ πεφύργητ' ἐλδότη', ὥς ἐγὼ ζώειν
 τῶν δημοτέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἥμιστον. 30
 νῦν δ' οἱ μὲν ἑόντες τῆς πόλιος καλυπτῆρες
 καὶ τῇ γενῇ φουσῶντες οὐκ ἴσιν τοῦτῳ
 πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι κῆμὲ τὸν ξεῖνον
 οὐ[δεῖ]ς πολίτης ἠλόγησεν οὐδ' ἠλθεν
 πρὸς τὰς θύρας μεν νυκτός οὐδ' ἔχων δᾶδας 35
 col. 9 τὴν οἰκίην ὑφῆψεν οὐδὲ τῶν πορνέων
 β[ε]λ[ε] λαβὼν οἴχωνκεν· ἀλλ' ὁ Φρὼξ οὗτος
 ὁ νῦν Θαλῆς ἐὼν, πρόσθε δ', ἄνδρες, Ἀρτίμυς,
 ἅπαντα ταῦτ' ἐπρήξε κοῦκ ἐπηδέσθη

19 suppl. Beh | ultimae litterae evanidae || 20 ΘΙΝ, suppl.
 HdI | K(fuit Π)ΑΛΙΝΚ-ΝΗΝ, παλιν κ.ινην Kn, καλην κ(υ)νην
 Beh || 21 ΠΙΛΙ || 22 ΕΧΙ || 24 ΑΞΙ | ΕΜ'ΟΥ || 26 δτεω M ||
 28 ΟΝΕΧΡΗΝΑΥΤΟΝ, corr. El W Beh | κοίον M || 29 ΙΔΟΤ |

ΖΩΙΗΝ (= ΖΩΙΝ, ζώειν ζῆν?) || 31 εἴντες M || 33 ΕΙΝΟΝ ||

36 ΕΙΚΙΑΝ, corr. m. pr. || 37 ΒΙΗΙ || 38 ΑΠΡΟΘΕ, A anti-
 cipatum ex ΑΝΔΡΕC | Ἀρτίμυς W. Schulze || 39 ΑΠΤΑΝΤΑ,
 ηπαντα Kn, ἡ πάντα M alii

25 Hesych. ἀλεωρή· . . . ἀσφάλεια

οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὐτ' ἄρχοντα. 40 II
 καίτοι λαβὼν μοι, γραμματεῦ, τῆς αἰκείης
 τὸν νόμον ἄνειπε, καὶ σὺ τὴν ὁπὴν βῦσον
 τῆς κλεψύδρης, βέλτιστε, μέχρ' οὗ εἶπη,
 μὴ πρὸς τε κυσὸς φῆσι ἡ τάπης ἡμῖν,
 τὸ τοῦ λόγου δὴ τοῦτο, ληῖς κύρση. 45

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίση δούλην
 ἢ ἐκὼν ἐπίσπῃ, τῆς δίκης τὸ τίμημα
 διπλοῦν τελεῖτω.

ΒΑΤΤΑΡΟΣ

ταῦτ' ἐργαψε Χαιρώνδης,
 ἄνδρες δικασταί, καὶ οὐχὶ Βάτταρος χοῖζων
 Θαλῆν μετελθεῖν. ἦν θύρην δέ τις κόψη, 50
 μνην τινέτω, φησί· ἦν δὲ πύξ ἀλοιήσῃ
 αἰ[λ]λην πάλι μνην, ἦν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπρήσῃ
 ἢ ὄρους ὑπερβῇ, χιλίας τὸ τίμημα
 εἰ[νε]ιμε, κῆν βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν.
 ᾧ[κ]ει πόλιν γάρ, ὦ Θαλῆς, σὺ δ' οὐκ οἶσθας 55

41 ΑΙΚΗC || 43 'νείπη Beh, οὐ<ν>? Cr || 44 ΦΗCΙ, φῆσι?
 cf. Ἰδομ III 43, ἦσιν O 359, Krüger II 36, 9; Kühner-Blass II 46 ||
 45 ΛΗΙHC || 46 ΕΠΗC || 47 ἔλκων Rth || 48 ΤΕΛΙΤΩ ||

PO
 49 KA'(AI del.?) OYXIBATTAOCXPHZON, corr. m. pr. || 50 ἦν
 — 54 scribae tribuerunt Rth M alii; at φησί — ἀλοιήσῃ — πάλι
 — ἐνείμε — τίνειν a legum sermone aliena || 51 ΦΗCΙN ||
 52 πάλιν plerique | ΕΜΠΡΗCΗC || 54 ΕΝΙΜΕ | ΤΙΝΙΝ || 55
 ὀ--i | ΟΙΚΘΑC, alterum C m. r. additum esse (M) non credo;
 cf. v. 67; οἶσθαι Rth

44 Hesych. κυσός· ἡ πυγή (debebat ὁ πρωκτός) || 47 Hes.
 ἐπίσπῃ· ἐπισπάσεται. πληρώσῃ (Il. B 359). καταλάβῃ. Glossema
 primum Herondae versu male intellecto ortum (cf. ad. VII 114):
 nam ἐπισπῇ vix scribendum || 52 Cf. Hes. ἐμπρήσαι· καθῆσαι·

HERONDAS, ed. O. Crusius.

II οὐ[τ]ε πόλιν οὔτε πῶς πόλις διοικείται.
 ο[ί]κει[ς] δὲ σήμερον μὲν ἐν Βρικινδήροις,
 ἐχθὲς δ' ἐν Ἀβδηρόισιν, αὔριον δ', ἦν σοι
 ν[α]ῦλον διδοὶ τις, ἐς Φασηλίδα πλώσῃ.
 ἐ[γ]ὼ δ', ὅπως ἂν μὴ μακρογορέω ὕμεας, 60
 ὦνδρες δικασταί, τῇ παροιμίᾳ τρύχω,
 π[έ]πονθα πρὸς Θάλητος ὅσσα κα[ὶ] πίσση
 μῦς· πῶς ἐπλήρην, ἢ θύρη κατήραται
 τῆς οἰκίης μεν, τῆς τελέω τρίτην μισθόν,
 τὰ ὑπέρθυο' ὀπτά. δεῦρο Μυρτάλη καὶ σύ· 65
 δεῖξον σεωντὴν πᾶσι· μηδὲν αἰσχύνει·

56 ΔΙΟΙΚΙΤΑΙ || 57 ΒΡΙΚΙΝΔΗΡΟΙC || 59 ΔΙΔΟΙ, διδῶ
 plerique, διδοῖ (coniunctivum) M | ΠΛΩCΗ || 60 ὙΜΕΑC, cf.
 v. 9 || 61 τῆς παροιμίας Cr olim, Bl || 62 Θαλήτος M |
 ΗΜ
 ΚΑΤΙCCH (= καὶ π. μ., corr. = καὶ ἐν π. μ. m. rec.?) || 64 ΜΘΡΑΝ,
 corr. m. pr.; olim contuli δεκάτην τίνειν; at verius fortasse
 μοῖραν (scil. impendii, cf. III 46) || 66 σεωντὴν M | μηδέν? R Herzog

62 Zenob. Ath. I 39 ὅσα μῦς ἐν πίσῃ (πίσση Laur.). ἡ παροι-
 μία εἴρηται ἐπὶ τῶν νενικηκότων μετὰ πολλοῦ πόνου. Μῦς γὰρ
 Ταραντίνος πύκτης ἐν Πίσῃ (πίσση Laur.) ἀγωνιζόμενος [καὶ] πρὸς
 πολλοὺς (πολλὰ Laur.) [ἐχθρὸν] ἀγωνιστὰς καὶ πολλὰς λαβὼν πληγὰς
 μόλις ἐνίκησεν. Paullo plenius Zenob. Bodl. 194 (= Ps.-Diog.
 Vind. 72 paroem. II p. 11 sq.) ἄρτι μῦς πίττης γεύεται * * *
 Μῦς ὀνομά ἐστιν, ὥς φασι, Ταραντίνου πύκτου, δὲ ἐνίκησεν ἐν
 Πίσῃ πολλὰς πληγὰς λαβὼν κατὰ τὴν ῥῆα Ὀλυμπιάδα. διη-
 γούμενος δὲ τις (καὶ τις δ. Diog.) ἔλεγε· ὅσα ἔπαθεν ὁ Μῦς
 ἐν τῇ Πίσῃ. Οἱ δὲ φασὶ τὸ ζῶον ἐμπεσὼν εἰς πίσσαν δεινὰ
 πάσχειν καὶ τέλος ἀποθνήσκειν ἀνελθεῖν οὐ δυνάμενον. Vetus
 proverbium μῦς ἐν πίσῃ ab ipso poeta ad pugilem translatum
 esse olim opinatus (Untersuchungen p. 4 sq.) v. 62 sq. Πίσῃ Μῦς
 scripsi multisque probavi; verum, quod recte monuit Kb,
 haec ἀφ' ἱστορίας explicatio grammaticī videtur esse ab ipso
 Herondae loco profecti. Simpliciore illam, quae altero loco
 legitur apud Zenobium Bodl., Didymi esse puto adversarium
 impugnantis (cf. Anal. ad paroem. 48)

νόμιζε τούτους οὕς ὀρῆς δικάζοντας
 πατέρας ἀδελφούς ἐμβλέπειν. ὀρῆτ', ἄνδρες,
 τὰ τίματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κᾶνωθεν
 ὥς λεία ταῦτ' ἐτιλλεν ὠναγῆς οὗτος, 70
 ὅθ' εἴλκεν αὐτὴν ἀβιάζετ' — ὦ Γῆρας,
 σοὶ θνέτω ἐπ[εῖ] τὸ αἶμ' ἂν ἐξεφύσησεν,
 ὥσπερ Φίλι[π]πος ἐν Σάμῳ κοτ' ὁ Βρέγκος.
 γελᾷς; κίν[αι]δ[ός] εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῦμαι
 καὶ Βάτταρός μοι τοῦνομ' ἐστὶ γὰρ πάππος 75
 ἦν μοι Σισυ[μ]βράς γὰρ πατήρ Σισυμβρόσκος
 κήπορνοβός[κ]εν πάντες, ἀλλ' ἔκητ' ἀλκῆς
 θαρσέων λέως λ[έ]γ[οι]μ' ἔν· „εἴ, Θαλῆς, εἴη·

67 ΟΡΑΙC, corr. m. pr. || 68 spat. post ΒΑΕΠΙΝ || 69 post
 αὐτῆς interpunxit Bch | ΚΑΤΩΘΕΝ, N del. m. pr. || 70 ΛΙΑ |
 ὨΝΑΓΗC || 71 ΙΑΚΕΝ || 72 ΤΟ ΑΙΜΑΝ, suppl. Bl || 73 ΦΙΛΙΠΠΟΣ
 (Φίλιππος, corr. Φίλιστος Bl) ΕΝCΑΜΩΠΟΤ (corr. m. pr.) ΟΒΡΕ-
 (Γ potius quam I vel C) ΚΟC, ὁ ἄρσεκος legebat Bch, sed
 A C K miram haberent formam; conieceram κοτέ. ῥέγκεις; vel
 Βρεινός. Βρέγκος = βρογκος? || 74 ΓΕΛΑΙC, deinde inter-
 stitium || 76 CICY/ BPAC | CICYMBPICKOC || 77 spat. post
 ΠΑΝΤΕC || 78 ΛΕC' (fuit Ω, non Ο) ἸΑ--ΟΙΜΑΝ ΙΘΑΛΗCΗΙ
 (non fuit ΙC), corr. (λεῶ, λέων?) deleta, interstitium post AN;
 λέοντ' ἄγχοιμ' ἂν (Bch) vel ἔλοιμ' ἂν (Bl, M, alii) omnino non
 convenit cum litterarum vestigiis | εἰ Θαλῆς εἴη 'si sit Thales'
 Bch, εἰ Θ. εἴσι M; possis etiam εἰ Θ. εἴην 'si iuvenis essem
 sicut Th.'; sed impeditae sententiae: itaque aut εἰ ad εἰμι refe-
 rendum (cf. Hesych.) aut ἔ[θ]ι, Θαλῆς (ΙΘΙΘΑΛΗC) corrigendum.
 Fictum ab his verbis sermonem (cf. v. 84) oriri et parographo
 indicatum et interstitio post AN. 'Accede, Thales; bene habet'

70 Hesych. I p. 169 Schm.: ἀναγῆς· ὁ ἐναγῆς ἢ βέβηλος ||
 73 cf. Hesych. βρογκος· ἰχθὺς κητώδης? || 78 Hesych. λέως·
 ... σφόδρα· τελείως.. Etym. M. 560, 30 (Herod. II p. 190 L. cf.
 Apollon. p. 58, 12 Schn.) εἰ δὲ βαρύνεται (λέως), ἀποβολή ἐστι
 τοῦ τελείως. Archil. fr. 112 | Hesych. εἴ πορεύον. | id. εἴη· γέ-
 νοιτο, ἔστω. εἴη... καὶ ἐξεστίν

- II ἐρῶς μὲν ἴσω[s] Μυρτάλης· οὐδὲν δεινόν,
 ἐγὼ δὲ πυρῶν· ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἔξεις. 80
 ἢ νῆ Δί', εἰ σευ θάλλεται τι τῶν ἐνδον,
 col. 12 ἐμβυσσον εἰς τὴν χεῖρα Βα[ττ]αρίῳ τιμὴν,
 καὐτὸς τὰ σαντοῦ θλῆ λαβὼν ὅπως χρῆξαι·
 ἐνεστίν· ἄνδρες — ταῦτα μὲν γὰρ εἴρηται
 πρὸς [τ]οῦτον, ὑμεῖς δ' ὥς ἀμαρτύρων εὖντων 85
 γνώμη δικαίη τὴν κρίσιν διαιτᾷτε.
 ἦν δ' οἶον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπενύδῃ
 κῆς βάσανον αἰτῇ, προσδίδωμι κάμαντόν·
 λαβὼν, Θαλῇ, στρέβλου με· μούνον ἢ τιμὴ
 ἐν τῷ μέσῳ ἔστω· ταῦτα τρυτάνῃ Μίνως 90
 οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον δ[ι]ήτησε.

^{CV}
 79 ΕΡΑΙC ΜΕΝ, ἐρῶς σὺ μὲν ἴσως plerique praeter M |
 ΟΥΔΕΝ || 80 ΠΥΡΕΩΝ ad πυρούς v. 17; cf. χειρέων VI 11,
 VII 3 sim. | ΕΚΙΝΕΞΙC || 81 καὶ M, sed cf. praef. | ICEY ||
 82 ΧΙΡΑ | ΒΑΤΤΑΡΙΩΙ, Βαττάριον plerique, sed cf. Εὐριπίδιον sim. |
 ΤΙΜΗΝΙ, num vocis Βατταρίῳ i (per synizesin pronuntiandam,
 cf. VIII 11) deletam voluit? || 83 ΚΑΥΤΟΤΑC·ΑΥΤΟΥΘΑΗ,
 ἢ αὐτὸς Bch; — lineola scriptorem de loco dubitasse indicatur;
 sine causa adscriptum sublaturum videtur; certe τὰ σὰ αὐτοῦ
 ipsum poetam intellexisse prorsus incredibile, nam αὐτὸς τὰ
 σαντοῦ, πρᾶντε τὰ σαντοῦ formula sollemnis | ΧΡΗΖΕΙC || 84

^{C N}
 ΕΝΔΕΤΙC (C potius quam Γ), ultima littera deleta, c n add. m.
 rec.², corr. Cr. ἐν δ' ἔστιν Bch, ἐν δ' ἔστ' ἔτ' Hw, ἐν δ' ἔστιν Cr
 olim, Bl M, sed δὲ illud vereor ne addiderit qui hoc vocabulum
 perperam ad ea rettulit quae sequuntur, sicut Bl (ἐν δ' ἔστιν,
^Ε
 ἄνδρες· ταῦτα κτλ.) | ΑΝΔΡΕΑC, ε add. m. rec., A in E corr. m.
 pr. || 87 οἶον solum Cr coll. προσδίδωμι || 88 ΑΙΤΗ

84 Hesych. ἔρεστιν· ἔξεστιν ... || 87 Hesych. οἶον· ὅποιον.
 μόνον ... καθάπερ

- τὸ λοιπόν, ἄνδρες, μὴ δοκεῖτε τὴν ψῆφον II
 τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάριῳ φέρειν, ἀλλὰ
 ἅπασιν τοῖς οἰκεῦσιν τὴν πόλιν ξείνοισι.
 νῦν δεῖξεθ' ἢ Κῶς κὼ Μέροψ κόσον δραίνει, 95
 κὼ Θεσσαλὸς τίν' εἶχε χήρακλῆς δόξαν,
 κῶσκλήπιος κῶς ἦλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης,
 κῆτικτε Λητοῦν ὧδε τεῦ χάριν Φοίβῃ. col. 13
 ταῦτα σκοπεῦντες πάντα τὴν δίκην ὀρθῇ
 γνώμῃ κυβερνᾶτ', ὥς ὁ Φρὺξ τὰ νῦν ὑμῖν 100
 πληγὴς ἀμείνων ἔσσειτ', εἰ τι μὴ ψεῦδος
 ἐκ τῶν παλαιῶν ἢ παροιμίῃ βάξει.

92 ΔΟΚ'ΤΕ, ΔΟΚΙΤΕ, non ΔΟΚΕΙΤΕ, nam M papyri
 ruga distracta falsus est || 94 ΞΙΝΟΙC || 95 ΔΙΞΕΘΗΚΩC ||

^X
 96 ΕΙΧΕΝΗΡΑΚΛΗC, x add. m. rec.²? || 97 ΚΩC || 98 ΚΗΤΙΚΤΕ
 ΛΗΤΟΥΝΩΔΕΤΕΥΧΑΡΙΝΦΟΙΒΗ, enuntiatorum constructio bene
 indicata || 101 ΠΛΗΓΙCΑΜΙΝΩΝ || 102 ΒΑΖΙ, P (Kn iudice
 non est accentus signum) coniectura inepta add. m. rec. ||
 102 ΕΚ ΤΩΝ

95 Hesych. δραίνει· ποιεῖ. δύναται, ισχύει ... || 100 sq.
 Suid. (Greg. Cypri.) Φρὺξ ἀνὴρ πληγὴς ἀμείνων καὶ διακονέ-
 στερος. Cicero pro Flacco 27, 65: utrum igitur nostrum an
 vestrum hoc vetus proverbium, Phrygem plagis fieri solere
 meliorem?

III.
ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

Οὕτω τί σοι δοίησαν αἱ φίλαι Μοῦσαι,
Λαμπρίσκε, τερπνὸν τῆς ξοῆς τ' ἐπαυρέσθαι —
τοῦτον κατ' ὤμου δείرون, ἄχρως ἢ ψυχῇ
αὐτοῦ ἐπὶ χειλέων μούνον ἢ κακῇ λειφθῇ.
ἐκ μεν ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν 5
χαλκίνδα παίζων· καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῦσιν
αἱ ἀστραγάλοι, Λαμπρίσκε, συμφορῆς δ' ἤδη
ὄρουσ' ἐπὶ μέζον. κοῦ μὲν ἢ θύρη κεῖται
τοῦ γραμματιστέω καὶ τριηκάς ἢ πικρῇ
col. 14 τὸν μισθὸν αἰτεῖ κῆν τὰ Ναννάκου κλαύσω, 10
οὐκ ἂν ταχέως λέξειε· τὴν γε μὴν παίστην,

3 ΔΙΡΟΝ || 4 ΧΙΛΕΩΝ | ΛΙΦΘΗ || 5 στέγην = οἶκον || 6
ΧΑΛΚΙΝΔΑ c. accentu, - lin. in marg. sin.? || 7 ΑΣΤΡΑΓΑΛΑΙ
c. acc., cf. Eust. Ψ 86 p. 1289; aut alteram produxit, ut Hipponax
φαρμακὸν sim., aut primo loco trochaeum pro iambo admisit
(Bl, Wilamowitzius: cf. I 67); αἱ δορκάδες Rth M || 8 ΚΙΤΑΙ ||
10 ΑΙΤΙ, deinde interstitium || 11 Post ΛΗΞΙΕ interstitium,
corr. Hek Bl W; λήξειε (a λάσκω oriundum) M

9 Hesych. τριακάς· ἢ τριακοστὴ τοῦ μηνός || 10 Zenob.
volg. 510 = Ath. II 101: τὰ ἀπὸ Ναννάκου· ... ἐπὶ τῶν πολλὰ
θρηνοῦντων. Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς..., ὃς
προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν ... μετὰ δακρύων ἐκέτευν.
Ἡρώδης δὲ ὁ ἱαμβοποιὸς φησιν· ἵνα τὰ Ναννάκου κλαύσω.

δοκονπερ οἰκίζουσιν οἷ τε προῦνικοι III
κοί δορηπεται, σάφ' οἶδε κῆτέρῳ δεῖξαι.
κῆ μὲν τάλαινα δέλτος, ἦν ἐγὼ κάμνω
κηροῦς' ἐκάστου μηνός, ὀρφανῇ κεῖται 15
πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοίχον ἐρμῖνος,
κῆν μήκοι' αὐτὴν οἶον Ἀίδην βλέψας
γράφῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ' ὅλην ξύσῃ.
αἱ δορκαλίδες δὲ λιπαρώτεραι πολλὸν
ἐν τῇσι φύσῃς τοῖς τε δικτύοις κεῖνται 20
τῆς ληνύθου ἡμέων, τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα.
ἐπίσταται δ' οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι,
ἦν μὴ τις αὐτῷ ταῦτα πεντάκις βώσῃ.
τριημέρη Μάρωνα γραμματίζοντος
τοῦ πατρὸς αὐτῷ τὸν Μάρωνα ἐποίησεν 25
οὗτος Σίμωνας ὁ χρηστός· ὥστ' ἔγωγ' εἶπα
ἄνουν ἐμαντήν, ἥτις οὐκ ὄνους βόσκειν
αὐτὸν διδάσκω, γραμμάτων δὲ παιδεύην,

12 παροικίζουσιν Bl || 13 ΔΙΕΑΙ || 15 ΚΙΤΑΙ || 17 ἦν Bl

Bch coll. Eurip. Med. 30, fort. recte || 18 ΕΥΛΗ, C add. m.

pr. || 19 ΔΑΙΠΑΡΩΤΕΡΑΙ, εἰ add. m. pr. || 21 ΤΗΝ, corr.
m. pr. | χρώμεσθα M || 22 de 'alpha syllaba' cf. Apoll. de
constr. p. 4, 26, Scholl. Dion. Thrax p. 820, 6. 840, 1, Lucian.
Iud. voc. 2 p. 83 || 23 ΒΩCΑΙ, corr. Rth Bl, ΑΙ e versu antecedente
irrepsit || 24 ΤΡΙΟΗΜΕΡΑΙ, corr. Rth, τριημέρη M || 25. 26
spatia post ΑΥΤΩΙ et ΧΡΗCΤΟC || 26 ΙΠΑ || 27 ΒΟCΚΙΝ ||
28 ΠΑΙΔΙΗΝ

12 Hesych. οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν | Hesych. προῦνικοι· οἱ
μισθοῦ κομίζοντες ὄνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς. Cf. Etym. M. Phot.
s. v. Herodian. (Choerob.) II p. 446. Poll. VII 132 (καμφοδοδιδάσ-
καλοι = Herond., ut fr. 18? cf. CAFr. III p. 468 K.) || 16 Hesych.
ἐρμῖς· τόρνος· πούς κλῆνης || 19—21 Ps.-Diog. 532 p. 274 Gott.
(ex Heronda): ... λιπαρώτερος ληνυθίου· ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶς
λιπαρῶν || 20 Hesych. φύσα... ἀσκός

III δοκεῖσ' ἄρωγόν τῆς ἀωρήης ἔξειν.

ἐπεὶ δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν οἷα παιδίσκον
ἢ ῥώ μιν εἰπεῖν ἢ ὁ πατήρ ἀνώγωμεν,
γέρον ἀνὴρ ὥσιν τε κώμασιν κάμων,
ἐνταῦθ' ὅπως νιν ἐκ τετραμένης ἦθεϊ.

„Απολλων — Αὔρεῦ“ — τοῦτο φημι χῆ μάμμη,
τάλης, ἐρεῖ σοι, κῆστὶ γραμματίων χήρη
κὼ προστυχῶν Φρύξ — ἦν δὲ δὴ τι καὶ μέζον
γρούξαι θέλωμεν, ἢ τριταῖος οὐκ οἶδεν
τῆς οἰκίης τὸν οὐδόν, ἀλλὰ τὴν μάμμην,
ρηρῦν γυναικα κώρφανῆν βίου, κείρει,
ἢ τοῦ τέρεως ὑπερθε τὰ σκέλεα τεύνας
κάθηθ' ὅπως τις καλλίης κάτω κύπτων.

τί μεν δοκεῖς τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς πᾶσχειν,
col. 16 ἐπεὶ δὲ ἴδωμι; κοῦ τόσος λόγος τοῦδε·
ἀλλ' ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ ἴτρυα θλῆται,
κῆπῆν ὁ χεῖμων ἐγγυὺς ἦ, τρι' ἡμαιθα

29 ΕΞΙΝ || 31 ΕΙΠΙΝ || 33 ^HΘΙ corr. m. pr. | μιν Rth M ||
34 ΑΥΡΕΥ (r add. m. pr.?), ἀρεῦ plerique (Cr¹ coll. Aesch. fr. 200
p. 67 N²), Αὔρεῦ M || 35 = τάλας? τὰ λῆς Beh alii, vix recte,
cf. VII 88 | ΕΡΙ || 36 ΜΙΖΟΝ, μέζον M || 39 ΚΙΡΙ || 40 ΤΙΝΑC ||
42 κάνης M | ΠΑΧΙΝ || 43 spat. post ΙΔΩΜΙ: ἴδω μιν Rth M,
sed -μι forma Homericā (cf. ad II 44) atque μιν verbis quae se-
quuntur refragatur | ΤΟCOC || 44 ΙΤΙΑ, corr. Rth, ἰτῆ Beh
Hck alii | κλῆται? B1 || 45 -ΚΗΠΗΝΟΧΙΜΩΝ, lineola corrupte-
lam indicat | ^{ΔΙ}ΗΜΕΘΑ, corr. m. rec.²

34 cf. Hesych. Ἐναρως· ὁ Ἀπόλλων. ἐνάρω· πρωτ. Κοῆ-
τες (M). Apoll. Rhod. B 687 ἐπιελίοντος Ἑώιον Ἀπόλλωνα cum
schol. | Hesych. μάμμη· ἡ μήτηρ τῶν γονέων || 44 Hesych.
ἴτρυα ... κλάσματα ἢ καπυρώδη πλάσματα ... πέμματα τε καὶ
τραγήματα || 45 Hesych. ἡμαιθον· ἡμιωβέλιον. διώβολον ^ε
(= παρ' ἐνίοις, cf. v. προκυνλῆς [supra p. 3]). Κυζικηναί (falso
παρὰ Κυζικηνοῖς inde a Salmasio et Musuro omnes)

κλαίουσ' ἐκάστου τοῦ πλατύσματος τίνω·
ἐν γὰρ στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης
τοῦ Μητροτίμης ἔργα Κοττάλου ταῦτα,
κἀληθιν', ὥστε μὴδ' ὁδόντα κινῆσαι.
ὄρη δέ, κοίως τὴν ῥάκιν λελέπηκε
πᾶσαν, καθ' ὕλην οἷα Δῆλιος κυρτεὺς
ἐν τῇ θαλάσῃ, τῶμβλὸν τῆς ξοῆς τριβῶν.
τὰς ἐβδόμας τ' ἄμεινον εἰκάδας τ' οἶδε
τῶν ἀστροδιφέων, κοῦδ' ὕπνος νιν αἰρεῖται
νοεῦνθ' ὁτῆμος παιγνίην ἀγνῆτε.
ἀλλ' εἰ τί σοι, Λαμπρίσκε, καὶ βίου προῆξιν
ἐσθλὴν τελοῖεν αἶδε κἀγαθῶν κύρσαις,
μῆλασσον αὐτῷ —

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

Μητροτίμη, <μῆ> ἐπεύχεο,
ἔξει γὰρ οὐδὲν μεῖον. Εὐθύης κοῦ μοι,
κοῦ Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; οὐ ταχέως τοῦτον

46 -ΚΑΛΙΟΥCΑ, A del. || 49 -ΚΑΛΗΘΙΝ', interstitium, m. r.²? ||
50 ΔΕΚΟΙΩC, o m. pr., ὁκοίως plerique (Cr¹), nunc κοίως ser-
vavi ut requisitus | ῥάκιν = ῥάκος (V 45) || 51 κατ' ἰλὸν St,
^{ΔΑ}
ἰλὸν = ἰλὸν M, vix recte || 53 ΕΒΔΟΜΑC, ΔΑ m. rec.² | ΔΙΝΟΝ
ΙΚΑΔΑCT || 54 μιν Rth M | ΑΙΡΙΤΑΙ || 55 ὅτ' ἡμος plerique,
ὁτῆμος M, ὁπῆμος Hdl | ἀγνῆτε Beh || 57 αἶδε, αἶ Μοῦσαι, cf.
v. 97 || 58 μὴ μάσσον (magistri) Richards | post ΑΥΤΩΙ inter-
stitium | ΜΗΤΡΟΙΤΙΜΗ | ἐπεύχευ M || 59 ΕΞΕΙ | ΜΙΟΝ, hinc
^Κ
interstitium | ΠΟΥ corr. m. pr.

51 Hesych. οἷα· ὥσπερ, καθάπερ. | id. κυρτεὺς· ἀλιεὺς ||
60 Zenob. Ath. I 41: Εἰς τὴν Ἀεσαίου σελήνην· ἐπὶ τῶν εἰς χρό-
νον ἀναβαλλομένων τι πράττειν ... Ἀεσαῖος γὰρ κυβερνήτης ἐγέ-
νετο τοῦ Νηλέως· ἔλεγε δὲ ἐκεῖνος ἀναμῆναι τὴν σελήνην αἰ-
πύου ἵνα ἐν φωτὶ ὁ πλοῦς γένηται. Brevius Phot. II p. 212Nb.
(Suid. Ap.). Ineptit Ps.-Diogenianus (i. e. scriba quidam medii
aevi) cum (530 p. 274) Ἀεκαωνικὰς σελήνας τὸ ἐναντίον esse dicit

III
col. 17 ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμου, τῇ Ἀκέσεω σεληναίῃ
δείξοντες; — αἰνέω τῶρα, Κότταλ', ἃ προήσεις.
οὐ σοι ἔτ' ἀπαρκεῖ τῇσι δορκάσιν πέμπειν
ἀστράβδ', ὅκωσπερ οἶδε, πρὸς δὲ τὴν παίστην
ἐν τοῖσι προϋνίκοισι χαλκίζεις φοιτέων; 65
ἐγὼ σε θήσω κοσμιώτερον κούρης
κινεῦντα μηδὲ κάρφος, εἰ τό γ' ἤδιστον.
κοῦ μοι τὸ δριμύ σκύλος, ἡ βοὸς κέρκος,
ᾧ τοὺς πεδήτας ἀποτάκτους λαβεῖνμαι;
δὴ τὸς εἰς τὴν χεῖρα πρὶν χολή<ν> βῆξαι. 70

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

μὴ μὴ ἱκετέω, Λαμπρίσκε, πρὸς σε τῶν Μουσέων
καὶ τῶν γενεῶν τῆς τε Κουτίδος ψυχῆς,
μὴ τῷ με δριμεῖ, τῷ τέρω δὲ λώβησαι.

61 APIT | AKÉCEΩ || 62 ΔΙΞΟΝΤΕC, δίζοντες RHerzog (M),
sed cf. V 13 παράδειγμα θῶ | ΚΟΤΤΑΛ | ΠΡΗCIC || 63 ΤΑΙCΙ
corr. Rth M | ΠΕΜΠΕΙΝ, servavi πέμπειν, talis destinatum petere
(cf. σπείρειν διανοίαις Ar. Vesp. 1044 sim., Persius III 50, Poll.
IX 7, 103), παίξειν cum corr. plerique; πέμπειν si falsum est
requisitius aliquid latet || 64 ἈCΤΡΆΒΔ, scriba de accentu
dubitavit, sed cf. κούβδα, μίγδα Herodian. p. 495; explico ful-
minis instar (Zl) || 65 ΠΡΟΝΙΚΟΙCΙ || 67 ΚΑΡΦΟCITO || 68
σκύτος plerique, cf. ad v. 7 || 70 <σ>χολή βῆξαι ingeniose

Ribbeckius, χολῇ Bch M || 71 ΜΗΜΗΚΕΤΕ-ΥΩΠΡΟΕΠΡΙCΚΕ,
Υ forma mira exaratum deletumve, ορ supra εν (Bch) non
dignosco neque οι (M); μὴ μ' ἱκετέω Bch, μὴ μὴ ἱκετ', ol M.
Cf. τροφέω τροφέω, τεκτονέω τεκτονέω, infra IX 2 || 72 ΤΩΝ
ΓΕΝΕΙΘΝ, corr. m. pr.? τοῦ γενεῖον plerique | ΚΟΥΤΙΔΟC, τ m.
rec., κουτίδος Hck Bch, Κοττ- plerique, servavi Κουτ-, cf. p. 92

66 sq. cf. Aristoph. Lysistr. 473 sq. || 67 Hesych. εἰ τόγε·
εἰ τοῦτο || 69 cf. Hesych. πεδήται· πεπεδημένοι

ΛΑΜΠΡΙCΚΟC

III

ἀλλ' εἰς πονηρός, Κότταλε, ὥστε καὶ περὺς
οὐδεῖς σ' ἐπαινέσειεν, οὐδ' ὅκου χάρις 75
οἱ μὲς ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

κόσας, κόσας, Λαμπρίσκε, λίσσομαι, μέλλεις
ἔς μεν φορῆσαι —;

ΛΑΜΠΡΙCΚΟC

μὴ 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

τατᾶ, κόσας μοι δώσεται; col. 18

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

εἴ τί σοι ξώην,
φέρειν ὅσας ἂν ἡ κακὴ σθένει βύρσα. 80

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

παῦσαι, ἱκαναί, Λαμπρίσκε.

74 ἸC | Κότταλ' M | ΠΕΡΝΑC || 75 ΟΥΔΙC | ΟΚΩC, οὐ
add. m. rec.², coll. ὡς Theocr. I 13. V 101. 103 ὅκως servavit
Cr¹ || 77 ΚΟCΑC | ΜΕΛΛΙC || 78 μοι plerique, μ' ἐνφορῆσαι
Rth; num supplendum νῶτον? | spatium maius post ΦΟΡΗCΑΙ |
τήνδε, matrem | ΙΡΩΤΑ || 79 ΤΑΤᾶ, cf. τατία V 69, τᾶ τᾶ
(magistri) Bch | Ἰ ΤΙCΟΙ, ι longa notatur, cf. 74 | ΖΩΗΝ (vo-
luitne ξωή?), tentavi σᾶ (σῶ) ξώην coll. V 69 || 80 ΦΕΡΕΙΝ,
ein m. rec.²? | CΘΕΝΗC BΥΡCΑC (l del.) || 81 interstitia ante
ΙΚΑΝΑΙ et ΚΑΙ

75 sq. Senec. apocol. 7 (ex Heronda?): *venisti huc ubi mures
ferrum rodunt.* Antig. mirab. 18 p. 65 West.: *ἐνταῦθα* (in in-
sula Gyaro) οἱ μὲς διατρώγουσιν τὸν σίδηρον. Cf. Aristot.
Pseudep. p. 334 R.

III

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

καὶ σὺ δὴ παῦσαι
κάκ' ἔργα προήσσω.

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

οὐκέτ', οὐχί <τι> προήξω,
ὑμνυμί σοι, Λαμπρίσκε, τὰς φίλας Μούσας.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·
πρός σοι βαλέω τὸν μὺν τάχ', ἣν πλέω γρούξης. 85

ΚΟΤΤΑΛΟΣ

ἰδού, σιωπῶ· μὴ με, λίσσομαι, κτείνης.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

μέθεσθε, Κόκκαλ', αὐτόν·

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

οὐ δ' εἰ σ' ἐκλήξαι,
Λαμπρίσκε, δεῖρον δ' ἄχρῃς ἥλιος δὺς ἦ.

ΛΑΜΠΡΙΣΚΟΣ

ἀλλ' ἐστὶν ὕδρης ποικιλώτερος πολλῶ,

82 $\overline{\text{KAK}}$ | ΠΡΗCΩ^CΝΟΥΚΕΤΟΥΧΙΠΑΙΞΩ^{PH}, suppl. M, οὐκέτι
πρ. plerique, οὐχί <μῇ> Cr¹ || 83 $\overline{\text{AOI}}$ || 84 $\overline{\text{OCCHN}}$, ὁσην

Bch, cf. V 8 | $\overline{\text{ECXHK}}$ || 85 $\overline{\text{mvs}}$ = φιμός, κημός (a μύνειν); simile
βοῦς ἐπὶ γλώσση || 86 $\overline{\text{IDOU}}$ || 87 $\overline{\text{MEΘECΘE}}$ | post ΔΥΤΟΝ
spatium maius | $\overline{\text{OYΔEKΛHΞAI}}$, οὐ σε δεῖ λ. Bch, alii aliud |

88 $\overline{\text{LAMTPICKE}}$ | ΔΕΙΡΟΝΑΧΡΙC, Δ m. pr. | δὺς ἦ M, ἥλιον δὺση
coll. Callim. ep. II 3, 114, Dion. Chrys. I p. 302 R. (163D) Cr¹,
δύη Rth Bch, λύση St || 89 $\overline{\text{ALA}}$

89 Ps.-Diog. 372. 669: ποικιλώτερος ὕδρας· ἐπὶ τῶν... θαν-
ταζομένων. Hesych. ὕδρη· ὁ ἔχῃς (antecedunt ὕδρα, Τόρα)

καὶ δεῖ λαβεῖν νιν καπὶ βυβλίῳ δῆκον,
τὸ μηδέν, ἄλλας εἰκοσὶν γε, καὶ ἦν μέλλῃ
αὐτῆς ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνῶναι.
ἰσῶ, λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλύνας.

ΜΗΤΡΟΤΙΜΗ

ἐρέω ἐπιμηθέως τῷ γέροντι, Λαμπρίσκε,
ἐλθοῦς ἐς οἶκον ταῦτα, καὶ πέδας ἤξω
φέρουσ', ὅπως νιν σύμποδ' ὦδε πηδεῦντα
αἰ πότνια βλέπωσιν, ἃς ἐμίσησεν.

95

col. 19

90 ΔΙ | ΛΑΒΙΝ || 91 ΜΗΔΕΝ, o add. m. rec.? | IKOCIN ||
92 AMINON | ΚΛΕΟΥC || versus 90—92 olim Metrotimae dedi,
ισῶ puerο, quem lingua exserta effugisse putabam, reliqua
Metrotimae; mecum fecerunt Ribbeckius alii; sed Lamprisco
vv. 89—93 continuari Λαμπρίσκε voce v. 94 poeta ipse indicavit.
καὶ δεῖ λαβεῖν νιν... ἄλλας; Metrotimae, εἰκοσὶν γε — ἀναγνώ-
ναι Lamprisco, reliqua Metrotimae tribuit M || 93 post ICCAI
spatium maius, Lamprisco tribuit Cr², Metrotimae plerique |
ΛΑΘΟΙC ΤΗΝΙΑCCAΝ | fuit cum scribebam μέλαν | ΠΛΥΝΑC·
cum puncto? || 96 μιν Rth M || 97 (ΔΙΠCΤΝΙΑΙ, versus
initium fere evanuit, verum viderant Danielsson Rth

IV.
ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ
ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

KOKKAAH

Χαίροις ἄναξ Παίηον, ὃς μέδεις Τρίκκης
καὶ Κῶν γλυκῆαν κηπίδανρον ὄκημας,
σὺν καὶ Κορωνὶς ἥ σ' ἔτικτε κώπολλων
χαίροιεν, ἧς τε χειρὶ δεξιῇ ψαύεις
Ῥγία, κῶνπερ οἶδε τίμιοι βωμοί,
Πανάκη τε κηπιῶ τε κησιῶ χαίροι
χοὶ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη
πέρσαντες ἡγήρες ἀγροίων νούσων
Ποδαλείριός τε καὶ Μαχάων χαιρόντων,
χῶσοι θεοὶ σὴν ἐστίην κατοικεῦσιν
καὶ θεαί, πάτερ Παίηον· ἔλεφ δεῦτε

vv. 1—18 Coccatae recte tribuit ZI (Mk), Cynnoni Kb M
1 litterae quaedam evanidae | ΜΕΔΙC || 2 γλυκῆαν servavit
Cr¹ (M), γλυκῆαν plerique || 3 ΧΩΠΟΛΛΩΝ, X in K corr.
m. pr., voluit quod scripsi || 4 ΧΕΙΡΙ | ΨΑΥΙC (I ex E?) ||
5 ΥΓΙΑΤΕΚ'ΩΝΠΕΡ: Hygieia parhedrus Aesculapii, itaque
ΤΕ delendum, cf. v. 6; errorem notavit diasceuaista, sed falso
ut videtur K induxit. Ῥγία coll. v. 20 servavit M || 7 ΤΙΧΗ,
τείχεα M || 9 ΠΟΔΑΛΙΡΙΟC || 11 -ΚΑΙ, lineola corruptelae
indicium | ΙΔΕΩ, corr. m. pr.

5 Hesych. βωμοί· ἔμβολοί τινες (= βήματα) οὕτως λεγόμενοι

ΗΡΩΝΔΑ ΑΣΚΛΗΠΙΩΙ ΑΝΑΤΙΘΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΖΟΥΣΑΙ 31

τοῦ ἀλέκτορος τοῦδ' ὄντιν' οἰκίης τοίχων
κήρυκα θύω, τὰπίδορπα δεξαισθε.
οὐ γάρ τι πολλὴν οὐδ' ἔτοιμον ἀντλεῦμεν,
ἐπεὶ τάχ' ἂν βοῦν ἢ νενημένην χοῖρον
πολλῆς φορὶνῆς κοῦκ ἀλέκτορ' ἦητρα
νούσων ἐποιεύμεσθα, τὰς ἀπέψησας
ἐπ' ἡπίας σὺ χεῖρας, ὦ ἄναξ, τείνας.

ΚΤΝΝΩ

ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα, Κοκκάλη, στῆσον
τῆς Ῥγιεύς.

KOKKAAH

μᾶ, καλῶν, φίλη Κυνοῖ,
ἀγαλμάτων· τίς ἦρα τὴν λίθον ταύτην
τέκτων ἐπο(ί)ει καὶ τίς ἐστιν ὁ στῆσας;

ΚΤΝΝΩ

οἱ Προξιτέλεω παῖδες· οὐχ ὀρῆς κείνα
ἐν τῇ βάσει τὰ γράμματα; Εὐθύνης δ' αὐτὰ
ἐστησεν ὁ Προξέωνος.

12 ΤΟΥΛΑΕΚΤΟΡΟC, ω add. m. rec.² | olim conieci ὄντιν'
ὄρῆριον τοίχων κτλ. (οἰκίης glossema ad τοίχων referendum?),
οἰκίη στοίχων (horarum) M; sed cf. v. 7 οἰκίην .. τείχη, v. 92
οἰκίης ἔδρη || 15 ΕΠΙ | νενημένην = νενασμένην, cf. Aristoph.
Nub. 1203 || 16 ΑΛΕΚΤΟΡ' ἸΗΤΡΙΑ, de ἡητρον forma cf.
Hesych., Baunack, Inschr. aus Epidauros (Stud. I) 59,45 p. 124
ἀποθόσειν τὰ ἡητρα, 60, 20 ἀποδιδοῦναι τὰ ἡ, sim. 80, 7. 35 ||
18 ΧΕΙΡΑC | ΤΙΝΑC || 19 ΕΚ? distr. ZI. Cf. 88 | πίναξ tabella
votiva, cf. mimi tit. || 20 ΥΓΙΗC, Ῥγίης M | Ἰᾶ, puncto
haud scio an rhythmum indicare voluerit diasceuaista; trochaeum
pro iambo admissum esse (cf. III 7 adn.) statuit Wilamowitzius
(fortasse recte, nam de Y producta ne cogites), alterum μᾶ
add. Rth, alii aliud || 21 spatium ante TIC | ΤΩΝ, corr.
m. pr. || 22 ΕΠΟΕΙ || 23 ΚΙΝΑ || 24 interstitium post ΒΑCΙ,
βάσει plerique praeter M | αὐτά, cf. 21 ἀγαλμάτων

καὶ τοῖσδ' ὁ Παιὼν καὶ Εὐθύη καλῶν ἔργων.

ὄρη, φίλη, τὴν παιδα τὴν ἄνω κείνην

βλέπουσαν ἐς τὸ μῆλον· οὐκ ἔρεῖς αὐτήν,

ἣν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει;

κεῖνον δέ, Κυννοῖ, τὸν γέροντα· πρὸς Μοιρέων, 30

τὴν χηναλώπεκα ὡς τὸ παιδίον πνίγει·

πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν εἴ τι μὴ λίθος, τοῦργον

ἔρεῖς λαλήσει. μᾶ, χρόνον κοτ' ὠνθρωποι

κῆς τοὺς λίθους ἔξουσιν τὴν ζοὴν θεῖναι.

col. 21 τὸν Βατάλης γὰρ τοῦτον οὐκ ὄρης, Κυννοῖ, 35

ὅπως βέβ[ηκεν] ἀνδριάντα τῆς Μύττειω;

εἰ μὴ τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην, βλέψας

ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνισμα μὴ ἐ[τύμ]ης δεισθῶ.

ἔπεν, φίλη, μοι καὶ καλόν τί σοι δεῖξω

25 IH || vv. 25—38 vario modo distribuas (cf. Rth Kb WM),
Coccalae dedit ZI || 26 ΕΥΘΙΗC || 27 ΚΕΙΜΕΝΗΝ, expunxit
ME || 28 ΕΡΙC || 29 ΨΥΞΙ, ψύξειν Bch Cr¹, cf. 33 || 30
ΓΕΡΟΝΤΑΠΡΟC, lineola aut pausam indicare voluit, aut
dubitationem; τὸν ὀρέγοντα ingeniose St || 32 ΠΡΟ, cor-
rector de constructione dubitavit | ITI || 33 ΕΡΙCΑΛΛΗCΙ,

deinde interstitium, λαλήσειν Rth Cr¹, cf. 29 | ΚΡΟΝΩΙ, corr.
m. pr. || 34 ΚΗC c. paragr.? lineola illa si vv. 33 et 34 sermonem
dividendum esse indicatur, non optemperandum | ΘΙΝΑΙ || Co-

lumnæ 21 fere mediae litterae nonnullae detritae || 36 ΟΠΩC,
corr. m. pr. | ΒΕΒ---, suppl. Bl W, tentaveram βαβάζοντ' vel βα-
βάκτην, βεβάκχενται Kb || 37 ΙΔΕ | litterae quaedam evanidae |

ΒΑΤΑΛΗΝ, ad εἶδε relatum || 38 ΙΚΟΝΙCΜΑ ΜΗC--ΔΙCΘΩ,
suppl. Cr Tyrrell alii, ἐ[κείν]ης Bl M, ἐ[τέρ]ης Kb Richards,
v. Leeuwen || 39 ΕΠΕΥ | ΔΙΞΩ

31 cf. Hesych. χηναλώπες· ... ὅπερ ἔνιοι χηναλώπεις

προῆγμ' οἶον οὐχ ὥρηκας ἐξ ὕτεν ζώεις. 40 IV

Κύδιλλ', ἰοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον.

οὐ σοὶ λέγω αὕτη τῇ ὦ[δε] χῶδε χασκούσῃ;

μᾶ, μὴ τιν' ὥρην ὧν λέγω πεποιήται;

ἔστηκε δ' εἰς μ' ὀρεῦσα καρκ[ί]νου μέζον.

ἰοῦσα, φημί, τὸν νεωκόρον βῶσον, 45

λαίμαστρον· οὗτ' ὀργή σ[ε] κρηγύην οὔτε

βέβηλος αἰνεῖ· πανταχῇ λί[θος] κείσαι·

μαρτύρομαι Κύδιλλα τὸν θ[εόν] τοῦτον,

ὡς ἐκ με κα[ί]εις οὐ θέλονσαν οἰδῆσαι,

μαρτύρομαι, φημί· ἔσσετ' ἡμέρη κείνη, 50

ἐν ᾗ τὸ βρέγμα τοῦτο τῶσυρὲς κνήσῃ.

40 ΟΤΟΥ, corr. M | ΖΩΙC || 41 ΚΥΔΙΛΛ' || 42 spatium ante
ΑΥΤΗ | ΤΗΩΔC suppl. Rth | ΧΑCΚΕΥCΗ, corr. Rth || 43 ΜΑ ΜΗ
ΤΤΝ, nescio quid (acutus?) deletum | ΛΕΓΩ || 44 ΚΑΡΚ-ΝΟΥ ||

46 interstitium maius ante ΛΑΙΜΑCΤΡΟΝ | βῶσον. λαίμαστρον,
plerique, voluit βῶσον, λαίμαστρον· | ΟΡΓΗC Κ-ΗΓΥΗΝ, ὀργή
W, alii || 47 spatium post ΑΙΝΙ | ΑΙ---ΚΙCΑΙ, ut videtur, suppl.
Cr, δ' ἰσ' ἐγκείσαι Kn Bch, δ' [ἀργή] W, δ[ίση] Hdl Palmer ||
49 ΩC ΕΚΜΕ ΚΑΙC, corr. Jackson Bch (κάεις), καίπερ plerique ||
50 ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, lineola obliqua ζητήσεως indicium | ΦΙΜΙ
ΕCCEΤ·ΗΜΕΡΗΚΕΙΝΗΙ, φήμ' Rth M || 51 ΕΝΗΨ, l del., de-
lendum erat ΚΕΙΝΗΙ vocis l ultimum, sed librarius (m. pr.?) huc
aberravit; verum viderant Hw ZI Tck alii. de φημί in enuntiati
fine posito cf. V 20 | ΤΩΥCΥΡ(Γ)CΙ, C litteram fortasse in N
corr. m. pr.; ΤΩΥCΥΡ(Γ)C' (l del.) Bl, non recte, nam punctum
illud ad versum sequentem pertinet atque post C alterum non
punctum, sed lineola vel macula; aut τῶσυρον = τὸ* αὔσυ-
ρον, αὔσιον (cf. τηύσιον, ἀήσυρος), aut Y anticipatum atque
τῶσυρὲς (= τὸ αὔσυρὲς) scribendum (Bl); τῶν (= τοι αὐ) ξυρός
Bch, τῶν (= τὸ αὐ) Συρός M, τῶσυρόν van Leeuwen; carpit
scalpere animi perturbati

41. 45 Hesych. βῶσον· κάλεσον, βόησον || 45 cf. Hesych.
νεωκόρος· ὁ τὸν ναὸν κοσμών... | 51 Hes. αὔσυρὲς· βδελυρόν.
προπετές· βλοσυρόν. θρασύ.

IV

ΚΟΚΚΑΛΗ

μὴ πάνθ' ἐτοίμως καρδίῃ βάλλῃ, Κυνοῖ·
col. 22 δούλη 'στί, δούλης δ' ὅτα νωθρή θλίβει.

ΚΤΝΝΩ

ἀλλ' ἡμέρη τε, κῆπλ μέζον ὠθεῖται.

ΚΟΚΚΑΛΗ

αὕτη σύ, μείνον· ἡ θύρη γὰρ ὠικται 55
κάνειθ' ὁ παστός· οὐχ ὄρης, φίλῃ Κυνοῖ,
οἷ' ἔργα; καινήν ταυτ' ἐρεῖς Ἀθηναίην
γλύψαι τὰ καλὰ — χαιρέτω δὲ δέσποινα.
τὸν παῖδα δὴ <τὸν> γυμνὸν ἦν κνίσω τοῦτον,
οὐχ ἔλκος ἔξει, Κύννα; πρὸς γὰρ οἱ κείνται 60
αἱ σάρκες, οἷα θερμὰ θερμὰ πηδῶσαι
ἐν τῇ σανίσκῃ· τῶργυρεῦν δὲ πύραγρον

52 ΜΗ | ΒΑΛΛῆι, καρδίῃ βάλλῃ B1, καρδίῃ βάλοι Beh, πανθ-
ετοίμως καρδιηβόλει M || 53 ΔΟΥΛΗCΤΙΔΟΥΛΗC, alterum
Δ propius ad I incohaverat: intermisit atque expunxit vel
interpunxit | ΘΛΙΒΕΙ ut videtur || 54 ἈΛΛ potius quam ΔΜ |
ΘΘΙΤΑΙ | loquitur de ancilla, cf. ὄρμῃ ἐπὶ μέζον III 8 || 55
spatia post CY et MINON | 55 αὕτη — 56 ὁ παστός Cynnoni tri-
buerunt Beh M | 55 ὠικται? B1 || 56 ΚΑΝΕΙΘ || 57 spatium

post ΕΡΓΑ | ΚΟΙΝΗΝ corr. El, A(?) cognovit Beh, κοινήν sociam M |
ΕΡΙC || 58 spatium post ΚΑΛΑ || 59 spatium post ΔΗ | ΚΝΙCΩ
D1 Beh, ΚΝΙΓΩ etiam nunc Kn; angulo tam recto C exaratum
vix invenies, sed κνίγον aoristum falsa analogia fictum (cf. ἔκλα-
γον Inscr. Coae 218, 2) non iam admisi || 60 ΕΞΙΚΥΝΝΑ, deinde

interstitium; cf. 71 | ΚΙΝΤΑΙ || 61 ΘΕΡΜΑΤΗΔΩCΑΙ, alterum
θερμὰ fortasse add. man. rec.² e conjectura; aut intellexit 'ut
fontes calidi', quod nimis sane quaesitum, aut vocabuli repetiti
vim augeri putavit; οἷα θερμ(ὸν αἷμ)α St; possis οἷα <ζῶντι>,
<λουτρὰ> πηδεῖσαι? M || 62 ΓΥΡᾶΓ(Γ vel C) ΤῶΝ, πύραγρον Kn

olim, Rth B1 alii; ΠΥΡᾶCΤ^P ΟΝ, πύραCτρον M assentientibus Kn
Cr¹, sed qui — C adpinxit aut ΓΡ legit aut ΓΙ; πύραγρον δὲ Hdl

IV

οὐκ ἦν ἰδὴ Μύελλος ἢ Παταικίσκος
ὁ Λαμπρίανος, ἐκβαλεῦσι τὰς κούρας
δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πεποιθῆσθαι;
65 ὁ βοῦς δὲ χὼ ἄγων αὐτόν, ἢ θ' ὁμαρτεῦσα
χὼ γρουπὸς οὗτος κῶ [ἀν]άσιμος ἄνθρωπος,
οὐχὶ ζόην βλέπουσιν ἡμέρην πάντες;
εἰ μὴ ἐδόκευν τι μέζον ἢ γυνὴ πρήσσειν,
70 ἀνηλάλαξ' ἔν, μὴ μ' ὁ βοῦς τι πημῆνῃ,
οὕτω ἐπιλοξοῖ, Κυνοῖ, τῇ ἐτέρῃ κούρῃ.

col. 23

ΚΤΝΝΩ

ἀληθιναί, φίλῃ, γὰρ αἱ Ἐφεσίῳ χεῖρες
ἐς πάντ' Ἀπελλέω γράμματ', οὐδ' ἐρεῖς "κεῖνος
ἄνθρωπος ἐν μὲν εἶδεν, ἐν δ' ἀπηρηνήθη".
75 ἀλλ' ὧ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψαύειν
ἡπειρεθ'· ὅς δ' ἐκείνου ἢ ἔργα τὰ ἐκείνου
μὴ παμφαλήσας ἐκ δίκης ὁρώρηκεν,
ποδὸς κρέμειτ' ἐκεῖνος ἐν γναφέως οἴκῳ.

ΕΛ

63 ΙΔΗΜΥΛΟC, corr. m. pr. || 66 χῶ? ὁμαρτεῦσα M

67 /ΧΩ, de lineola cf. v. 50 | ΟΥΤΟC ΟΥΚ ΚΩΛ ΙΑCΙΜΟC,
ΛΛ m. r.², -σιλλος plerique, -σιμος D1 Z1 El || 68 ΖΟΗΝ | βλέ-
πουσι νημερετῇ Hw: ἡμέρην ab ἡμερος || 69 ΕΔΟΚΟΥΝ |
ΠΡΗCЦИН || 70 ΑΝΗΛΑΛΑΞΑΝ | ΠΗΜΗΝΗ, lineolis fort. tem-
pora notantur || 71 ΟΥΤΩC || 72 ΧΙ(ex Ε) ΡΕC || 73
πράγματ' ? W | ΕΡΙCΚΙΝΟC || 74 ΙΔΕΝ, οἶδεν vel εἶχεν cor-
rectura vix opus est || 75 ΥΑΥΙΝ || 76 ΗΤΙΓΕΘΟCΔ

ΕΚΙΝΟΝΗΕΡΓΑΕΚΕΙΝΟΥ, — lineola et ' puncto syllaba omissa
indicatur, TA m. r.²; δ' ἐκείνου, ut scriba, non δὲ κείνου (M),
cf. ἐκείνου

66 cf. Hesych. ὁμαρτεῖν ... ἐπακολουθεῖν || 67 Hesych.
γρουπὸς· ὁ ἐπικαμπῇ τὴν θῖναι ἔχων || 77 cf. Hippon. fr. 131 B.

IV

ΝΕΩΚΟΡΟΣ

κάλ' ὕμιν, ὦ γυναικες, ἐντελέως τὰ ἱρὰ
καὶ ἐς λῶν ἐμβλέποντα· μεζόνως οὐτις 80
ἠρέσατο τὸν Παίηον, ἥπερ οὖν ὕμεῖς.
ἰὴ ἰὴ Παίηον, εὐμενὴς εἴης
καλοῖς ἐπ' ἱροῖς ταῖσδε καὶ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπνιηταί τε καὶ γενῆς ἄσσον.
ἰὴ ἰὴ Παίηον· ὦδε ταῦτ' εἴη. 85

ΚΟΚΚΑΛΗ

εἴη γάρ, ὦ μέριστε, χὺγίη πολλῇ
ἐλθοιμεν αὐτις μέζον' ἱρ' ἀγινεῦσαι
σὺν ἀνδράσιν καὶ παισί.

ΚΤΝΝΩ

Κοκκάλη, καλῶς

τεμοῦσα μέμνεο τὸ σκελῦδριον δοῦναι
col. 24 τῷ νεωκόρῳ τοῦρνιθος, ἔς τε τὴν τρώγλην 90
τὸν πελανὸν ἐνθες τοῦ δράκοντος εὐφήμως,

79 ΚΑΛ | ΕΝΤΕΛΕΩΣΧ (I del.) ΤΑΤΡΑ, falsus est M || 80
ΜΕΖΟΝΩ^σ, σ m. rec. || 81 ΥΜΕΙC || 82 ΙΗC || 83 ΧΚΑ
ΛΟΙC (lineola deleta) ΕΧ (M del.) Π'ΡΟΙC, corr. m. rec.² ut
videtur | spatium ante ΚΙΤΙΝΕC || 85 ΤΑΥΤΙΗ | cf. Soph.
OR 1096 || 86 ΙΗΓΑΡ Coccilae tribui | χὺγίη Rth Beh, for-
tasse recte; invenitur ΥΓΙΗ v. 95 et in inscr. Cois 345, 16; cf.
ὕγεια in lexico Bekkeri | 86—88 anonymae Cynnus amicae
dedit M || 88 spatium ante ΚΟΤΤΑΛΗ, cf. 19 || 89 ΤΕΜΕΥCΑ,
lineola cum altera persona appellata vix indicetur (sed cf. II 79),
quae antecedit Coccilae tribuit; τεμοῦσα μέμνεο M || 90
ΤΩ'ΙΝΕΟΚΟΡΩΙ, de re cf. Inscr. Coae 36sq. | spatium ante ΕC ||
91 ΠΕΛΑΝΟΝ, ut acuatur ultima | interstitia post ΕΝΘΕC et

79 Hesych. ἐντελῶς· τελεῖως || 80 Hesych. λῶιον· λωῖτερον.
βελτιώτερον || 90 νεοκόρος Hesychii (additiciū et Byzantinum)
non spectat ad papyri νεοκορυ || 91 Hesych. πέλανον· πέμ-
ματι πλακονντῶδες

IV

καὶ ψαιστὰ δεῦσον· τἄλλα δ' οἰκίης ἔδρη
δαισόμεθα· καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὐτῇ,
τῆς ὕγιης· δῶ, πρόσδος· ἥ γὰρ ἱροῖσιν
μέ[ξ]ων ἄμ' ἀρτίης ἢ ὕγίη 'στὶ τῆς μοίρης. 95

92 ΔΕΥCΟΝ || 93 interstitium post ΔΑΙCΟΜΕΘΑ | ΜΗΛΑΘΗ
(sine I) ΦΕΡΙΝ: non fuit ΜΗΛΑΘΙC, μῆλα θείς, cf. μέμνεο 89 || 94

ὕγι(ι)η 'cibus sacratus', cf. Phot. s. v., Athen. III 115 A | ΔΩΙ, ἄ add.
m. pr., νῶ (pro νῶν) Cr olim coll. Lucian. soloec. 6, λῶι πρόσδος
(volō addas, λῶ[?] ad λῆν): ἥ γὰρ κτλ. Beh, λῶι vel λῶ (affatim)
πε. M; δῶ illud vix deduci potest a δῶς, quod ἀκλιτον esse
veteres adfirmant; sententia ni fallor eadem quae II 80 τὰντα
δοῦς κτλ. (det cibum sacratum aedituus, deinde tu da portiuncu-
lam v. 90. 95 memoratam), sed insolitus coniunctivus. Certe
φέρειν . . δῶ (ἐς δῶμα) vix coniungi potest | πρόσδος 'adde',
scil. ὕγιης; Coccilae appellat || 95 ΜΕ/ΩΝΑΜΑΡΤΙΗC, μέζων
ἀμαρτεῦσ' ἢ ὕγίη 'στὶ τῆς μοίρης Beh, μέζων ἀμαρτεῖ ἢ σὴ ὕγι'
ἢ 'στὶ τῆς Μοίρης M, i coalescente (II 8. 84) ἄμ' ἀρτίης . . . τῆς
μοίρης Kn (praesente portiuncula liberalior datur cibus sacratus),
atque ἄμα c. gen. et volgare et Ctesianum. Totus locus non-
dum satis expeditus

92 ψαιστά· ἄλφита ἐλαίῳ δεδευμένα. Cf. lex. rhet. Bekk.
An. p. 317, 26 s. ψαιστά. Harpocr. s. νεήλατα. Athen. XV 672 D. |
cf. Hesych. δεῦσαι· βρέξαι· βάψαι || 94 sq. Hesych. ὕγεια·
ἄλφита οἶνον καὶ ἐλαίῳ πεφυραμένα· καὶ πᾶν τὸ ἐν θεοῦ φερό-
μενον εἴτε μύρον εἴτε θαλλός. Cf. Phot. s. ὕγεια, Lex. rhet.
Bekk. An. p. 313, 23 s. ὕγεια, Athen. III 115 A ὕγεια . . . ἢ διδο-
μένη ἐν ταῖς θυσίαις μᾶζα ἵνα ἀπογεύσωνται Huc bucolia-
storum ὕγεια (Theocr. ed. Meineke p. 3) recte rettulit E. Rohde ||
95 Hesych. ἄμ· ἄμα. ὁμοῦ?

V.
ΖΗΛΟΥΤΥΠΟΣ.

BITINNA

Λέγε μοι σύ, Γάστρων, ἥδ' ὑπεροχοῆς οὕτω,
ὥστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ τὰμά σοι σκέλεα κινεῖν,
ἀλλ' Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος ἐγκεισθαι;

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἐγὼ Ἀμφυταίῃν τὴν Μένωνος; ὦρηκα
γυναικα; προφάσις πᾶσαν ἡμέρην ἔλκεις,
Βίτιννα¹ δοῦλός εἰμι, χρῶ ὅτι βούλῃ <μοι>
καὶ μὴ τό μεν αἶμα νύκτα κῆμέρην [πῖ]νε.

1 HΔ, ἥδ' (scil κέρκος) Mk, cf. v. 45; ἥδ' = ἥδη vix ferri potest; εἰς Rth, εἰ δ' Bch; ἥρ' Hw || 2 APKI | KININ || 3 ΕΓΚΙ-

CAI || 4 ΕΓΩ | ΤΗΝ ΜΕΝΩΝΟΡ (fort. corr. ex C) ΩΡΗΚΑ, corr. Kenyone iudice m. r. (?); τὴν λέγεις ὀρώρηκα κτλ. plerique; primam lectionem servavit Cr; post Μένωνος subintellegendum fere κινεῖν λέγομαι neque ἐγὼ Ἀμφυταίῃ τῇ Μένωνος; correctura opus est || 5 spatium ante ΠΡΟΦΑΣΙΣ, ι servavit M, προφάσεις plerique | ΗΜΕΡΑΝΕΛΚΙΣ || 6 ΒΙΤΙΝΝΑ, deinde spatium | ΙΜΙΧΡΩΟΤΙΒΟΥΛΙ^Λ satis distinctum, non fuit ΒΟΥΛΙ (M); num punctis rhythmi hiatus indicatur? suppl. Bl, cf. Aristoph. Thesm. 212, <καὶ> βούλει El, <δὴ> βούλει W, χρ(ε)ῶ ὅτι βού<λῃ> α<ι>ε<ι> M || 7 exitum suppl. Kn

Πυρρίαν servi nomen esse perhibet Helladius apud Photium p. 532^b, 40

BITINNA

V

ὅσῃν δὲ καὶ τὴν γλάσσαν οὗτος ἔσχηκας·
Κύδιλλα, ποῦ μοι Πυρρίης; κάλει μαυτόν.

ΠΥΡΡΙΗΣ

τί ἐστι;

BITINNA

τοῦτον δῆσον — ἀλλ' ἔθ' ἔστηκας; — 10
τὴν ἱμανήθρην τοῦ κάδου ταχέως λύσας.
ἦν μὴ καταικίσασα τῇ σ' ὅλην χώραν
παράδειγμα θῶ, μᾶ, μὴ με θῆς γυναικ' εἶναι. col. 25
ἦρ' οὐχὶ μᾶλλον Φρύξ; ἐγὼ αἰτῇ τούτων
ἐγῶμι, Γάστρων, ἥ σε θεῖσα ἐν ἀνθρώποις· 15
ἀλλ' εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν εὖσαν
μῶραν Βίτινναν, ὥς δοκεῖς, ἔθ' εὐρήσεις.
φέρεις σύ; δῆσον τὴν ἀπληγίδ' ἐκδύσας.

8 ὈCHN, cf. III 84 ubi legitur OCCHN κτλ. || 9 ΠΟΥΜΘΙ, corr. m. rec. (?), cf. v. 4; κοῦ^κ σ^κτ^κ plerique, cf. III 59 al. | ΚΑΛΙ | debebat μωυτόν || 10 ΤΙΕCTI deinde spatium || 11 ΤΟΥ ΤΟΥ, alterum del. m. pr. | λῶσον Rth, alii || 12 ΤΗΙC (non ΤΗΙΓ) || 13 ΠΑΡΑΔΙΓΜΑ | θ(ε)ω M | ΙΝΑΙ || 14 ΗΡ, Ε in H corr. m. pr. | μᾶλλον ὁ Φρύξ proverbium || 15 ΕΓΩΙΜΙ | ΘΕΙCΑ || 16 ΑΛΛΙ || 17 ΜΩΡΑΝ, μῶραν Rth, Bch 'morionem' | ΔΟΚΙ(I ex Ε)C | ΕΥΡΗCΙC || 18 ΦΕΡΙCΣΥ, deinde spat. maius: 'fersne loramentum?' φέρ' εἰς σύ El Beh, qui duos adhiberi tortores conicit; φέρων Rth | Δ(ex Λ?)ΥCΟΝ, corr. m. pr.

14 cf. II 100. Zenob. Ath. II 5 μᾶλλον ὁ Φρύξ, explicatio supplenda ex Parisino (Volg.) V 16 συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, ὡς φασί, τοὺς <ἐπὶ> σοφοὺς ἠρώτα, τίνα εἶδετεν εὐδαιμονέστατον. ἄλλον δὲ ἄλλον λέγοντος Ἀίσωπος ὁ Φρύξ.. τοσοῦτον ἔφη τὸν Κροῖσον τῶν ἄλλων ὅσον καὶ τὴν θάλατταν τῶν ποταμῶν προέχειν. ἀποδύσας δὲ Κροῖσος εἶπε μᾶλλον ὁ Φρύξ. Explicatio eadem apud Phot. Suid. (lex. rhet. Didym.). Formula proverbialis κατ' ἐλλειψιν usurpata falso ἀφ' ἱστορίας enarratur, cf. ad II 62 sq. (a Demone: Anal. ad paroem. p. 133).

V

ΓΑΣΤΡΩΝ

μὴ μή, Βίτιννα, τῶν σε γουνάτων δεῦμαι.

BITINNA

ἐκδυνθι, φημί. δεῖ σ' ὀτεύνεα' εἰς δοῦλος
καὶ τρεῖς ὑπέρ σε μνᾶς ἐθῆκα γινώσκειν.
ὥς μὴ καλῶς γένοιτο τῇμέρῃ κέλευθ,
ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὥδε. Πυρρήν, κλαύσῃ,
ὁρῶ σε δῆκον πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα.
σύ γ' σφιγγε τοὺς ἀγκῶνας, ἔκπρισον δῆσας.

20

25

ΓΑΣΤΡΩΝ

Βίτιννα, ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην.
ἐνθροπὸς εἰμι, ἥμαρτον· ἀλλ' ἐπὴν αὐτὶς
ἐλθῇ τι δοῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς, στίξον.

BITINNA

πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μὴ μὲ πληκτίζεν,
col. 26 μεθ' ἧς ἀλινδῇ καὶ ἐμ' ἔχει[ς] πο[δ]όψηστρον.

30

19 MH | ΔΟΥΜΑΙ, sed O lineola addita in E correxisse vide-

tur m. pr. || 20 ΕΚΔΥΘΙ | interstitium post ΦΗΜΙ | ΔΙΟ (spir-
tus sive E additum) ΤΕΥΝΕΚΙ (I ex C? legerat ni fallor EI, εἰς M) ||
21 ΤΡΙΕΙΣ, τρεῖς M, τρεῖς plerique | ΜΝΑΣ, μνᾶς M | ΓΙΝΩΙΣΚΕΙΝ
22 ΚΙΝΗΙ || 23 ΚΛΑΥΣΙ || 24 ὁρ<ε>ω M || 25 σύ σφιγγε?
Beh, σύ γε σφιγγε M | spatium post ΑΓΚΩΝΑΣ || 26 ΒΙΤΙΝΝΑ |

AMAPTIAN, corr. m. pr., cf. 38 || 27 ΙΜΙ | ἐπὴν μ' Rth || 29
ΠΡΟΣ, Bitinnae | ταῦτα μὴ με πληκτίζεν cum Amphytæa haec
noli mihi succensere Beh, sed cf. Strabo XI p. 512: πινόντων
ἄμα καὶ πληκτιζομένων πρὸς ἀλλήλους, Dio Cass. XLVI 18: πρὸς
γυναικα... πληκτιζόμενος || 30 legere mihi videor ΑΛΙΝΔΙΚΑΙ
ΕΜΕΧΙ-ΠΥ-ΟΥΗΤΡΩΝ, ποδόψηστρον coniecerant Hw Cr Tek;
ἀπόψηστρον alii, ΚΑΙΕΜΕΝ (ΔΔ) I (del.?) ΗΠΟΔΟ Bl; ἔχεις Cr,
unde ἔχη M

ΠΥΡΡΗΣ

V

δέδεται καλῶς σοι.

BITINNA

μὴ λάθῃ λυθεῖς σκ[έ]ψαι.

ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον πρὸς Ἑρμῶνα
καὶ χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι
αὐτῷ κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρὶ.

ΓΑΣΤΡΩΝ

ἀποκτενεῖς, Βίτιννα, μ' οὐδ' ἐλέγξασα
εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα;

35

BITINNA

ἂ δ' αὐτὸς εἶπας ἔστι τῇ ἰδίῃ γλάσῃ
'Βίτιν', ἄφες μοι τὴν ἀμαρτίην ταύτην';

ΓΑΣΤΡΩΝ

τὴν σευ χολὴν γὰρ ἥθειλον κατασβᾶσαι.

BITINNA

ἔστηκας ἐμβλέπων σύ, κοῦκ ἄγεις αὐτόν,
ὅκον λέγω σοι; ὁδῇ, Κύδιλλα, τὸ ρύγχος

40

31 spatium post COI | ΜΕΘ, corr. m. pr. | ΛΑΘΗ | ΛΥΘΙΕ ||
33 ΤΟΝΝΩΤΟΝ || 35 ΑΠΟΚΤΕΝΕΙΣ || 36 IT || 37 ΔΔ

ΑΥΤΟΚΙΤΑΣ | ΙΔΙΑΙ || 39 ΤΗΝ || 40 ΕΣΤΗΚΑΣ | ΑΓΙΕ ||
41 spat. post COI | ΟΔΗ, scripsi ὁδῇ, scil. Pyrrhies, cf. ἑφα-
μαρτεῖς 43; neque coniectura opus est (σμη Rth, θλη HdI) neque
adverbium novum fingendum (M); cf. τῆς ἑνὸς ἔλκειν

32 Choerob. Etym. Magn. s. ζήτρειον: σημαίνει τὸ τῶν
δούλων δεσποτήριον ἢ γονὺν τὸν μύλωνα παρὰ Χίους καὶ Ἀχαιοὺς.
ἐϋρεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ι συνεσταλμένον· καὶ παρὰ Ἡροδότῃ
(Hemsterh. Ἡρώδη, scr. Ἡρόνδῃ). ἔγε αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον.
ἔστι δὲ χορίαμβον (scr. χωρίαμβον) τὸ μέτρον; unde πρὸς Ἑρ-
μῶνα grammaticum legisse colligitur. Cf. Ritscheli Opusc. I
p. 663 = de Oro et Orione p. 74. Adde Poll. Herodian I p. 372, 7.
Hesych. ζητρεῖον· τὸ τῶν δούλων κολαστήριον.

V τοῦ παντοῦρκτηω τοῦτο, καὶ σύ μοι, Δορήων,
 ἤδη 'φάρμακταις οἱ σ' ἔν οὔτος ἡγήται.
 δώσεις τι, δούλη, τῷ κατηρήτῳ τούτῳ
 ῥάκος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρκον, 45
 ὥς μὴ δι' ἀγορῆς γυνὸς ὦν θεωρεῖται;
 τὸ δευτέρῳ σοι, Πυρρή, πάλιν φωνέω,
 ὅπως ἔρεῖς Ἐρμῶνι χιλίας ὧδε,
 col. 27 καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβαλεῖν· ἀκήκονκας;
 ὥς ἦν τι τούτων ὦν λέγω παραστειξίης, 50
 αὐτὸς σὺ καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκους τίσεις.
 βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλης αὐτὸν
 ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθεῖαν. οὗ δ' ἐπεμνήσθην —
 κάλει κάλει δραμοῦσα, πρὶν μακρὴν, δούλη,
 αὐτο(ῦ)ς γενέσθαι.

ΚΤΔΙΔΑΔΑ

Πυρρή, τάλας, κωφέ, 55
 καλεῖ σε. μᾶ, δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον

ΔΕ
 42 spatium post ΤΟΥΤΟ, ΔΕ m. pr. | ΔΡΗΧΩΥ(Ν Kn, Ψ R Herzog) || 43 ΦΑΜΑΡΤΙΟΙ (non fuit ΦΙ, quod legit Beh) ΕΑΝ; nihil superscriptum, sed sicut in versu antecedente interstitium (alius columnae litteris ΙΩ?) commaculatum | -τει ὅκοι σοι ἔν Rth contra metrum, verum vidit Bl || 44 ΔΩCIC || 46 ἔων M, cf. v. 78 || 48 ΕΡΙC || 49 ΕΜΒΑΛΙΝ ΑΚΗΚΟΥΚΑΣ, lineola (accentu?) interrogationem indicari putat Dl, accentum gravem M || 50 παραστειξίης Rth M, παραστειξίης Beh Cr¹ || 51 ΤΙCIC, τείσεις M || 53 spatium post ΔΓ | ΙΘΙΑΝ | οὗ δ' Kb, οὗδ' Rth || 54 ΚΑΛΙ bis | ΔΡΑΜΕΥCΑ, corr. M || 55 ΑΥΤΟC, corr. van Leeuwen Beh, αὐτὸν Rth | spatium ante ΠΥΡΡΙΗC | Πυρρή — 62 τρίβοντα Cydillae tribuerunt v. Leeuw. Beh, II. — 56 σε Cydillae, 56 μᾶ — 63 τιμή Bitinnae Rth. versus 57 nota versus 56 praefigenda erat || 56 ΚΑΛΙ (ex Ε? cf. v. 20), Cydilla | spat.

CYN

ante ΜΑ | ΔΟΞΙ | ΔΟΥΛΟΝ, corr. m. pr.

51 Hesych. ἀρχαῖα· τῶν δανείων τὰ κεφάλαια

αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα· V
 δορῆς, ὅπως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἔλκει
 ἐς τὰς ἀνάγκας, Πυρρή, <σ>έ, μᾶ, τοῦτοις
 τοῖς δύο Κύδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμερέων πέντε 60
 παρ' Ἀντιδώρῳ τὰς Ἀχαῖκὰς κείνας,
 ἃς πρῶν ἔθνηκας, τοῖς σφυροῖσι τρίβοντα.

BITINNA

οὔτος σὺ, τοῦτον αὐτὶς ὧδ' ἔχων ἦκε
 δεδεμένον οὕτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν,
 Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἐλθεῖν τὸν στίκτην 65
 ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν. μῆ δέ σε
 ὁδῶ γενέσθαι ποικίλον. κατηρητήσθω
 οὐ[τ]ω κατὰ μὲν ὥσπερ ἡ Δάου τιμή. col. 28

ΚΤΔΙΔΑΔΑ

μῆ, τατί', ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτὸν — οὕτω σοι

57 ΑΥΤΟΝCΠΑΡΑΤΤΙΝ, spat., corr. Rth; paragraphus ad versum antecedentem referenda, cf. I 82 sq. || 58 ΕΛΚΙC || 59 ΕC, vitium indicatum | ΠΥΡΡΙΗ ΕΜΑ, post H spat.; suppl. Bl || 60 ΤΟΥC, corr. Bl W, μᾶ τούτους τοῖς δύο Beh contra analogiam || 61 ΚΙΝΑC || 62 πρῶν Beh, sed πρῶν = πρῶν ||

63 ΟΥΤΟC | ΑΥΘΙC, corr. m. pr. || 64 ΕΞΑΓΙC || 65 ΕΑΘΙΝ || 66 ΡΑΦΙΔΑC, φ corr. ex Δ | spat. post ΜΕΛΑΝ | ΔΙ || 67 sq. interstitia post ΠΟΙΚΙΛΟΝ et ΩCΠΕΡ | κατὰ μὲν, cf. κατ' ὤμων III 3, μὲν προσβαλέω III 85; κατὰ μὲν M, Cr olim; Δάου τιμή = Δάος, ex tragicorum consuetudine Cr¹, τιμή = ποιμή M, quod nunc praefero, cf. Hesych. || 69 ΜΗ ΤΑΤΙ, deinde interstitium; non fuit ΠΑΤΙ. τατία = τατᾶ III 79, cf. καταλίγειν

I 60. VI 77 | CΩ, corr. m. rec.², ut videtur; dubitavi an scriberem σῶ, σῶς, σᾶ, atque ita σῶ = σῶη M, cf. III 79

68 Hesych. Δάος (Δᾶος Heins.)· ἀγγάριος (= com. ad. 287 p. 460 K ?). δούλον ὀνομά τι εἰ (ῆ? Schm.) καὶ ἐλεόθερος καὶ εἰς κωμῶδιαν εἰσαγόμενος. (Cf. Menand. 946 p. 254 K.) | id. τιμή· δόξα. ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία ἢ ἐντέκτισις ἢ κωρία

V ξ]φή Βατυλλίς, κηπίδοις μὲν ἐλθούσαν
 ἐς ἀνδρὸς οἶκον καὶ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις —
 ἄφες· παραιτεῖμαί σε τὴν μίαν ταύτην
 ἀμαρτίην —

BITINNA

Κύδιλλα, μὴ με λυπεῖτε,
 ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. ἀφέω τοῦτον
 τ[ὸ]ν ἐπτάδουλον; καὶ τίς οὐκ ἀπαντῶσα
 ἔς μεν δικαίως τὸ πρόσωπον ἐμπύοι;
 οὐ, [τ]ὴν τύραννον. ἀλλ' ἐπείπερ οὐκ οἶδεν
 ἄνθρωπος ὦν ἐωντόν, αὐτίκ' εἰδήσει
 ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο.

ΚΥΔΙΛΛΑ

ἀλλ' ἔστιν εἰκὰς καὶ Γεργύν' ἐς πέμπτην —

70

75

80

70 —ΩΗ BATYΛΛIC, interstitium | M:EN, macula ante E,
 an μιν (Rth Bl) voluit m. rec.? || 71 ΑΓΚΑΛΑIC, incertum
 signum super A || 73 ΛΥΠΙΤΕM (non ΛΛ) E, corr. Rth, possis
 μὴ με λυπῆσης vel λυπῆσης με, sim., μὴ λύπει. KY. τέλλε — ἢ
 φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης. Bl ἀφέω κτλ. M, KY. τέγγου, ἢ φ. W;
 sed domina a deliciis ita se laedi fingit, ut ipsa fugitura
 sit || 74 Η | interstitium post ΟΙΚΙHC || 75 interstitium
 post ΔΟΥΛΟΝ || 77 ΟΥΙΗΝ, suppl. Palmer Danielsson conl.
 οὐ τὸν Δία sim., δς τὴν τύραννον cum aposiopesi Hw | ΕΠ
 ΕΠΕΙΠΕΡ || 78 ἐὼν ἐαντόν M, cf. v. 46 | ΙΔΗC || 79 ΜΕ-
 ΤΩΠΩ || 80 ΑΛΛΕCΤΙΝΙΚΑC, sub IN nescio an alius litterae
 vestigia pelluceant

75 Eustath. (Suet. περὶ βλασφημιῶν) Od. ε 306 p. 1542, 47:
 Ἰππῶναξ (fr. 75 p. 487 Bgk.) δὲ ὑπερναβὰς τοῦτο [τὸ τρίπρα-
 τος sim.] φησὶν· ἀφέω τοῦτον τὸν ἐπτάδουλον. Π. Θ 488
 p. 725, 32: Ἰππῶναξ δὲ τὸν τρία ὑπερναβὰς ἀριθμὸν ἐπτά-
 δουλον ἔφη τινά. Suet. Mill. Miscell. p. 426: παρ' Ἰππῶνακτι
 δὲ καὶ ἐπτάδουλος καὶ ἐπτάβουλος. Herondae verba errore aut
 Eustathii aut Suetonii Hipponacti tributa, qui ἐπτάδουλος verbo
 usus esse videtur

BITINNA

V

νῦν μὲν σ' ἀφήσω, καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτην,
 ἣν οὐδὲν ἦσσον ἢ Βατυλλίδα στέργω,
 ἐν τῇσι χερσὶ τῇσ' ἐμῇσι θρόεψασα.
 ἐπεὶ δὲ τοῖς καμοῦσιν ἐγγυτλώσωμεν,
 ἄξεις τότ' ἀμ[έ]λει τ[ὴν] ἐορτὴν ἐξ ἐορτῆς.

85 col. 29

81 NYN || 82 HTTON, corr. M || 83 EMHC || 85 } AΞIC |
 AMQAIT IV, suppl. Hicks, post M fuit E, non A } >

85 Prov. cod. Paris. 2650 ἄξεις... τὴν ἐορτὴν corruptum
 videtur, cf. L. Cohn, zu den Paroemiographen p. 74

VI.
ΦΙ[Δ]ΙΑΖ[Ο]ΥΣΑΙ Η ΙΔΙΑΖΟΥΣΑΙ.

KOPITTΩ

Κάθησο, Μητροῦ· τῇ γυναικὶ θῆς δίφρου
ἀνασταθεῖς[α]· πάντα δεῖ με προστάσσειν
αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἐν ἔν, τάλαινα, ποιήσας
αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς· μᾶ, λίθος τις, οὐ δούλη,
ἐν τῇ οἰκίῃ <κ>εῖς· ἀλλὰ τῆλφιτ' ἦν μετρέω, 5
τὰ κρεῖν' ἀμυθρεῖς, κῆ τοσοῦτ' ἀποστάζει,
τὴν ἡμέ[ρ]ην ὅλην σε τονθορύζουσιν
καὶ προημονῶσαν οὐ φέρουσιν οἱ τοῖχοι.
νῦν αὐτὸν ἐκμάσσεις τε καὶ ποεῖς λαμπρόν,

ΦΙΛΙΑΖΟΥΣΑΙ, lectio certa (non fuit ΦΑΛΛΙΑΖΟΥΣΑΙ, quae Kaibelli est coniectura) || 1 ΓΥΝΑΙΚΙΔΘ (fuerat Ο) Ε (ex C?) Δ, Δ del. m. pr. || 2 ΑΝΑΚΤΑΘΕΙΣ | ΠΡΟΚΤΑΤΤΙΝ, corr. Rth || 3 spat. ante ΚΥΔΟΥΔΕΝ, lineolas evanidas add. m. rec., quas οὐδ' ἐν interpretatus est Bch || 4 σεωντῆς M | spat. ante ΜΑ || 5 spatium post ΕΙC | οἰκίῃ μοι εἰς vel κείσ' Bch, κείσ' Cr Hdl coll.

IV 47 | ΜΕΤΡΕΩ, η add. et del. m. pr. (?): μετρέῃ Bch: domina servae demensum dat, prior igitur lectio praeferenda || 6 spatium post ΑΜΙΘΡΕΙC | ΚΗ | ΑΠΟΚΤΑΞΕΙ, corr. Cr (κῆ = καλ εἶ?), alii κῆν — ἀποστάξῃ || 9 ΕΚΜΑΨΕΙC | ΠΟΙC

9 Cf. Hesych. ἐκμάσσει ... (lacuna)

ὅτ' ἐστὶ χο[εῖ]η, ληστρί; θυέ μοι ταύτη,
ἐπεὶ σ' ἐρε[υσ] ἄν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν.

10 VI

MHTPΩ

φίλη Κοριττοῦ, ταυτό μοι ζυγὸν τρέβεις.
κλήγῳ ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα
κύων ὑλακτέω ταῖς <ς> ἀνωνύμοις ταύταις.
ἀλλ' οὐνεκεν πρὸς σ' [ῆ]λθ[ον] —

KOPITTΩ

ἐκποδὸν ἡμῖν 15
φθείρεσθε, νόβυστρα, ὦ[τα] μούνον καὶ γλάσσαι,
τὰ δ' ἄλλ' ἐορτή.

MHTPΩ

λίσσομα[ί] σε], μὴ ψεύσῃ,
φίλη Κοριττοῦ, τίς ποτ' ἦν ὃ σοι δάψας
τὸν κόκκινον βαυβῶνα;

col. 30

KOPITTΩ

κοῦ δ' ὀρώρηκας,
Μητροῦ, σὺ κείνον;

MHTPΩ

Νοσσίς ε[ῖ]χεν ἡρίννης 20
τριτημέρη νιν· μᾶ, καλὸν τι δώρημα.

10 suppl. Kb Bch Cr, H litterae vestigia servata; fuit ΧΡΙΗ | ΛΗCΤΡΙ, interstitium magnum, interpunxit Cr; χοεῖη· ληστρί,

Bch M || 11 suppl. Rth Kb | ΧΕΙΡΩΝ, cf. VII 3, correctura inepta || 12 ΦΙΛΗ ΚΟΡΙΤΤΟΙ(ΤΟΙ = -τί R Herzog) | spat. ante ΤΑΥΤΟΜ., ultimae litterae incertae | ΤΡΙΒΕΙC || 15 ΠΡΟC C: Λ-ΟΝ, spatium | ἡμῖν· M || 16 ΦΟΙΡΕCΘΕΝΩΒΥCΤΡΑ Θ, -Μ, suppl. Hck || 17 ΕΟΡΤΗ, spatium, ἐορταί Bch, ἐορτῇ (ad *ἐορτάω = ἐορτάζω) M || 18 spatium ante TIC | κοτ' M |

CCI (σοι potius quam σε), lectio incerta || 19 ΚΟΚΚΙΝΟΝ, κ add. m. pr. | spatium ante ΚΟΥ || 20 ΜΗΤΡΟΙ | spatium post ΚΙΝΟΝ | ἔσχεν? || 21 ΤΡΙΤΗΜΕΡΗΝΙΝ, spat., cf. III 24

VI

KOPITTΩ

Νοσσίς; κόθεν λαβοῦσα;

MHTPΩ

διαβαλεῖς ἦν σοι

εἴπω;

KOPITTΩ

μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, φίλη Μητροῦ,
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ
ὅς' ἂν σὺ λέξῃς.

MHTPΩ

ἡ Βιτᾶτος Εὐβούλη

25

ἔδωκεν αὐτῇ καὶ εἶπε μηδέν' αἰσθῆσθαι.

KOPITTΩ

γυναικες, αὐτὴ μ' ἡ γυνή ποτ' ἐκτρέψει.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν λιπαρεῦσαν ἡδέσθην

κῆδωκα, Μητροῖ, πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρησασθαι.

ἡ δ' ὦ(σ)περ εὐρημ' ἐρπάσα(σα) δωρεῖται

30

καὶ τῇσι μὴ δεῖ· χαίρετω φίλη πολλὰ

ἑοῦσα τοίῃ, χητέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων

22 NOCCIC, spatium | spat. ante ΔΙΑΒΑΛΙC || 23 ΕἰΠΩ,
spatium; εἴπω; Cr, εἴπω· Beh, plerique || 24 ΕΚ | ΟΥΔΕΙC ||

25 interstitium magnum ante ΗΒΙΤΑΤΟC, - pro paragrapho
non accipiendum; aut Bī notavit aut accentum gravem (M), cf.
ad V 49; Βιτᾶτος secundum Herodianum W. Schulze, fortasse
recte, sed cf. Κανδᾶτος — τι VI 87. VII 29 || 26 ΕΔΩΚΕΝ ||
27 ΓΥΝΑΙΚΕC | ποτ' Rth M | ΕΚΤΡΙΠΙ || 30 ΑΡΙΤΤΑCΑΔΩΡΙ-
ΤΑΙ, haplographia || 31 ΤΑΙCΙ, corr. Rth M | ΔΙ, spat.

25 Herodian. ed. Lentz II p. 657, 5 (= Choerob. 42, 26 Gaisf.,
Ioann. Alex. 8, 14): τὰ εἰς αἷς περισπώμενα δύο κλίσεις ἐπιδέχε-
ται ... χωρὶς τῶν Ἰωνικῶς ἐκφερομένων διὰ τοῦ δος, οἶον Βιτᾶς
Βιτᾶτος (Βιττ- Lentz ex Ioanne). Ad Herondam rettulit
W. Schulze || 30 Hesych. δωρεῖται· χαρίζεται, aut huc refe-
rendum aut ad Antiph. 1 CAF. II p. 13 K.

VI

φίλην ἀθρεῖτω. τᾶλλα Νοσσίδι χρῆσαι,
τῇ μὴ, δοκέω, — μέζον μὲν [ῆ] γυν[ῆ γρ]ύξω,
λάθοιμι δ', Ἀδρήστεια — χιλίων εὐντων
ἔνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός ἐστὶ προσδώσω.

35

MHTPΩ

μὴ δὴ, Κοριττοῖ, τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς
ἐχ' εὐθὺς, ἦν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν πεύθῃ.
γυναικὸς ἐστὶ κρηγνύης φέρειν πάντα.
ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῦσ' εἰμί·
〈ῆ〉 πολλὰ τὴν μεν γλῶσσαν ἐκτεμεῖν δεῖται.

col. 31

40

33 spat. post ΑΘΡΙΤΩ | ΧΡΗCΘ || 34 ΜΕΝΗΓΥΝΗΓ, ΥΞΩ,
μὴ δοκέω... ἢ δίκη γρύξαι, sicut IV 69 coniecit m. rec.² loci struc-
tura non satis perspecta, cf. I 35. III 36. De Μηδόκω nomine
(W) ne cogites || 35 ΑΔΡΗCΤΕΙΑ, | ex Ε | εὐντων si habeam,

nam προσδώσω h. l. = praebeam || 36 ΑΕΤΤΡΟC, CA add. et
del. m. rec., cui plerique obtemperaverunt | ξς τι W | ΠΡΟC

ΟΙΝ
ΔΩCΘΩ, superscr. οἶν (Kn, οἶον Bl) corr. ad regulas scholae,
cf. VIII 3; sed ἂν cum futuro coniunctum et epicum est (Σ 267.
A 139, cf. G. Hermann, Op. I p. 28 sqq.), et volgare (Luc. Sol.
2 III p. 555 συνήσων ἂν κτλ., Anacreont. 15, 30 πῖοῦσα δ' ἂν
χορεύσω — συγκαλύψω, quod perperam mutaverunt), atque ne
ab Atticis quidem alienum, cf. Bekk. anecd. I p. 127, 24 sqq.,
Kruegeri Gramm. I 64, 3, 3, L. Herbst, 'über ἂν beim Futur im

ΚΑΛ.
Thukydides', Hamburg 1867 || 38 CΟΦΟΝ, σοφόν servavit
Cr coll. Stob., καλόν correctoris coniectura temeraria, quam
nollem plerique secuti essent | ΠΕΥΘ. (ex C?) H || 39 ΦΕΡΙΝ ||
40 IMI || 41 ΠΟΛΛΑΤΗΝ continuo scriptum, λαλεῦσ' εἰμί | πολλ'
ἄλλα vix recte M; initio syllaba deest, <τὰ> πολλὰ sive Πόλλης
δὲ Beh, possis etiam <μᾶ>; πολλὰ... δεῖται ut χαίρετω... πολλὰ
v. 31 | γλάσσαν M | ΕΚΤΕΜΙΝΔΙΤΑΙ | δεῖται, scil. Coritto, seu
potius δ. = δεῖ, cf. Hippocr. περὶ αἰσθῶν 8 p. 45 Ilb.-Kühl.

37—39 Stob. Flor. LXXIV 14: Ἡρώδου (Ρώδα A) μιμιάμβων·
Μὴ δὴ, κόρη, το τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὰς ἐχ' εὐθὺς, ἦν τι ῥῆμα μὴ σοφὸν
(cum m. pr.) πεύθῃ. γυναικὸς κτλ. || 41 Antiat. 88, 21 δεῖται ἀντὶ
τοῦ δεῖ· ἀπελθεῖν με δεῖται. Sed cf. Hes. δεῖται· δέεται, χρῆζει

HERONDAS, ed. O. Crusius.

4

VI ἐκείνο δ' οὐ σοι καὶ μάλιστ' ἐπεμνήσθην,
 τίς ἔσθ' ὁ ῥάψας αὐτόν; εἰ φιλεῖς μ', εἶπον.
 τί μ' ἐνβλέπεις γελῶσα; νῦν ὁρώρηκας
 Μητροῦν τὸ πρῶτον; ἢ τί τὰβρά σοι ταῦτα; 45
 ἐνεύχομαι, Κοριττί, μή μ' ἐπιψεύσῃ,
 ἀλλ' εἰπὲ τὸν ῥάψαντα.

ΚΟΡΙΤΤΩ

μᾶ, τί μοι ἐνεύχῃ;

Κέρδων ἔραψε.

ΜΗΤΡΩ

κοῖος, εἰπέ μοι, Κέρδων;

δύ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες, εἷς μὲν ὁ γλανκός,
 ὁ Μυρταλίνης τῆς Κυλαϊθίδος γείτων· 50
 ἀλλ' οὗτος οὐδ' ἂν πληκτρον ἐς λύρην ῥάψαι·
 ὁ δ' ἕτερος ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων
 τῆς Ἐρμωδῶρου, τὴν πλατεῖαν ἐκβάντι,
 ἦν μὲν κοῖ', ἦν τις, ἀλλὰ νῦν γεγῆρακε·
 col. 32 τοῦτ' [Κυλ]αιθὶς ἢ μακαρίτις ἐχρήτο — 55
 μνησθεῖεν αὐτῆς οὔτινες προσήκουσι.

ΚΟΡΙΤΤΩ

οὐδέτερος αὐτῶν ἐστίν, ὥς λέγεις, Μητροῖ.

43 ΕἰΦΙΛΙΜΠΙΟΝ || 44 sq. spat. ante NYN et H || 47
 ΑΛΛΙΠΤΕ | spatium ante MA | TI (Kb) vetus scriptura, quam-
 quam in papyro H (<μ>η, ἦ?) potius legitur || 48 ΚΕΡΔΩΝ
 ΕΡΡΑΥΕ, spatium || 49 ΔΥΙCΙ | spat. ante IC || 50 ΓΙΤΩΝ |
 an Κυλαϊθίδος? Ανκαιθίδος commendavit Gurlitt || 52 ΟΙΚΕΩΝ ||
 Priore col. 32 litterae septimae et quae sequuntur ple-
 rumque detritae | 55 ΚΥΛΑΙΘΙC (Bl Hw) legi posse credo, ΠΥΜ-
 vel ΓΑΛΑΙΘΙC Bch | anapaestus excusationem nominum pro-
 priorum habet || 57 ΟΥΔΕΤΕΡΟC | ὧν Kb Hw, sed neutrum
 illum esse ipsa Metro dixerat

46 Hesych. ἐνεύχεσθαι· τὸ δεόμενον... ἐξορῆσαι (exorare)
 τὸν ἀξιούμενον || 49 Hesych. γλανκός· λευκός

ἀλλ' οὗτος οὐκ' οἶδ' ἢ Χίου τις ἢ ῥουθρέων VI
 ἦκει, φαλακρός, μικρός· Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
 Προξῖνον. οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σύκω 60
 ἔχοις ἂν [οὔτ]ω· πλὴν ἐπὴν λαλῇ, γνώσῃ
 Κέρδων ὁ τεύνεκ' ἐστὶ καὶ οὐχὶ Προξῖνος.
 κατ' οἰκίην δ' ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρῃ —
 τοὺς γὰρ τελώνας πᾶσα νῦν θύρῃ φρίσσει —,
 ἀλλ' ἔργ', ὅκοι' ἔστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης· 65
 αὐτῆς ὁρῇν τ[ὰς] χεῖρας, οὐχὶ Κέρδωνος
 δόξεις· ἐ[γὼ] μὲν — δύο γὰρ ἦλθ' ἔχων, Μητροῖ —
 ἰδοῦσ' ἀμ[ι]λλ[η] τῶμματ' ἐξεκύμην·
 τὰ βαλλί' οὕτως ἀνδρες οὐχὶ ποιεῦσαι —
 αὐταὶ γὰρ ἐ[λ]μεν — ὁρθά, κοῦ μόνον τοῦτο, 70
 ἀλλ' ἢ μαλακότης ὕπνος, οἱ δ' ἱμαντίσκοι
 ἔρι', οὐχ ἱμ[άν]τες· εὐνοέστερον σκυτέα
 γυναικ[ι] διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν εὐρ[ι]σ[κοις]. col. 33

59 HKI | ΕΡΙCΙΝΑΙ || 60 IKACAIĆ || 63 ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ,
 E certum, ultimae litterae non prorsus certae (ΟΙΚΕΗ legit
 Bch); lineola corruptelae indicium, corr. Rth, cf. VII 125; num
 κατ' οἰκίην = κατ' οἰκίην = κατ' ἰδίαν (Athen. VIII p. 349 B)
 vel κατ' ἐκδοσιν? cf. v. 92 || 65 verba disposuit Bch, post
 ἔργα interpunxit M || 66 ΟΡΨΝΤ-ΧΕΙΡΑC spatium, cf.
 IV 72 || 67 ΔΟΞΕΙC E-, suppl. Bl, [ε]ρ[φ] St || 68 ΙΔΟΥC
 ΑΜΙ--Η, suppl. Bl, ἀμ' ἱ[λλ]ῶς Bch, ἀμ' ἰδμῇ M Cr olim, sed
 ΑΛΩ vel ΔΜΗ litteris vix locus est || 70 Ε-ΜΕΝ, verum
 vidit Hw (Bl) || 71 ΜΑΛΛΑΚΟΤΗC, non fuit quod M legit
 ΜΑΛΛΑΚΟCΤΙC | interstitia ante et post ΥΠΝΟC || 72 suppl.
 Rth || Col. 33 vv. 73—91 singulae fere litterae sub fine
 versuum paginis consutis contractae vel mutilatae | 73 suppl.
 Bch, num εὐρήσεις? cf. supra ad v. 36. <ἐξ>εύροις Rth Bl,
 ἀνευρήσεις Hdl St

73 Hesych. διφῶσα· ζητοῦσα, ψηλαφῶσα. Sed cf. Hesiod.
 op. 373 sq.

κῶς οὖν ἀφῆκας τὸν ἕτερον;

τ[ι] δ' οὐ, Μητροῖ,
ἐπρηξα; κοίην δ' οὐ προσήγαγ[ο]ν πειθοῦν 75
αὐτῷ; φιλεῦσα, τὸ φαλακρὸν καταψῶσα,
γλυκὺν πιεῖν ἐγγχεῦσα, ταταλίξουσα,
τὸ σῶμα μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι.

ἀλλ' εἴ σε καὶ τοῦτ' ἠξίωσ', ἔδει δοῦναι.

ἔδει γάρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρόποντ' εἶναι. 80
ἠλθθεν ἡ Βιτᾶτος ἐν μέσῳ δούλῃ.
αὕτη γὰρ ἡμέων ἡμέρην τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον σκωρήν πεποίηκεν,
ὅπως τὸν ὠντῆς μὴ τετραβόλῳ νόψῃ.

κῶς δ' οὔτος εὔρε πρόσ σε τὴν ὁδὸν ταύτην, 85
φίλῃ Κοριττοῖ; μηδὲ τοῦτό με ψεύσῃ.

74 ΚΩC | T (-)ΔΟΥ, Δ incert.: τί οὐ? Cr, quod M recepit ||
75 ΠΙΘΟΥΝ || 75 sq. post ΕΠΡΗΞΑ ΑΥΤΩΙ ΦΑΛΑΚΡΟΝ inter-
stitia || 77 spat. ante ΤΑΤΑΛΙΖ-ΥCΑ, lectio (Hck) conl. I 60
certa; vox aut a τῇ (τητᾶσθαι) conficta (tätscheln Bch) aut ad
τατὰ τατὰ referenda || 79 ΑΛΛΙ | ΕΔΙ, ε (?) superscriptum ||
80 ΕΔΕΙ | ΤΙΝΑΙ, τ ιναι (Kn) potius, quam γιναι (unde ἄκαιρον
οὐ πρόπον γ' Cr¹), nam T litterae hasta sinistra sutura mutilata
videtur; sine interpunctione ἔδει γὰρ ἀλλὰ καιρὸν οὐ (οὖν W, εὖ M)
πρόποντ' εἶναι Bch, alii; sed cf. IV 86. I 86, atque de infinitivo
v. 33 || 81 ΗΛΗΘΕΝΓΑΡΗ, ἠλθεν γὰρ Rth Bch; γὰρ ex versu 80
vel 82 iteratum; ἠλθθεν ἡ Cr, unde ἠλθθε δ' ἡ sine iusta
causa M | in fine Εὐβούλῃ Kb || 85 ΚΩC

ἔπεμψεν αὐτὸν Ἀρτεμῖς ἡ Κανδᾶτ[ος]
τοῦ βυρσοδέψεω τὴν στέγην σημήνισα.

αἰεὶ μὲν Ἀρτεμῖς τι καινὸν εὐρίσκει,
πρόσω πιούσα τὴν προκυκλὴν θάμ[ν]ην. 90
ἀλλ' οὖν γ' ὅτ' οὐχὶ τοὺς δὲ εἶχες ἐγλυῦσαι,
ἔδει πυθέσθ[αι] τὸν ἕτερον τίς ἢ ἐγδοῦσα.

col. 34

ἐλιπάρεον, ὁ δ' ὤ[μ]νυνεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι·
ταύτη γάρ, ἴσθι, <ἄλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν, Μητροῖ.

87 ΕΠΕΜΥΕΝ | Ἀρτεμῖς Bch, cf. Ἀρτεμῖς, Ἀρτεμῖς, Ἀρ-
THMIC mulier Inser. Coae 357, Ἀρτεμῖς W. Schulze | ultimae
litterae prorsus incertae, Κανδᾶτος Bl plerique, Κανδᾶτος
W. Schulze, cf. v. 25 || 89 ΑΙΕΙ, δι ει Kn, verum vidit Kb |
ΕΥΡΙC.-ΕΙ, ευρησει Kn ceterique || 90 ΠΡΟΣΩΠΙΕΥCΑ, ποιέουσα
plerique, πρό σοι πιέουσα Kb | A loco alieni θεολ προκύκλιοι

Iunonis Τελείας socii Erythris | ΠΡΟΚΥΚΛΙΗ (corr. ex M?) ΝΘΑΜ
(vel ΛΛ, ex parte sutura haustum) H¹N, ultimae litterae in-
n--(-)x(K?)

certae, ΘΑΜ-ΗΝ Bl, super ΘΑΛ Bch scriptum esse putat ΠΩΡ,
ut θάλψιν per θαλπωρήν explicet glossator, ego olim θάλλειν
per προχωρεῖν explicatum esse opinatus sum, nunc προκυκλὴν
θάμνην (vel -αν, Bl) ἀραβ[ω]να glossemate illustrari vel in
-ί]δ[ος] | χών[ην] mutari -ί]δ[ος] | χών[ην] suspicor; πρόσω ποέουσα
τὴν προκυκλὴν θαλλ[οῦ]ν M, vix recte || 91 ΙΧΕCΕΓ'ΑΥCΑΙ (Bl),
ἐκλῦσαι plerique || 92 Ε'ΔΟΥCΑ, ἐγδοῦσα Bl, ἐκδοῦσα plerique ||
93 ἐλιπάρεον M | Ω-ΛΥCΝ Cr assentiente Bl, non fuit quod
volgatum erat ΩΜΟCΕΝ neque ΩΜΝΥCΕΝ (M); ὤμνν' pronun-
tandum, nam vs per synizesin vix accipi potest | ΕΠΙΕΙΝ, ad

marg. Δ (= ἄνω), in margine superiore litteris festinanter ex-
aratis: ταύτη γάρ, quae sequuntur incerta: καὶ ηραπήσεν Kn,
ισθι κ<αι> πονηρ<ος> ἦν Bch, ισθι ἡ γυνὴ ἦν Cr, denique
μητροῖ V (= κῆτω? = εἰπεν Dl). Hinc ταύτη γάρ, ἴσθι, καὶ
πονηρὸς ἦν, Μητροῖ Bch, εἶπε, καὶ πεπηγένηαι, M. Dl, ἴσθι,
<ἄλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν, M. Cr coll. 27

94 Hesych. ἴσθι... γνῶθι, ἐπίστασο

VI

MHTPΩ

λέγεις ὁδόν μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι,
ὅπως ὁ Κ[έρ]δ[ω]ν ὅστις ἐστὶν εἰδ[ὼ] ἐγώ.
ὕγαινε μ[ο]ι, [Κοριτ]τί· λαιμάσ[σει], χῶρη
ἡμί[ν] ἀφ[έρπειν] ἐστί.

95

KOPITTΩ

τὴν θύρην κλείσον

αὐτ[η] σ[υ] μ[ο]ι, ὡπῶλι, κἀξαμίθρησαι,
αἰ ἀλ[ε]κτ[ορ]ίδες [εἰ] σ[υ]οῖ εἰσί, τῶν τε αἰρέων 100
αὐτῆσ[υ] ῥῖψο[ν]. οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῖ[σι]
ῶρν[υ] θε[σ] ἀ ἐρ[κ]ται, κῆν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ.

95 spatium ante INAI || 96 ΙΔ[Ω] Ε[Γ]Ω Kn, Γ litterae
lineas angulo recto scriptas iure cognoscens; εἰδ[ή]σω Beh
conl. V 78 || 97 spatium post ----- ΓΙ, vix igitur proban-
dum μ[ὴ] ὤμεν κω[τίλ]αι μ[ά]την (DI) | ΛΑΙΜΑΤ-¹ (fuit ΤΤΙ) ΧΩΡΗ,
λαιματ[οί] Beh M, χῶρη Kn, χῶρει plerique; ultima littera Η
potius quam ΕΙ. Initium suppl. Beh, exitum Cr coll. Theocr.
XV 147 || 98 suppl. Cr | spat. ante ΤΗΝ | ΚΛΙCΩΝ || 99
ΑΥΤ--ΥΨ (non Χ)--Ω (potius quam CC vel CT assentiente BI)
ΟΥΤΩΛΙ, cf. V 42; multa tentavi, quod dedi maxime probabile;
utique non fuit Χρηστοπωλί (M) | ἐξαμιθρήσαι plerique || - 100
ΑΙΑΛ-ΚΤ---ΔΕCΙ-ΩΔΙ, non potest legi αἰ ἀκνόνιδες [γὰρ
ἐσ]πέραι; quod scripsi, probabilius quam εἰ πάρεσι, εἰ ἀθρόαι
εἰσί; de εἰ cf. III 19. VII 14 || 101 suppl. BI Cr | spat. ante
ΟΥΓΑΡ || 102 ΩΡΝ{-ΘΕ{-ΔΕ---ΛΙ, ὡρν.θ....αι Kn lege-
rat, ἀ ἐρ[κ]ται Df, num ἀ εἰρ[κ]ται (cf. Hesych. εἰρ[κ]ται... κε-
κώλυται)?

VII.

[Σ]ΚΥΤ[Ε]ΥΣ.

MHTPΩ

Κέρδων, ἔγω [σ]οι τάσδε τὰς ν[έ]ας, εἴ[τε] τ[ῶν]
τῶν [σ]ῶν ἔχεις αὐτῆσιν ἄξιον δεῖ[ξ]αι
χειρῶν νοήρες ἔργον.

ΚΕΡΔΩΝ

οὐ μάτην, Μητροῖ·

ἐγὼ φ[ι]λῶ σε. ταῖς γυναιξίν οὐ θήσεις
τὴν μέζον' ἔξω σανίδα; Δριμύλω φωνέω 5
πάλιν· καθεύδεις; κόπτε, Πίστε, τὸ ῥύγχος
αὐτοῦ, μέχρ' οὐκ ὕπνον ἐκχέῃ πάντα·

1 TACI-----, suppl. Cr (an κόρας vel καλὰς?), [φίλας] W,
γυνάς DI, γυναικας. τί BI M || 2 EXIC | ΔΙ-ΔΙ || 3 ΧΕΙ
ΡΕΩΝ, cf. VI 11 | spat. ante ΟΥ | ΜΗΤΡΩΙ, ultimae litterae
corruptae et oblitae; ΜΗΤΡΩ ut videtur in ΜΗΤΡΟΙ correc-
tum; Μητροῖ, plerique; Μητροῖ· (scil. ἔχεις) Cr || 4 ΕΓΩ:
alteri personae vers. 3 οὐ κτλ. tribuit, quod propter Rth alios-
que moneo | φιλέω M | spat. post CΕ || 5 ΔΡΙΜΥΛΩ, corr.
Rth; Δριμύλ'; ὦ Beh; φωνέω· πάλιν plerique, Δριμύλω φωνέω
πάλιν· Cr coll. V 47, Δριμύλ', ὦ φωνέω πάλιν, καθεύδεις; St ||
6 ΚΑΘΕΥΔΙC

6 Πιστὸν servi nomen esse Helladius testatur apud Phot.
Bibl. p. 532^b B., cf. ad V 9

VII
col. 35

μαλλον δὲ τὴν ἄκανθα[ν ἀγκύλη] καλῇ
ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσο[ν. — εἶα δὴ, οἰκότρι]ψ,
κίνει ταχέως τὰ γούνα[τα· ἢ θέλεις δεσ]μὰ 10
τ[ρίβειν φοφεῦντα νουθ[ετήματ' ἐκ] τῶνδε;
ν[ῦ]ν ἐκ μιν αὐτήν, λε[υκόπυργε, λαμπ]ρύνεις;
κ[νέπτων ἐγὼ] σευ τῇ[ν ἐδρην ἀπο]ψήσω.
ἔξεσ[θε], Μητ[ρο]ῖ. Πίστ[ε, τὴν ἄνω ἀνο]ίξας
πυ[ρ]γίδα — μὴ τὴν ὥδ[ε, τὴν ἄνω κείνη]ν — 15

col. 35 ita discissa, ut ultimae litterae angusta papyri lacinia servatae sint atque complures litterae perierint | 8 AKAN ΘΑ (A non O) ----- | (fuit N vel I, non H) KAAHI, suppl. ST, ἀρμονῇ Bch, οἱ κρόκη Cr¹, cf. adn. ad fr. 10 p. 72 || 9 δῆσο[ν] ψ Kn, inter ν et ψ septem tantum litteras excidisse vix recte statuit Bch; suppl. Cr, τυρόκλεψ vel κέρωψ Bch || 10 KINI | ΓΟΥΝΑ ----- ω, in fine fuit MA vel CΩ, ἢ σε δεῖ δεσμά suppl. DI, non satis aptum ἢ σοι δέσμ' οἶσω, possis ἢ σε ποιήσω vel παιδέσω; sed cf. adn. ad fr. 10 || 11 ΤΡΙΒΙΝ | ΝΟΥΘ ----- ΤΟΥΤΩΝΔΕ, (Τ)ΟΥ deletae, scil. ut τῶνδε corrigeretur ex τούτων; scripsi interim ἐκ τῶνδε = posthac (Soph. OR. 235. 282. 1251 etc.); νουθ[ετήμα γὰρ] τῶνδε Bch DI || 12 ultimae litterae ΠΥΝIC, non -H: Bch papyri fibra deceptus est || 13 K---+-----, quartae litterae Ψ superscriptum (Bl), KA Bl: correctum nescio quid (KAPTA, KATITON?) in K(NA)Ψ (AC), κνάψας? Possis κνάφον δίκην σευ, cf. Hesych. | CΕΥ litterarum superiores partes servatae, suppl. Cr DI, τῇ[ν κόνιν δ' ἀπο]ψήσω Hdl || 14 ΕΞΕC---HTI---I, verum viderunt et Bch et Palmer, qui ἔξεο σὺ M. proposuit, atque ita Hdl M, sed cf. v. 5 || 15 decem litterarum lacunam statuerunt Kn Bch; coll. II 43 possis ἄνω εἶπον

8 Hesych. ἄκανθος· περίρραμμα ὑφασμένον κτλ. vix huc spectat, nam vestimentorum acanthiorum (Varro Serv. Aen. I 649) nullus locus. Cf. Hes. ἀγκύλαι· ἱμάντες ἐν κορητίων || 9 Hesych. οἰκότριψ· ὁ <τῷ δεσπότη> θρεπτός (δοῦλος), cf. Phot. Eust. p. 1854, 15 sq. αἱ .. θρεπταὶ τοῖς δεσπότηταις ... ἄβραι ... καὶ οἰκότριψ. Cf. V 83 || 10 Hesych. δεσμά· πέδαις (corr. πέδας, volg. πέδαι) || Ad v. 13 cf. Hesych. s. v. κνάφον δίκην· ὅταν ... οἱ κναφεῖς περιέλκωσι τὰ ἱματῖα περὶ τὸν λεγόμενον κνάφον

VII

τὰ χρησίμ' ἔργα τοῦ τρ[έφοντος Κέρδων]ος
ταχέως ἐνεγκ' ἄνω[θεν. ἃ, φίλη Μητ]ροῖ,
οἷ' ἔργ' ἐπόψεσθ'. ἡσυχῇ [σὺ μοι, κύφ]ων
τὴν ἀμβαλού[χ]ην οἱ[γε. τοῦτ' ὁρῇ π]ρωτον,
Μητροῖ· τέλεον ἄρη[ρεν οὐκ ἰχ]νέων ἰχνος; 20
θηεῖσθε χύμε[ι]ς, ὦ γυ[ναῖκες· ἢ πτέ]ρην
ὁρῇθ' ὅπως πέπηγε χ[ῶς ἱμαντίσ]κ[οις]
ἐξηριώται πᾶσα, κ[οῦ τὰ μὲν καλ]ῶς,
τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἀλλὰ π[ά]ντα καλλίστ[ω]ς.
τὸ χρώμα δ' — οὕτως ὕμ[ιν ἢ θεὸς] δοίη 25
ζῆς ὁκωσπ[ερ] ἰχναῖσθ' ἐπαυρέσθαι —

col. 36

16 ΤΟΥΤΡ (TI? τουτ Kn) ----- suppl. Cr. coll. 37, τοῦπ[ινῶμα Κέρδων]ος inventum (cf. νοῖσες v. 3) vix legi potest, τοῦ τρ[έφοντος Κέρδων]ος DI || 17 Μητροῖ certum, nam T litterae hasta conspicitur; μάκαρ M. Hdl || 18 in fine ὠN potius quam ON, suppl. Cr (vel κέντρων), [μὲν ἄθρησ]ον Bch || 19 ΤΗΝΑΜΒΑ ΛΟΥΧΗΝ, nullum C litterae vestigium, <σ>αμβαλούχην Headlam ceterique: ἃ- forma analogiis non caret | OII ----- ΠΡΩΤΟΝ, non fuit οἱ ἔχει (Bch), verum vidit Bl || 20 ἀρη Kn, suppl. Cr; APIC Bch, papyri fibram pro H litterae hasta transversa agnoscens, ἄριστον ἰχνέων idem; novem fere litterae exciderunt, suppl. conl. v. 118 || 21 suppl. Rth alii || 22 ΟΠ (ex P?) ΩC, ὅκως M | suppl. Cr, χαλκίοις ἡλοῖς Hdl Bch alii, possis χρυσίοις conl. Ael. v. h. IX 3, Val. Max. IX 1 ext. 4, et κέντροις conl. Paus. X 16, 1; sed clavum quominus huic loco aptum esse credam impediunt Theophrasti verba char. V extr. aliique loci || 23 ΕΞΗΡ (P, non I) ΤΙΩΤΑΙΠΑCΑΚΟ, interpunxit post CA; scripsi ἐξηριώται ab ἐξάρτιω (: ἐξάρτιον = ναυλώ: ναῦλον); ἐξηριώται Bch conl. ἐξαιτίος (αἰτίας ἐκτὸς γεγνήνται); non fuit ἐξη- κρῖσται. exitum suppl. Bch Cr Hdl alii || 24 suppl. Cr, π[ά]σα παγκάλω]ς vel καλλίστ[ω]ς Bch; π[ά]ντ' ἔχει καλῶ]ς Hdl Hw || 25 YM incertum . η Kn; supplevit, Bch, cf. III 1 || 26 suppl. Cr DI conl. III 1 sq. 56, βίον τε χών] ἐρικανᾶσθ' Bch, quod minus probabile propter caesuram; finxeram ἰχναῖσθ' (cf. ἀναρριχᾶσθαι ἰχνοῦσθαι Hesych., ὀριγνᾶσθαι), sed praeferendum quod proposuit Danielsson (DI) ἰχ-

18 Hesych. κύφων . ἔπλ .. τῶν δυσχερῶν, cf. schol. Aristoph. Plut. 476. Archil. fr. 178 || 26 Hesych. ἰχναῖν· ἐπιθρῦναι, γλίσσθαι ...

VII εὐρήσεται· οὐδὲν ἄλλ[ο] τῷ δ' ἴσον· χρῶμα
οὐ κρόκιον οὐτ[ε]ω κοῦδὲ κηρὸς ἀνθήσει·
τοῦ δέρματος μνέα[ς] τρὶς ἔδωκε Κανδᾶ[τι]
ποιῶν ὁ Κέρδων] τοῦτο, κῆτερον χρῶμα 30
κ[οῦ] λῶον ἦν· — ὅμνυ[μι] πᾶνθ' ὅσ' ἔστι [ρ]ά
χ[ῶ]σια, γυναικες], τὴν ἀληθ[ε]ίην βάζειν,
κ[αὶ] νῦν τε κῆπειτ' οὐδ' ὅσον ῥοπήν ψεῦδος,
β[ά]ζονται τῷ Κ[ε]ρδῶνι μὴ βίου ὕνησις
κῶ[ν]ειάτ[ων] γίνονται — καὶ χάριν πρὸς με 35
τίθειν ἔδει· οὐ γὰρ ἀλλὰ μεζόνων ἦδη

27 ὅτω δ' ἴσον χρῶμα sim. plerique; disposui et supplēvi
exempli causa; οὐκ ἔστιν οὐδὲν ἄλλο (Bl) vel οὐ γίνεται vix
probabilius. undecim tantum litteras excidisse statuit Kn ||
28 varia tentavi; ὅκον δὲ κηρὸς ἀνθήσει plerique, sed quae
KOY antecedit non O sed Ω dimidiata; οὐ λείπει Cr¹ Dl ||
29 undecim tantum litteras abesse statuit Kn; deinde TPIC,
ante T litterae C vestigium; τοῖον δέ μοι μνέα[ς] Bch | KANΔᾶ--
exitus incertus, suppl. Bl, Κανδᾶτις Bch (cf. Ὀδᾶτις, Herod. I
p. 106 L.); eundem ni fallor intellegi volt poeta quem VI 87 ||
Versuum 31 sqq. primas litteras parvula papyri lacinia servata
ad versus singulos recte relatas esse probabile, non certum ||
31 K(X,Y?) incertum, suppl. Cr coll. vv. 36 sqq., an κοῦ λῶον
εἴγ' | ECTININΔA, post alteram i lacuna lineolaeque vestigium,
fuit P, ut vidit Bl: -ιν syllaba ante vocalem scripta, ut II 51
φῆσιν ἦν || 32 χ[ῆ]γεῖσθε μ' αἰεὶ τὴν ἀληθ[ε]ίην βάζειν,
deinde μή [με κερδαλ]εῖα δίδειν Bch, dignoscere mihi videor
ΤΗΝ ΛΑΜΒΟΕΙΝ ΒΑΔΙΖΕΙΝ, priorum litterarum exigua tantum
vestigia servata, ΒΑ certum: βαδίζειν fortasse in βάζειν correc-
tum, ἀληθ[ε]ιην ni fallor in ἀληθ[ε]ην || 33 ἐρέω γὰρ οὐδὲν] Bch,
sed prima littera (l) aut K fuit aut l, hinc suppl. Cr conl.
Theocr. XV 74 || 34 suppl. Cr, βαρύνον ἦ] Bch || 35 suppl.
Cr, κ[ῶ]νητ[ων] Bch, maior ni fallor lacuna: JKΩ-----ΩN;
lineola corruptelae indicium? || 36 suppl. Cr, κῶν φέροι· οὐ
γὰρ Bch, παῖς μὴ φέροι Cr¹; φέροι ἔχ[ε]ις Dl, sententiam ἔχειν
τῷ βυρσοδέψῃ commendavit Bl

35 Hesych. ὀνειάτων· ὀνησιφόρων.

οἱ βυρσοδέψαι] κερδέων ὀργινῶνται VII
μ[ε]ιον πονεῦντες]· τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν
ἐχουσι, πίσ[τις]υργος δὲ δειλαίην οἰζύν
καὶ πε[ρ]ὶναν [ἀθλ]έων νύκτα κῆμέρη. θάλπω 40
τὰς σανίδα[ς] ἡμέων ἔχου[ς] ἑσπέρης, κάπτει
ὑπνον ἦδε κ[αὶ] πρ[ὸς] ὅθ[ον] οὐ δοκέω τό[ς] σου,
τὰ Μικίωνος θηροῖ' εὐπ[λ]ευρ' ἦν βώση.
κοῦπω λέγω, τρὶς καὶ δέ[κ] οἰκέτας β[ό]σκα, col. 37
ὀτεύνεκ', ὃ γυναικες, ἀργ[οῦ]σ' οἱ παῖδε[ς], 45
οἱ κῆν ὕη Ζεὺς τοῦτο μοῦ[νον] ἔδουσι
ῥέφ[ε]ρ', εἰ φέρε[ις] τι· τᾶλλα δαψ[ι]λῶς ἔ[σ]ται

37 suppl. Cr, ὅλλοι ῥαφῆς Bch Dl; κερδέων praeter con-
suetudinem creticum explet, ut ὁμέων II 27, perperam Κερ-
δέων M || v. 38 sqq. nescioquid in margine dextra | 38 suppl.
Cr | ΤΑΘΡΡΑ Kn in ed., qui postea ΤΑΕΡΓΑ ipse proposuit;
conieceram τᾶθλα, sed idem τὰ ἔργα | ἡμέων M || 39 «ΥΓ» OC
legere mihi videor, atque ita Bl || 40 ----INAN---- || 41
sex litteras deesse indicavit Bch: incertum || 42 (-)-----A |
(potius quam Y) ΠΡ--ΟΡΟ-ΟΝ | suppl. Cr, ἦδε = ὕψις, κε-
φαλή, cf. ad V 1 || 43 ΤΑΜΙΚΙ (P Kn Bch, sed aut K littera
cum l coniuncta lineolam adiecit librarius P litterae capiti
similem, aut erravit) ΩΝΟΟ (potius quam K) H (sive Π) ΡΙΕΥΠ--
(quot litterae exciderint, incertum). Μικίων Alexidis piscarius
atque ὀρνιθοτρόφος picturae vasculariae ('Arch. Zeit.' 1878
XXI, 1). Post ΘΗ nescio quid superscriptum (A[λεπρονες?])

44 κοῦκω M | TPICKAIDΞ (ita Kn, l Bch)-----(-)ΩCKΩ, δι[η]-
κόνο[ς] β[ό]σκα Bch, δέ[κ] οἰκέτας Cr, ἐργάτας St: cf. v. 9. 47 ||

45 ΟΤΟΥΝΕΚ, ε add. m. rec. | ΔΡΓ(P?), suppl. incertum: ἀρ-
γυροί? || 46 Οἱ, relativi accentus indicatur | ΖΕΥCΤΟΥCΤΟ
ΜΟΥ-----I, ΜΟΥ certum (non ΜΟΙ), suppl. Cr (an ἴσασι?),
μου κατέδουσι Bch || 47 ΔΑ₁ (fuit Y ut vidit HdI)-----(-)ΔΤΑΙ,
A litterae basin (non C) ante T videre mihi videbar, unde δ'
ἀδρανεῖς κέταιι Cr¹; δαψιλῶς κείνται HdI, ἔταιι M

39 Poll. VII 82 τοὺς δὲ τὰ ὑποδήματα ῥάπτοντας πισόγηγους
ἐνιοὶ τῶν κομικῶν κειλοῦσιν. Cf. VII 132 supra ad III 12 || 47 He-
sych. δαψιλῶς· ἀφθόνως. | id. ἔταιι· καθέξονται, ἦνται (Hom.?)

VII ὅπως νεοσσο[ι] τὰς κοχώνας θά[λ]π[ο]ντες.
 ἀλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,
 χαλκῶν δέ. τ[ο]ῦτ' ἦν μὴ ὑμῖν ἀνδάνη, Μητρ[ο]ῖ, 50
 τὸ ξεῦρος, ἔτερον χᾶτε[ρ]ον μάλ' ἐξοίσει,
 ἔστ' ἂν νόφ πεισθῇτε [μὴ λ]έγει[ν] ψεύδεα
 Κέρδωνα. τὰς μ[ο]ι σ[α]μβ[α]λουχίδας πάσας
 ἔνεγκε, Πίστε· [δεῖ γ'] ἄλλης νοῦν ἡσθείσας
 ὑμέας ἀπελθεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰς οἶκον. 55
 θήσεσθε δ' ὑμ[εῖς] τὰ νέα τ[α]ῦτα, παντοῖα·
 Σικυνώνια, Ἀμβρακίδια, νο[σ]οῖδες λείαι,

^K
 48 ΟΠΩC, corr. m. pr. | KHXΩNACΘA-Π-NTEC, super 60
 lineola ad verum antecedentem (Υ) pertinens, corr. Hw Bch ||
 50 In papyro scriptum quod et alii et ego coniecerauius
 χαλκῶν M || 52 AN-!IA! (ἄν, γόναι) Cr', ANNOC A Bl, lectio
 incerta, νόφ Bl, ἐπὶ (τὸ) πᾶν Bch | TICΘHTE || 53 M-1-A---
 ΛΟΥΧΔAC, μὲν Kn Bch; potest MOICA vel MENA (ἀμβ.?) non
 MENCA, μοι etiam Bl || 54 ΔΙ-ΔΑΙCΙΝ-ΥΝΗΘΕΙCAC, suppl.
 Cr, lectio incerta; δεῖ μ[α]λίστ[α] (Hdl Kn) ἰνηθείσας Cr', (α[ἰ]νη-
 θείσας M), non fuit κ[α]λ[ῶ]ς γ[ε]ν[ε]ν[θ]ηθείσας (Bl) neque γ[ε]ν[ε]ν[θ]
 ἐπ[ὶ] ἰνηθείσας (Bch), nam de ΔΑΙC litteris nulla dubitatio ||
 55 ΑΠΕΛΘΙΝ || 56 ΘΗCΕCΘΕ, θηείσθε Bch, sed i litteram
 non dignosco neque ex E 'medium ductum' ultra litteram
 quae insequitur porrectum esse probabile, cum sat spatii inter-

cedat | suppl. Bch, γένεα Rth || 57 CIKYNIA corr. m. pr. |
 ΝΟΨΙΔΕC^W ΛΕΙΑΙ, maculas illas ε et η interpretatur M

57 sqq. Pollux VII 93 (γυναικῶν ὑποδήματα) τὰ δὲ Σικυνώνια
 (57, cf. Hesych.) τὸ ὄνομα δηλοῖ τίνων τὸ εἶδος... 94... αἱ δὲ
 βαυκίδες (58, cf. Hesych.) καὶ βαυκίδια ἐλέγοντο· πολυτελεῖς δ'
 ἦν ὑπόδημα προκοιδοῦς· γυναικεῖα δὲ καὶ τὰ... καννάβια (58)
 ... νυκτιπῆδες (59), φιττανίδες (cf. 58), ... νοσσοῖδες (vix
 a Nosside nominata, sed a νόσσοφ, cf. φιττανίδια, sim. Hesych.,
 Ἀμβρακίδες (57), ἀμφίσφυρα (= 59, sed cf. Hes.), ἀκρο-
 σφύρια (60). Cf. VII 87: ἡ δὲ βλαύτη (58) σανδαλίον τι εἶδος...
 VII 90: τῶν καρκίνων Φερεκράτης [μνημονεύει]· κατάνομαι
 τοὺς καρκίνους (60). ... καὶ τὰ διάβαθρα (utrimque altiora,

φιττάκια, κανναβίσκα, βαυκίδ[ες], βλαυτία,
 Ἰωνίκα· ἀμφίσφαιρα, νυκτιπῆδ[η]κες,
 ἀκροσφύρια, καρκίνια, σάμβαλ' Ἀργεῖα,
 κοκκίδες, ἐφηβοί, διάβαθρα· ὧν ἐρᾷ θυμὸς
 ὑμέων ἐκάστης εἶπατ'· ὥς ἂν αἰσθοῖσθε
 σκύττα, γυναῖκες, καὶ κύνες τί βρώξουσιν.

ΓΤNH

κόσου χρεῖζεις κεῖν' ὃ πρόσθεν ἤειρας
 ἀπεμπολῇ<ν τὸ> ξεῦρος· ἀλλὰ μὴ βροντέων
 αὐτὸς σὺ τρέψης μέζον εἰς φυγὴν ἡμέας.

58 spatium post YINTAKAIA, φιττάκια Bch, sed cf. testim.

^T
 ΒΛΑΥΤΙΑ, βλαύττα plerique; num i coaluit, ut II S. IV 95.
 VIII 11? βλαυτία ut videtur Hesych., Leon. Anth. Plan. app.
 307, 3 || 59 ἀμφίσφυρα plerique, sed cf. testim. || 60 σάμβαλ'
 Bch, sed B primo loco legi posse non credo || 61 ne corri-
 gas ἐφηβοί | ΕΡΑ || 62 ΕΠΙΑΤ (T ex C?) ΩCΑΝ || 63 σκύττα
 a σκύτος: sententiam satis perspicuam a plerisque qui σκύττα
 γ. καὶ κύνες scribunt non intellectam mireris, εἰπάτωσαν. αἰ-
 σθοῖθε σκύττα, γυναῖκες· καὶ (= καὶ αἱ) κύνες τι (sc. σκύτος) βρώ-
 ξουσιν Bl vix recte || 64 ΚΟCΟΥ | ΚΙΝ | ΗΠAC (non ΗΡAC) ||
 65 suppl. M | spatium post ΖΕΥΓOC || 66 Prima littera Δ
 an O?

cf. Varro de l. l. VII 53. Festus Paul. p. 74. Athen. XIII p. 568)
 δὲ κοινὰ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν (61)· ὃ δὲ κόθορνος κτλ. Hesych.
 s. Σικυνώνια· ὑποδήματα γυναικεῖα καὶ ψέλια (57). νοσ-
 σοῖδες· ὑπόδημα γυναικεῖον (57). φιττανίαν (idem vitium
 apud Photium s. v., φιττάκια Etym.)· εἶδος ὑποδήματος γυναι-
 κεῖον (58). καννάβια· ... ἡ ὑποδήματα ποιά (58). βαυκίδες·
 εἶδος ὑποδήματος γυναικεῖον (58). βλαύτη (= Poll. VII 81),
 βλαυτία (volg. βλαυρία)· σανδάλια, βλαυτοῦν (58), ἀμφί-
 σφαιρα (cum libro nostro; perperam a Polluce -σφυρα acces-
 siverunt). ἀκροσφύρια· γένος ὑποδημάτων γυναικεῖον (60).
 καρκίνος· ... ὑποδήματα νοῖλα, καὶ δεσμός τις (60). σάμ-
 βαλα· σανδάλια (60). Ἀργεῖα· ὑποδήματα πολυτελεῖ γυναι-
 κεῖα (60). διάβαθρα· εἶδος κτλ. (61). Didymus tenemus hunc
 locum cum cura excerptem

VII

KEPΔΩN

αὐτὴ σὺ καὶ τίμησον, εἰ θέλεις, αὐτὸ
καὶ στῆσον ἥς κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς·
ὁ τοῦτο [ἐ]ὼν γὰρ οὐ σε ῥηδίδως ῥιν[ε].
σκυτέων, γύναι, τῶληθες ἦν θέλῃς ἔργον,
ἐρεῖς τι, ναὶ μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρη,
ἐφ' ἥς ἀλώπηξ νοσσίη[ν π]εποί[η]τ[αι].
τάχ' ἀλφιτηρὸν ἐργαλ[εῖ]α κινεῖσι,
Ἐρμῇ τε Κερδέων καὶ σὺ Κερδίη Πειθοῖ,
ὥς ἦν τι μὴ νῦν ἡμῖν ἐς βόλον κύρη,
οὐκ οἶδ' ὅπως ἄμεινον ἢ κύρη προῖξαι.

ΓΤNH

τί τονθορύξεις κοῦκ ἐλευθέρη γλάσση
τὸν τίμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίφησας;

67 ΘΕΛΙC || 69 O (potius quam I, Ω)-CY(K?) TOI(Λ Bl, E M) ΩNΓAP, i τουτο .. γαρ Kn, lectio incerta, ὁ τεκτονῶν Cr¹, ὁ τοῦτο λῶν Bl, ἐὼν M | exitus incertus, C6 legi Beh: π[ε]λ[ε]σε i vel -σαι Cr olim, [P]H[N]A! = ῥινε Bl || 70 CκΥΤΕΩN

(Beh), δειντεων Kn Bl || 71 EPIC || 72 AΛΩΠΗΘΕΝΟ-CHN -EPIΘI-?; verum viderat DI Hd || 73 TAX, lineola aporiae indicium | EΓAN-IA, suppl. DI, ἔργα [καλ]α κινεῖσι Beh, ἔργα θεῖα M, εὔσαν; ἢ ῥα κινεῖσι, sc. τὸ δέλεαρ Cr¹ 74 explicavi, sicut Beh; inepta moliti sunt alii | κερδῶη W | ΠΙΘΟΙ || 76 AMINONHXI (X oblita vel ex Y deformata) YTPH TPHEI, lineola num κύρη (fr. 14, 1) scribendum esse indicatur? ἢ κύρη Blümner || 77 TITONΘOPYEΙ, Ξ et Z in papyro simillimae, τονθορύξει Bl M forma dubiosa, cf. τονθορυστής, τονθορυσμός

72 ἀλώπηξ· ὄρησις. καὶ ἄλωπενία. Μάμων ὡς Σοφοκλῆς (corr. ὡς Σ. Μάμων, fr. 386 p. 222 N). ὁπέρ ἐστι ἐν σώματι πάθος γινόμενον. Verba Μάμων κτλ. ad priorem, ὁπέρ ἐστι κτλ. ad alteram explicationem pertinent || 75 cf. Hesych. βόλος· θύρα (scr. θήρα)... καὶ δίκτυον

KEPΔΩN

VII

γύναι, μιῆς μιῆς ἐστὶν ἄξιον τοῦτο
τὸ ξεῦρος ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν· χαλκοῦ
ῥίνημ' ὃ δὴ κοτ' ἐστὶ πῆς Ἀθηναίης
ὠνευμένης αὐτῆς, ἂν οὐκ ἀποστάξαι.

ΓΤNH

μάλ' εἰκότως σευ τὸ στεγύλλιον, Κέρδων,
πέπληθε δαψιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων.
φύλασσε κάρ[ψ]ας αὐτά· τῇ γὰρ εἰκοστῇ
τοῦ Ταυρεῶνος ἡκατῇ γάμον ποιεῖ
[τ]ῆς Ἀρ[τακ]ηνῆς, κύποδημάτων χρείη.
τάχ' οὖν, τάλης, ἄξουσιν σὺν Τύχῃ πρὸς σε,
μᾶλλον δὲ πάντως· ἀλλὰ θύλακον ῥάψαι,
τάς μνέας ὅπως σοι μὴ αἰ γαλαὶ διοίσουσιν.

KEPΔΩN

ἦν τ' ἡκατ(ῇ) ἔλθῃ, μιῆς ἔλασσον οὐκ οἶσει,
ἦν τ' ἢ Ἀρτακηνῇ· πρὸς τὰδ' εἰ θέλεις σκέπτειν.

79 ΓΥΝΑΙ | μιῆς umbra relicta || 80 ΒΛΕΤΤΙΝ || 83 ΜΑΛ || 85 ΚΑΙ-AC, post ΚΑ potius P quam Γ, ante AC Υ litterae hasta; κάψας M, κάρκας Cr¹, κα[λῶ]ς Rth | ΙΚΟCΤΗ || 86 ΤΑΥ ΡΕΩΝΟCΗΚΑΤΗ, cf. 91, ἡκατῇ Beh; Ἐκαταία sim. in inscr. Cois | ΠΟΙ || 87 ΑΙ---ΗΝΗCΚ(Χ?), suppl. ex v. 92 || 88 TAX, dubitavit corrector de versu medio, ubi item perspicitur: ΤΑΛΗCΑ(Α, potius quam Δ, Λ)ΑΞ(?)ΟΥCΙ: ni fallor | deletum voluit (ἄξουσι pro ἄξουσιν?) || 89 Fuit ΠΑ ΝΤΩC || 90 OK ΩC papyro fissa voces distractae (Kn Mk) || 91 ΗΝ | ΟΥΧΟΙCΙ, corr. m. pr. || 92 ΗΝΤΗ, l locum non habet, nimis enim quaesitum ἦν τ' ἢ Ἀ. (M) | ΘΕΛΙC

85 Cf. Hesych. κάρψαι· ξηρᾶναι || 90 Hesych. διοίσουσι· διαφέρειν

VII

ΓΥNH B

οὐ σοι δίδωσιν ἡ ἀγαθὴ Τύχη, K[ε]ρδων,
ψαῦσαι ποδίσκων ὧν Πόθοι τε κήρωτες
ψαύουσιν; ἀλλ' εἷς κνῦσα καὶ κακὴ λώβη, 95
ᾧστ' ἐκ μὲν ἡμέων δις <τὸ τ>έλος, ἔῶ, πρῆξις,
ταύτη δὲ δώσεις κε[τ]νο τὸ ἕτερον ξεῦρος
col. 40 κόσον; πάλιν πρήμηνον ἀξίαν φωνήν
σεωντοῦ.

KEPΔΩN

στατήρας πέντε, ναὶ μὰ θεοὺς, φο[τ]ιτῶ
ἡ ψάλτρι' <Εὐ>ετηροῖς ἡμέρην πᾶσαν 100
λαβεῖν ἀνώγους, ἀλλ' ἐγὼ μιν [ἐχθρ]άϊρω,
κῆν τέσσαράς μοι Δαρεικούς ὑπόσχηται,
ὁτέννεκέν μεν τὴν γυναικα τωθάξει
κακοῖσι δέννοις. εἰ [δὲ σοίγ' ἐστ]ὶ χρεῖη,

vv. 93 sq. alteri mulieri dedit M, Metro plerique | OY
95 AΛΛIC, ἄλλαις Cr¹, ἀλλ' οἷς Rth, ἀλλ' εἷς Beh | κνῖσα Rth,
κνύζα alii || 96 -ΩCT, lineola locus obscurus indicatur
HMEΩNΔ(Δ A potius quam A)ICΛEOCEΩTPPHEIC, correxī coll.
I 64; tentaveram διέλεο, δις πλέον, δις θαλέοι σέω πρῆξις;
ἄπλετος σέω πρῆξις Beh, δις λόω πρῆξις El || 97 TAYTHI
ΔΕΔΩC(C potius quam T)IC, δώσεις plerique, tentaveram δώτης
coll. Hesych. || 98 interstitium post KOCOY, obtemperavi ||
99 CEΩTOY in marg. sin. add. m. pr.; eadem in marg. sup.
repetiuit CEΩTOYCTATH^Pδ (= οὐτω?) || 100 suppl. Rth, faci-
lius * <I>ετηροῖς (cf. 'I-ἀνασσα sim.) || 101 AΔBIN | spat. ante
AΛΛ | E-G-IPΩ || 102 Poeta Δαρ(ε)ικούς pronuntiare voluit,
cf. 122; spondeus locum non habet, ne in proprio quidem

nomine || 103 OTOYNEKEN, corr. M || 104 ΔENNOIC, spat.,
coniectura inepta m. r.; δέννοις Beh | ante XPEIH fuit | vel N:
σοί γ' ἐστ]ιν vel γέ τι? non aptum εἰ δὲ τῶνδ' ἐστὶ σοι (El)

95 Hesych. λώβη· βλάβη... χλενὴ ψεύδος ὕβρις || 102.
106. 122 Hesych. Δαρεικοί· οἱ χρυσοὶ στατήρες. ἐληθήσαν δέ,
ὡς τινὲς φασιν, ἀπὸ Δαρείου τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως || 103
Hesych. τωθάξει· χλενάξει... λοιδορεῖ... κακολογεῖ

105 VII

φέρειν λαβοῦ(σα). τῶν τριῶν [θ]έλω δοῦναι
καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' [ὧν ἐμοὶ 'στι] Δα[ρε]ικῶν
ἐκῆτι Μητροῦς τησδε [τῶν τέ σε]ν χειλ[έ]ων·
δύ]ναιτό μ' ἐλάσαι σᾶν [φιλήματ', εἰς ἄλλας
έόντα λίθινον, ἐς θεοὺς ἀναπτήναι·
ἐχεις γὰρ οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἡθμόν· 110
ᾧ, θεῶν ἐκεῖνος οὐ μακρὴν ἀπώ[κ]ισται,
ὅτεφω σὺ χεῖλεα νύκτα κήμερην οἴγ[εις].
φέρε' ᾧδε τὸν ποδίσκον· εἰς ἱ[χ]νός θῶ μ[ε]ν.
πάξ· μήτε προσθῆς μήτ' ἀπ' οὐδ' ἔλῃς μηδέν·

105 φέρειν, λαβοῦ <τούτων> Buecheleri vix ferri potest
propter caesuram; multa tentavi, velut λάβ' οὐ<τω> τῶν τριῶν
[κακῶν], quae Cerdo 'lingua non libera' murmuretur || 106
KAITAYTAYTA KAITAYT-----L-ATIKON, dittographiam
del. Kn; ταῦτ' ἄλλα πέντε δαρεικῶν Hdl vix recte, nam ante Δ
scriptum erat I; <ἔμα τίθημι> D1 || 107 τησδ-----ει---
Kn, [σὴ δ' ἐτ' ἄν] φωνή Beh, in fine umbrae evanidae ῖ(Π, X?)
ΕΙΛ(Λ, Δ) J/I¹, suppl. Cr, [τοῖν τέ σε]ν χειλ[ο]ν Cr¹ || 108
---NAITOMEΛAICAN(non fuit M)I-----, deinde decem fere
litterae detritae; lineola dubitationis indicium; suppl. Cr, ἄν part.
insolenter posita (Hermann op. IV 194), σεν[ίδος] D1, σαμβέλοισιν
ᾧστ' Ερμῆω Beh; cf. praef. || 109 ΕΟΝΤΑΛΗΘΙΝΟΝ, corr. Hdl
in fine pellucet ANAΠTHNAI (Hw) || 110 EXICΓAP, deinde
interstitium, lineola indicium corrupti quod sequitur HΔHNC;
deinde ΔHOMON iam Beh cognovit, ubi δηελθιν Kn de singulis
dubitans || 111 EKINOC | ATΓΩ, reliquae litterae incertae,
suppl. Hdl Danielsson, cf. I 13, ἀπῆλλανται Bl, ἀπ[ε]σφ[α]λται
C¹, ἀπ[ε]σθ' ὠνήρ Beh || 112 ΟΤΕΩ | ΧΙΛΕΑ | ΟΙΙ---, verum
perspexit Bl Rth (οἴγνης), οἴνοῖς Hdl Cr¹ coll. v. 110 I 25 || 113
ΕΙCINOCΘΩM-N¹, punctum an x litterae umbra super I?; suppl.
Bl, εἰ σίνος θῶ[ν]μα Beh, θ<ε>ω M || 114 ΠΔΞ· punctum
pauasam indicat | ΕΛHC (in fine I?)

108 Hesych. ἐλάσαι... ποιῆσαι, ἀγαγεῖν || 111 Hesych.
ἀπώνισται· μεμάκρυνται. Sed cf. LXX Reg. I 4, 22 || 114
Hesych. πάξ· ὑπόδημα ἐνυπόδητον. ἡ τέλος ἔχει(ν). Prius glos-
sema Herondae versu male intellecto ortum, cf. test. ad II 47;
baeae enim vix huc referendae

VII τὰ καλὰ πάντα τῆς καλῆσιν ἀρμόζει. 115
 col. 41 αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην
 τεμεῖν. δὲς αὐτὴ καὶ σὺ τὸν πόδα· ψωρῇ
 ἄρησεν ὀπλή· βοῦς δὲ λακτίσας ὑμᾶς.
 εἴ τις προ[δ]ς ἔχνος ἠκόνησε τὴν σμίλην,
 οὐκ ἄν, μὰ τὴν Κέρδωνος ἐστίνην, οὕτω 120
 τοῦργον σαφέως ἔκειτ' ἄν ὡς σαφῶς κεῖται.
 αὐτὴ σὺ, δώσεις ἐπὶ Δαριχοῦς τοῦδε,
 ἢ μέζον ἵππου πρὸς θύρην κιχλίζουσα.
 γυναικες, ἣν ἔχητε κητέρων χρεῖην
 ἢ συμβαλίσκων ἢ ἂ κατ' οἰκίην ἔλκειν 125
 εἰθισθε, τὴν μοι δουλ[ίδ'] ὧδε <δεῖ> πέμπειν.
 σὺ δ' ἦκε, Μητροῖ, πρὸς με τῇ ἐνάτῃ, πάντως
 ὅπως λάβης καρκίνια· — τὴν γὰρ οὖν βαίτην
 θάλλουσαν εὖ δεῖ ἔνδον φρονεῖντα καὶ ῥάπτειν.

115 THC | APMOZI || 116 EPIC || 117 spatium post
 TEMIN | YOPH || 118 post APHPEN et OΠAH interstitia,
 non legerat ψωρῇ ἄρησ' ἐν ὀπλῇ βοῦς (M); ἔλλας DI || 121 σα-
 φέως κ. M | KITA | || 122 ΔΩCIC || 123 κιχλίζουσα; vix recte M ||
 125 ΕΛΚΙΝ || 126 -ΕΙΘΙCΘΕ, lineola exitum corruptum indicat

δουλ[ίδ'] Bl Cr HdI all. | --ΩΔΕΠΤΕΜΠΕΤΕῖ, corr. m. pr.; ΔΕΙ
 (add. Rth) haplographia haustum; quod additum est | ex arche-
 typo transcriptum num huc spectat? πέμπουτε Bl, πέμπεσθε M ||
 129 δ > ΘΑΛΠΟΥCΑΝ, θάλλουvs ἀνευ Beh | ΦΡΟΝΟΥΝΤΑ

ΡΑΠΤΤΙΝ | 'homo cordatus bonum vestimentum bene sarciet' i. e.
 feminam quae empturas ei adducit donis sibi devinciet; eadem
 fere ratione explicaverunt Bl Hek

116 Hesych. πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός *** || 118 Hesych.
 ὀπλή· ὄνυξ κτήνους. ἄλλος (Herond.?) ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπων

VIII. ENYPNION.

Ἄστηθι, δούλη Ψύλλα· μέχρ'ι τέο κείσῃ
 ῥέγγουσα; τὴν δὲ χοῖρον αὐονὴ δρύπτει·
 ἢ προσμενεῖς σὺ, μέχρ'ι σευ ἥλιος θάλλῃ
 τὸν κ]υσὸν ἐσδύς; κῶς δ', ἄτρυτε, κοῦ κάμνεις
 τὰ πλ]ευρὰ κνώσσουσ'; αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι. 5
 ἄστηθ]ι, φημί, καὶ ἄψον εἰ θέλεις λύχρον
 καὶ τ]ὴν ἀναυλον χοῖρον ἐς νομὴν πέμψ[ον].
 τόν]θρυζε καὶ κνῶ, μέχρ'ι σευ παραστᾶ[σα
 τὸ] βρέγμα τῷ σκίπωνι μαλθακὸν θῶμαι.
 δει]λῇ Μεγαλλί, κα[λ] σὺ Λάτμιον κνώσσεις; 10

1 τεῦ M | KICHI || 2 ΔΡΥΠΤΙ || 3 ΠΡΟCΜΕΝΙC |

ΘΑΛΥΗ, correxit ad regulas scholae, cf. VI 36; μέχρ'ις εἰ Rth,
 εἰ Wright || 4 sqq. suppl. DI Cr HdI | KAMNIC || 5 post
 ΚΝΩCCOYC interstitium || 6 ΚΑΙΔC+(T corr. in Y) HCON,
 corr. m. pr. | ΘΕΛΙC || 9 ΒΡΕΓ]ΜΑ IV 51 | θέλωμαι M || Ver-
 suum 12 (10?)—21 binae fere priores litterae col. 41 adhaese-
 rant; quae inde a versu 10 | lineola separata sunt, ex fr. 9 Kn
 (tab. XXIII) recte huc rettulit DI || 10 --ΛΗΜ ΕΓΑΛΛ, inter-
 stitium maius, suppl. Beh, δούλη Kn | ΚΝΩCIC

1 Phot. Suid. ψύλλα καὶ ψύλλαι... Ψύλλοι ἔθνος Λιβύης...
 καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρον κύριον ὄνομα, cf. AP. VII 403;
 num haec serva Afra genus (Moret. 32)? || 5. 10 Hesych.
 κνώσσειν· ὑπνοῦν (δ 809) ... κοιμάσθαι, ῥέγγειν (cf. v. 2)

VIII
fr. 5 „μαρτύρο[ο]μαι δὲ τ[ὴ]ν νέην [ἐγὼ ταύτην.

ὁ δ' εἶπεν „[ἐ]μφω τ[ὸ]ν δορεά

„κατοῦ τι [τ]ῶν ἐλ[ή]σα[το] ἐν δὴ[ο]

--ναδ(-)-- ὥδε τῶναρ ωδι[

40

υ - υ - τ[ὴ]ν αἶγα τῆς φ[

υ - υ ἄλλ' οὐδ' ὥς [ἐγὼ] σιώπησα,

ἀλλ' εἶπον „αἰ[π]όλοι μ[

„τ[ὴ]νθεα τελεῦ[ν]τες

„τὰ μέλεα [δὲ]νδ[ρα]

45

„τιλεῦσιν ε[

„τομήν ασ[

„πολλῶν τ[

V. 37—45 syllabae inde a quarta ex fr. 5 petita. Fr. 5 huc referendum esse cum eo probatur, quod v. 37 μαρτύρο- (fr. 8) atque -μαι (fr. 5) apte coniungitur (Bl), tum eo quod v. 44 τελεῦντες vocis T littera manifesto ita est divisa, ut altera pars fragmento 8 adhaereat, altera fragmento 5 (Cr). Praeterea v. 37sq. 44sq. sententiae toti loco convenientes hinc restaurari possunt || 37 fr. 5 ΑΙΔΕ J-ΝΝΕΗΝ, suppl. Crⁱ, δὲ κ[υ]νέην Beh non recte || 38 ΔΙΠΤΕΝ | fr. 5 spatium post ΜΦΩ, suppl. Crⁱ (δορεῦς = σφαγεύς, κολαστής), ἀμφωτον δόρεα Beh; supplemento meo huc transposito loco difficili lumen obfunditur || 39 fr. 8 ΚΑΤΟΥΤΙ, καὶ τοῦτ' i- (Beh) vel καὶ τοῦ τι (Crⁱ) scriba non dedit, potest κατ' οὔτι (Beh) vel κατοῦ τι- (Cr) | fr. 5 J[ω] dimidiata N (spatium) ΕΛΗ-(-) A (A potius quam Ε) ΤΘΕΝΔΥ, ἐλ[ή]ξε[το] Beh || 40 fr. 5 τῶν ἀρωδιῶν ardeorum interpretatur Beh coll. Hipp. 63. 76: forma inaudita. τῶναρ = τὰ ὄναρ Cr || 41 fr. 5 ΝΑΙΓ(Τ Kn Crⁱ) ΑΤΗΦ, disposuit Beh. φ[ἀ]ραγος? φ[υ]γῆς? || 44 fr. 8 -ΑΝΘΕΑ I (Beh, --νοσα Kn), adhaerescit fr. 5 ΕΛΕΥ || 45 fr. 5 lineoleae quaedam servatae quae vocabulo quod proposueram δένδρα aptari possunt || 47 ΤΟΜΗΝΑC(C, Ε, Ω, Ο?)---, τομήν ασ[ελγῆ]? cf. Soph. Ai. 582

39 Suid. ἐν δύο τὸ ταχέως, ὡς ἡμεῖς, Μένανδρος con-
tulit Beh

„κῆ τῷ γ[

„κ[ῆ]γῶ οὐκ ἐσύλευν [

„κ[ῆ] αἰ ἄλλης δρυὸς [

„ἄ δ' ἀμ[φ]ι κατὰ [

--να--ποιοῦν [

-----ειοῦν με [

-----ν μα λι[

55

-----προκατ[

-----λεπτῆς ἀ[ρβύλης]

-----ς δ' ἐνεβ[

-----εν κυπα[σσ]

-----ἀμφικι[

60

-----κο[θόρονον]

-----ωμεν το[

-----ῶρην εἰχ[ε]

----τ[ὸ] λῶπο[ς]

τοῦ Ὀδ[υσσεύς] ω[

65

* * *

49 KH ΤΩΙΓC(vel ΙΠ), ultimae litterae incertae, κητωγ Kn: mira sinistra T litterae hasta, unde κῆγῶ εἶπον Crⁱ (M). κῆ = καὶ εἰ (cf. VI 6)? Columnae exitus || v. 50 sqq. fr. 3 cum fr. 8 apte coniungendum esse coniecit Cr || 52 -ΔΑΛ (M dimidiata)-I' ΚΑΡΤΑ, spatium, deinde I (I, O?); scriptor voluit quod dedi, τὰ δ' ἀμφικατὰ Beh || 53 -I(vel Ω, Ο)ΝΑ | ποιοῦν M || 54 ---I'---Ε(C Kn, Ξ?)ION || 55 N(Al vel A)?MA Λⁱ, post MA spatium, ultima littera aut I aut O, Ω, Ε; αἶμα? μᾶ? || 56 ΚΡΟΚΩΤ || 57 ΑΕΠΤΗCΑ || 60 ultima littera aut I aut N, εἰχ' ἀμφι κυ[ήμας] Beh || 62 prima littera Ω: Ω potius fuit quam Ο || 63 IM Kn, ego IX agnosco || 64 ΩΛΩΠΟ, corr. m. pr. || 65 -----ΥCCEΩCΩ, num fuit ὦς, corr. in ὄκως? || In fine Somnii sol oriens descriptus esse videtur, cf. Mattii fr. 2 infra p. 85. Scilicet ἡὼς ὀρώσα τὰ νυκτὸς ἔργα γελᾷ (Apostol.-Ars. VIII 778 p. 452).

64 Hesych. λῶπος· ἰμάτιον (cf. Hippon.)

VIII
fr. 10

]ω3 εχ[ει
ε[α δ[[
μ]εζον[

Fr. 10 propter papyri texturam Somnio tribuit Kn, ad prooemium 1—3 rettulit Mk. Ego cum col. 35 haec verba inserebam, VII 9 quod olim conieceram me fere legere sensi; sed caetera minus apposita: VII 8 *μᾶλλον δὲ τὴν ἐκινθᾶ*[ν]ΩC EX[---] *καλῇ* (ὡς *ἔχει καλῇ* om. substantivo?) | 9 *ἐν τοῦ τραχήλου δὴσο*[ν. *εἰ*] *ΑΔΗ*, [*οἰκότρει*]ψ | 10 *κίνει ταχέως τὰ γούνα*, [*μ*]ΕΖΟΝ' [*ἦ* *δεῖ σε κτλ.* vel [*μ*]ΕΖΟΝ [*ἦ* *δεσμά* | *τρίβειν ψοφῶντα νοῦθ* [*ετίσω σ' ἐκ*] *τῶνδε* || Certe vv. 1 et 2 litteris illis non tam apte supplentur, ut dubitationi nullus locus sit

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

* * *

fr. 4

γε[
αν[
ιαμ[βο
εἰς σ[ν[ν
σκά[ζοντ
σα[
θι[

5

* * *

[οὐ τι γὰρ μέζον 7^b

ποθέω] κλέος, καὶ Μοῦσαν, ἥ μ' ἔπεα κ[άμνειν 8

Fr. 4 papyri frustulum mediae fere paginae tribuendum || 1 *ι*C umbrae incertae, ΓΕ an ΕC an Η an ΤΟ? || 3 ΙΑΜ || 4 ΙCCH, *εἰς ση* Bch || 6 CA an ΕΑ? || 7 ΙΘΝ legere sibi visus est Mk || In fine versuum 8 sqq., in quibus nova incipit pagina, quot litterae desint incertum dextera papyri particula avulsa: tres praeter ultimum versum vel quattuor excidisse probabile || 8 ποθῶ] κλέος potius quam *Ἡρα* κλέος; ἐμὸν] κλέος D1 Cr olim; praecedere velut οὐκον' ἐκλείψει coniecit D1, sim. Cr olim, ποιήσει *ἔχειν* Bch, deinde sententiam esse 'si minor ore videbor, non minor animo'; ἥ μ' — ἥ με D1 Spiro Cr olim; ἥ — ἥ sive — sive (cf. VII 80) Crⁱ, *ἔπεα* et *ιδμ-βους*, carmen epicum et iambos choliambosque inter se opposita esse opinatus; nunc dedi ἥ μ' — ἥ με | exitum suppl. Cr, *κοσμεῖν* M

ἐλ]εγ' ἐξ ἰάμβων, ἢ με δευτέρῃ γν[ῶσθαι
λεω]ς μεθ' Ἰππώνυατα τὸν πάλαι [κλεινὸν
τ]ὰ κύλλ' ἀεῖδεν Ξουθίδαις ἐπέουσιν.

10

9 μ]έγ' ἐξ Beh, λ]έγε<ι> ξ Cr olim, ξλ]εγ' ξξ Dl, lectio incerta: ΓΞ, neque δάπτ', ἐξ neque ἢ τ' ξξ satis probabile | ΔΕΥΤΕΡΗ ΓΝ, Γ ita: Γ (Γ ex l?); spatium post H: scriba non dedit δεῦτε δῆγν- vel ἡν[ῆσθαι, potest δευτέρῃ γν[ώμη (Cr olim), γν[ούσα (Dl), sim. || 10 -ωC, suppl. Cr, Κάοις, quod olim conieci et Meklero probavi, improbat Kn; ἡ]μας Kn olim, solum C certum esse recte testatus, ἡ]μας Beh: MAC legi posse non credo, potest MIC | Exitum suppl. Dl; infinitivus ἀεῖδεν a κλεινὸν adiectivo pendet; κείνον Cr olim || 11 -ΑΚΥΛΛΑ-ΔΙΝ | ΕΠΙΟΥΣΙ, I ultima longa qualis in exitu esse solet. ἐπίουσι Dl Beh, ἐπέουσιν M, ἐπιούσιν Cr'; num ἐπίουσι? altera linea accentus potius quam dubitationis indicium | sequuntur Ἀπονησιζόμεναι

11 Hesych. Ξουθίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθον cf. schol. Lycophr. 987. | Hesych. ἰῶ... ἰῶ δὲ βαδίζω. Etym. M. ἰῶ τὸ πορεύομαι, ib. εἴω τὸ πορεύομαι διὰ διφθόγγον, ὥς φησι Σώφρων ἐν Θυνηοθήρῃ. Etym. Gud. εἴω (ita Ahrens, cod. εἴομεν) γράφεται καὶ διὰ διφθόγγον καὶ διὰ τοῦ ἰῶτα κτλ. Herod. ed. Lentz II p. 463, 4 (Theogn.). σημειώτεον τὸ εἴω τὸ πορεύομαι διὰ τῆς εἰ διφθόγγον γραφόμενον. Cf. ib. p. 528, 4. 794, 28 (Choerob.). Baunack, Mus. Rhen. XXXVII 472.

IX.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ.

H ΔΕΙΝΑ

Ἔξεσθε πᾶσαι. κοῦ τὸ παιδίον; δέξ[αι,
καὶ π[ρ]ὸς Εὐτέειραν [καὶ Γλύκην β[αδίζονσα
ε]λπ[έ]σ[φ]ι φ[α]ιδρῇ· τὴν ἔτοιμον οὐ [λήψη;
ἢ ῥ' οὐ ποί[σ]εις, μή σε [κν]ισμάτων γεύσω;
τί τὰ ἀβρά] κείν', ἄτ[κατε —

ETETEIPA

μή] νύ τοι θυμοῦ· 5

IX prooemium excipit || Ad hunc mimum propter παιδίον v. 1 fortasse pertinent ἄδ. fr. 1 ἢ χαλκήν μοι μνίαν κτλ. atque Mattii fr. 3: nuper die quarto etc. || Versibus 1—4 exeuntibus quot litterae desint incertum || 1 spat. post ΔCΞ-, altera litt. E potius quam O; δέξ[αι Beh, A litterae nullum vestigium; Δόξα (nomen proprium) Cr olim || 2 ΑΙ Π-ΟCΕΥΕΤΕΙΡΑΝ-ΑΙΓΛΥΙΧΝΒ, Μαιῆ' (= Ἐμῆ), ὅς Εὐτέειραν καὶ Γλύκην (deorum nomina) βόσκεις Beh, sed ferri non potest spondeus quarti pedis; Εὐτέειραν (quasi Ἐφέτειραν, cf. Bureschium Philol. LI 99) correpta prima legi posse credo, cf. ἰκετ(εύ)ω III 71; [έ]ῃ γλυκὴν M || 3 -!Τ (ΙΤ, ΙΞ, ΙΖ)--(Φ?)--ΔΙ-ΔΡΗ, inde novum incipere comma scriba indicavit | in fine ΟΥ, οἱ[ν]οῦσαν Beh || 4 CΘ [I corr. ex Ε]CMHCΘ | exitum suppl. Cr coll. IV 59. VI 11. Babr. 95, 73; non fudit μή σ' Ε[ρ]ε[σ]μα τῶν (Beh) || 5 ΚΙΝ ΑΤ, spatium septem fere litterarum, suppl. Cr coll. VI 45 | ΝΥΤΟ, ultima littera O vel Θ | v. 5 dubites sitne eidem mulieri continuandus (τί τὰ ἀβρά] κείν', ἄτ[κατε; κῆ]νντ' οἶνν ἔργον), an alteri personae tribuendus (ταῦτ' ἔστ' ἐ]κείνα τ[ἀμὰ] μή] νύ τοι κτλ., cf. Soph. Phil. 922), an inter colloquentes dividendus, quod praetuli

Hesych. ἀπονησιζόμεναι· τὸ ἀπὸ νηστείας ἐπὶ πρῶτην ἐλθεῖν

IX ----- η ----- η πέπω[κ' ἤδη
----- ἐς κόρο[ον
----- φ]ιλ[η--

fr. 7 φέρ' ὦ[δε
αὐτη,
εὐπ[
τίθεσ[θε
γλήχ[ωνα

10

6 ΗΠΕΠΩ, prima littera H potius quam C, ultima O quam O || Primae versus 3 litterae fragmento 7 adhaerebant || ante v. 9 litterarum quaedam umbrae conspiciuntur -ΙΩ, ad versus 8 initium referendae: nam prooemii v. 8 paginae initium, finis IX 13, atque 18 fere versuum singulae sunt columnae. Versibus 9 sqq. (fr. 7) filiolam vel servam appellari conicio 9 ΕΡ(Ι?)Ω (vel Λ, Μ), non fuit quod Bch coniecit τ]ε[π-; supplevi ad VII 113 || 10 ΑΥΤΗ, cum spiritus vel paragraphi umbra || 11 C(Ε vel C)ΥΓ(Π vel TP, TE) || 13 γλήχ[ωνα ientantium esse recte monuit Bch, cf. Hom. hymn. Cer. 209, schol. Arist. Pac. 712, schol. Gott. Nic. Alex. 130 p. 38 Wentzel

X.

ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ.

12.

Ἐπὴν τὸν ἐξηκοστὸν ἥλιον κάμψης,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνήσκε καὶ τέφρη γίνεου,
ὥς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ βίου καμπτήρ·
ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυνται.

fr. 1 Bgk
13 Kn

Stob. Flor. CXVI 21 (Maxim. Apost.): Ἡρώδου ἐκ Μολπεινοῦ (Μολπίνου Meineke, sed cf. Φαεινός sim.), sequuntur vv. 1—3, ib. 22: Ἡρώδου μιμιάμβων, sequitur v. 4. Recte coniunxit Salmasius || 3 ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ codd., οὐδέκεια Porson, Bch M, sed crasis illa ab Heronda vix aliena; cf. ὑπερέκεινα II Cor. X 16 all., μετ' ἐκείνα, ἐξ (ἀπ') ἐκείνου, κατ' ἐκείνο || 4 αὐτὴ τῆς ζωῆς ἀπήμβλυντο codd., αὐγὴ — ἀπήμβλυνται Salmasius

XI.

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ.

13.

προσφῶς ὅπως τις χοιράδων ἀναρίτης.

fr. 2 Bgk
12 Kn

Athen. III p. 86 B: καλεῖται δὲ ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης· κοχλιῶδες (κογχῶδες A) δὲ ὃν τὸ ὄστρον προσέχεται ταῖς πέτραις ὥσπερ αἱ λεπάδες. Ἡρώδης δ' ἐν Συνεργαζομένοις, sequitur versus. || προσφῶς Bch conl. Arist. Plut. 1096 'adhaerescens ad amasium' interpretatus (de muliere) | ἀναρίτης Meineke M

Hesych. προσφῶς· προσπλάκεις (Od. μ 433)· περιπλακεῖς (Her. ?) | id. ἀναρίτης· ζῶον κοχλιῶδες ἐν πέτραις

ΑΔΗΛΑ.

14.

fr. 3 Bgk
14 Kn

ἡ χαλκήν μοι μῦθον ἢ κύθρην παίζει,
ἢ τῇσι μηλάνθησιν ἄμματ' ἐξάπτων
τοῦ κεσκέον μοι τὸν γέροντα λωβῇται.

Stob. LXXVIII 6 (Apostol.-Arsen.) 'Ηρώδον μιμιάμβων κτλ. || 2 ταῖσι codd., corr. Meineke M | μηλάνθασι codd., μηλάνθησαι Gaisford M; μηλάνθη hyphaeresi lo syllabae e μηλολάνθη ortum, cf. Arist. Nubb. 761 cum scholl. || 3 κεσκέον Salmasius, sed in voce singulari nil mutandum; fuit ni fallor κέσκειον, cf. οἰκίην VI 63 || Fortasse ad minimum IX 1 pertinet, ubi v. 1 παιδίον commemoratur, puella Cottali fortasse compar. Simile Mattii fr. 3, cf. p. 86

1 Hesych. χαλκῇ μῦθον· εἰδός τι μῦθου, cf. μῦθον χαλκῇ λέγεται παιδιὰ τις κτλ. || 2 cf. Hesych. s. μηλολάνθη || 3 Hes. κέσκε (κεσκέον Mus.) στυπείον, τὸ ἀποκτενίσμα τοῦ λίνου. Cf. Pollux IX 123. 124. Hesych. λωβᾶται· λυμάννεται

15.

fr. 5 Bgk
15 Kn

ὥς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὐρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσιν· ὅς δ' ἔχει μεῖον
τούτου τι, μέζον τοῦ ἐτέρου δόκει πρήσσειν.

Stob. XCVIII 28 'Ηρώδα μιμιάμβων || 3 μεῖζον Stob., corr. M | τούτου — δόκει (pro δοκεῖ) Schneidewin; coniecerunt κρείσσον vel ἄμεινον, sed μεῖζον πρήσσειν legitur IV 69. Cf. 'Susarion' CAFr I p. 3 K. Menand. 589 ib. III p. 179 K.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ ΚΑΙ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ.

16.

p. 512
Bgk

Zenob. Ath. III 155 (= Ps.-Plut. 115 p. 338 Gott., Par. 547 p. 174): Χρυσὸς ὁ Κολοφώνιος· μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνους ἐν Κωκάλῳ (fr. 352 p. 436 K.) εἶρηται δέ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζονται. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸν ἄριστον χρυσόν.

Cf. Iulian. Or. II p. 80 A: οὐ τὸ Κολοφώνιον ἔχονσαν χρυσίον. Herodoti locus frustra quaeritur: 'Ηρώδα nomen substituit Bergk p. 512 (cf. fr. 18, Etym. M. s. v. ζήτρειον [supra ad V 32], ubi item παρὰ Ἡροδότῳ legitur pro παρὰ Ἡρώδῳ): recte fortasse, nam in proverbiis illustrandis Didymum (Zenobium) Heronda usum esse non quo nomen (II 101 Ath., 510 volg.) eius scriptum exstat uno loco confirmatur, sed multis illis quos in libello meo tractavi. Ephesus IV 73 ita memoratur, ut Herondam cum illis regionibus arctiore vinculo coniungi suspiceris, cf. versionem meam p. XXIV. Spectat fortasse ad pompae descriptionem, quo rettuli Matt. fr. 8, cf. Theocr. XV 123 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός. Possis ἄριστος χρυσός | Κολοφώνιος...

17.

μέλλοντας ἤδη παρθένους ἀλινδεῖσθαι

Etym. M. 64, 13 ἀλινδῶ· τὸ κλίω· οἶον· sequitur versus, cf. PLGr. III p. 696. Metrotime aliqua de pueris adolescentibus conqueritur (cf. III 11 sqq.). ἀλινδεῖσθαι eadem ratione adhibitum V 30.

18.

κέρδαν', ἑταίρε, καὶ θέρου; καὶ χειμῶνος.

Sextus Empir. adv. Math. XI p. 270: καὶ ἐκάστοτε πρὸς ἑαυτὸν τὸ κωμικὸν ἀναμελετῶν παράγγελμα· sequitur versus. Dubitanter ad Eupolidis Baptas rettulit Meinekius CGr. IV p. 689 (cf. CAFr. III p. 616, 1255 K.), iambographo tribuit Bergkii PLGr. III p. 696, 28. Locus e Herondae mimis petitus κωμικὸν παράγγελμα apte dici poterat (cf. test. III 12); audimus Cerdonem loquentem vel Cerdonis gemellum.

19.

ὁ τὸν κυσὸν τρωθεῖς

ἦδεις ὅπου μάλιστα τοῦ κρᾶνον; χρεῖα.

Phot. p. 355, 19 (II p. 33 Nb) ὁ τὸν πατέρα εὐρῶν χαλκοῦ χρεῖα. ὁ—ἦδη Αἰσώπον μάλιστα κτλ., corr. Dobree. Explicavit G. Knaack Hermae XXI p. 319 conl. fabella Kirchhofii Wendemannuth I 95 p. 121 Ūst. Cum κυσὸς tum χρεῖη (scil. ἐστίν) Herondae, cf. II 44. VII 87, 104. VIII 4. verba sunt hominis (Cottali alicuius, cf. glossema quod antecedit) verberibus castigati.

20.

Ἐρμῆς δὲ Σιμώναντος ἀκολουθήσας.

Etym. Flor. p. 19 M. Ἀκολουθήσας· Ἐρμῆς κτλ. ἐκτάσει τοῦ ἄ. οὕτως Ἡρωδιανός. | δ' ἐς Ἰππώναντος Lehrs | ἀκολουθήσας (= ὁκ.) Meineke || De statua dei ante aedes Simonactis dedicata poeta anonymus loqui videtur Bergkio PLGr. II p. 481, 'nisi forte sequebatur infra ὀπισθεν vel παίδεσσι (Meinek.)'. Hipponacti versum tribuit Meineke Herm. III 451 (fr. 55^b Bgk.). Ἐρμῆς si hominis nomen est, quod probabilius esse puto, recentiori poetae vindicandus est, fortasse Herondae, cf. Ἀρτεμῖς VI 87. 89. 95.

21.

Strabo VIII p. 378 extr.: μνημονεύεται τις ἑταίρα πρὸς τὴν ὀνειδίζουσαν, ὅτι οὐ φιλεργὸς εἴη οὐδ' ἐρίων ἄπτοιο, εἰπεῖν

ἐγὼ<δε> μέντοι <γ> ἢ τοσαύτη τρεῖς ἦδη

καθεῖλον ἰσοτὸς ἐν βραχεῖ χρόνῳ τούτῳ.

Si choliambographi versibus Strabo usus est, quae Meinekii est coniectura, de Heronda potius cogitandum, quam de Aeschione Meinekii (et Bergkii p. 519). Argumentum mimicum est, neque ambiguitas illa ab Heronda aliena; loquitur enim meretrix de nautis Thaleti illi vel Artimmae similibus (cf. Herond. II).

22.

Stob. Flor. XXIX 42: Ἰππώναντος·

Χρόνος δὲ φεγγέτω σε μηδὲ εἰς ἄργος —

Apostolii Δημόναιος non moror: sed non sine causa Meinekius ab Hipponacte tales sententias alienas esse statuit verumque Herodae adscripsit (Chol. p. 106). Hipponactis nomen etiam apud Eustathium pro Heronda substitutum, cf. ad Herond. V 74 sq.

23.

ἀνανεοῦται

Cf. Matt. fr. 2 infra p. 85.

24.

ἀφηδύνειν

Cf. Matt. fr. 4 infra p. 86.

25. 26.

ὄλυνθον. ὀλύνθους

Cf. Matt. fr. 6 sq. infra p. 86 sq.

27.

Hesych. κακεστούν· κακὴν κατάστασιν. ἢ ἀπραγίαν coll. πειθοῦν VI 75 Herondae vindicavit W. Schulze Mus. Rhen. XLVIII 252. Sed κυψοῦν sim. usurpavit Hipponax fr. 87 p. 490. Certe hac ratione multa huc referri possunt, velut coll. φαμαρτεῖς V 43 Hesych.

ἁμαρτῶν· ἀκολουθῶν. ἁμαρτήσαντες· συντυχόντες,
ὁμοῦ γενόμενοι κτλ. ἁμαρτεῖν· ἀκολουθεῖν, nam ἁμαρ-
τεῖν forma aliunde non nota.

p. 512
Egk

28.

Apostol.-Arsen. V 41 (Paroem. vol. II p. 344 Gott.):
γῆρας καὶ πενία, δύο τραύματα δυσθεράπευτα· Ἡρώδου.

Nulla Arsenii fides. In florilegio, quo utebatur, hic versus
ab aliis alio auctori tributus similem Herodae eclogam (cf.
fr. 12) excepisse videtur: unde error explicatur.

29.

Coniectura nimis levi iampos rectos, quos Leonidae tribuit
Stobaeus CXX 9, Herondae vindicavit Bergk PLGr. II p. 512.
Contra aliqua probabilitate quae de Crissami Coe — eodem ni
fallor a quo Hippocrates genus deduxit (Epist. 2 p. 289 Hch.,
Tzetz.) — mira tradidit Didymus apud Photium Suidam He-
sychium Ps.-Zenobium 364 p. 102, ad poetam Coum referre
possis; cf. Tuempelium Philologi vol. L 628. Similis est Nan-
nacus III 10.

PHOENIX COLOPHONIVS.

ΚΟΡΩΝΙΣΤΑΙ

Ἐσθλοί, κορώνη χεῖρα πρόσδοτε κριθέων,
τῇ παιδί τοῦ Ἀπόλλωνος, ἢ λέκος πυρῶν
ἢ <τ> ἄρτον ἢ <τ> ἡμαιθον, ἢ ὅτι τις χρῆζει.
δότ', ὦραθοί, <τι> τῶν ἕκαστος ἐν χερσὶν

ἔχει κορώνη· χᾶλα λήψεται χόνδρον· 5

φιλεῖ γὰρ αὕτη πάγχυ ταῦτα δαίνυσθαι·

ὁ νῦν ἄλλας δούς ἀνθι κηρίον δώσει.

ὦ παῖ, θύρην ἄγκλινε — Πλοῦτος ἤκουσε,

καὶ τῇ κορώνη παρθένος φέρει σῦκα. 10

θεοί, γένοιτο πάντ' ἄμεμπτος ἡ κούρη

κἀφνειὸν ἄνδρα κώνομαστὸν ἐξεύροι,

καὶ τῷ γέροντι πατρὶ κοῦρον εἰς χεῖρας

καὶ μητρὶ κούρην εἰς τὰ γούνα κατθεῖη,

θάλος τρέφειν γυναῖκα τοῖς κασιγνήτοις.

ἐγὼ δ', ὅκου πόδες φέρουσιν, ὀφθαλμοὺς 15

Athenaeus VIII p. 359 E: οἶδα δὲ Φοῖνικα τὸν Κολοφώνιον
λαμποποιὸν μνημονεύοντά τινων ἀνδρῶν ὡς ἀγειρόντων τῇ κο-
ρώνῃ, καὶ λέγοντα ταῦτα (v. 1—17). καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ λαμπο-
ποιῶν (18—21). κορωνίσταί δὲ ἐκαλοῦντο κτλ. Praeter alios hanc
cantilenam tractaverunt Meineke Choliamb. p. 140 sq. Anal. ad
Ath. 159, Bergk Anthol. p. XXIII 217. Op. II 153 sq. || 3 <τ> add.
Meineke, cf. p. 74 ad proem. 9 || 4 ἕκαστος τις codd. || 7 ἀνθις
codd. || 8 ἔκρουσεν Bergk, sed interpretor: Plutus me exaudivit,
nam puella etc. || 10 sqq. cf. Herond. IV 83 sqq., II. I 455, Od.
ξ 155. 180 || 14 κασιγνήτοις cognatis, cf. schol. O 545 (Meineke.) ||
15 ὀφθαλμοὺς] ἰφθίμους Hauptius, possis εὐφρόγγους vel ἀψάλ-

ἀμείβομαι, Μούσαισι πρὸς θύραις ἔδων
καὶ δόντι καὶ μὴ δόντι — πλέονα <τού>τω γε.

* * *

ἀλλ', ὠγαθοί, ἐπορέξαθ' ὦν μυχὸς πλουτεῖ.
δός, ὦ ἄναξ, δὸς καὶ σὺ πολλά μοι νύμφη.
νόμος κορώνη χεῖρα δοῦν ἀπαιτούσῃ.
τοσαῦτ' αἰείδω· δός τι, καὶ καταχρήσει.

20

τοῖς: ὀφθαλμοῖς ... Μούσαισιν ἔδειν *speciosa Musis carmina canere* vix dicere poterat poeta: num ὀφθαλμοῖς ἀμείβομαι = *praetereo?* μούσας δὲ πρὸς θύραις ἔδω Peppmüller Annal. philol. CXLIX 23 || 16 Μούσῃσι — θύρῃσι plerique, recte, ut videtur || 17 πλέονα τῶν γε codd., πλεῖνα τῶν αἰτέω Meineke Dindorf, scripsi πλέονα τούτω γε, scil. τῷ μὴ δόντι, possis etiam πλέονα τῷ μὴ γε. Coronista scilicet, sicut Ἀράβιος ἀδελφῆς et qui apud nos sunt similes, δραχμῆς μὲν ἔδει, τεττάρων δὲ πάεται: cf. ad v. 21. πλέονα τῶν <Γύ>γεω O. Rossbach, πλεῖνα <κεί>νω γε Peppmüller || v. 18—20 post v. 7 transposuit Peppmüller || 19 δὸς ὦ 'ναξ codd., δὸς ὦν ἄναξ Bergk Kaibel, δὸς ὦνα δός τι Meineke Chol. p. 141: coll. Her. IV 18 hiatum admisi | πότνα μοι Πην, editores || 21 τοιαῦτ(α) εἰδώς codd., corr. Bergk. Op. p. 157, Meineke. Ambigue dixit καταχρήσει satis erit, quod non solum ad δός τι referendum, sed etiam ad αἰείδω, cf. ad v. 17. — De re cf. Grimm Myth. II 725 (1637), Mannhardt WFK II p. 244.

CN. MATTIVS

MIMIAMBORVM FRAGMENTA.*

1.

Terentianus Maurus 2416 sqq. p. 397 K. post Hipponactem commemoratum:

Hoc mimiambos Mattius dedit metro:
nam vatem eundem est Attico thymo tinctum
pari lepore consecutus et metro.

Num Hipponactis nomen e prooemio haustum est (v. 8)? Ex eodem hortulo fortasse *thymus Atticus* decerptus.

[ENTHINION?]

2.

2 M 9 B

Iam iam albicascit Phoebus et recentatur
commune lumen hominibus, voluptatis...

Gellius XV 25 (inde Nonius p. 167, 14): *Cn. Matius, vir eruditus, in mimiambis suis non absone finxit 'recentatur' pro eo quod Graeci dicunt ἀνανεοῦται*: sequuntur versus. Ipsum Herondam ἀνανεοῦται verbo usum esse nec negem neque contendam || 2 et voluptatis codd., et del. Hertz, voluptatist LMuel-ler | Ad exitum Somnii refero. Prodierat femina superstitiosa ante solem orientem. Antiquum est et celebratum, noctis terrores die pelli. Cf. dub. 9 p. 87.

* Numeri adiecti sunt editionum M[uelleri] Catull. etc. p. 91 sq., quem secutus est Bücheler Herond. p. 69, atque B[aehrensii] Fragm. Poet. Rom. p. 282 sq.

[ΑΠΟΝΗΣΤΙΖΟΜΕΝΑΙ?]

1M 11B

3.

...nuper die quarto, ut recordor; et certe
aquarium urceum unicum domi fregit.

Gellius X 24, 10 (inde Macrobi. I 4, 24): 'die quarto' autem Cn. Matius homo impense doctus in mimiambis pro eo dicit, quod nudius quartus nos dicimus. Loquitur de serua, vel potius de puella Cottali gemella, fortasse de παιδιῶν illo IX 1. Cf. ad fr. 14. Nam de mustela (VII 89) vix cogitandum.

[ΜΟΛΠΕΙΝΟΣ?]

3 M 10 B

4.

Quapropter edulcare convenit vitam
curasque acerbis sensibus gubernare.

Gell. XV 25 (Non. 106, 21). *Idem Matus* [praecedit fr. 2] *in isdem mimiamibus edulcare dicit quod est dulcius reddere etc.* 2. *plurasque . . . senibus . . . gubernasse* Nonius | *Fideliter magis quam latine transtulisse videtur ἀρθρίων (απογοιζαίνων cho-liambis minus aptum).* Quae Gylli praecipit I 40 sqq., his versibus non expressa videntur. Excerptum fortasse quod ex Molpino excerptum est fragmentum 12 supra p. 77.

4 M 12 B

5.

Sinuque amicam refice frigidam caldo
columbulatim labra conserens labris.

Gell. XX 9: *Delectari mulcérique aures suas dicebat Antonius Iulianus figmentis verborum novis Cn. Matii, hominis eruditi . . . , quae scripta ab eo in mimiambris memorabat* (sequitur fr. 5). Ad eandem eiusdem mimi partem refero, quo fr. 4.

[XII. ΙΣΧΑΔΟΠΩΛΗΣ?]

6 M 14 B

6.

υ - υ - υ - υ - υ ficorum

In milibus tot non videbitis grossum.

7.

Sumas ab alio lacte diffluos grossos

7 M 15 B

Macrob. sat. III 19, 5: *lacte proprie fœcorum dicitur, grossi appellantur fœci quæ non lactescunt, hos Græci dicunt δύν-
φους, Mattius [fr. 6]... et paulo post ait [fr. 7]. Cf. Hesych.
δύνφους· τὸ μὴ πεπαισμένον σόνον. || fr. 6 fœcorum post tot
cod., del. Bothe, traiecit Baehrens [fr. 7 a basilio Parisin.,
cuius in hac saturnialium parte summa est auctoritas: ab alio
vulgo, ab alio perperam Baehrens, ab asino Beh.*

¹Ἰσχαδοπωλῶν et Ἰσχαδωνῶν iam Pherecrates mentionem fecerat ἐν τοῖς Ἀγασθοῖς (4 I p. 146 K), atque apud Alexidem ἐν Δίφτῳ (128 II p. 343 K) propola fīcorum εἶναι ἀνέπτομα σῶνα πωλεῖν ὁμνῶν. [Lucil. 164 contulit Beh]. Fr. 6 merces praedicat propola, sicut Cerdo; ficos non esse, sed grossos femina dixerat: respondet propola fr. 7. Cf. fr. 11, 12 p. 88.

[XIII. AI ΘΗΕΤΜΕΝΑΙ ΤΑ...?]

8.

5 M 13 B

iam tonsiles tapetes ebrii fuco
quos concha purpura imbuens venenavit.

Gellius XX 9: *Item id quoque* [praecedit fr. 5] *iucunde le-*
pideque fictum dictitabat [Antonius Iulianus] etc. Fortasse ad
pompaee descriptionem spectat, cf. Theocr. XV 125 πορφέρεαι
δὲ τῶν πρῶτων κτλ., cf. ad fr. 16. Inscr. Coae 36^d 10. 12.

DVBIA.

9.

8 M 17 B

pressusque labris unus acinus; arebat...

Non. p. 193, 12: *acinus masculino M. Tullius . . . Mattius* [et alii codd., corr. LMueller] *obscurae auctoritatis*, sequitur versus. | Somnari si velis, propter tempora ad somnium referre possis, ubi nescio quis in hortum irrumpere videtur.

10.

p. 92 M
16 B

Meos hortulos plus stercoro † quam holero.

Priscian. VI 91 p. 274, 24 f. H.: '*holus holeris holero holeras*' — Cn. Mattius [*maltius, martius, m. actius, accius* codd.],

sequitur versus. | *holero* num ex eis quae antecedunt *perperam* repetitum? *meos hortulos, quando holero, stercoro plure* coniecit Baehrens. Argumentum mimiambris aptum: loquitur agricola vel hortulanus (Somn. VIII 41) potius quam ficorum propola.

p. 134 M

11.

O quae tenerulae comparis tenes crinem,

12.

Sudes in ista <d>via latent fossa.

Rufinus (Iuba) p. 386 G, Gr. Lat. VI p. 562 K: . . . quod sexto loco . . . spondeus vel trochaeus recipitur . . . , carmen claudum facit et choliambus nominatur, ut est ὁ Κλαζομένιος Βούπλος κατέκτεινον, ἐκούσαθ' Ἰππώναντος· οὐ γὰρ ἀλλ' ἦκω, deinde fragm. 11. 12. LMueller Catulli p. 134 fragmenta ad Mattium rettulit: 'causa illa, quod ex eodem quo Terentianum fonte . . . hausisse Iubam videtur probabile' [cf. ad fr. 1]. Fr. 11. 12 coniunxerunt LMueller l. s. atque Baehrens FPR p. 392, 51 admissis coniecturis quibus vix opus est. Nam singulos versus inter se non cohaerentes pro exemplis adferre solet Rufinus || 12 si des Mueller | *veia* R, *via*, in margine *veia* A, *via* B: num in archetypo legebatur *via* atque de in margine? | late Mueller, latens Bergk Baehrens.

Fr. 11 si Mattii est, ficorum propolae tribuere possis ad Cerdonis exemplum (VII 107 sqq.) mulierculis blandienti. Eiusdem mimi fortasse fr. 12, in quo vereor ne obscoenitates lateant quales sunt Fotidis Apuleianae (Met. II 7). Hinc *veneria* pro *veia* suspicatus est O. Rossbach per litteras.

Mirum illud, quod nullum fere Mattii fragmentum ad certa verba referre licet papyro servata. Itaque cum Iliadis singulos fere versus accurate expresserit ut doctus magis homo erat quam poeta, in hoc argumento aut liberius versatus est, quod quibusdam veri similis videtur, aut qui aetatem tulerunt loci ad mimiamborum partes deperditas pertinent, cf. quod conieci de fr. 2—5.

VERGILII ROMANI MIMIAMBORVM

mentionem facit C. Plinius Epist. VI 21, 4: *Scriptis mimiambos tenuiter argute venuste, atque in hoc genere eloquentissime; nullum est enim genus quod absolutum non possit eloquentissimum dici: scripsit comoedias, Menandrum . . . aemulatus: licet has inter Plautinas Terentianasque numeres.*

Nihil servatum.

ARRII ANTONINI MIMIAMBORVM GRAECE CONSCRIPTORVM

memoriam e Palatini *mimiambos* [Dresd. *mimiambos*] primus restituit Gruter apud Plinium Ep. IV 3, 3 (ed. Veenhus. 1669 p. 217^a), supra p. 3. [Cf. Hermae vol. XXVII 2 p. 317, ubi Gruteri immemor eandem lectionem commendavit F. Skutsch].

NICIAE cuiusdam mimos (cf. Dittenberger Mus. Rhen. XXXVI 463) choliambis perscriptos fuisse conieci Quaestionum mearum p. 192.

INDICES.

NOMINA PROPRIA*.

I. DII DEAE HEROES FERIAE MENSES.

- Θεῶν ἀδελφῶν I 30
 Ἄγρεῦ v. Ἀγρεῦ
 § Ἀδρήστεια VI 35
 § Ἀθηναίης VI 65. VII 81
 Ἀθηναίην IV 57. VII 116
 Ἀίδην III 17
 § Ἰδέω I 32
 Ἀκίσεω III 21
 § Ἀπόλλων IV 3. Ἀπολλον III 34
 cf. Phoen. 12
 § Ἀσκληπιός II 97. IV tit.
 Ἀγρεῦ (Ἀγρεῦ?) III 34
 Ἀφροδίτη οἶκος τῆς Θεοῦ I 26
 cf. 62
 [§] Γερήνια V 80
 Γήρας II 71
 (Γλῆκη IX 2 ex Buecheleri con-
 iectura)
 § Δήμητρα I 69. 86, cf. τὴν τύ-
 ραννον V 77.
 (Εὐέτεια IX 2 ex Buecheleri
 sententia)
 § Εὐμή VII 74
 Ἐρωτες VII 94
 § Ζεύς VII 46. Δία II 81
 § Ἥπιο IV 6
 § Ἡρακλῆς II 96
 § Θεσσαλός II 96. Cf. Hom. Suid.
 § Ἰησά IV 6
 Κερδέων, Κερδίη VII 74
 § Κλέω III 92
 § Κορωνίς IV 3
 Ἰδέω κόρη I 32
 § Κυθηρίην I 55
 § Λεωμέδοντος IV 7
 § Λητοῦν II 98
 Μᾶ (ita Meister), cf. μᾶ
 § Μαχάων IV 9
 § Μέροψ II 95
 § Μίνως II 90
 Μίσης I 56
 § Μοιρέων IV 30. Μοίρας I 11. 66
 § Μοῦσαι III 1. Μοῦσαν pr. 8
 Μουσέων III 71. Μούσας III
 83. Cf. I 31, Phoen. 16
 § Ναννάκον III 10
 Ὀδ]υσσεύς VIII 53
 § Παίων IV 26
 Παιήονα IV 81. Παιήον IV 1.
 11. 82. 85
 § Πανάκη IV 6
 Πάριν I 34
 Πειθοῖ VII 74
 Persephone I 32
 § Ποδαλείριος IV 9 [Steph. Byz.
 s. v. Κῶς]

* Nomina paragrapho insignita in inscriptionibus Cois inveniuntur vel ad religiones fabulas historiam rempublicam Coorum spectant.

INDICES

91

Πόθοι VII 94
 Ταυρεῶνος VII 86
 Τύχη VII 93, cf. 88

§ Τυρίης IV 20. Τυρία (voc.)
 IV 5
 § Φοίβη II 93.

II. VRBES INSVLAE GENTES.

- Ἀβδήροις II 58
 § Αἴγυπτος I 23. 27
 § Ἄλκς II 16
 § Ἀμβρακίδια (σάνδαλα) VII 57
 Ἀργεία (σάνδαλα) VII 60
 Ἀττικῶν (μνέων) II 22
 Ἀχαικῶς (πέδας) V 61
 Βορινδήροις II 57
 § Δήλιος (κυρτεῦς) III 51
 § Ἐπίδαυρον IV 2
 Ἐρνθέρων VI 58
 Ἐφεσίον IV 72
 Ἰωνικά (σάνδαλα) VII 59
 Colophon fr. 16 p. 79
 Κορίνθω I 52
 § Κῶς II 95. Κῶν IV 2
 Λάτμιον κνώσσεις VIII 10
 Μουσῶν I 31
 Ξουθίδαι prooem. 10
 Πίσση I 53. II 62
 § Πυθοῖ I 51
 § Σάμω II 73
 Σικωνία (σάνδαλα) VII 57
 § Τρίκκης II 97. IV 1
 § Τύρον II 18
 Φασηλίδας II 59
 Φρόξ II 37. 100. III 36. V 14
 Χίον VI 58

III. HOMINES*.

- Ἀμφυταίη V 3. Ἀμφυταίην 4. 29
 Ἀνᾶ VIII 14
 Ἀντιδώρον V 61
 § Ἀπελλέω IV 73*
 [Ἀρισ]τοφῶν II 12. Ἀ[ριστο-
 φ]ῶντα 11.
 Ἀρτακηνή VII 92. Ἀρτακηνῆς
 VII 87
 § Ἀρτεῦς VI 87. 89. Ἀρτεμῖν 95
 cf. VII 29
 Ἀρτίμης II 38
 Βατάλης IV 35. Βατάλην 37
 Βάτταρος II 49. 75. Βαττάρα 93
 Βάτταρον II 5. Βατταρά 82
 Βατυλλίς V 70. Βατυλλίδα 82
 § Βιτάτος VI 25. 81
 § Βίτινα voc. V 6. 19. 26. 35.
 38. Βίτιναν 17
 Boethus IV 31
 Βρόγκος II 73
 Γάστρων voc. V 1. 15
 Γλῆκη IX 2
 Γούλλος fr. 12, 2; cf. I 50
 § Γυλλίς I 5. 7 bis. 78. 87. 90.
 Γυλλίς voc. I 9. 11. Γυλλί
 18. 67. 82. 84. [Γύλιππος I
 C. 10 d 45]
 (Γύλλος I 50)
 Δᾶος V 68
 Δαρεικῶν VII 106. Δαρει-
 κούς VII 102. 122
 Δρήκων V 42
 Δριμύλω VII 5
 § Ἐκατή VII 86. 91
 Ἐρμοδώρον VI 53
 § Ἐρωων V 48. Ἐρωονα 32
 § Ἐύβοιη VI 25 [Theocr. 11, 66]
 Εὐέτεια IX 2
 [Εὔ]ετης VII 100
 Εὐθίης III 59
 § Εὐθίης IV 24. Εὐθίη 26
 Ἡρίνα VI 20

* Diductis litteris scripta sunt nomina vera.

- Θαλῆς II 3. 27. 38. 78. Θαλῆ-
τος 62. Θαλῆν 50. Θαλῆς
voc. 55. Θαλῆ 89
§ Θρεῖσσα I 1. 79
Ἰππῶναξ proem. 10
§ Κανδάτος VI 87. Κανδάτι VII
29. [Κανδαλός Diod. V 57.
Νικανδῶς ὁ σκντοτόμος Eu-
seb. praep. ev. XI 36 p. 563 C
= Plut. fr. p. 8 Düb.]
Cephisodotus Praxitelis IV 23
Κέρδων VI 48 bis. 62. 95. VII
83. Κέρδωνος VI 66. VII 120.
Κέρδωνα VII 53. Κέρδωνι
VII 34. Κέρδων voc. VII 1.
83. 93. Κέρδωνες VI 49
§ Κοκκῆλη voc. IV 19. Κοτ-
τάλη 88
Κόκκαλος III 60. Κόκκαλε 87
§ Κοριττοῦς VI 24. Κοριττοῖ 12.
18. 37. 86. Κοριττί 46
§ Κοσιν V 65 [Κοσυφίς Coa]
§ Κοττάλη v. Κοκκῆλη
Κοττάλον III 48. Κότταλε 62. 74
[Κοττία Coa]
Κουτίδος (Κοττ-?) III 72, cf.
Sterret, an epigr. journey
p. 209 ΚΟΥΤΙ[C] | ΔΙΜΕ |
ΓΙCΤΩ | ΕΥΧΗΝ
[§ Κρίσσις fr. 27]
§ Κρύδιλλα V 60, voc. IV 41. 48.
V 9. 41. 73.
Κυλαίθις VI 50
§ Κυρνοί IV 20. 30. 35. 52. 56
Κύρνα voc. IV 60. Κυρνί 71.
[Κυρνίς I. C. 124]
§ Λαμπρίσσις III 2. 7. 56. 71. 77.
81. 83. 88. 94
Λαμπρίωνος IV 64
Μάνδρις I 23. Μάνδριος I 68.
Μάνδριν 77
§ Μάρωνα III 24. 25
Ματακίνη (-λίνη?) I 50
Μεγαλλί VIII 10
Μέν[νης] II 12. Μέννην 10.
§ Μένωνος V 3. 4
§ Μητροίχης I 86. Μητροίχην 76.
Μητροίχη 6. Μητροίχη voc. 61
Μητροί VI 1. 20. 23. 29. 57.
67. 74. VII 3. [17.] 20. 50.
127. Μητροῦς VII 107. Μη-
τροῦν VI 45
§ Μικίων VII 43
Μικιάλης V 52
Μολπίεινος X tit.
Μύελλος IV 63
Μυρτάλη I 89. II 65 (voc.).
Μυρτάλης II 79.
Μυρταλίνης VI 50
(Μῦς II 64 ex paroemiographo-
rum coniectura)
§ Μύττω IV 36 [Κλεο-μυττάδας
ep. Hippocr.]
§ Νοσσίς VI 20. 22. Νοσ-
σίδι 33. cf. Νοσσίδες? VII 57
Πατακίον I 50
Πατακίσκος IV 63
Πίστις VII 6. [14]. 54
§ Πηξίνος VI 62. Πηξίνον 60
§ Πηξίτιέλεω παιδῆς IV 23
Πηξίωνος IV 25
Ptolemaei regis mentio I 30
§ Πυθῆω I 76
(Πυμαίθις VI 55 ex Buecheleri
coniectura)
Πυροῖς V 9. 55. Πυροῖ 23. 47. 59
§ [Σ]ίμη I 89
Σίμων III 26
Σισμβράς II 76
Σισμβρίσκος II 76
(Σύρος IV 51 sec. Meisterum)
Timarchus Praxitelis IV 23
§ Φιλαινίον (-ίς) I 5
§ Φίλι[π]πος II 73
Φίλλος III 60
§ Χαίρωνδος II 48
Ψάλλα VIII 1
Ψάλλος? I 50

SERMO MIMICVS
COMPOSUIT R. HERZOG.

- α v. ἄλφα
ἄ excl. VII 111
ἄβρος τί τάβρά σοι ταῦτα;
VI 45, cf. IX 5
ἀγαθός ἡ ἀγαθή Τύχη VII
93 ἀγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἂν χορήξῃς
I 31 ἀγαθῶν κρύσσαις III 57
ἀγαλμα μᾶ, καλῶν - ἀγαλ-
μάτων IV 21
ἀγγέλλω ἀγγεῖλον ἔνδον
Μητροίχη παρεῖδάν με I 6 cf. ἀπ-
ἄγινεω ὁτῆμος παιγνίην ἀγι-
νῆτε III 55 μέζον' ἴρ' ἀγινεῦ-
σαι IV 87 (I 43? v. praef. XXIV)
ἀγκάλῃ τέκν' ἀγκάλαις ἄραις
V 71
ἄγκυρα νηὺς μῆτις ἐπ' ἀγκύ-
ρης - ὀρεμεῖ[σα] I 41
ἀγκῶν σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶ-
νας, ἔκπρισον δῆσας V 25
ἀγορὴ ὡς μὴ δι' ἀγορῆς γν-
μνός ὢν θεωρεῖται V 46 οὐ λό-
γων -, φασίν, ἡ ἀγορὴ δεῖται,
χαλκῶν δέ VII 49
ἀγρός v. nom. pr.
ἀγρίος χειμῶν I 44 λητῆρος
ἀγρίων νοσῶν IV 8
ἀγροικίῃ μή τις παρ' ἡμέων
ἐξ *ἀγροικίης ἦκει I 2
- ἄγκω] χητέρους ἀγκειν I 18
πῶς νενίκηκεν [Μέν]νης, [Λοι-
σ]τοφῶν δὲ κ[ῆ]τι νῦν ἀγγεῖ II 12
ἄγω ἐξ ἄκῃς ἐλθ[λου]θα πυ-
ρ[ρ]οὺς ἄγων II 17 εἰ - βίη τιν'
ἄξει τῶν ἐμῶν II 24 ὁ βοῦς - χό
ἄγων αὐτὸν IV 66 ἄγ' αὐτὸν εἰς
τὸ ξήτειον πρὸς Ἑρμῶνα V 32
οὐκ ἄγεις αὐτὸν ὄκον λέγω σοι;
V 40 μὴ παρὰ τὰ Μικιάλης
αὐτὸν ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθύνειν V 53
ἄγω σοι τάσδε VII 1 || ἄξεις -
τὴν ἑορτήν ἐξ ἑορτῆς V 85
ἀδελφός θεῶν ἀδελφῶν τέ-
μενος I 30 νόμιζε τοὺτους - πα-
τέρας ἀδελφούς ἐμβλέπειν II 68
ἀδρῶς δὸς πει[ν] ἀ[δ]ρ[ω]ς
I 81
ἀείδω χαλῆν - ἀείδειν χαλὸν
ἐξεπαίδενσα I 71 μεθ' Ἰππώ-
νακτα τὴν πάλαι [κλεινόν] τὰ
κῶλλ' ἀείδειν Ξουθιδάις pro. 11.
cf. Phoen. 21
ἄθικτ[ο]ς [ἔς] Κυθηρίην
σφοργίς I 55
ἄθλέω π[ρ]οσ[υ]γγος - [ἀθλ]έων
νύκτα κῆμέρην VII 40
ἄθλον ὁ πέντε νικέων ἀθλα
I 51

Signa.

- * verbum dubium receptum
† verbum dubium reiectum
(-) coniectura in textum non admissa vel explicatio
- verbum vel verba brevitatis causa praetermissa
om. omissum, corr. corruptum
sim. loci similes
Littera maiuscula nova persona indicatur.

ἀθρόω χητέρον τιν' ἀνθ' ἡμέων φίλην ἀθρείτω VI 33
αἰδέομαι αὐτὴν λιπαρεῦσαν ἡδέσθην κήδωκα VI 28 cf. ἐπαίει-τι καινὸν εὐρίσκει VI 89
αἰκείη τῆς αἰκείης τὸν νόμον ἀνείπε II 41
αἰκίζω ἐπὴν δ' ἐλεύθερός τις αἰκίσῃ δοῦλην II 46 cf. κατ-αίμα τὸ αἷμ' ἂν ἐξεφύσησεν II 72 μὴ τὸ μεν αἷμα - πίνε V 7
αἰνέω τάρχα, - ἂ πρήσσεις III 62 οὐτ' ὀργή· ἐκηγνύην οὐτε βέβηλος αἰνέει IV 47 cf. ἐπαίξ[η]ν αἶγα τῆς φ[ι] VIII 41
αἰπόλος αἰπόλοι πλεῖνες VIII 20 αἰ[πό]λοι μ[ε] VIII 43
αἶρα τῶν - αἰρέων αὐτῆς[ι] ῥίψο[ν] VI 100
αἰρέω ἐπὴν αὐτὶς ἔλῃς τι δρῶντα V 28 οὐδ' ὕπνος νιν αἰρεῖται νοενῶν III 54 cf. ἀφαῖρω οὐ ταχέως τοῦτον ἀρεῖτ' ἐπ' ὤμων; III 61 τέκν' ἀγκάλαις ἄραις V 71 κείν' ὁ πρόσθεν ἤειρας - τὸ ζεύγος VII 64
αἰσθάνομαι εἶπε μηδέν' αἰσθέσθαι VI 26 ὥς ἂν αἰσθοίσεσθε σκῶτα - κύνες τί βρώζουσιν VII 62
αἰσχύνομαι μηδέν (vel μηδέν') αἰσχύνει II 66
αἰτέω τριημῆς ἢ πικρὴ τὸν μισθὸν αἰτεῖ III 10 ἦν - ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ κῆς βέλσανον αἰτῇ II 88
αἷτιος ἐγὼ αἰτίη τούτων, ἐγὼμι, - ἧ σε θεία ἐν ἀνθρώποις V 14 ἐγὼ δὲ τούτων αἰτίη λαλεῖς· εἰμὶ VI 40
ἀκάνθα τὴν ἀκανθάν [-] καλῇ ἐκ τοῦ τραχήλου δῆσον VII 18
ἀκονάω εἰ τις πρὸς ἔχνος ἡκόνῃς τὴν σμίλῃν VII 119
ἀκούω σὺ τε μοι τ[οῦνα]ρ - ἀκουσον VIII 15 ἀκουσον δὴ ἂ

σοι χρεῖστος· ὧδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι I 48 ἐκ τοῦ Κοριτοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ, ὅς' ἂν οὐ λέξῃς VI 24 σοι - πάλιν φωνέω - ἀκήκουκας; V 49. cf. ἐπακρητος κῆ]κτημόρους τρεῖς ἐγγέ[α]σα τοῦ ἀ]κρήτου I 80
ἀκροσφύρια VII 60
ἀκόλυτος]ἀκόλυτος γὰρ[II 6
ἀλεκτορίς αἰ ἀλ[ε]κτ[ο]ρ[ι]-δεις [εἰ σ]όαι εἰσὶ VI 100
ἀλέκτωρ τοῦ ἀλεκτορος τοῦδ' ὄντιν' οἰκίης τοίχων κήρυκα θύω, τάπιδορπα IV 12
χοῖρον - κοῦκ ἀλέκτορ' ἴηται - ἐπορεύμεσθα IV 16
ἐλετρήιος μῦθον δε *ἐλετρήσ[ι] πρόπει γυναιξί I 74
ἐλεωρὴ οἴχεθ' ἦμιν ἡ ἐλεωρὴ τῆς πόλιος II 25
ἐληθείη τὴν ἐληθ[ε]ῖν βέλξιν VII 32
ἐληθής οὐδ' ἐλέγξασα, εἴτ' ἔστ' ἐληθέα πρώτων εἶτε καὶ φευδέα V 36 σκνέων τώληθες ἦν θέλῃς ἔργον VII 70
ἐληθινός ἔργα Κοττάλου ταῦτα, κέληθίν' ὥστε μὴδ' ὀδόντα κινῆσαι III 49 ἐληθινὰ - αἰ' Ἐφρσίου χεῖρες ἐς πάντ' Ἀπέλ-λεω γράμματ' IV 72
ἐλήθω ἡλῆθεν ἢ Βιτάτος ἐν μέσῳ δοῦλη VI 81 || δ]ωρέην - οὐτ' οὗτος πυρούς [διδώσ' ἐλῆ]-θιν οὐτ' ἐγὼ - κείνην II 20
ἐλινδέομαι πρὸς Ἀμφυταίην -, μεθ' ἧς ἐλινδῇ V 30 cf. fr. 17
ἐλῖς [δεῖ γ'] *ἐλῖς νοῦν ἡσθεῖ-σας ὑμέας ἀπελθεῖν VII 64
ἐλκή ἐκητ' ἀλκῆς θαρσέων λέως λέγοιμ' ἂν II 77
ἐλλὰ νῦν δ' οἱ μὲν - ἄλλ' ὁ Φρὺς οὗτος II 37 ἦν μὲν κοτ', ἦν τις, ἐλλὰ νῦν γεγήρακε VI 54 ||

οὐδὲ γράμμα σοι πέμπει, ἄλλ' ἐκλέλῃται I 25 οὐ λείπει -, ἄλλὰ - κατακλαίει I 59 οὐ - πείσουσά σ' ἡλθον, ἄλλ' ἐκητι τῶν ἰσῶν I 83 ζώμεν οὐχ ὥς βουλόμεσθα, ἄλλ' ὥς - II 9 οὐκ οἶδεν -, ἄλλὰ - κείρει III 38 κοῦ τῶς λόγος τοῦδε· ἄλλ' ὁ κέραμος - θλήται III 44 οὐδ' ἐρεῖς - ἄλλ' - ἡπέ-γεθ' IV 75 οὐκέτ' ἀρκεῖ -, ἄλλ' - ἔγκεισαι V 3 οὐχὶ σύνδουλον -, ἐλλὰ σημάτων φῶρα V 57 οὐ, τὴν τύραννον· ἄλλ' ἐπέπερ V 77 οὐδέτερος αὐτῶν ἐστίν -, ἄλλ' οὐτος - ἦκει VI 58 κοῦ μόνον τοῦτο, ἄλλ' ἡ μαλακότης VI 71 κ[οῦ] τὰ μὲν καλ[ῶς], τὰ δ' οὐχὶ καλῶς, ἐλλὰ πεί[ν]τα καλλίστ[ως] VII 24 μὴ δοκεῖτε τὴν ψήφον - Βαττάρω φέρειν, ἐλλὰ ἄπασι II 93 μὴ παρὰ τὰ Μικκῆλης αὐτὸν ἀγ', ἐλλὰ τὴν ἰθείαν V 53 μὴ, τατ'. ἐλλὰ νῦν μὲν - ἄφες V 69 μὴ μ' ἐπιψεύσῃ, ἄλλ' εἰπέ τὸν ῥάψαντα VI 47 || κίναϊδός εἰμι -. ἄλλ' ἐκητ' ἀλκῆς II 77 ἐγὼ αἰτίη τούτων -. ἄλλ' εἰ τότε ἐξήμαρτον V 16 ἄφες μοι -. ἄλλ' ἐπὴν αὐτὶς ἔλῃς -, στίξον V 27 λίδος τις - κείσ'. ἐλλὰ τέλφειτ' ἦν μετρέω VI 5 εἰς μὲν ὁ γλαν-κός -. ἄλλ' οὗτος οὐδ' ἂν - ῥά-ψαι VI 51 κατ' οἰκίην - ἐργά-ζεσ' -. ἄλλ' ἐργ' ὅκοι' VI 65 ἔδει γὰρ· ἐλλὰ καιρὸν οὐ πρέποντι εἶναι VI 80 κόσον χρεῖξες -. ἐλλὰ μὴ - τρέψῃς VII 65 οὐ σοι δίδωσιν -. ἄλλ' εἰς κνῦσα VII 95 φοιτᾷ - ἀνώγονος', ἄλλ' ἐγὼ μιν ἐχθαίρω VII 101 ἐ]λλ' οὐδ' ὥς[VII 42 || ἐλλ' ὡ τέκνον μοι - δὸς I 61 ἐλλ' οὐδὲ τούτων - δέεται I 78 ἐλλ' εἴ τι σοι - τελοῖται III 56 τοῦτον δῆσον· ἄλλ' ἔθ' ἔστηκας; V 10 ἐλλ' οὐνεκεν - ἡλδον VI 15 ἐλλ' οὐν γ' ὅτ' VI 91 ἐλλὰ θύ-

λακον δάψαι VII 89 || M. ἐλλ' οὐ, τοῦτο - I 20 Γ. ἐλλ' ὡ τέκνον, κόσον I 21 Γ. ἐλλὰ μὴ τις ἔστηκε σύνεγγυς ἡμῖν I 47 A. ἐλλ' εἰς πονηρὸς III 74 A. ἐλλ' ἔστιν ὕδρης ποικιλώτερος III 89 K. ἐλλ' ἡμέρη IV 54 K. ἐλλ' ἔστιν εἰκὺς V 80 M. ἐλλ' εἴ σε - ἡξίωσ', ἔδει δοῦναι VI 79 || ἐλλ' οὐ λόγων γὰρ - δέεται, χαλκῶν δὲ VII 49 || ἐλλὰ μὴν στέμμα - διζόμεσθα VIII 11 || οὐ γὰρ ἐλλὰ πορεύσει VI 101 οὐ γὰρ ἐλλὰ πορεύσει ἡδῇ - δριγνῶνται VII 36. cf. δέ. ἐλλῃ σύντε]νον ἐλλῃ I 39 ἐλλος ἰλαρὴ κατὰσθηθ[ι] [ίλα-ρον πρὸς] ἐλλον I 41 ταῦτ' ἐγὼ ἔλλῃς γυναικὸς οὐκ ἂν ἡδέως ἐπήκουσα I 69 ἀ[λ]λῃν πάλι μνην II 52 δεῖ λαβεῖν νιν κἀπὶ βυβλίῳ - ἐλλας εἰκοσὶν γε III 91 κ[αὶ] ἐλλῃς δυνός[VII 51 εὐ-νοέστερον σκνέα - διψῶσ' ἄλ-λον οὐκ ἂν εὐρίσκοις VI 73 εὐ-ρήσετ' οὐδὲν ἐ]λλο τῶδ' ἴσον VII 27 ταύτη γὰρ - <ἐλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν VI 94 || ἐλλὰ δ' οἰκίης ἔδρη δαισόμεθα IV 92 ὅτα μόνον καὶ γλάσσαι, τὰ δ' ἐλλ' ἔορτῇ VI 17 ἐλλὰ δαψ[ι]-λῶς ἔ]εται VII 47 ἐλλὰ Νοα-σίδι χρῆσαι VI 33
ἐλο(ι)άω κῆμὲ - οὐδεὶς - ἡλό-ησεν II 34 ἦν - πνέξ ἐλοιήσῃ II 51 ἐλφα ἐπίσταται - οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι III 22 ἐλφιτηρὸς τάχ' ἐλφιτηρὸν ἐργαλ[εῖ]α κινεῖσαι VII 73 ἐλφιτον ἐλφίτ' ἦν μετρέω VI 5
ἐλόπηξ τὴν τεφρὴν κόρησιν, ἐφ' ἧς ἐλόπηξ νοσείην πεπολή-ται VII 72
ἐμα ἰροῖται μ[ε]ζ[ων] *ἐμ' ἀρ-τίης ἡ ὄγῃ· σ[τ]ι τῆς μοίρης IV 95 (VI 68? v. praef. XXXVI)

ἀμαρτάνω ἄνθρωπος εἰμι, ἡμαρτον V 27 cfr. ἐξ-
 ἀμαρτέω v. ὁμ., ἐφαμ-
 ἀμαρτίη μοι - μίαν ταύτην
 ἀμαρτίην δός I 62 αὐτὸν - ἄφες·
 παραιτεῖμαι σε τὴν μίαν ταύτην
 ἀμαρτίην V 73 ἄφες μοι τὴν
 ἀμαρτίην ταύτην V 26. 38
 ἀμαρτυρῶς ὡς ἀμαρτύρων
 εὐντων II 85
 ἀμβαλούχη τὴν ἀμβαλού-
 [χ]ην οἵ[γε] VII 19 cfr. σαμβ-
 ἀμβλὺς τὼμβλὺ τῆς ζόης
 τριβῶν III 52
 ἀμείνων ὁ Φρὺξ - πληγῆς
 ἀμείνων ἔσσει· II 101 τὰς ἐβδό-
 μας ἀμεινον - οἶδε τῶν ἀστρο-
 διφῶν III 53 αὐτῆς ἀμεινον τῆς
 Κλεοῦς ἀναγνῶναι III 92 οὐκ
 οἶδ' ὅπως ἀμεινον ἢ κούρη προή-
 ξει VII 76
 ἀμῆλει ἄξεις τότε ἀμ[έ]λει
 τ[ή]ν ἑορτήν ἐξ ἑορτῆς V 85
 ἀμιθρέω τάλπιτ' ἦν μετρέω,
 τὰ κρύον' ἀμιθρεῖς VI 6 cfr. ἐξ-
 ἀμίλλα ἰδοῦσ' ἀμ[ί]λλῃ τῶμ-
 ματ' ἐξέκρυμνα VI 68
 ἄμια τῆσι μηλάνθησιν ἄμ-
 ματ' ἐξάπτων fr. 14, 2
 ἀμιλίη Γυλλίς I 7
 ἀμφί α] δ' *ἀμ[φ]ῃ κατὰ
 VIII 52
 ἀμφίκαρτα τὰ] δ' †ἀμ-
 [φ]ίκαρτα[VIII 52
 ἀμφικί[VIII 61
 ἀμφισφαιρα Ἰωνίκα ἀμφί-
 σφαιρα VII 59
 ἄμφορ τ[δ]ν δορέα[VIII 38
 ἄν θρασέων λέως λ[έ]γι[ο]ιμ'
 ἄν II 78 δύνατό μ' εἰλάσαι †σάν
 [φιλῆματ' VII 108 οὐδ' ἄν σὺ-
 κων εἰλάσαι σύμφεροις ἄν [οὔτ]ω
 VI 60sq. διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἄν
 εὐο[ί]σ[κοις] VI 73 ὡς ἄν αἰ-
 σθοῖσθε VII 62 οὐκ ἄν ταχέως
 λέξειε III 11 οὐδ' ἔν ἄν - ποιή-

σαις VI 3 οὐδ' ἄν πληκτρον-
 ῥάφαι VI 51 χαλκοῦ ρίνημ' -
 τῆς Ἀθηναίης ὠνευμένης αὐτῆς
 ἄν οὐκ ἀποστάξει VII 82 τῇ μὴ-
 ἔνα οὐκ ἄν - *προσδώσω (†προσ-
 δοίην) VI 36 ὠνευεν οὐκ ἄν
 εἰπεῖν μοι VI 93 εἰ τις - ἡκό-
 νησε -, οὐκ ἄν οὕτω τοῦτον
 σαφέως ἔκειτ' ἄν VII 120sq. εἰ
 μὴ ἐδόκευν -, ἀνηλάαξ' ἄν IV 70
 ἐγὼ 'ξ ἄλλης - οὐκ ἄν ἡδέως ἐπ-
 ἡκούσα, χωλὴν δ' αἰεῖδεν χολ'
 †ἄν ἐξεπαίδευσα I 70sq. Μίνως
 οὐκ ἄν δικάζων βέλτιον διήτησε
 II 91 σὺ θνέτω, ἐπεὶ - ἄν ἐξεφύ-
 σσησεν II 72 θῦε - ταύτη, ἐπεὶ σ'
 ἔγυσ' ἄν - ἐγὼ VI 11 οὐ - πολ-
 λὴν - ἀντλεῦμεν, ἐπεὶ τάχ' ἄν -
 ἐποιεῦμεσθα IV 15 ὅπως ἄν μὴ-
 ὕμεας τρύχῳ II 60 νέαι μένοιεν,
 ἔστ' ἄν ἐνπνέη Γυλλίς I 90 ἐξ-
 οἶσει, ἔστ' ἄν - πεισθῇτε VII 52
 ὅσ' ἄν χρῆζης I 31 φέρειν ὅσας
 ἄν - σθένη III 80 οὐδεὶς μὴ
 ἀκούσῃ, ὅσ' ἄν σὺ λέξης VI 25
 ἥδη 'φ' ἀμαρτεῖς οἱ *σ' ἄν οὕτος
 ἡγῇται V 43. om. III 75 V 75;
 II 43 III 3. 55. ε8 V 28 VII 7
 VIII (3) 8
 ἀναγῆς ὠναγῆς οὗτος II 70
 ἀναγιγνώσκω ἀμεινον τῆς
 Κλεοῦς ἀναγνῶναι III 92
 ἀνάγκη τοῦτον ἐκ βίης ἔλ-
 κεις ἐς τὰς ἀνάγκας ad suppli-
 cium V 59, cf. VIII 23
 ἀναλαλάζω ἀνηλάαξ' ἄν
 μὴ μ' ὁ βοῦς τι πημύρη IV 70
 ἀνάλλομαι ἀναλέσθαι κη[
 VIII 28
 ἀναξ χαίροις ἀναξ Παίτριον
 IV. 1 ὦ ἀναξ IV 18 cf. Phoen. 19
 ἀναπέτομαι ἐς θεοὺς ἀνα-
 πτῆναι VII 109
 ἀναρίτης προσφῶς ὅπως τις
 χοιράδων ἀναρίτης Ioras XI 1
 ἀνάσιλλος †IV 67

ἀνάσιμος χῶ γρυπὸς οὗτος
 κῶ [ἐν]άσιμος ἄνθρωπος IV 67
 ἀνατίθῃμι Ἀσκληπίῳ ἀνα-
 τίθεσθαι IV tit
 ἀναυλος τὴν ἀναυλον χοί-
 ρον ἐς νομὴν πέμψον VIII 7
 ἀνδάνω τοῦτ' ἦν μὴ ὕμιν
 ἀνδάνη - τὸ ξενόγος VII 50
 ἀνδριάς τὸν Βατάλης - τοῦ-
 τον οὐχ ὀρῆς - ὅπως βέβ[η]κεν
 ἀνδριάντα; IV 36
 ἀνεῖπον λαβὼν μοι, γραμ-
 ματεῦ, - τὸν νόμον ἀνείπε II 42
 (μέλεις οὐ <ν>εῖπη II 43)
 ἀνευ οἰκίην - ἀνευ κακῶν
 ζώουσιν fr. 15, 2
 ἀνῆρ γέρον ἀνῆρ III 32 ἄν-
 δρας - καθεῖλε πνικτεύσας I 53
 ἄνδρες voc. II 14. 26. 38. 68. 84.
 92 ἄνδρες δικασταί II 1. 49 ὄν-
 δρες δικασταί II 61 || σὺν ἀν-
 δράων καὶ παισὶ IV 88 κῆπι-
 δοῖς - ἐλθοῦσαν ἐς ἀνδρὸς οἶκον
 V 71 τὰ βαλλί' οὕτως ἄνδρες
 οὐχὶ ποιεῖσι - ὀρθά VI 69
 ἀνθέω τοὺς ἱουλον ἀνθεῦν-
 τας I 52]κοῦδὲ κηρὸς ἀνθή-
 σει VII 28
 ἀνθος τ[ἀν]θεα τελεῦ[ν]τες
 VIII 44
 ἄνθρωπος χῶ γρυπὸς οὗτος
 κῶ [ἐν]άσιμος ἄνθρωπος IV 67
 κείνος ὠνθρωπος IV 74 ἄνθρω-
 πὸς εἰμι, ἡμαρτον V 27 ἐπει-
 περ οὐκ οἶδεν ἄνθρωπος ὦν
 ἐωντόν, αὐτίκ' εἰδήσει V 78 ἥ
 σε θείσαι ἐν ἀνθρώποις V 15 τί
 σὺ θεί[δ]ς πρὸς ἀνθρώπους; I 9
 ἄστατος γὰρ †ἀνθρώπων [ξ]ο[ή]
 I 46
 ἀνίη εἰς ἐν γέλως τε κἀνίη
 [ἐκέραν]νυτο VIII 26
 ἀνίημι ἡ θύρη - ὠικται κἀ-
 νεῖθ' ὁ παστὸς IV 56
 ἀνίστημι κείνος ἦν ἔλθῃ [-]
 μῆδὲ εἰς ἀναστήσῃ I 43 || ἄστηθι,

HERONDAS, ed. O. Crusius.

δοῦλη VIII 1 ἄστηθ[ι], φημί
 VIII 6 δειλή, ἄστηθι VIII 14
 θῆς διόρον ἀνασταθείσα VI 2
 ἀνοίγνυμι - ἀνο[ί]ξας πυρ-
 γίδα VII 14 cfr. οἶγ-
 ἀνοιστρέω ἔρωτι καρδίην
 ἀνοιστρηθείς I 57
 ἄνους εἶπα ἄνουν ἑμαυτήν,
 ἦτις III 27
 ἀντί χητέρην τιν' ἀνθ' ἡμέων
 φίλην ἀθρεῖτω VI 32
 ἀντλέω οὐ γὰρ τι πολλὴν
 οὐδ' ἔτοιμον ἀντλεῦμεν IV 14
 ἄνω τὴν ἄνω - βλεπόντων
 IV 27 ἡ ἄνω σ' ἡ κάτω βλέπειν
 VII 80
 ἄνωγα ἐπεῖν - ἡ γ' ὧ μιν
 εἰπεῖν ἡ ὁ πατὴρ ἀνώγωμεν
 III 31 στατήρας πέντε - φοιτᾶ -
 Εὐετηρίς - λαβεῖν ἀνώγονοσ' VII
 101
 ἄνωθεν ὀρετ' - τὰ τίματ'
 αὐτῆς καὶ κάτωθεν κᾶνωθεν II 69
 τὰ ἔργα - ταχέως ἐνεγν' ἀνω-
 [θεν] VII 17
 ἀνώνυμος τὴν ἀνώνυμον
 κέρκον V 45 ὑλακτέω ταῖς ἀνω-
 νύμοις ταύταις VI 14
 ἄξιος τῶν σῶν - ἄξιον - χει-
 ρῶν νοήρες ἔργον VII 2 πρή-
 μνον ἄξιαν φωνὴν σεωντοῦ
 VII 98 || ἄξιον τὴν νῆον ἔχει
 ταλάντων πέντ' II 3 στήσον ἥς
 κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς VII 68
 μῆς μνῆς ἐστὶν ἄξιον τοῦτο τὸ
 ξενόγος VII 79
 ἄξιόω εἴσε καὶ τοῦτ' ἡξίωσ',
 ἔδει δοῦναι VI 79
 ἀπαγγέλλω ἄ σοι χρεῖζονοσ'
 ὅδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι I 49 μῦ-
 θον - ταῖς νέαις ἀπάγγ[ε]λλε I 75
 ἀπαμβλύνω τὰ λευκὰ τῶν
 τοιχῶν ἀπαμβλύνει τὸν νοῦν
 I 67 ἥδη - ἀνὴρ τῆς ζοῆς ἀπήμ-
 βλυνται X 4
 ἀπαντάω τίς οὐκ ἀπαντῶσα

ἔς μεν - τὸ πρόσωπον ἐμπτεύει;
V 75
ἀπαρκέω οὐδ' ἀπαρκεῦσιν
αἱ ἀστράγαλοι III 6 οὐ σοι ἐτ'
ἀπαρκεῖ τῇσι δορκάσιν πέμπειν
ἀστράβδ' III 63
ἀπαρνεόμαι κιναιδὸς εἰμι
καὶ οὐκ ἀπαρνεύμαι II 74 || ἔν
μὲν εἶδεν, ἐν δ' ἀπηνήθη IV 74
ἀπας ἀπαντα ταῦτ' ἐπρήξε
II 39 ἀπασιν τοῖς - ξείνοις II 94
ἀπεμπολάω κόσον χρεῖζεις
κεῖν' - ἀπεμπολή(ν τὸ) ξένους;
VII 65
ἀπλήθον [δεῖ γ'] ἄλις νοῦν
ἡσθεῖας ὑμέας ἀπελθεῖν - εἰς
οἶκον VII 55
ἀπληγίς δῆσον τὴν ἀπλη-
γίδ' ἐκδύσας V 18
ἀπὸ οὐδ' ἐν ἄν - ποιήσας
αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς VI 4
ἀποθνήσκω μεν κατακλαίει
καὶ ταταλίζει καὶ ποθέων ἀπο-
θνήσκει I 60
ἀποικνέω μακρὴν ἀποικνέω
I 13
ἀποικίη μὴ τις παρ' ἡμέων
ἔξ ἡ ἀποικίης ἦκει I 2
ἀποικίζω θεῶν ἐκείνος οὐ
μακρὴν ἀπώμισται VII 111
ἀποκτείνω ἀποκτενεῖς - μ'
οὐδ' ἐλέγξα -; V 35
ἀπονηστίζομαι ἀπονηστι-
ζόμεναι IX tit.
ἀποστάζω τὰ κρῖν' ἀμι-
θρεῖς, κῆ τοσοῦτ' ἀποστάζει VI 6
χαλκοῦ δῖνῃμ' ὃ δὴ κοτ' ἐστὶ -
ἄν οὐκ ἀποστάξει VII 82
ἀπότακτος τὸ δριμύ σκυ-
λος, - φ' τοὺς πεδήτας κάποτά-
κτους (proenae causa separatos)
λαβεῖναι III 69
ἀποψάω νούσων, - τὰς ἀπέ-
ψας ἐπ' ἡπίας σὺ χεῖρας -
τείνας IV 17 σεν τῇ[ν] ἐδρῇν
ἀποψήσω VII 13

ἄπτω ἄψον - λύχρον VIII 6
ἀραρίσκω τέλεων ἄρη[ρεν]
οὐκ ἰχνη[έων] ἴχρος; VII 20 ψωρή
ἄρηρεν ὀπλή VII 118
ἀράσσω ἀράσσει τὴν θύρην
τις I 1 om. τίς τὴν θύρην -; I 3
cf. κατ-
ἀργέω οἰκέτας β[όσκω], ὅτε ὑ-
νεκ' ἀργ[οῦσ'] οἱ παῖδες VII 45
ἀργυροῦς τῶργυρεῦν - πό-
ραγρον - ἦν ἰδῆ Μύελλος IV 62
δοκεῦντες ὄντως ἀργυρεῦν πε-
ποιήσθαι IV 65
ἀρέσκω μεζόνως οὐτις ἡρέ-
σατο τὸν Παιήον' IV 81
ἀρκέω ὄστ' οὐκέτ' ἀρκεῖ
τάμα σοι σκέλεα κινεῖν, ἀλλ'
ἐγκρίσαι V 2 cf. ἀπ-
ἀρμόζω τὰ καλὰ πάντα τῆς
καλῆσιν ἀρμόζει VII 115
ἀρνευτήρ' ἐκοπτον ἀρνευ-
τῆρ[ε] VIII 24
ἀρπάζω ὥσπερ εὐρημ' ἀρ-
πάσας(σα) δωρεῖται καὶ τῇσι
μὴ δεῖ VI 30
ἄρτι ἂ δ' - εἰπας ἄρτι V 37
ἄρτιος ἱροῖσιν με[ξ]ῶν ἄμ'
*ἀρτίης ἡ ὕγι' στί τῆς μοίρης
IV 95
ἄρτος εἰ Θεῶν μὲν - νῆυν
ἔχει -, ἐγὼ δὲ μ[η]δ' ἄρτους
II 4
ἀρχαῖος αὐτὸς σὺ καὶ τὰρ-
χαῖα καὶ τόκους (sortem cum
usuris) τίσεις V 51
ἄρχων κοῦν ἐπηδέσθη οὐτε
νόμον οὐτε προστάτην οὐτ' ἄρ-
χοντα II 40
ἀρωγός δοκεῖσ' ἀρωγὸν τῆς
ἀωρίης ἔξεν III 29
ἀσκέρα τρίβωνα καὶ ἀσκέ-
ρας σαρκᾶς ἔλκων II 23
ἄσσον δειμαίνεις ἄσσον
προσελθεῖν; I 4 πάρεμ' ἄσσον
I 4 ὀπνιηται τε καὶ γενῆς ἄσ-
σον IV 84

ἄσσω τάχ' οὖν - *ἄξουσι σὺν
Τύχῃ πρὸς σε VII 88
ἄστατος γὰρ ἡμεῖων [ξ]ο[γ]ή
I 46
ἀστήρ γυναικες ὀκόσους οὐ -
[ἀστέ]ρας ἐνεγκεῖν οὐρανὸς κε-
καύχεται I 33
ἀστός γεν[ή]σομ' *ἀστός, ἦ
ἄσ[τρο]ν γὰρ ὥρη II 7
ἀστράβδα τῇσι δορκάσιν
*πέμπειν ἀστράβδ' III 64
ἀστράγαλ' οὐδ' ἀπαρκεῦ-
σιν αἱ ἀστράγαλοι III 7
ἀστροδίφης τὰς ἐβδόμας -
ἄμεινον - οἶδε τῶν ἀστροδιφῶν
III 54
ἀστροῦς τὸ βρέγμα τοῦτο
*τῶσρες κνήση IV 51
ἀσφαλῆς νηὶς μῆς ἐπ' ἀγκύ-
ρης [οὐκ ἀσφ]αλῆς ὀρμεῖ[σα] I 42
ἀσφαλίξω ἐντόχει μοι -
ἀσ[φα]λίξου[σα] σαντήν I 88
[ἀτ]ενῶς ἔ[χω] II 15
ἄτρυτος κῶς δ' ἄτρυτε κοῦ
κάμνεις τὰ πλεονὰ κνώσσουσ';
VIII 4
αὐ? † τῶν (= τὸ αὐ) IV 51,
cf. ἀστροῦς
αὐγῇ ἥδη - αὐγῇ τῆς ζοῆς
ἀπῆμβλυνται X 4
αὐονή τὴν - χοῖρον αὐονή
δρύπτει VIII 2
αὐρεός v. nom.
αὐριοι σήμερον μὲν -, ἐχθὲς
δ' -, αὐριοι δ' II 58
αὐσυρος? † τῶσρορον IV 51,
cf. ἀστροῦς
αὐτίκα ἐπέπερ οὐκ οἶδεν -,
αὐτίκ' εἰδήσει V 78
αὐτὶς - μῆδ' ἐν τοῖον φέ-
ρουσα χώρα I 73 ἔλθοιμεν αὐ-
τὶς IV 87 ἐπὶ αὐτὶς ἔλθῃς τι
δραῖντα V 27 τοῦτον αὐτὶς ὄδ'
ἔχων ἦκε V 63
αὐτονομίη τὴν αὐτονομίην
ὕμεων Θεῶν λύσει II 27

αὐτός ipse αὐτὸς τὰ σαντοῦ
θλή II 83 πάντα δεῖ με προσ-
τάσσειν αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἐν
ἄν - ποιήσας αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς
VI 3 sq. ἂ δ' αὐτὸς εἰπας ἄρτι
τῇ ἰδίῃ γλῶσση V 37 ἔδωκα -
πρόσθεν ἡ αὐτὴ χρήσασθαι VI 29
αὐτὸς σὺ καὶ τὰρχαῖα καὶ τό-
κους τίσεις V 51 αὐτὴ σὺ καὶ
τίμησον - καὶ στήσον VII 67 μὴ
βροντέων αὐτὸς σὺ τρέψῃς μέζον
εἰς φρυγὴν ἡμέας VII 66 αὐτῆς
ἄμεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνώσκει
III 92 εἰ μὴ τις αὐτὴν εἶδε
Βατάλην IV 37 τῆς Ἀθηναίης
ἄνεμμενης αὐτῆς VII 82 αὐτὴν
ἐρεῖς τὸ πέλμα τὴν Ἀθηναίην
τεμῖν VII 116 τῆς Ἀθηναίης
† αὐτῆς ὄρην τὰς χεῖρας - δόξεις
VI 66 || αὐτα (solae) γὰρ εἰ[μ]εν
VI 70 || Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι Πρη-
ξίον (tmes.) VI 59 || idem ταῦτό
μοι ζυγὸν τρίβεις VI 12 ἦν μὴ
τις αὐτῶ ταῦτά πεντάκις βῶσῃ
III 23 || eius etc. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
III 4 τὸ δύγχος αὐτοῦ VII 7
τὰ τίλματ' αὐτῆς II 69 *αὐτῆς
ὄρην τὰς χεῖρας, οὐκ Κεῖρω-
νος δόξεις VI 66 μνηστέον αὐ-
τῆς VI 56 οὐδέτερος αὐτῶν VI 57
ἦν μὴ τις αὐτῶ - βῶσῃ III 23
sim. III 25, 58 V 34 VI 76 ἔδω-
κεν αὐτῇ VI 26 τῶν - αἰρέων
αὐτῇ[σιν] δῖψο[ν] VI 101 εἰ τι -
ἔχεις αὐτῇσιν - δέξει VII 2 αὐ-
τὸν διδάσκω III 28 μέθεσθε -
αὐτόν III 87 sim. IV 66 V 9,
32, 40, 52, 64, 69 VI 9, 43, 87
δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον αὐτὸν
σπαράσσειν V 57 αὐτὴν οἶον
Ἀἰδῶν βλέψας - ἐκ - ξύσῃ III 17
οὐκ ἐρεῖς αὐτὴν IV 28 ὅθ' ἐλ-
κεν αὐτὴν ἀβιάζει' II 71 ἐγὼ
μὲν αὐτὴν λιπαρεῖσαν ἡδέσθη
VI 28 τίμησον - αὐτό VII 67
πρὶν μακρὴν αὐτοῦ(ν)ς γενέ-
7*

σθαι V 55 λάθοιμ' αὐτάς [εἰ-
ποῦσα I 35 Εὐθίης-αὐτά ἐστη-
σεν IV 24 φύλασσε κάρ[ψ]ας
αὐτά VII 85 || πρὸς γὰρ οἱ κείν-
ται αἱ σάρκες IV 60 ἐπεὶν-μιν
εἰπεῖν ἀνώνωμεν III 31 ἐγώ
μιν [ἐχθα]ίρω VII 101 εἰς ἔχνος
θῶ μιν VII 113 κῆπίδοις †μιν
ἐλθοῦσαν V 70 ἐκ μιν αὐτὴν-
λαμπρύνει VII 12 οὐδ' ὕπνος
νιν αἰρεῖται III 54 δεῖ λαβεῖν
νιν-ἄλλας εἰκοσιν III 90 ὅκως
νιν-πῆδεῦντα-βλέπωσιν III 96
Νοσίσ[τ]ι εἶχεν-νιν VI 21 νιν
ἦθεῖ III 33

ἀφαιρέω πάξ μῆτε προσθῆς
μῆτ' ἀπ' οὐν ἔλῃς μῆδεν VII 114
ἀφ' ἑρ[ω]ν λαιμάσ[σει], χώρη
ἡμῶν || ἀφ' ἑρ[πειν] ἐστί VI 98
ἀφίημι ἄφες μοι τὴν ἀμαρ-
τίην V 26, 38 νῦν μὲν αὐτὸν-
ἄφες V 72 ἀφώ τοῦτον; V 74
νῦν μὲν σ' ἀφίσω V 81 || κῶς
οὐν ἀφίμης τὸν ἑτερον; VI 74
ἄχρ[ι]ς ἰγνύων I 14 θάλλω
[τάς σεντιάς] ἡμέων ἄχρ[ι]ς
ἐσπέρης VII 41 || τοῦτον-δεῖρον
ἄχρ[ι]ς ἡ ψυχὴ-λειφθῇ III 3 δεῖ-
ρον δ' ἄχρ[ι]ς ἥλιος δὴς ἦ III 88
ἀωρίη δοκεῖσ' ἀγωγὸν τῆς
ἀωρίης (senectutis) ἔξειν III 29

βαδίζω βάδιζε V 52
βάξω εἴ τι μὴ ψευδός-ἡ
παροιμία βάξει II 102 ὅμν[υ]μι
-τὴν ἀληθ[ε]ίην βάξειν VII 32,
cf. 34

βαίνω ἄ σοι χρεῖζουσ' ὦδ'
ἔβην ἀπαγγεῖλαι I 49 τὸν Βα-
τάλης-οὐχ ὁρῆς, ὅκως βέβ[η]κεν
ἀνδριάντα; IV 36

βαί[ω]ς οὐχ ἡμῖν-ἐτι μαλλὸς
εἰρίων VIII 12

βαίτην τὴν-βαίτην θάλλου-
σαν εὐ δεῖ-καὶ ῥάπτειν VII 128
βαλλίον τὰ βαλλί' (virilia)

οὕτως ἄνδρες οὐχὶ ποιεῖσι-
δοῦθ' VI 69

βάλλω μὴ πάνθ' ἐτοίμως
καρδίῃ βάλλῃ IV 52

βάσανος ἐστὶ δούλα σώματα
σπεύδῃ κῆς βάσανον αἰτῇ II 88
βασιλεὺς ὁ βασιλεὺς χρη-
στός I 30

βάσις οὐχ ὁρῆς κείνα ἐν τῇ
βάσι τὰ γράμματα; IV 24

βατηροῖη μὴ <τί> σ'-οὐλῃ
-<τῇ> βατηροῖη κνάψῃ VIII 34

βαυβών τίς ποτ' ἦν ὁ σοι
δάψας τὸν κόκκινον βαυβῶνα;
VI 19 om. ut κατέμπατον VI
35 sq. 67, 74, 91 sq.

βαυκιδ[ε]ς VII 58

βέβηλος οὐτ' ὀργήσε-οὔτε
βέβηλος (profana) αἰνεῖ IV 47

βελτίων Μίνας οὐκ ἂν-βέλ-
τιον διήτησε II 91 καὶ σὺ-βυ-
σον-, βέλτιστε II 43

βήσση τῆς βήσσης VIII 18
βήσσω πρὶν χολή<ν> βῆξαι
III 70

βιάζομαι ὄθ' εἴλκεν αὐτὴν
κάβιάζετ' II 71

βίη βίη τιν' ἄξει τῶν ἔμῶν
ἐμ' οὐ πείσας II 24 οὔτε τῶν
πορνέων β[ί]η λαβὼν οἴχωκεν
II 37 ὁρῆς ὅκως νῦν τοῦτον ἐκ
βίης ἔλκει; V 58

βίος γοῆν γυναικα κώρ-
φανὴν βίου III 39 σοι-βίου προή-
ξιν ἐσθλὴν τελοῖεν III 56 Κέρ-
δωνι μὴ βίου ὄντης κώ[ν]ειά[ν]των
γίνωτο VII 34 θνήσκε-, ὡς
τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ βίου
καμπτήρ X 3

βλαντία (n. pl.) VII 58

βλέπω αὐτὴν οἶον Ἀἴδην
βλέψας III 17 ὅκως νιν-πῆ-
δεῦντα αἱ πότνια βλέπωσιν
III 97 μῆς μῆς ἐστὶν ἄειον
τοῦτο-ἡ ἄνω σ' ἡ κάτω βλέπειν
VII 80 τὴν ἄνω-βλέπουσαν ἐς

τὸ μῆλον IV 28 βλέψας ἐς τοῦτο
τὸ εἰκόνημα IV 37 πρὸς τοὺς
νόμους βλέπουσιν II 33 οὐχὶ ζόην
βλέπουσιν ἡμέρην πάντες; IV 68
cf. ἐμ-

βοάω ἦν μὴ τις αὐτῶ ταυτὰ
πεντάκτις βόσῃ III 23 ἰοῦσα τὸν
νεωκόρον βῶσον IV 41, 45, cf.
VII 43

βόλος ἦν τι μὴ νῦν ἡμῖν ἐς
βόλον κύρη VII 75

βόσκω οὐκ ὄνους βόσκειν αὐ-
τὸν διδάσκω III 27 τοῖς καὶ
δέ[κ]ν' οἰκέτας β]όσκω VII 44
ἄκουσον, οὐ [γὰρ-] φρένας βό-
σκεῖς VIII 15

βούλωμαι ξ]ῶμεν οὐχ ὡς
βουλό[με]σθα, ἀλλ' ὡς ἡμέας [ὁ
χῶ]ρος ἔλκει II 9 χωρὶς οὐ βούλῃ
<μοι> V 6

βοῦς βοῦν ἢ νενημένην γοῖ-
ρον-ἴητρα-ἐποιούμεσθα IV 15

ὁ βοῦς δὲ χὸ ἄγων αὐτόν IV 66
μὴ μ' ὁ βοῦς τι πημῆν IV 70

βοῦς ὁ λακτίσας ὑμᾶς VII 118
ἡ βοῦς κέρκος III 68

βράζω †βράζει II 102
βρέγκος v. nom.

βρέγμα τὸ βρέγμα τοῦτο
*τῶσφρες κνήση IV 51 κνώ, μέχρη
σεν-τὸ βρέγμα τῶ σκίπωνι μαλ-
θακὸν θῶμαι VIII 9 om. VI 76?

βροντάω μὴ βροντέων-τρέ-
ψης μέζον (postulans nimium)
εἰς φρυγὴν ἡμέας VII 65

βρώξω ὡς ἂν αἰσθόισθε σκί-
ντα, γυναικες, καὶ κύνες τί βρώ-
ξουσιν edunt VII 63

βυβλίον δεῖ λαβεῖν νιν
καπὶ βυβλίω-ἄλλας εἰκοσιν III 90

βύρσα φέρειν ὄσας ἂν ἡ
κακὴ σθένει βύρσα III 80

βυρσοδέψης Κανδα[ρ]ος
τοῦ βυρσοδέψου VI 88, cf. VII 37

βύω τὴν ὁπὴν βῶσον τῆς
κλεψύδρης II 42 cf. ἐμ-

βωμός ὦν περ οἶδε τίμοι βω-
μοί IV 5

γ pro ν σύγαφιγγε, pro κ ἐγ-
δοῦσα, ἐγλῶσαι, ἐν γραφέως
γαλῇ τὰς μνῆας ὅκως σοι μὴ
αἱ γαλαὶ διοίσουσιν VII 90

γάμος τῇ-εἰκοστῇ-ἡκατῇ
γάμον ποιεῖ τῆς Ἀρτακηνῆς
VII 86

γάρο τὸ γάρο γῆρας I 15 sim.

I 26 VI 64 VII 85 ἡδὴ γάρ I 10
-]γάρ I 18 ἄστατος γάρ I 46 sim.

II 6, 19 III 47, 59 IV 60 VI 67,
70, 82, 94 VII 110 X 4 οὐ γάρ
ἐνγελᾷ τις I 77 οὐ γάρ τι IV 14

ἄκουσον, οὐ [γὰρ-] VIII 15 ἔξ
οὐ γάρ I 23 μὰ τὴν γὰρ Μάν-
θριος κατάπλωσιν I 68 ὥκει
πόλιν γάρ II 55 ταῦτα μὲν γὰρ

εἰρηται II 84 τὸν Βατάλης γὰρ
τοῦτον IV 35 ἡ θύρη γὰρ ὠκίται
IV 55 δὲ' εἰσὶ γὰρ Κέρδωνες
VI 49 ὁ τοῦτο [ἐ]ῶν γὰρ οὐ-

ρίνα VII 69 || ὥδε ταῦτ' εἴη.
K. εἴη γάρ IV 86 ἔδει δοῦναι.
K. ἔδει γάρ, ἀλλὰ VI 80 K. ἀλη-

θινά, φίλη, γὰρ αἱ Ἐφεσίον
χειρες IV 72 I'. τὴν σευ χολήν
γὰρ ἡθέλον κατασβῶσαι V 39 ||

καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρκεῖσιν III 6
κ[αί] γὰρ ἐσώμαι VIII 19 || ἡ
γὰρ ἱροῖσιν μέζων-ἡ ὑγίη στί
IV 94 || τὴν γὰρ οὐν βαίτην-

δεῖ-καὶ ῥάπτειν VII 128 || ἀλλ'
οὐ λόγων γὰρ-δεῖται, χαλκῶν
δέ VII 49 || οὐ γὰρ ἀλλὰ πορ-
θεῖται VI 101 οὐ γὰρ ἀλλὰ με-

ζώνων ἡδὴ-δοιγνῶνται VII 36
(II. loco 29, III. 4, IV. 3).

γαστήρ χιλίας-τῇ γαστρὶ
(ἐγκόψαι αὐτῶ κέλευσον) V 34

γε τὸ μῆδεν ἄλλας εἰκοσίν
γε III 91 ἀλλ' οὐν γ' ὅτ' οὐχί-
εἶχες-, ἔδει VI 91 [δεῖ γ'] ἄλλες
νῶν ἡσθίεας ὑμέας ἀπελθεῖν

VII 54 εἰ [δὲ σοί γ' ἐστὶ] λ' χρῆσι
VII 104 cf. VII 107 praef. XXVIII
ἡδύς γε I 86 εἰ τό γ' ἡδιστον
III 67 || κοῦ μὲν ἡ θύρη κείται -
οὐκ ἂν - λ' ἐξείε' τήν γε μὴν παύ-
στρον - οἶδε III 11
γείτων ὁ Μυρταλίνης - γεί-
των VI 50
γελῶ γελῶς; II 74 τί μ' ἐν-
βλέπεις γελῶσα; VI 44
γέλως εἰς ἐν γέλως τε κἀνήν
[ἐκεράν] νυντο VII 26
γένειον ἱκετέω - πρὸς σε -
* τῶν γενέων († τοῦ † γενείου)
III 72
γενή τῆς γενῆς - οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταί II 1 οἱ - τῇ γενῇ
φυσῶντες οὐκ ἴσον τούτῳ II 32
ὀπινηταί τε καὶ γενῆς ἄσπον
IV 84
γέρων ἀνὴρ III 32 ἐρέω - τῷ
γέροντι - ταῦτα III 94 κείνον -
τὸν γέροντα IV 30 || ἄμματ' ἐξ-
άπτων τοῦ κροῖον μοι τὸν γέ-
ροντα (column) λαβήται fr. 14, 3
γεύω ἐπεὶ σ' ἐγε[σθ'] ἂν τῶν
ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν VI 11
γῆ οὐδὲ κάροφος ἐκ τῆς γῆς
κινέων I 54 οἰκέω ἐν γῇ II 23
γῆρας τὸ - γῆρας [ἡμέ]ας
καθέλκει I 15 τὸ [γ]ῆρας μὴ
λάθῃ σε προσβλέψαν I 63 cfr.
nom.
γῆράσκω ἦν μὲν κοτ', ἦν
τις, ἀλλὰ νῦν γεγήρακε VI 54
γίνομαι ὅσος ἐστὶ κον καὶ
γίνεται I 27 Κέρδωνι μὴ βίου
ὄνις - γίνοιτο VII 35 ὡς μὴ
καλὸς γένοιτο τῇμέρη κείνῃ V 22
πρὶν μακρὴν - αὐτοῦς γενέσθαι
V 55 ἐπὶ τοῦν γένοιτο IV 75
ὅς σεῖ γένοιτο - π[ο]λὺς I 85
δεῖ σε - γενέσθαι ποικίλον V 67
γεν[ή]σομ' ἄστος II 7 θνήσκε καὶ
τέφρη γίνε X 2
γινώσκω ἐπίσταται - οὐδ'

ἄλλα συλλαβὴν γνῶναι III 22
δεῖ σ' ὅτενεν' εἰς δοῦλος - γι-
νώσκων V 21 πλὴν ἐπὶν λαλῇ,
γνώσῃ Κέρδων ὅτενεν' ἐστὶ
VI 61 ἡμε δευτέρη * γν[ώ]σθαι -
μεθ' Ἰππώναντα προ. 9 cf. ἀναγ-
γλάσσα ἔδ' αὐτὸς εἶπας -
τῇ ἰδίῃ γλάσῃ V 37 τί * τον-
θορύξεις († τονθορύξει) κοῦκ
ἐλευθέρῃ γλάσῃ τὸν τιμον -
ἐξεδίφηςας; VII 77 ὅσων δὲ καὶ
τὴν γλάσσαν - ἐσχῆκας III 84 V 8
λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς μέλι
πλύντας III 93 ἔχεις - οὐχὶ γλάσ-
σαν, ἡδονῆς δ' ἡθμόν VII 110
ὦ[τα] μοῦνον καὶ γλάσσαι, τὰ
δ' ἄλλ' ἔορτῇ VI 16 πολλὰ τὴν
μεν γλάσσαν ἐκτεμεῖν δεῖται
VI 41
γλανκός εἰς μὲν ὁ γλανκός
VI 49
γλήχ[ωνα] IX 13
γλυκὺς γλυκὺν πιεῖν ἐγγεῦσα
VI 77 Κῶν γλυκῆν - ὠκυκας
IV 2 μὰ τοῦτους τοὺς γλυκέας
oculos VI 23
γλήφω καινὴν ταῦτ' ἐρεῖς
Ἀθηναίην γλῆφαι τὰ καλὰ IV 58
γλῶσσα ν. γλάσσα
γναφεύς ποδὸς κρέμμαι' -
ἐν γναφέας οἶκῳ IV 78
γνώμη γνώμη δικαίῃ τὴν
κρίσιν διατάττει II 86 τὴν δίκην
ὀρθῇ γνώμῃ κυβερνᾷ II 100
γόνυ τῶν σε γονάτων δεῦ-
μαι V 19 κίνε ταχέως τὰ γού-
να[τα] VII 10
γοῦν πρὸ τῶν ποδῶν γοῦν
εἴ τι μὴ λίθος τοῦρογ, ἐρεῖς
λαλήσει IV 32
γράμμα οὐδὲ γράμμα σοι
πέμπει I 24 (αὐτὸν διδάσκω)
γραμμάτων - παιδείην III 28 ἐστὶ
γραμμάτων χρεῖα III 35 οὐχ ὁρῆς
κείνα ἐν τῇ βίῳ τὰ γράμματα;
IV 24 || ἀληθινὰ - αἱ Ἐφεσίον

χεῖρες ἐς πάντ' Ἀπέλλω γράμ-
ματ' IV 73
γραμματεὺς καίτοι λαβῶν
μοι, γραμματεῦδ', - τὸν νόμον
ἄνευτε II 41
γραμματίζω Μάρωνα γραμ-
ματίζοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
III 24
γραμματιστῆς κοῦ - ἡ θύρη
κείται τοῦ γραμματιστέω III 9
γράφω ταῦτ' ἔγραψε Χαί-
ρωνδης II 48 γράψῃ - οὐδὲν κα-
λόν III 18
γραῖος † γραῖῃσιν I 74
γραῖος τὴν μάμμη, γραῖον
γυναικα III 39
γραῖος ἦν πλέω γραῖος III 85
ἦν - τι καὶ μέζον γραῖος θέ-
λωμεν III 37 μέζον - ἡ γυν[ή]
γραῖος VI 34
γραῖος γῶ γραῖος οὗτος -
ἀνθρωπος IV 67
γυμνός τὸν παῖδα - τὸν γυ-
μνὸν ἦν κνίσω -, οὐχ ἔλκος ἐξεί;
IV 59 δόσεις τι - ῥάκος καλύ-
ψαι τὴν - κέρον, ὡς μὴ δι' ἀγο-
ρῆς γυμνὸς ὦν θεωρεῖται V 46
γυνή ἐξ ἄλλης γυναικός I 70
τῇ γυναικὶ θῆς δίφρον VI 1
γραῖον γυναικα III 39 ὄρηκα
γυναικα V 5 γυναικὶς οὐκ ὁσόντος
οὐ - ἄστέρας ἐνεγκεῖν οὐρανὸς
κεκαύχεται I 32 μῦθον ὅς ἀλε-
τρήσει πρέπει γυναιξί I 75 ταῖς
γυναιξὶν οὐ θήσεις τὴν - σαρίδα
VII 4 γυνή VII 70, 79 ὁ γυ-
ναικὶς IV 79 VII 45, 55 ὁ γυ-
ναικὶς VII 21 γυναικὶς VII 124
* γυναικὶς VII 63 γυναικὶς, αὐτῇ
μὴ ἡ γυνή ποτ' ἐκτρίψει VI 27
ταῦτ' ἄρα - <ἄλλος τις> ἡ γυνή
ἦν VI 94 εἰ μὴ ἐδόκειν τι μέ-
ζον ἢ γυνὴ προήσκειν, ἀνὴρ ἀλάξ-
ει IV 69 μέζον - ἡ * γυν[ή] γραῖος
VI 34 γυναικός ἐστὶ κρηγῆς
φέρειν πάντα VI 39 εὐνοέστε-

ρον συντέα γυναικ[ι] - οὐκ ἂν
ἐνρίσκους VI 73 μὴ με θῆς γυ-
ναικ' εἶναι V 13 ὡς ἂν αἰ-
σθοισθε συντέα † γυναικὶς καὶ
κύνες τί βρώσονται VII 63 || μεν
τὴν γυναικα τωθάξει VII 103

δαίνυμαι τᾶλλα δ' οἰκίης
ἐδρη δαισόμεθα IV 93
δαριεκοί ν. nom.
δάς οὐδ' ἔχων δᾶδας τὴν
οἰκίην ὑφῆψεν II 35
δαφιλῆς σευ τὸ στεγύλιον -
πέπληθε δαφιλέων τε καὶ κα-
λῶν ἔργων VII 84
δαφιλῶς τᾶλλα δαφ[ιλῶς]
ἐ[σ]ταί VII 47
δέ ἐν δὲ ταῖς λαύραις I 13
καὶ δ' ἐστὶν I 26 sim. I 34, 44
(II 84) III 22, 50 IV 24, 30, 53,
58, 62, 66 VI 71 VII 56 VIII 37,
38, 52, 58 ἐγὼ δὲ δαίνομαι I 15
ἐγὼ δ' ὅκως II 60 ἐγὼ δὲ - αἰ-
τίη - εἰμι VI 40 σὺ δ' αὐτὶς I 73
σὺ δ' ἐνύχει μοι I 88 τὴν Πύ-
θεα δὲ Μητρίην I 76 τᾶλλα
δ' οἰκίης ἐδρη IV 92 κατ' οἰ-
κίην δ' ἐοράζει VI 63 τὸ χροῶμα
δ' - VII 25 εἰ δ' οὐνεκεν II 21
sim. II 46, 50—52, 87 IV 76 fr.
15, 2 ἔδ' αὐτὸς εἶπας - V 37
οὐ δ' ἐπεμνήσθην - V 53 ἐκείνο
δ' οὐ - ἐπεμνήσθην VI 42 Θ. τίς
δ' εἰς σὺ; I 5 K. καὶ δ' ὁρώ-
ρηκας; VI 19 K. τί δ' οὐ - ἐρη-
ξαι; κοῖν δ' οὐ προσήγαγον
πειθοῦν; VI 74 sq. M. κῶς δ'
οὗτος εὔρε; VI 85 κῶς δ', ἄτροτε,
κοῦ κάμνεις; VIII 4 ὅσων δὲ
καὶ τὴν γλάσσαν - ἐσχῆκας III 84
V 8 ἐπεάν δὲ δὴ καὶ III 30 ἦν
δὲ δὴ τι καὶ μέζον III 36 ἐπελ-
δὲ δὴ[] VIII 18 || μὲν - δὲ ν. μὲν ||
advers. ἐμοὶ δὲ - ν. ἐμοὶ μέρων
I 89 πῶς νεκρῶν Μέννης,
Ἀριστοφῶν δὲ κ[ῆ]τι νῦν ἄγχει

Π 12 ἐγὼ δ[ε] Π 18 πλεῖ-, ἐγὼ δ' οἶκω Π 22 νῦν δ' οἱ μὲν Π 31 ὁ νῦν θαλῆς ἐών, πρόσθε δ' Ἀρτίμης Π 38 ὅκει πόλιν-, σὺ δ' οὐκ οἶσθας Π 53 πάντα δεῖ με προστάσσειν αὐτήν, σὺ δ' οὐδ' ἐν ἂν - ποιήσας VI 3 ὅτα μόνον καὶ γλάσσαι, τὰ δ' ἄλλ' ἑορτή VI 17 ἐλιπάρεον, ὁ δ' ὦννε VI 93 κόπτε-, μάλλον δὲ - δῆσον VII 8 τάχ' οὖν-, μάλλον δὲ πάντως VII 89 πίσυγγος δὲ δειλαίην οἰζὺν VII 39 εἰ [δὲ σοὶ γ' ἐστ']| χρεῖη VII 104 γυναικες, - δεῖ πέμπειν. σὺ δ' ἦκε, Μητροί VII 127 || μέχρι τέο κείνη-; τὴν δὲ χοῖρον αὐονὴ δροῦπτε VIII 2 κῶς-οὐ κάμνεις - κνῶσσον'; αἱ δὲ νύκτες ἐν-νέωροι VIII 5 || pro ἄλλά: οὐκ ὄνους βόσκειν-, γραμμάτων δὲ παιδείην III 28 μὴ τῷ με δοι-μεῖ, τῷ τέρω δὲ λώβησαι III 73 μὴ μέ, τίνδε δ' εἰρώτα III 78 οὐ λόγων - δέεται, χαλκῶν δὲ VII 50 ἔχεις-οὐχὶ γλάσσαν, ἡδο-νῆς δ' ἡθμόν VII 110 οὐκ ἂν-ἐπήκονσα, χαλὴν δ' αἰδεῖν-ἐξεπαίδενσα I 71 σὺ δ' οὐκ οἶσθας- οἰκείς δὲ II 57 οὐδ' ἀπαρκεῖσιν-, συμφορῆς δ' ἦδη III 7 οὐ σοὶ ἔτ' ἀπαρκεῖ-, πρὸς δὲ τὴν παίστην III 64 οὐ δε<ι> σ' ἐ>κλήξαι, - δέειρον δ' III 88 μὴ - πεποιήται, ἔστηκε δ' IV 44 (II. loco 88, III. 7)

δείκνυμι τῇ, Γυλλί, πῖθι. Γ. δέξον cedo I 82 δέξον σεων-τὴν πᾶσι II 66 τὴν - παίστην-σας' οἶδε κήτέρω δείξει III 13 καλόν τι σοὶ δείξω πρήγμ' IV 39 εἰ τι - ἔχεις αὐτήσιν - δει[ξ]αι-ἐργον VII 2 ἀρεῖτ' ἐπ' ὅμον τῇ Ἀκίσεω σεληνναίῃ δέξοντες III 62 νῦν δέξεθ' ἡ Κῶς - κόσον δραίνει II 95

δείλαιος πίσυγγος δὲ δει-λαίην οἰζὺν[VII 39
δειλός δειλὴ Μεγαλλί VIII 10 δειλή, ἄσθηθι VIII 13
δειμαίνω δειμαίνεις ἄσσον
προσελθεῖν; I 3
δεινός ἐρᾶς - Μυρτάλης' οὐ-δὲν δεινόν II 79 τὰ δεινὰ VIII 32
δείρω τοῦτον κατ' ὤμον δει-ρον ἄχρως - III 3 δέειρον δ' ἄχρως - III 88
δέκα δέκ' εἰσι μῆνες I 24
τρὶς καὶ δέ[κ'] οἰκέτας β]όσκω VII 44

δέλτος ἡ - τάλαινα δέλτος, ἦν - κάμνω κηροῦδ', ὀρφανὴ κείται III 14

δέννος μεν τὴν γυναικα
τωθάξει κακοῖσι δέννοισι VII 104
δεξιός χειρὶ δεξιῇ IV 4 ἐν
δεξιῇ τὸν πίνακα - στήσον τῆς
Τριείης IV 19

*δεσ]μά VII 10
δέσποινα χαιρέτω δὲ δέ-σποινα (Minerva) IV 58

δεῦρο Μυρτάλη καὶ σὺ II 65
ἔλω δεῦτε - δέξασθε IV 11

δεύτερος τὸ δεύτερόν σοι -
πάλιν φωνέω V 47 ἡ με δὲν-
τέρη' γν[ώσθαι -] μεθ' Ἰππώ-
νακτα pro. 9

δεῦα ψαιστὰ δεῦσον IV 92
δέχομαι ἔλω δεῦτε - τάπί-
δορπα δέξασθε IV 13 δέξ[αι] IX 1

δέω δεῖ λαβεῖν νιν - ἄλλας
εἰκοσὶν γε III 90 δεῖ σ' - γινώ-
σκειν V 20 μὴ δεῖ σε ὁδῶ γε-
νέσθαι ποικίλον V 66 [δεῖ γ']
ἄλλος νῦν ἡσθεῖσας ὑμέας ἀπελ-
θεῖν VII 54 τὴν μοι δονλ[ιδ']
ὠδε <δε> πέμπειν VII 126 τὴν-
βαίτην θάλλουσαν εὐ δεῖ ἴδον
φρονεῦντα καὶ ῥάπτειν VII 129
οὐ δε<ι> σ' ἐ>κλήξαι III 88 πάντα
δεῖ με προστάσσειν αὐτήν VI 2
δωρεῖται καὶ τῇσι μὴ δεῖ VI 31

εἴ σε - ἡξίωσ', ἔδει δοῦναι. Κ.
ἔδει γάρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρό-
ποντ' εἶναι VI 79 sq. ἄλλ' οὖν
γ' ὅτ' οὐχὶ - εἰχες-, ἔδει πνθέ-
σθαι VI 92 || δέομαι πολλὰ τὴν
μεν γλώσσαν ἐκτεμεῖν δέεται
VI 41 ἄλλ' οὐδὲ τούτων, φασί,
τῶν λόγων Γυλλίς δέεται I 79
ἄλλ' οὐ λόγων γάρ, φασίν, ἡ
ἀγορὴ δέεται, χαλκῶν δὲ VII 49
βλέψας ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνημα
μὴ ἐ[τὸμ]ης δέισθαι IV 38 || τῶν
σε γονυάτων δεῦμα V 19

δέω νῖνείο τοῦτον δῆσον V 10
δῆσον τὴν ἀπληγιδ' ἐνδύσας
V 18 ὁρῶ σε - πάντα μάλλον ἢ
δεῦντα V 24 σύγσφιγγε τοὺς
ἀγκῶνας, ἐκπρίσον δῆσας V 25
δέδεται καλῶς σοι V 31 τοῦτον-
ἔχων ἦκε δεδεμένον οὕτως ὥσπερ
ἐξάγεις αὐτόν V 64 τὴν ἄκαν-
θα[ν -] καλῇ ἐκ τοῦ τραχήλου
δῆσον VII 9

δῆ ἄκουσον δῆ I 48 καὶ σὺ
δῆ παῦσαι III 81 μὴ δῆ - τὴν
χολὴν ἐπὶ δινὸς ἔχ' ἐνθὺς VI 37
τὸ τοῦ λόγον δῆ τοῦτο II 45 τὸν
παῖδα δῆ <τὸν> γυμνόν IV 59
ἐπέαν δὲ δῆ καὶ III 30 ἦν δὲ
δῆ τι καὶ μέζον III 36 ἐπεὶ δὲ
δῆ[VIII 18 δῖνημ' ὁ δῆ κοτ'
ἔστι VII 81 εἰ]α *δῆ[VIII 67

δῆκον δεῖ λαβεῖν νιν καὶ
βυβλίω δῆκον τὸ μηδὲν ἄλλας
εἰκοσὶν γε III 90 κλαύση' ὁρῶ
σε δῆκον πάντα μάλλον ἢ δεῦν-
τα V 24

δῆκονθεν τῆς γενῆς μὲν
οὐκ ἐστὲ ἡμέων κριταὶ δῆκον-
θεν II 2

δῆμος περνᾷς ἐκ Τύρου τι
τῷ δῆμῳ [προτίθμῳ II 18

δῆμότης τῶν δημοτέων
φρίσσοντα καὶ τὸν ἡμιστον II 30
διὰ δι' ἀγορῆς - θεωρεῖται V 46
διὰ βᾶθρα (n. pl.) VII 61

διαβάλλω διαβαλεῖς ἦν σοὶ
εἴπω; VI 22

δικαιτὰ γνώμη δικαίη τὴν
κρίσιν διαιτᾷτε II 86 ταῦτα
τουτάρη Μῖνας οὐκ ἂν δικάζων
βέλτιον δι[ε]ήτησε II 91

διαφέρω θύλακον ῥάφαι,
τάς μνέας ὅκως σοὶ μὴ αἱ γαλαὶ
διοίσουσι VII 90

διδάσκαλος III tit.

διδάσκα ἦτις οὐκ ὄνους
βόσκειν αὐτὸν διδάσκα, γραμ-
μάτων δὲ παιδείην III 28

διδράσκω καλεῖ δραμοῦσα
V 54

δίδωμι ἦν σοὶ πᾶλλον διδοῖ
τις II 59 κῶς μοι δώσεται; III 79
δώσεις τι - τούτῳ ῥάκος V 44
ταύτη δὲ δώσεις - τὸ - ξεύγος κό-
σον; VII 97 δώσεις ἐπὶ Λαρι-
κοῦς τοῦδε VII 122 κῆδονα -
πρόσθεν ἢ αὐτὴ χρησασθαι VI 29
Εὐβούλη ἔδωκεν αὐτῇ VI 26
μνέ[α]ς τοῖς ἔδωκε Κανδᾶ[τι
VII 29 *δῶ, πρόσδος IV 94 δὸς
πιεῖν ἄδρως I 81 δὸς αὐτῇ καὶ σὺ
τὸν πόδα VII 117 + VI 1 δότω τις
εἰς τὴν χεῖρα III 70 ταῦτα δοὺς
ἐκεῖν' ἔξεις II 80 τὸ σκελύδριον
δοῦναι τῷ νεωκόρῳ τοῦριπθος
IV 89 τῶν τριῶν [θέλω] δοῦ-
ναι καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' - Λαρι-
κῶν VII 105 δοθήσεται τι μέ-
ζον ἢ δοκεῖς I 65 || μοι - μίαν
ταύτην ἀμαρτήν δὸς I 62 || οὐ
σοὶ δίδωσιν ἡ - Τύχη - φασαὶ
ποδίσκων; VII 93 οὕτω τί σοὶ
δοίησαν αἱ - Μοῦσαι - τερπνόν
τῆς ζοῆς τ' ἐπαυρόσθαι III 1
οὕτως ὅμ[ιν] ἡ θεὸς] δοίη [ζοῆς -]
- ἐπαυρόσθαι VII 25 τὸ σῶμα
μόνον οὐχὶ δοῦσα χρησασθαι
VI 78 ἔδει δοῦναι VII 79

δίξω (τῇ Ἀκίσεω σεληνναίῃ
δίξοντες III 62) στέμμα ἐπ' ἱρᾶ
διζόμε[σα]θα VIII 12

δικάζω τούτους οὓς ὁρῆς
δικάζοντας II 67 ταῦτα τρυτάνη
Μίνως οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον
διήγησε II 91

δικαίος γνώμη δικαίη II 86
δικαίως τίς οὐκ ἀπαντῶσα
ἐξ μεν δικαίως τὸ πρόσσωπον
ἐμπύτοι; V 76

δικαστής ἄνδρες δικασταί
voc. II 1. 49 ἄνδρες δικασταί
II 61

δίκη τῆς δίκης τὸ τίμημα
διπλοῦν τελείτω II 47 τὴν δι-
κην ὁρῶν γνῶμη κυβερνᾷ II 99 ||
ὅς δ' ἐκείνον - μὴ παμφαλήσας
ἐκ δίκης ὁρώρηκεν IV 77 μὴ
δοκέω μέζον μὲν [ῆ] + δίκη + γρῦ-
ξαι VI 34

δίκτυον αἱ δορκαλίδες - ἐν
τῇσι φύσσι τοῖς τε δικτύοις
κεῖνται III 20

διοικῶ οὐκ οἶσθας - πῶς
πόλις διοικεῖται II 56

διπλοῦς τῆς δίκης τὸ τί-
μημα διπλοῦν τελείτω II 48 κῆν
βλάψῃ τι, διπλόον τίνειν II 54

δῖς πέντε νικῶν ἄθλα -, δις
δ' ἐν Κορίνθῳ -, ἄνδρας δὲ Πίσση
δις καθέτελλε I 52 sq. ἐκ μὲν ἡμέων
δις <τὸ τ> ἔλος, ἐῶ, πρήξεις corr.
VII 96 δις μ[υρίους - μ]όχθους
VIII 27

διφάω εὐνοέστερον σκντέα-
διφῶς - οὐκ ἂν εὐρίσκοις VI 73
cfr. ἐκ-

δίφρος τῇ γυναικὶ θῆς δι-
φρον VI 1 θάλπει τὸν δίφρον
I 37 θάλπειν τὸν δίφρον I 77
δοιός καὶ δοῖα πρήξεις I 64
δοκέω ρυτο μὴ δοκεῖτε - φέ-
ρειν II 92 δοκεῖς ἀρωγὸν - ἔξειν
III 29 εἰ μὴ ἐδόκεον τι μέζον
ἢ γυνὴ πρήσσειν IV 69 τί μεν
δοκεῖς τὰ σπλάγγνα - πάσχειν;
III 42 δοκεῖντες ὄντως ἀρω-
γεῖν πεποιήσθαι IV 65 δόξει

τίς οὐχὶ σὺνδονλον αὐτὸν σπα-
ράσσειν V 56 αὐτῆς ὁρῆν τὰς
χεῖρας - δόξεις VI 67 ὅς δ' ἔχει
μεῖον τούτου τι, μέζον τοῦ ἐτέ-
ρου *δόκει (+δοκεῖ) πρήσσειν
fr. 15, 3 δοθήσεται τι μέζον ἢ
δοκεῖς I 65 οὐ τὰ νῦν -, ὡς δο-
κεῖς, ἔθ' ἐνρήσεις V 17 ἡδη -
εἰσι πέντε κονδοκέα [μῆνες] I 10
κάπτει - οὐ δοκέω τόσσον VII 42
τῇ μῇ, *δοκέω -, ἐνα οὐκ ἂν -
προσδώσω VI 34 κἀγὼ 'δόκεον
δις μ[υρίους] ἔχειν μ[όχθους]
VIII 27

δόξα I 28 τῆς γενῆς - οὐκ
ἐστὲ ἡμέων κριταί - οὐδὲ τῆς δό-
ξῃς II 2 Θεσσαλὸς τίν' εἶχε -
δόξαν II 96

δορεῦς ἄ[μφο] τ[ὸ]ν δορέα
VIII 38

δορκαλὶς αἱ δορκαλίδες -
λιπαρώτεροι - ἐν τῇσι φύσσι -
κεῖνται III 19

δορκάς τῇσι δορκάσιν *πέμ-
πειν (+παίξιν) ἀστράβδ' III 63

δοῦλη 'στί, δούλης δ' ὅτα
νωθροῖι θλίβει IV 53 λίθος τις,
οὐ δούλη, ἐν τῇ οἰκίᾳ <κ>εῖς
VI 4 ἐπὶ δ' ἐλευθερός τις αἰ-
κίσθη δούλην ἢ ἐκὼν ἐπίσπῃ II 46
ἢ Βιτάτος - δούλη VI 81 στρέ-
ψον τι, δούλη I 8 δώσεις τι,
δούλη V 44 κάλει -, δούλη V 54
ἄστηθι, δούλη Ψύλλα VIII 1

δουλὶς τὴν μοι δουλ[ίδ]'
ὥδε <δεῖ> πέμπειν VII 126

δοῦλος δούλος εἰμι, χρῶσθαι
βοῦλη <μοι> V 6 δεῖ σ' ὅτεν-
νεκ' εἰς δούλος - γινώσκειν V 20
adī. ἐς τὰ δούλα σώματα σπεύδῃ
κῆς βάσανον αἰτῇ II 87

δραίνω μντ' ὅσον I 15 νῦν
δεῖξέθ' ἡ Κῶς καὶ Μέροφ κόσον
δραίνει II 95

δράκων ἐς-τὴν τρώγλην τὸν

πελανὸν ἔνθες τοῦ δράκοντος
εὐφρῆως IV 91

δραχμή om. χιλίας τὸ τίμημα
ἐνεῖμε sc. δραχμᾶς II 53

δράω ἐπὶν αὐτὶς ἔλῃς τι
δρῶντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς V 28

δρηπέτης τὴν - παίστην,
ὄκονπερ οἰκίζουσιν οἱ τε προῦ-
νικοὶ καὶ δρηπέται III 13

δριμύς τὸ δριμύ σκύλος, ἡ
βοδὸς κέρκος III 68 μὴ τῷ με
δριμεῖ, τῷ τέρω δὲ λώβησαι III 73

δρύπτω τὴν χοῖρον αὐτοῇ
δρύπτει VIII 2

δρῶς κ]αὶ ἄλλης δρῶς VIII 51
δύναμαι δύ[να]τό μ' ἐλά-
σαι σῶν [φιλήματ' VII 108

δύναμις I 28
δύο δύ' εἰσὶ - Κέρδωνες VI 49

ἡμέρας - δύ' ἢ τρεῖς I 40 δύο γὰρ
ἡλθ' ἔχων (βαυβῶνας) VI 67 ὅτ'
οὐχὶ τοὺς δύ' εἶχες ἐγλύσαι VI 91

σε - τούτοις τοῖς δύο Κόδιλλ'
ἐπόψεθ' (ὀφθαλμοῖς) V 60 ἐλγ-
[σα]το ἐν *δύ[ο] VIII 39

δύω το[ῦ] ἡλίου δύντος II 13
ἔχοις ἥλιος *δὺς ἢ (+δύση)
III 88

δῶμα μεν οὐ - λείπει τὸ δῶ-
μα I 59

δωρεῖν - οὐτ' οὗτος πυρὸς
[δίδωσ' ἀλλ']θιν οὐτ' ἐγὼ - κεί-
νην II 20

δωρομαὶ ὥσπερ εὐρημ'
ἀρπάσασα δωρεῖται καὶ τῇσι μὴ
δεῖ VI 30

δώρημα μα, καλόν τι δῶ-
ρημα VI 21

ἐάν ν. ἦν
ἐαυτόν - ὃν χρῆν ἐαυτόν,
ὅστις ἐστὶ - εἰδότες ὡς ἐγὼ ζῶειν
II 28 ἐπεῖπερ οὐκ οἶδεν ἀνθρώ-
πος ὃν ἐωυτόν V 78 ὅπως τὸν
ωὐτῆς μὴ - κόψῃ (ὄνον) VI 84

ἐάω Μητροχῆν ἐα θάλπειν

τὸν δίφρον I 76 ὁ τοῦτο [ἐ]ὼν-
οὐ σε δηδῶς θινᾶ VII 69 ἐκ
μὲν ἡμέων δις <τὸ τ> ἔλος, ἐῶ,
πρήξεις corr. VII 96

ἐβδόμη τὰς ἐβδόμας - ἀμει-
νον - οἶδε τῶν ἀστροδιφῶν
III 53

ἐγγελάω οὐ γὰρ ἐγγελά τις
εἰς Μάνδριν I 77

ἐγγὺς κήλην ὁ χειμῶν ἐγγὺς
ἢ III 45 ἐγγὺς τῆς συνοικίης
οἰκῶν VI 52 cf. σύγγενος

ἐγδ-, ἐγλ- v. ἐκδ-, ἐκλ-
ἐγκειμαι Ἀμφυταιῇ - ἐγκει-
σαι V 3

ἐγκόπτω χιλίας μεν ἐς τὸ
νῶτον ἐγκόπτει αὐτῷ κέλευσόν,
χιλίας δὲ τῇ γαστρί V 33

ἐγχεῖ κηκημόρους τρεῖς ἐγ-
χεῖ[σα] τοῦ ἀκρήτου - δὸς πιεῖν
I 80 γλυκὺν πιεῖν ἐγχεῖσαι VI 77

ἐγχευτλῶ ἐπεὰν - τοῖς κα-
μοῖσιν ἐγχευτλῶσμεν inferias
instituerimus V 84, cf. VIII 22

ἐγὼ ταῦτ' ἐγὼ ἔ' ἄλλης - οὐκ
ἂν - ἐπήκουσα I 69 ἡ - δέλτος,
ἦν ἐγὼ κάμνω κηροῦς III 14

ἐγὼ σε θήσω III 66 ἐγὼ Ἀμ-
φρυταῖν -; V 4 ἐγὼ αἰτῇ τού-
των, ἐγῶμ V 14 sq. ἐπεὶ σ'

ἐγευσ' ἂν τῶν ἐμῶν ἐγὼ χειρῶν
VI 11 ἐγὼ φιλ[έ]ω σε VII 4 ἀλλ'

ἐγὼ μιν ἐχθαίρω VII 101 ἐγὼ
δὲ δρῶνω μντ' ὅσον I 15 [ἐγ]ὼ

δ' - πέπονθα II 60 ἐγὼ δὲ τού-
των αἰτῇ - εἰμὶ VI 40 Θαλῆς

μεν -, ἐγὼ δὲ II 4 πλεῖ -, ἐγὼ
δ' οἰκῶ II 22 ἐρᾶς (+σὺ) μεν -
Μυρτάλης -, ἐγὼ δὲ πυρῶν II 80

ἐγὼ μεν -, ἡ δ' VI 28 ὃν χρῆν -
ὡς ἐγὼ ζῶειν II 29 οὐτ' οὗτος -
οὐτ' ἐγὼ πάλιν II 20 ἡ γ' ὡ - ἡ
ὁ πατήρ III 31 οὐτ[ος] μετοί[χος]
ἐστὶ - κῆγῶ II 8 κῆγῶ - ὕλακτέω
VI 13 κἀγὼ 'δόκεον VIII 27

κῆγῶ μ[ἐν] VIII 35 κ]ῆγῶ οὐκ

ἐσώλεον VIII 50 ἐγώδε (= ἐγὼ ἦδε) I 3 cf. II 15 ἐ[γὼ] μὲν-
τώμας· ἐξεκόμενα VI 67 ὅπως-
εἰδ[ὼ] ἐ[γὼ] VI 96 || ἐμοῦ deest ||
μεν καὶ μεν-τὸ δῶμα I 58 ἐς
μεν-τὸ πρόσσωπον V 76 μεν
τὴν γυναικα VII 103 τὸ μεν αἶμα
V 7 τὴν μεν γλώσσαν VI 41 πρὸς
τάς θύρας μεν II 35 ἡ θύρη-
τῆς οἰκίης μεν II 64 ἐκ μεν τα-
λαίνης τὴν στήγην πεπόρθηκεν
III 5 τί μεν δοκεῖς τὰ σπλέγγνα
τῆς κακίης πάσχειν; III 42 ἐς
μεν φορήσαι (τὸ νῶτον?) III 78
ἀλλὰ μεν κατακαίει I 59 πεί-
σθητί μεν I 66 || ἐμοί σὺ δ'
εὐτόνχει-, ἐμοὶ δὲ-νέαι μένοιεν
I 89 || μοι Βάτταρός μοι τοῦ-
νομ' ἐστὶ γὰρ πάππος ἦν μοι
Σισυμβράς II 75 sq. λέγεις ὁδὸν
μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι VI 95
(ἐς μοι φορήσαι III 78) κόσας
μοι δώσεται; III 79 ἔπεν, φίλη,
μοι IV 39 λέγε μοι V 1 sim.
VI 48, 93 γρὼ ὅ τι βούλη<μοι>
V 6 καλεῖ μαυτόν V 9 ἄφες μοι
τὴν ἀμαρτήν ταύτην V 26, 38
τί μοι ἐνεύχη; VI 47 κῆν τέσ-
σαράς μοι Λαρεϊκοὺς ὑπόσχηται
VII 102 ἀλλ' ὅ τέκνον μοι Μη-
τροίχη, μίαν ταύτην ἀμαρτήν δὸς
I 61 τὰς μ[οι] σ[α]μβλονχίδας-
ἐνεγκε VII 53 τὴν μοι δουλίδ'
ὥδε δεῖ πέμπειν VII 126 ταυτό
μοι ζυγὸν τρίβεις VI 12 ὦν οὐ-
νεκέν μοι-ὄνα[ο] I 84 Κόσιν-
μοι κλέυσον ἐλθεῖν V 65 χαλ-
κήν μοι μυτιαν-παῖζει frg. 14, 1
μοι τὸν γέροντα λαβήται frg.
14, 3 σὺ δ' ἐτόνχει μοι, τέκνον
I 88 καίτοι λαβὼν μοι-ἄνειπε
II 41 σὺ μοι-ἦδη· φαμαρτεῖς
V 42 θδέ μοι ταύτη VI 10 ὕγιαίνε
μ[οι] VI 97 τὴν θύρην κλείσων
αὐτ[ῇ] σὺ μ[οι] VI 99 σὺ τε μοι-
ἄκουσον VIII 14 Εὐθίης κοῦ

μοι; III 59 κοῦ μοι τὸ δορυὸν
σκύλος III 68 ποῦ μοι Πυρρήϊς;
V 9 || ἐμέ βίη τιν' ἄξει τὸν
ἐμὼν ἐμ' οὐ πείσας II 24 κῆμὲ
τὸν ξείνον οὐδεις πολίτης ἡλό-
ησεν II 33 μὴ' μέ, τήνδε δ' εἰ-
ρώτα III 78 πρὸς Ἀμφυταίην
ταῦτα, μὴ' μέ πληκτίξεν, μεθ'
ἧς ἀλινδῇ καὶ ἐμ' ἐχεις ποδό-
ψητρον V 29 sq. || με στρέ-
βλου με II 89 μὴ τῷ με δοιμεί-
λώβησαι III 73 μὴ με-κτείνης
III 86 ἐκ με καίεις IV 49 μὴ
μ' ὁ βοῦς τι πημήνην IV 70 sim.
V 35, 73 VI 27, 43 sq. 46, 86
VII 108 ἐς με I 73 εἰς μ' ὁρεῦσα
IV 44 ἦκε-πρὸς με VII 127 ἀγ-
γεῖλον-παρεῦσαν με I 6 μὴ με
θῆς γυναικ' εἶναι V 13 πάντα
δεῖ με προστάσσειν αὐτήν VI 2
καὶ χάριν πρὸς με[] VII 35 *ἦ
μ' ἔπεα κ[α]μνεῖν ἐλ[ε]γ' pro. 8
ἦ με δευτέρη γυν[ω]σθαι pro. 9
ἐγώ γε ὥστ' ἐγώ γ' εἶπα ἄνουν
ἐμειντήν III 26
ἔδρη τέλλα δ' οἰκίης ἔδρη
δαισόμεθα IV 92
ἔξομαι ἔξεσ[θ]αι, Μητροῖ
VII 14 ἔ]ξεσθε πᾶσαι IX 1
ἐθ' ἐλὼ v. θέλω
ἐθίξω ἂ κατ' οἰκίην ἔλκειν
ἐθίσθε VII 126
εἰ οὐδ' εἰ Θαλῆς-ἔχει-,
[ὅ]περ ἐξεί II 3 ἀμείνων ἔσσει,
εἰ τι μὴ ψεῦδος-βάξαι II 101
εἰ σεν δάλλεται τι-, ἐμβυσον
II 81 εἰ] δὲ σοὶ γ' ἐστ[ι] χρεῖη,
φέρεν λαβοῦσα VII 104 φέρ' εἰ
φέρεῖς τι VII 47 τίμησον εἰ θέ-
λεις αὐτό VII 67 πρὸς τάδ' εἰ
θέλεις σκέπτειν VII 92 ἄφον εἰ
θέλεις λύχρον VIII 6 εἰ θέλεις-,
ἄκουσον VIII 14 εἰ φιλεῖς μ',
εἰπον VI 43 ἐγὼ σε θήσω-, εἰ
τό γ' ἤδιστον III 67 εἰ δ'-ἄξει,
οἴχεθ'-ἡ ἄλωρη-καὶ-Θαλῆς

λύσει II 21 εἰ μὴ τις-εἶδε-,
μὴ-δεῖσθω IV 37 ἀλλ' εἰ τότε
ἐξήμαρτον, οὐ τὰ νῦν-ἔθ' εὐ-
ρήσεις V 16 εἰ σε καὶ τοῦτ'
ἤξιος, ἔδει δοῦναι VI 79 εἰ μὴ
ἐδόκευ-, ἀνηλάλαξ' ἂν IV 69
εἰ τις-ἡκόνησε-, οὐκ ἂν-οὕτω-
ἔκειτ' ἂν VII 119 εἰ τι μὴ λίθος
τοῦτορον, ἐρεῖς καλῆσαι IV 32
ἀλλ' εἰ τί σοι-τελοῖεν-, μὴ-
III 56 εἰ τί σοι *ζῶην, (δώσωμεν)
III 80 εὐμενῆς εἴης-ταῖσδε κεί-
τινες τῶνδε ἔασ' ὀπνηταί IV 83
κάξαμίδθησαι, αἱ ἀλ[ε]κ[τ]ο[ρ]ε[ι]-
δες [εἰ] σ[ο]βαί εἰσὶ VI 100 *κῆ
τοσοῦτ' ἀποστᾶζει (τ-ξεῖ),-οὐ
φέρουσιν VI 6 κῆ τῷ γ' VIII 49
εἰ] α ἡ δῆ? VII 10 VIII 67
εἶδον v. ὁράω
εἶδος τὸ δ' τ' εἶδος I 34 cf.
VII 107 praef. XXVIII
εἰκάξω οὐκ ἂν σῶκον εἰκά-
σαι σύκα ἔχοις ἂν οὕτω VI 60
εἰκάς ἐστιν εἰκάς καὶ Γε-
ρήνι' ἐς πέμπτην V 80 τὰς ἐβ-
δόμας τ' ἀμεινον εἰκάδας τ' οἶδε
τῶν ἀστροδιφῶν III 53
εἰκόνησιμα βλέψας ἐς τοῦτο
τὸ εἰκόνημα IV 38
εἰκοσιν λαβεῖν-καπὶ βυ-
βλίω-τὸ μηδέν, ἄλλας εἰκοσίν
γε (πληγὰς) III 91
εἰκοστός τῇ-εἰκοστῇ τοῦ
Ταυρεῶνος-γάμον ποιεῖ VII 85
εἰκότως μάλ' εἰκότως σεν
τὸ στεγύλλιον-πέπληθε-καλῶν
ἔργων VII 83
εἶλον v. αἶρέω
εἶμι εἰ, Θαλῆς, εἴη II 78
ιοῦσα τὸν νεωκόρον βῶσον IV
41, 45 cf. ἔπ-
εἶμι οἰκίην οὐκ ἐστιν εὐμα-
ρέως εὐρεῖν-ζῶουσαν fr. 15, 1
γυναικὸς ἐστὶ κορηγὸς φέρεν
πάντα VI 39 εἰ, Θαλῆς, εἴη II 78
ὥδε ταῦτ' εἴη. K. εἴη γὰρ IV 85 sq.

δύ' εἰσὶ-Κέρδωνες VI 49 χι-
λίαν εὐνταν ἔνα οὐκ ἂν-προσ-
δῶσα VI 35 ἔσσει· ἡμέρη κείνη
IV 50 ἦν μὲν κοτ'. ἦν τις VI 54
τί ἐστι V 10 τίς δ' εἰς σὺ; I 5
τις ἐστιν; I 7 ἐαντὸν ὅστις ἐστι-
εἰδὸτ' II 28 ὁ Κέρδων ὅστις
ἐστὶν VI 96 τὸν τίμον ὅστις ἐστὶν
ἐξεδίκησας VII 78 χαλκοῦ ῥί-
νῃμ' ὁ δὴ κοτ' ἐστὶ VII 81 ποῦ
τ' ἐστὶ Πυρρήϊς; V 9 cf. om. III
59 sq. 68 V 9 IX 1 καὶ δ' ἐστὶν
οἶκος τῆς θεοῦ· τὰ γὰρ πάντα,
ὅσος ἐστὶ κοιν καὶ γίνετ', ἐστ'
ἐν Αἰγύπτῳ I 26 sq. ἡ τιμὴ ἐν
τῷ μέσῳ ἔστω II 90 κηπήν ὁ
χειμῶν ἐγγὺς ἦ III 45 ἀλλ' ἐστὶν
εἰκάς καὶ Γερόνι' ἐς πέμπτην
V 80 ἦδη γὰρ εἰσὶ πάντες-[μῆ-
νες], ἐξ οὗ I 10 ἐξ οὗ-, δέκ'
εἰσὶ μήνες I 24 ὅτ' ἐστὶ χρ[ε]ίη
VI 10 εἰ [δὲ] σοὶ γ' ἐστ[ι] χρεῖη
VII 104 cf. om. VII 87 γῶρη
ἡμῖν] ἀφ[έ]ρπειν] ἐστὶ VI 98 λέ-
γεις ὁδὸν μοι νῦν πρὸς Ἀρτε-
μῖν εἶναι VI 95 Βάτταρός μοι
τοῦνομ' ἐστὶ γὰρ πάππος ἦν μοι
Σισυμβράς II 75 sq. ἐν-στόμ'
ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης III 47
ὁ νῦν Θαλῆς ἑὼν, πρόσθε δ'-
Ἀρτίμης II 38 οὐδέτερος αὐ-
τῶν ἐστὶν VI 57 Αὐτὸ ἐρεῖς εἶναι
Πρηξίνον VI 59 Κέρδων-ἐστὶ
καὶ οὐκ Πρηξίνος VI 62 νῖνα-
δός εἶμι II 74 δοῦλός εἶμι V 6
ἄνθρωπος εἶμι V 27 εἰς δοῦλος
V 20 λίθος τις, οὐ δούλη, ἐν
τῇ οἰκίᾳ τ' εἰς corr. VI 5 ἀλλ'
εἰς κνῦσα καὶ κακὴ λῶβη VII 95
οὐτ[ὸς] μέτο[ικ]ός ἐστι-κηγὼ II 8
δούλη· στί IV 53 οὐκ ἐστὶ-κρί-
ται II 1 εἰ τινες τῶνδε ἔασ'
ὀπνηταί IV 84 οὐκ οἶδεν ἄν-
θρωπος ὦν ἐωντόν V 78 φίλη-
εἴουσα τοίῃ VI 32 οἱ μὲν ἐόντες
τῆς πόλιος καλυπτήρες II 31 μὴ

με θῆς γυναικί' εἶναι V 13 ἐγὼ αἰτίη τούτων, ἐγώμιν V 15 ἐγὼ-τούτων αἰτίη - εἰμί VI 40 εἰς πονηρός III 74 ἄλλ' ἔστιν ὕδρης ποικιλωτέρους III 89 ἔνα - ὅστις λεπρός ἐστι VI 36 κῆστὶ γοαμ' μάτων χήρη III 35 με[ξ]ων *ἄμ' ἀρτίης ἢ ὕγι' *στὶ τῆς μοίσης IV 95 ἡς κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς VII 68 Θαλ[η], 'στ' ἀ[ηδ]έα ταῦτα; II 13 εἴτ' ἔστ' ἀληθέα - εἴτε - ψευδέα V 36 ἔργ' ὁκοί' ἔστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης VI 65 πάνθ' ὅσ' ἐστὶ ἰ[σ]τά VI 31 αὐταὶ γὰρ εἰ[μ]εν VI 70 αἱ ἀλε-κτορίδες [εἰ] σ[ο]ύα εἰσὶ VI 100 ἐννεμῆς εἰς - ταῖσδε IV 82 ἴλεως εἴη - τοῖσδ' ὁ Παίων IV 25 ταύτη γὰρ <ἄλλος τις> ἢ γυνή ἦν VI 94 ὡς μὴ - γυμνὸς ὠν θεωρεῖται V 46 δύναιτο μ' ἐλάσαι - ἐόντα λίθινον - ἀναπτήναι VII 109 οὐ τὰ νῦν εὔσαν ὠσαν - Βίτινναν - ἔθ' ἐδρήσεις V 16 ὡς ἀμαρτύρων εὐντων II 85 ὁ Φοῦξ - ὅμιν πληγείς ἀμείνων ἔσσετ' II 101 τίς ἐστὶν ὁ στήσας; IV 22 τίς ποτ' ἦν ὁ σοὶ δάψας τὸν - βανβῶνα; VI 18 τίς ἐσθ' ὁ δάψας αὐτόν; VI 43 ἄχρῖς ἥλιος δὲς *ἦ III 88 ἔδει γὰρ, ἀλλὰ καιρὸν οὐ πρόποντ' εἶναι VI 80 cf. om. IV 80 VI 92 || om. εἰς I 3 ἐστί I 42 (46 sq.) 86 II 65 III 43 (48) 49. 59 sq. 67. 68 IV 54 (57) 79 sq. V 1. 9 (14) VI 71 VII 87 VIII 12 IX 1 X 3 εἰσὶ III 81 IV 72 VI 72 VIII 5 ἦν IV 32 VI 92 ὦν I 51 εἶναι (III 48)

εἶπον, εἴρημαι v. λέγω
ε(Ι)ριον οἱ δ' ἱμαντίσκοι
εἰρί', οὐχ ἱμάντες VI 72 οὐ] τὰ
*ἔρια σὲ τρύγοντα VIII 11 βαιδὸς
οὐχ ἡμῖν ἐν τῇ οἰκίῃ ἐτι μαλ-
λὸς εἰρίων VIII 13

εἰρωτάω μὴ 'μέ, τήνδε δ'
εἰρώτα III 78
εἰς χιλίων εὐντων ἔνα οὐκ
ἂν - προσδώσω VI 36 πῶς μῆς
ἐπ' ἀγκύρης - ὁρμεύ[σ]α I 41 μιῇ
- ὁδῶ V 66 μῆς μνῆς VII 79
μοι - μίαν ταύτην ἀμαρτίην δὸς
I 61 παραιτεῦμαί σε τὴν μίαν
ταύτην ἀμαρτίην V 72 μόνη
τρύχουσα τὴν μίαν κοίτην I 22
ἐν - στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πά-
σης III 47 εἰς ἐν γέλωσ τε κἀνίη
[ἐκεράν]νυντο VIII 26 ἐλ[γ]σ[α]το
ἐν δὲ[ο] VIII 39 || εἰς μὲν -, ὁ δ'
ἕτερος VI 49 ἐν μὲν εἶδεν, ἐν
δ' ἀπηρηνήθη IV 74 || φέρ' ἢ εἰς
σὺν δῆσον V 18
ε(Ι)ς εἰς Ἀγρυπτον ἐστάλη I 23
ἐς Φασηλίδα πλώση II 59 ἐλ-
θοῦσ' ἐς οἶκον III 95 ἀπελθεῖν -
εἰς οἶκον VII 55 ἐλθοῦσαν ἐς
ἀνδρός οἶκον V 71 ἄγ' αὐτὸν
εἰς τὸ ζήτειον πρὸς Ἑρμῶνα
V 32 ἐς θεοὺς ἀναπτήναι VII 109
ἐμψύσον εἰς τὴν χεῖρα II 82 δότω
τις εἰς τὴν χεῖρα III 70 χιλίας -
ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι αὐτῶ V 33
κόσας - μέλλεις ἐς *μεν φορήσαι
sc. τὸ νῶτον? III 78 ἐς μεν -
τὸ πρόσωπον ἐμπύοι V 76 εἰς
ἔχνος θῶ μιν VII 113 κῆς τοὺς
λίθους - τὴν ζοῆν θείναι IV 34
ἐς - τὴν τρώγλην - ἐνθεῖς IV 90
τὴν γλάσσαν ἐς μέλι πλόνας III 93
ἐς βόλον κύρη VII 75 τὴν ἄνω-
βλέπονσαν ἐς τὸ μῆλον IV 28
βλέψας ἐς τοῦτο τὸ εἰκόνημα
IV 38 εἰς μ' ὁρεῦσα IV 44 ἐς
λῶον ἐμβλέποντα IV 80 ἐς με
μῆδὲ ἐν - τοῖον φέρουσα χῶρει
I 73 οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάν-
θριν I 77 ἦν δ' οἶόν ἐς τὰ δοῦλα
σώματα σπεύδῃ κῆς βάσανον
αἰτίη II 87 sq. τοῦτον - ἔλκει
ἐς τὰς ἀνάγκας V 59 μὴ - τρέ-
ψης - εἰς φρυγὴν ἡμέρας VII 66

τὴν - χοῖρον ἐς νομὴν πέμψον
VIII 7 εἰς ἐν γέλωσ τε κἀνίη
[ἐκεράν]νυντο VIII 26 οὐδ' ἂν
πλήκτρον ἐς λόρην δάψαι VI 51
ἀληθινὰ - αἱ Ἑφρεσίον χεῖρες ἐς
πάντ' Ἀπέλλεω γράμματ' IV 73
ἀθικτ[ο]ς [ἐς] Κυθηρίην σφρη-
γίς I 55 || ἔστιν εἰκᾶς καὶ Γε-
ρήνι' ἐς πέμπτην V 80 || εἰς σῆ[ν]
pro. 4 || ἐς κόρ[ο]ν IX 7 (εἰς 11,
ἐς 21, κῆς 2)
ε(Ι)σάγω τῆμέρη κείνη, ἦτις
σ' ἐσήγαγ' ὥδε V 23
ε(Ι)σδύω μέχρι σευ ἥλιος
θάλην τὸν κυστὸν ἐσθῦς VIII 4
(εἰσοράω? IV 44 v. ὁράω et
εἰς)
(ε(Ι)σφορέω κόσας - μέλλεις
ἐς μοι φορήσαι; III 78 v. φορέω)
εἴτε οὐδ' ἐλέγξασα εἴτ' ἔστ'
ἀληθέα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα
V 36
ἐκ (ἐξ) ἐξ ἀγοικίης ἦκει I 2
ἐξ Ἄκης ἐλ[η]λουθα II 16 περ-
νός ἐκ Τύρου τι II 18 ἦλθεν -
ἐκ Τρίκκης II 97 φεύξομ' ἐκ
τῆς οἰκίης V 74 ἔρρ' ἐκ προσ-
ώπων VIII 33 οὐδὲ κάρφος ἐκ
τῆς γῆς κινέων I 54 πέπωκεν
ἐκ καινῆς (κύνικος) I 25 ἐκ τε-
τρημένης ἠθεῖ III 33 ταῦτ' ἐγὼ
ἔξ ἄλλης - οὐκ ἂν - ἐπήκουσα I 69
ἐκ τοῦ Κοριττοῦς στόματος οὐ-
δεῖς μὴ ἀκούσῃ VI 24 ἐκ μὲν
ἡμέων δις - πρήξεις VII 96 || ἐκ
δεξιῆς τὸν πίναντα - στήσον τῆς
Τρυφίης IV 19 τὴν ἀκαινθάν - ἐκ
τοῦ τραχήλου δῆσον VII 9 || εἰσι
πέντε - [μήνες], ἐξ οὗ σε - οὐδ'
ὄναρ - εἶδε τις I 11 ἐς οὐ - ἐστα-
λη -, δέκ' εἰσὶ μήνες I 32 οἶον
οὐχ ὥρηνας ἐξ ὅτεν ζωίεις IV 40
ἐκ τῶν παλαιῶν II 102 π[ο]λ[λ]ὰ
δ' ἄγριοις χειμῶν ἐ[ξ] ἐ[σ]θ[ύ]ης
ἐνέπ[ε]σε I 45 ἄχρῖς τότε ἀμ[έ]-
λει τ[ῇ]ν εὐρητὴν ἐξ εὐρητῆς V 85 ||

ἐκ δίκης IV 77 τοῦτον ἐκ βίης
ἐλκεις V 58 || κἀκ ποῖον πηλοῦ
πεφύρητ' II 28 ἔπεα κ[ἀ]μινειν]-
*ἐξ ἱάμβων pro. 9 || om. VI 58
Ἐκαστος τρεῖς ἡμῖθα - ἐκά-
στον τοῦ πλατύσματος III 46
ἐκάστον μηνὸς III 15 ὦν ἐρᾷ
θυμὸς ὕμεων ἐκάστης VII 62
ἐκβαίνω ἐγγὺς τῆς συνοι-
κίης οἰκῶν τῆς Ἑρμοδώρου, τὴν
πλατεῖαν ἐκβάντι VI 53
ἐκβάλλω ἦν ἰδῆ -, ἐκβα-
λεῖσθαι τὰς κοῦρας IV 64
ἐκδίδωμι τὸν ἕτερον τίς ἢ
ἐγδοῦσα VI 92
ἐκδιφάω τί *τονθορῶεις
(ἢ τονθορῶει) κοῦκ ἐλευθέρῃ
γλάσση τὸν τίμον ὅστις ἐστὶν
ἐξεδίδωμι; VII 78
ἐκδύω δῆσον τὴν ἀπηγίδ'
ἐκδύσας V 18 ἐκδυθῆ, φημί V 20
ἐκεῖ, ἐκεῖνος v. κεῖ, κείνος
ἐκῆτι ἦλθον - ἔκῆτι τῶν
ἰ[σ]τῶν I 83 ἐκῆτ' ἀλκῆς θαρ-
σεων λέως λέγοιμ' ἂν II 77 ἐκῆτι
Μητροῖς τῆσδε [τῶν τέ σευ] χει-
λ[έων] VII 107
ἐκκαίω ὥς ἐκ με κα<(Ι)>εἰς
οὐ θέλουσαν οἰδῆσαι IV 49
ἐκκυμαίνω ἰδοῦσ' ἀμ[έ]λλ[η]
τώματ' ἐξεκύμηνα VI 68
ἐκλαμπρύνω νῦν ἐκ μιν
αὐτὴν [- λαμπρ]όνεις VII 12
ἐκλανθάνομαι ἐκλέλησται
καὶ πέπωκεν ἐκ καινῆς I 25
ἐκλήγω οὐ δ<(εἰ σ')> ἐκλή-
ξαι III 87
ἐκλύω ὅτ' οὐχὶ τοὺς δύο
εἴχες ἐγλύσαι VI 91
ἐκμάσσω νῦν αὐτὸν (τὸν
δίφρον) ἐκμάσσεις τε καὶ ποῖς
λαμπρόν VI 9
ἐκξύω ἐκ δ' ὀλην ξύση (τὴν
δέλκτον) III 18
ἐκπαίδεύω χωλὴν - ἀεῖδειν

χωλὸν ἐξεπαίδευσαι καὶ - ἡγεῖσθαι I 71

ἐκπεράω μὴ <τι> σ' ἐκπεράων πρόβους - κνάψῃ VIII 33

ἐκποδὼν ἡμῖν φθείρεσθε VI 15

ἐκπορθέω ἐκ μεν - τὴν στέγην πεπόρθηκεν III 5

ἐκπρίω σύμφιγγε τοὺς ἀγῶνας, ἐκπρίσον δῆσας V 25

ἐκπωμα οὐ, [μὰ το]ῦ[κ]-πωμα I 82

ἐκτέμνω πολλά τὴν μεν γλώσσαν ἐκτεμνὴν δέεται VI 41

ἐκτέμνω κῆ]κτῆ μόρους τρεῖς ἐγχεῖ[σα τοῦ ἀ]κρήτου I 80

ἐκτριβὼ τὴν μελαινίδ' ἐκ-τ[ρ]ίβων I 79 || αὐτῇ μ' ἡ γυνὴ ποτ' ἐκτρίβει VI 27

ἐκφείρω ἕτερον ἡττερον μάλ' ἐξοίσει VII 51

ἐκφυσάω τὸ αἶμα' ἄν ἐξεφύσησεν II 72

ἐκχέω κόπτε - τὸ φύγος αὐτοῦ, μέχους τὸν ὕπνον ἐκχέη πάντα VII 7

ἐκψύχω ἦν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον, ἐκ τάχα ψύξει IV 29

ἐκῶν ἐπὶ δ' αἰκίσῃ δούλην ἡ ἐκὼν ἐπίσπῃ II 47

ἐλάσσων μῆλασσὸν αὐτῶ - III 58 μνῆς ἑλάσσων οὐκ οἶσει VII 91

ἐλαύνω δύναται μ' ἐλάσαι - ἐς θεοὺς ἀναπτήναι VII 108

ἐλέγγω ἀποκτενεῖς - μ' οὐδ' ἐλέγξασα, εἴτ' εἶσ' ἀληθεῖα πρῶτον εἴτε καὶ ψευδέα V 35

ἐλευθερός ἐπὶ δ' ἐλευθερός τις αἰκίσῃ δούλῃν, - τελεῖται II 46 τί*τονθορύξεις (ττονθορύξει) κοῦκ ἐλευθέρῃ γλάσῃ - ἐξεδίφασα; VII 77

ἐλῆλουθαι π. ἡλθον

ἐλκος τὸν παῖδα - τὸν γυ-

μνὸν - ἦν κνίσω -, οὐχ ἑλκος ἔξει; IV 60

ἐλκω τρίβωνα καὶ ἀσκέρας σαρπῶς ἑλκων II 23 ἡ σαμβαλίσκων ἡ ἂ κατ' οἰκίην ἑλκεῖν εἰδισθε VII 125 ὁδ' εἰλκεν αὐτὴν κἀβιάζειτ' II 71 ὁρῆς ὅπως νῦν τοῦτον ἐκ βίης ἑλκεῖς ἐς τὰς ἀνάγκας V 58 προσάσεις πᾶσαν ἡμέρην ἑλκεῖς V 5 ζ]ῶ-μεν οὐχ ὥς βουλόμεσθα, ἀλλ' ὥς ἡμεας [ὁ γῶ]ρος *ἑλκεῖ II 10

εἰ]λκων VIII 23 cf. προσ-

ἐμαντόν προσδιδῶμι κά-μαντόν II 88 εἶπα ἄνουν ἐμαντὴν III 27

ἐμβάλλω χιλίας ὧδε καὶ χιλίας ὧδ' ἐμβάλλειν V 49

ἐμβλέπω ἑστηκας ἐμβλέπων οὐ -; V 40 τί μ' ἐνβλέπεις γε-λῶσα; VI 44 κάλ' ὅμιν - τὰ ἱρά καὶ ἐς λῶον ἐμβλέποντα IV 80

ἐμβύω ἐμβυσον εἰς τὴν χεῖρα Βατταρίῳ τιμῇ II 82

ἐμός οὐκέτ' ἀρκεῖ τάμά σοι σκελεά κινεῖν V 2 ἐν τῇσι χερσὶ τῆς' ἐμῇσι θρέψασα V 83 ἐπεὶ σ' ἔγευσ' ἄν τῶν ἐμῶν ἐν γὰρ χερῶν VI 11 βίῃ τιν' ἄξει τῶν ἐμῶν II 24

ἐμπέριμι ἦν δὲ τὰ οἰκί' ἐμπέριμ II 52

ἐμπέριμ π[ο]λ[λ]ῶν ἀδ' ἀγριος χειμῶν [ἐ]ξ [ε]ν[δ]ίης ἐνέπ[ε]σε I 45

ἐμπνέω νέαι μένοιεν, εἶσ' ἄν ἐνπνέ[η] Γυλλίς I 90

ἐμπολάω κατ' οἰκίην - ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρη VI 63 cf. ἀπ-

ἐμπύω τίς οὐκ - ἐς μεν - τὸ πρόσωπον ἐμπύοι; V 76

ἐν ἐν Αἰγύπτῳ I 27 ἐν Πν-θοῖ I 51 ἐν Κορίνθῳ I 52 οἰ-κεῖς - ἐν Βορινθήροις II 57 ἐν Ἀβδηροῖσι II 58 ἐν Σάμῳ II 73

ἐν - ταῖς λαύραις I 13 οἰκία ἐν

γῆ II 23 ὅσα κ' ἡμ' πίσση μὲς II 62 ἐν τῷ μέσῳ II 90 ἡλη-θεν - ἐν μέσῳ VI 81 ἐν τῇσι φύσῃ τοῖς τε δικτύοις κεύνται III 20 ἐν τῇ θαλάσῃ III 52 ἐν γναφῶς οἴκῳ IV 78 ἐν τῇ οἰκίῃ VI 5 VIII 13 ἐν τῇ βράσι IV 24 ἐν τῇ σανίσκῃ IV 62 ἐν τῷ μετώπῳ V 79 ἐν τῇσι χερσὶ τῆς' ἐμῇσι θρέψασα V 83 κῆν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ VI 102 || ἐν τοῖσι προὔνοις χαλκίσεις III 65 ἡ σε θείσα ἐν ἀνθρώ-ποις V 15 || ἡμέρῃ κείνῃ, ἐν ἡ-κνήσῃ IV 51 || om. I 53. 56

ἐνατος ἦκε - πρόσμετ' ἐνέατῃ sc. ἡμέρῃ VII 127

ἐνβ-, ἐνγ-, ἐνπ- v. ἐμβ-, ἐγγ-, ἐμπ-

ἐνδον ἄγγελον ἐνδον I 6 || εἰ σε θάλλεται τι τῶν ἐνδον II 81 τὴν - βαίτην θάλλουσεν εὐ δεῖ ὕδον φρονεῦντα καὶ ῥάπτειν VII 129

ἐνεμι *ἐνεσι II 84

ἐνεκα v. οὖν -

ἐνεύχομαι, Κοριττί, μὴ μ' ἐπιφύσῃ VI 46 μὰ, τί μοι ἐν-εύχῃ; VI 47 cf. ἐπ-

ἐνθάδε κῶς ἡλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τρίκκης II 97

ἐννέωρος αἱ δὲ νύκτες ἐν-νέωροι VIII 5

ἐνταῦθα ἐπεῖν - ἀνώγαμεν, ἐνταῦθ' - ἡθεῖ III 33

ἐντελέως κάλ' ὅμιν - ἐντε-λέως τὰ ἱρά IV 79

ἐντίθημι ἐς - τὴν τρώγλην τὸν πελανὸν ἐνθες - εὐφῆμος IV 91

ἐνύπνιον VIII tit.

ἐξ v. ἐκ

ἐξ ἔπεα κ[ά]μινειν - †ξξ ἰάμ-βων pro. 9

ἐξάγω δεδεμένον οὐτως ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν V 64

ἐξαμαρτάνω εἰ τότε ἐξή-μαρτον, οὐ τὰ νῦν εἶσαν μᾶ-ραν Βίτινναν - ἔθ' εὐρήσεις V 16

ἐξαμιθρόεμαι κάξαμιθρο-σαι, αἱ ἄλεκτοριδες [εἰ σ]οαί εἰσι VI 99

ἐξάπτω τῇσι μηλάνθησιν ἄμματ' ἐξάπτων τοῦ κεσκέου fr. 14, 2

ἐξαργισμός ἡ πτέ[ρη]ν - [ὡς ἱμαντίσ]κοις ἐξηργίσται πᾶσα VII 23

ἐξηκοστός ἐπὶ τὸν ἐξηκο-στόν ἡλίον κάμψης, - θνήσκε X 1

ἐξω ταῖς γυναιξίν οὐ θήσεις τὴν μέσον' ἐξω σανίδα; VII 5

ἐορτή ἄξεις τότε' ἀμ[ε]λει τ[η]ν ἐορτήν ἐξ ἐορτῆς V 85

ὅτα μόνον καὶ γλάσαι, τὰ δ' ἄλλ' ἐορτή VI 17

ἐπαιδέομαι κοῦκ ἐπηδέσθῃ οὐτε νόμον οὐτε προστάτην οὐτ' ἀρχοντα II 39

ἐπαινέω καὶ περὶ οὐδὲς σ' ἐπαινέσειεν III 75

ἐπακούω ταῦτ' ἐγώ' ἔξ ἄλλης γυναικὸς οὐκ ἄν ἡδέως ἐπή-κουσα I 70

ἐπανορίσκω δοίεσαν - τῆς ζοῆς - ἐπανορίσθαι III 2 δοίῃ [ζοῆς ὅκωσπ]ερ ἱκανῶσθ' ἐπαν-ορίσθαι VII 26

ἐπεῖν v. ἐπὶ

ἐπεὶ δὲ δῆ[] VIII 18 || σοὶ θνέτω, ἐπ[ε]λ - ἄν ἐξεφύσῃεν II 72 θνέ μοι ταῦτῃ, ἐπεὶ σ' ἔγευσ' ἄν VI 11 οὐ γὰρ - ἀντλεῦ-μεν, ἐπεὶ τάχ' ἄν - ἐποιεῦμεσθα IV 15

ἐπέλω καὶ θεῶν ψαύειν ἡπέλγεθ' (-ετο) IV 76

ἐπειμι vel ἐπειώ τ[η]ν κοῦκ' αἰεῖδεν Ξουθίδαις *ἐπειουσι (†ἐπειοῦσι) pro. 11

ἐπείπερ οὐκ οἶδεν -, αὐτὴν εἰδήσει V 77

ἐπεύχομαι <μη> ἐπεύχοο
III 58 cf. ἐν-
ἐπήν ἐπᾶν δ' - ἐγγυτλώσω-
μεν, ἄξεις τότε V 84 ἐπὴν λαλή,
γνώσῃ VI 61 ἐπὴν αὐτίς ἔλῃς -,
στίξον V 27 ἐπὴν - κάμψῃς -,
θυήσκει X 1 ἐπὴν δ' ἐλεύθερός
τις αἰκίσῃ δοῦλῃν ἢ - ἐπίσπῃ,
- τελεῖται II 46 ἐπεῖν - ἀνώγω-
μεν, - ἥθει III 30 τί - δοκίς -
πάσχειν, ἐπεῖν ἰδωμι; III 43
κῆπῃν ὁ χειμῶν ἐγγὺς ἢ, - τίνω
III 45
ἐπί c. gen. ἡ ψυχὴ - ἐπὶ
χειλέων μοῦνον - λειψθῇ III 4
ἀρεῖτ' ἐπ' ὅμον III 61 μὴ - τὴν
χολὴν ἐπὶ ῥινὸς ἐχ' εὐθύς VI 37
τὴν - κόρῃν, ἐφ' ἧς ἀλώπηξ
νοσίσῃν πεποιήται VII 72 || νηὶς
μῆς ἐπ' ἀγκύρης - ὁρμεῖται I 41 ||
c. dat. κάπὶ βυβλίῳ III 90 || τῆς
ληκῆθον -, τῇ ἐπὶ παντὶ χρό-
μεισθα III 21 || κάφ' ὅτω σεμνύ-
νεσθε II 26 εὐμενὴς εἰς καλοῖς
ἐπ' ἰροῖς ταῖσδε IV 83 || c. acc.
τοῦ ἐπὶ τοῖχον ἐρμῖνος III 16
συμπορῆς - ἥδη ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον
III 8 κῆπὶ μέζον ὠθεῖται IV 54
ἐπὶ νοῦν γένετο IV 75 || στέμ[α
ἐπ' ἰρὰ διζόμεσθα VIII 12 ||
οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἐφ' ἡμέρῃν I 58
ἐπιβρόχῳ κῆγῳ ἐπιβρό-
χουσα - κύων ὄλακτέω VI 13
ἐπίγρᾶμμα ἐν τῷ μετώπῳ
τὸ ἐπίγρᾶμμα ἔχων τούτο V 79
ἐπίδορπον τοῦ ἀλέκτορος -
τάπιδορπα δέξισθε IV 13
ἐπιλανθάνομαι καὶ ἐπὶ μὴ
λάθῃ φέρειν, αὐτῇ, τῆς ὑγίης
IV 93
ἐπιλοξόω οὕτω ἐπιλοξοῖ -
τῇ ἐτέρῃ κούρῃ IV 71
ἐπιμηθέως ἐρέω ἐπιμηθέως
τῷ γέροντι III 94
ἐπιμνησκω οὐ δ' ἐπε-
μνήσθην - V 53 ἐκείνο δ' οὐ

σοὶ καὶ μάλιστα ἐπεμνήσθην, τίς
ἔσθ' -; VI 42
ἐπιστάζω ὕδωρ ἐπιστάζασα
I 81
ἐπίσταμαι ἐπίσταται δ'
οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γινώσκει
III 22
ἐπιτείνω νοῦσαν -, τὰς
ἀπέψῃσας ἐπ' ἡπίας - χεῖρας -
τείνας IV 18
ἐπιψεύδομαι μὴ μ' ἐπι-
ψεύσῃ, ἀλλ' εἰπὲ τὸν ῥάψαντα
VI 46
ἐπομαι ἔπειν - μοι καὶ - δείξω
IV 39
ἐπος ναὶ Μοῦσαν, * ἦ μ' ἔπεια
κί[α]μνειν ἔλ[ε]γ' ἐξ ἰάμβων pro. 8
ἐπτά δώσεις ἐπτά Λαοικούς
τοῦδε VII 122
ἐπτάδουλος ἀφῶ τοῦτον
τὸν ἐπτάδουλον; V 75
ἐρ - cf. εἰρ-
ἐρέω ἐρᾷς μὲν ἔσως Μυρτά-
λης -, ἐγὼ δὲ πυρῶν II 79 ὦν
ἐρᾷ θυμὸς - εἰπατ' VII 61
ἐργάζομαι κατ' οἰκίην δ'
ἐργάζετ' ἐνπολέων λάθρη VI 63
ἐργαλεῖον τάχ' ἀφριτηρόν
* ἐργαλ[ε]ῖα νινεῦσι VII 73
ἐργον ἔργα Κοττάλον ταῦτα,
κἀληθιν' III 48 αἰνέω τὰ ἔργα -,
ἃ πρήσσεις III 62 παῦσαι κάκ'
ἔργα πρήσων III 82 || πρὸ τῶν
ποδῶν - εἴ τι μὴ λίθος τοῦρογον,
ἐρεῖς λαλήσει IV 32 ἔλεως εἴη -
τοῖσδ' ὁ Παιῶν - καλῶν ἔργων
IV 26 οὐχ ὀρεῖς -, οἳ ἔργα; IV 57
δς δ' - ἔργα τὰ ἐκείνου μὴ παμ-
φαλῆσας - ὁρώρηκεν IV 76 κατ'
οἰκίην δ' ἐργάζετ' -, ἀλλ' ἔργ'
ὀκοῖ ἔστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης
VI 65 [εἰ] τ[ε] τῶν σῶν ἐχεις
αὐτῇσιν ἄξιον δεῖξαι χειρῶν
νοήρης ἔργον VII 3 τὰ ἔργα τῆς
τέχνης ἡμῶν VII 38 τὰ χηρίσιν
ἔργα τοῦ [- Κέρδων]ος - ἐνεγκ'

ἄνω[θεν] -] - οἳ ἔργ' ἐπόψεσθ'
VII 16, 18 σκυτέων - τῶληθες ἦν
θῆλης ἔργον VII 70 μάλ' εἰκό-
τως σεν τὸ στεγύλλιον - πέπληθε
δαψιλέων τε καὶ καλῶν ἔργων
VII 84 οὐκ ἂν - οὕτω τοῦρογον
σαφέως ἔκειτ' ἂν VII 121
ἔργῳ πορθεῖ[σι] ὦρον[ε]θε[ς]
α ἔ[ρ]ο[ν]ται VI 102
ἐρεῖδω [ἐρεῖδ]ε I 17
ἐρέω v. λέγω
ἐρμῖς ἡ - δέλτος - κεῖται πρὸ
τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοῖχον
ἐρμῖνος III 16
ἔρρω ἔρρ' ἐκπροσώπου VIII 33
ἔρως ἐκώμηνε τὰ σπλάγχν'
ἔρωτι καρδίην ἀνοιστηθεῖς I 57
cf. nom.
ἐς v. εἰς
ἐσθλός βίον προῆξιν ἐσθλὴν
τελοῖται III 57
ἐσπέρη θαλάπω [τὰς ἀνι-
δα]ς ἡμέων ἄχρως ἐσπέρης VII 41
ἐσσάομαι κ[α]λ' γὰρ ἐσσά-
μαι VIII 19
ἔστε νέαι μένοιν, ἔστ' ἂν
ἐνπν[η] Γυλλίς I 90 ἐξοίσει,
ἔστ' ἂν - πεισθῇτε VII 52
ἐστίη χῶσοι θεοὶ σὴν ἐστίην
κατοικεῖσιν IV 10 μὰ τὴν Κέρ-
δωνος ἐστίην VII 120
ἔτερος χητέρονος ἄγχειν I 18
τὴν - παίστην - σάφ' οἶδε κητέρω
δείξει III 13 ἦν ἔχητε κητέρον
χρηῖν VII 124 χαιρέτω - χητέ-
ρον τιν' ἂνθ' ἡμέων φίλην
ἀθροῖται VI 32] τοῦτο, κητέρον
χοῶμα[VII 30 τοῦτ' ἦν μὴ ὅμιν
ἀνδάνη - τὸ ξεῦγος, ἔτερον χᾶ-
τε[ρ]ον μάλ' ἐξοίσει VII 51 κείνο
τὸ ἔτερον ξεῦγος VII 97 || εἰς
μὲν -, ὁ δ' ἔτερος VI 52 μὴ τῷ με-
δομει, τῷ τέρω δὲ λώβησαι III 73
οὔτω ἐπιλοξοῖ - τῇ ἐτέρῃ κούρῃ
IV 71 κῶς οὐν ἀφῆκας τὸν ἔτε-
ρον; VI 74 τὸν ἔτερον τίς ἡ

ἐγδοῦσα VI 92 μέζον τοῦ ἐτέ-
ρον δόκει προῆσσειν fr. 15, 3
ἔτι κ[ῆ]τι νῦν ἄγχει II 12
ἀλλ' ἔθ' ἔστηκας; V 10 cf. οὐκέτι
ἔτοιμος οὐ γὰρ τι πολλὴν
οὐδ' ἔτοιμον ἀντλεῦμεν IV 14
τὴν ἔτοιμον οὐ [λή]ψῃ; IX 3
ἐτοίμως μὴ πάνθ' ἐτοίμως
καρδίῃ βάλῃ IV 52
ἐτυμος εἰ μὴ τις αὐτὴν
εἶδε Βατάλην, βλέψας ἐς τοῦτο
τὸ εἰκότισμα μὴ [ἐ]τόμ[η]ς δεῖσθω
IV 38
εὖ τὴν - βαίτην θάλαπωνα
εὖ VII 129 cf. καλῶς
εὐδίη I 28 ἄγριος χειμῶν
ἐ[ξ] ε[θ]δής I 45
εὐθύς (ἰθύς) μὴ παρὰ τὰ
Μικιῶν ἀτόν ἄγ', ἀλλὰ τὴν
ἰθείαν V 53 μὴ <τί> σ' - οὐλῇ
κατ' ἰθὺ <τῇ> βατηρίῃ κνάψῃ
VIII 34 || adv. μὴ - τὴν χολὴν ἐπὶ
ῥινὸς ἐχ' εὐθύς, ἦν τι - πεύθη
VI 38
εὐκρωος] ν τε κεύκρωος [αἰ-
ρας VIII 17
εὐμαρέως οἰκίην οὐκ ἔστιν
εὐμαρέως εὐρεῖν fr. 15, 1
εὐμενὴς εἰς καλοῖς ἐπ'
ἰροῖς ταῖσδε IV 82
εὐνους εὐνοῖστέρον σκυτέα
γυναικὶ διφῶσ' ἄλλον οὐκ ἂν
εὐρίσκει VI 72
εὐπλεuros τὰ Μικιῶνος
θηρί' εὐπ[λε]ρὸς ἦν βάσῃ VII 43
εὐρημα ὥσπερ εὐρημ' ἄρ-
πάσασα δαρεῖται καὶ τῆσι μὴ
δεῖ VI 30
εὐρίστω αἰεὶ μὲν Ἀρτεμῖς τι
καινὸν εὐρίσκει VI 89 εὐνοῖστέ-
ρον σκυτέα - διφῶσ' ἄλλον οὐκ
ἂν εὐρίσκει VI 73 οὐ τὰ νῦν
εὔσαν μῶραν Βιτινναν, ὥς δο-
κεῖς, ἔθ' εὐρήσεις V 17 κῶς δ' -
εὔρε πρὸς σε τὴν ὁδὸν ταύτην;
VI 85 οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως

εὐρεῖν ἄνευ κακῶν ζώουσιν fr. 15, 1
 εὐτυχεῖ σὺ δ' εὐτύχει μοι I 88
 εὐφύμωσ ἐς - τὴν τρώην
 τὸν πελαγὸν ἐνθες τοῦ δράκοντος εὐφύμωσ IV 91
 ἐφαιμαρτέω καὶ σὺ μοι - ἦδη φαιμαρτεῖς οἱ σ' ἂν οὗτος ἦγῃται V 43
 ἐφίπω ἐπὶ - ἐλευθερόεις - δοῦλην - ἐκὼν ἐπίσπῃ, - τελεῖται II 47
 ἐφρηβοι VII 61
 ἐφοράω οἱ ἔργ' ἐπόψεσθ' VII 18 σέ - τοῖς τοῖς δύο Κούδιλλ' ἐπόψεθ' ἡμετέρων πέντε - τριβοντα V 60 κηπίδοις μὲν (αὐτῇ) ἐλθοῦσαν ἐς ἀνδρὸς οἶκον V 70
 ἐχθαίρω ἐγὼ μιν [ἐχθαί]ρω VII 101
 ἐχθές σήμερον μὲν -, ἐχθές δ' -, αὐριον δ' II 58
 ἐχθρός τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγείσθαι I 72
 ἔχω ἀξίην τὴν νῆδον ἔχει ταλάντων πέντε II 4 χλαῖναν ἔχει τριῶν μνέων II 22 ἢ [ν εἰ]χε χλαῖναν II 14 Νοσὶς εἰ[λ]χεν - τριτημέρη νιν VI 20 ἔχεις - οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἡθμόν VII 110 ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο V 79 μὴ - τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς ἔχ' εὐθύς VI 38 ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἔχεις II 80 δοκεῖσ' ἀρωγὸν - ἔξιν III 29 οὐχ ἔλκος ἔχει; IV 60 οὐδ' ἔχων δαδὰς τὴν οἰκίην ὄψην II 35 τοῦτον αὐτὸς ὡς ἔχων ἦκε δεδεμένον V 63 Κόσιν - μοι κέλευσον ἐλθεῖν - ἔχοντα ῥαφίδας καὶ μέλαν V 66 δύο - ἡλθ' ἔχων VI 67 ἔχει - οὐδὲν μείον III 59 ὅς δ' ἔχει μείον fr. 15, 2 κοίην - ψυχὴν [ἐχουσα] I 37 ὅσην - τὴν

γλάσσαν - ἔσχηκας III 84 V 8 ὁ Θεσσαλὸς τὴν εἶχε χηρακλῆς δόξαν II 96 ἔχε τὴν χάριν ταύτην V 81 ἦν ἔχτε κητέραν χορίην VII 124 ὥρην εἰ[λ]ε VIII 63 || κῆς τοὺς λίθους ἔξουσι τὴν ζοὴν θείναι IV 34 οὐδ' ἂν σῶκον εἰκάσαι σὺκω ἔχῃς ἂν οὕτω VI 61 ὅτ' οὐχὶ τοὺς δὲ εἰς ἐγλῶσαι VI 91 εἰ τι - ἔχεις αὐτῇσιν - δεῖξαι - ἔργον VII 2 || μεθ' ἧς ἀλινδῇ καὶ ἐμ' ἔχει[ς] πο- [δ]όψηστρον V 30 ὥς ἔλ[ει] VIII 66

ζάω ζῶμεν οὐχ ὥς βουλόμεσθα, ἀλλ' ὥς ἡμεῖς [ὁ] ζωῶρος ἔλκει II 9 εἰ τι σοὶ ζῶην III 79 οὕτω σοὶ [ζ]ῶη Βαυλλίς V 70 cf. ζῶω

ζεῦγος par calceorum τοῦτ' ἦν μὴ ὕμιν ἀνδάνη - τὸ ζεῦγος, ἔτερον - ἐξοίσει VII 51 κόσον χρεῖζεις κείν' - ἀπεμπολῇ (ν τὸ) ζεῦγος; VII 65 μῆς μῆς ἐστὶν ἄξιον τοῦτο τὸ ζεῦγος VII 80 ταύτη δὲ δώσεις κείνῳ τὸ ἔτερον ζεῦγος κόσον; VII 97

ζηλότυπος V tit.
 ζητρεῖον ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζητρεῖον πρὸς Ἑρμῶνα V 32 ζοή ἄστατος - ἡμεῶν [ζ]οή I 47 σοὶ δοίησαν - τερπνὸν τῆς ζοῆς τ' ἐπαυρόσθαι III 2 ἐν τῇ θαλάσῃ τῷ μὲν τῆς ζοῆς τριβων III 52 ἡδὴ - ἀγῇ τῆς ζοῆς ἀπὸ μὲν βλάνται X 4 κῆς τοὺς λίθους ἔξουσι τὴν ζοὴν θείναι IV 34 οὐχὶ τὴν ζοὴν βλάνται ἡμεῖς πάντες; IV 68 εἰ τι σοὶ τζῶη III 79, cf. VII 26

ζόος οὐχὶ *ζόνη βλάνται ἡμεῖς πάντες; IV 68

ζυγὸν ταύτῳ μοι ζυγὸν τρίβεις VI 12

ζῶω ὃν χρῆν - ὥς ἐγὼ ζῶειν

II 29 οἰκίην οὐκ ἔστιν - εὐρεῖν ἄνευ κακῶν ζώουσιν fr. 15, 2 οἶον οὐχ ὥρηκας ἐξ ὅτεν ζῶεις IV 40 cf. ζάω

ἡ προκνίς ἡμαστροπός I tit. sim. VI tit. Ἰδὴ Μύελλος ἡ Παταικίσκος IV 63 βοῦν ἡ νευημένην χοῖρον IV 15 ἡμέρας - δὲ ἡ τρις I 40 ἐκείνον ἡ ἔργα τὰ ἐκείνου IV 76 πλεῖ τὴν θάλασσαν ἡ χλαῖναν ἔχει II 21 ἐπὶ - τρις αἰκίης δοῦλην ἡ - ἐπίσπῃ II 47 ἦν δὲ - ἐμπερῆσθ' ἡ - ὑπερβῇ II 53 || ἡ γὰρ - ἡ ὁ πατήρ ἀνώγειν III 31 ἡ ἄνω σ' ἡ κάτω βλέπειν VII 80 τ' ἡ μ' ἔπειτα κ[ἀ]νεῖν - ἡ με δευτέρῃ γν[ω]σθαι pto. 8 sq. ἡ - οὐκ οἶδεν - ἡ ἀσθῆθ' III 37. 40 οὗτος οὐκ οἶδ' ἡ Χίου τις ἡ ῥοθρῶον ἡκει VI 58 ἡ χαλκήν - μυῖαν ἡ κούρην παίζει, ἡ - ἐξάπτων - λωβῆται fr. 14, 1 sq. μὴ με λυπεῖτε, ἡ φεῦξομ' V 74 ἔχεις. ἡ νῆ Δ' - ἐμύβον II 81 νῦν ὁρώρηκας - τὸ πρῶτον; ἡ τί τάβρα σοὶ ταῦτα; VI 45 ἡ προσμενεῖς σὺ -; VIII 3 || quam ἦν οὐδὲν ἦσσαν ἡ Βαυλλίδα στέργω V 82 τι μέζον ἡ γυνὴ ποιήσσειν IV 69 μέζον μὲν [ἡ] γυνὴ ἡ γρ[α]ύξω VI 34 τι μέζον ἡ δοκεῖς I 65 κῆδων - πρὸς θέν ἡ αὐτὴ χρησασθαι VI 29 πάντα μάλλον ἡ δεῦντα V 24 ταύτη γὰρ - <ἄλλος τις> ἡ γυνὴ ἦν VI 94 cf. ἡπερ ἡ γὰρ - μέζων ἡ ὀγίη σ[τ]ι IV 94 cf. ἡρα <ἡ> πολλά - δεῖται VI 41 ἡ υἱὸς γενήσομ' ἀστος ἡ ἀσ[τ]υρο[ν] γῶρη II 7 ἡ γέομαι φαιμαρτεῖς οἱ σ' ἂν οὗτος ἦγῃται V 43 || τῆς θύρης τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγείσθαι I 72 ἡδῆως οὐκ ἂν ἡδῆως ἐπήκουσα I 70 ἡδέω[ς] I 64

ἡδὴ γὰρ εἰσι πέντε - [μῆρες], ἐξ οὗ I 10 κόσον τιν' ἡδὴ χηραίνεις χορόν -; I 21 συμφορῆς δ' ἡδὴ ὁρμᾷ ἐπὶ μέζον III 7 μεζόνων ἡδὴ - κερδέων ὀργινῶνται VII 36 σὺ μοι - ἡδὴ φαιμαρτεῖς V 43 ἡδὴ γὰρ ἀγῇ τῆς ζοῆς ἀπὸ μὲν βλάνται X 4

ἡδομαι [δεῖ γ'] ἄλλος νοῦν *ἡσθείσας ὁμέας ἀπελθεῖν VII 54 ἡδονῆς ἔχεις - οὐχὶ γλάσσαν, ἡδονῆς δ' ἡθμόν VII 110

ἡδύς γε - Μητροίχης οἶνον ἡδίων οἶνον - οὐ πέπωκεν κω I 86 sq. εἰ τό γ' ἡδιστον III 67 ἡδ(ε)ω ὅπως νιν (δῶν) ἐκ τετραμένης ἡθεῖ III 33

ἡθμός VII 110 cf. ἡδονῆς ἡκιστος v. ἡσσαν

ἡκω μὴ τις παρ' ἡμέων ἐξ ἀγορῆς ἡκει I 2 ἡ Χίου - ἡ ῥοθρῶον ἡκει VI 59 ἡκε πρὸς με τῇ ἐνάτῃ VII 127 τοῦτον αὐτὸς ὡς ἔχων ἡκει V 63 πέδας ἡξω φέρονσ' III 95

ἡλθον οὐνεκεν πρὸς σ' [ἡλθ]ον VI 15 τίς σε Μοῖρ' ἐπεισ' ἐλθεῖν - *παρ' (τ' πρὸς) ἡμέας I 8 ἡλθεν πρὸς τὰς θύρας μὲν νυκτός II 34 σε - πρὸς τὴν θύρην ἐλθοῦσαν εἰδέ τις ταύτην I 12 κηπίδοις - ἐλθοῦσαν ἐς ἀνδρὸς οἶκον V 70 ἐλθοῦσ' ἐς οἶκον III 95 χῶσλήπιος κῶς ἡλθεν ἐνθάδ' ἐκ Τροίχης II 97 κείνος ἦν ἔλθῃ I 42 ἦν τ' ἡκατ(ῇ) ἔλθῃ, - οἷσιν VII 91 οὐ - πεῖσουσά σ' ἡλθον I 83 δύο γὰρ ἡλθ' ἔχων VI 67 Κόσιν - μοι κέλευσον ἐλθεῖν - ἔχοντα ῥαφίδας V 65 ὀγίη πολλῇ ἐλθοιμεν αὐτὸς - ἴσ' ἀγινεῖσαι IV 87 || ἐξ ἄκῃς ἐλ[λ]ουθ[α] πυρὸς ἄγαν II 16

ἡλῖος το[ῦ] ἡλ[ίου] δόντος

II 13 ἄχρως ἥλιος δὺς ἢ III 88
μέχρι σεν ἥλιος θάληψι τὸν κυ-
σὸν ἐσδύς VIII 3 || ἐπὶ τὸν
ἐξηκοστὸν ἥλιον κάμψης, - θνη-
σκε X 1
ἡμαι ἄλλα δαψ[ιλῶς] αἵται
VII 47 cf. καθ-
ἡμαι θον τρι' ἡμαιθα - ἐκά-
στου τοῦ πλατύσματος τίνω
III 45 cf. Phoen. 3
ἡμεῖς παρ' ἡμέων I 2 ἐνθ'
ἡμεων VI 32 ἐκ μὲν ἡμέων VII 96
σύνεγγυς τ' ἡμῶν I 48 οὐδὲ εἰς
οἶδεν [τὸ μέλλο]ν ἡμέων ἄστα-
τος γάρ *ἡμεῶν [ς]ο[ή] I 46 τῆς
γενῆς - ἡμέων - οὐδὲ τῆς δόξης
II 2 τῆς ληκύθου ἡμέων III 21
τὰ ἔργα τῆς τέχνης ἡμῶν VII 38
[τὰς] σανίδας ἡμέων VII 41
ἡμέων - τὸν ὄνον VI 82 || ἔστηκε
σύνεγγυς *ἡμῶν I 48 ἐκποδῶν
ἡμῶν φθίρεσθε VI 15 χάρη
ἡμῶν ἀφ[έρπειν] ἐστί VI 98
βαῖος οὐχ ἡμῶν - ἐτι μαλλὸς εἰ-
ρίων VIII 12 ἦν τι μὴ - ἡμῶν ἐς
βόλον κύρη VII 75 μὴ - ὁ τάπητος
ἡμῶν - ληϊὺς κύρη II 44 οἴχεθ'
ἡμῶν ἡ ἀλεωρή τῆς πόλιος II 25 ||
ἐλθεῖν - *παρ' ἡμέας I 9 τὸ - γή-
ρας [ἡμέ]ας καθέλκει I 16 ὡς
ἡμέας [ὁ χῶ]ρος ἔλκει II 9 μὴ -
τρέψης - εἰς φρυγὴν ἡμέας VII 66
ἡμέρη ἔσσετ' ἡμέρη κείνη,
ἐν ἣ τὸ βρέγμα - κνήση IV 50
ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τῆμέρη
κείνη, ἥτις σ' ἐσήγαγ' ὥδε V 22
προφάσις πᾶσαν ἡμέρη ἔλκει
V 5 φοιτᾷ - ἡμέρη πᾶσαν VII 100
τὴν ἡμέ[ρη]ν ὅλην σε τονθορύ-
ζουσαν VI 17 ἡμέρας μετέλλαξον
τὸν νοῦν δὲ ἡ τρις I 39 σέ -
Κύδωλλ' ἐπόψεθ' ἡμέρων πέντε -
τρίβοντα V 60 || ἄλλ' ἡμέρη τε
κῆρι μέζον ὠθεῖται IV 54 ἐπι-
βρύχουσα ἡμέρη τε καὶ νύκτα -
ὕλακτώ VI 13 ἡμέρη τε καὶ

νύκτα τριβουσα τὸν ὄνον VI 82
μὴ τὸ μὲν αἶμα νύκτα κῆμέρη
πίνε V 7 ἀθλ[έων] νύκτα κῆ-
μέρη VII 40 ὅτε σὺ χεῖλεα
νύκτα κῆμέρη οὐγ[ε]ῖς VII 112
μὲν οὐτε νυκτὸς οὐτ' ἐφ' ἡμέ-
ρη λείπει τὸ δῶμα I 58 || οὐχ
ζόην βλέπουσιν *ἡμέρη πᾶν-
τες; IV 68 || om. III 53 (IV 46 sq.?)
V 80 VII 85, 127 || cf. τριήμερη
ἡμερος τ' IV 68 v. ἡμέρη
ἡμος v. ὁτῆμος
ἦν (ἐάν) ἦν σοι ναῦλον διδοί-
τις, - πλώση II 58 τῶληθες ἦν
θέλης -, ἐρεῖς τι VII 70 πρὸς -
βαλέω - τάχ', ἦν πλέω γρύξης
III 85 τὸν παῖδα - ἦν κνίσω -,
οὐχ ἔλκος ἔξει; IV 59 οὐκ ἦν
ἰδῆ -, ἐμβαλεῖται τὰς κοῦρας;
IV 63 ἦν τι - παραστείης -, τί-
σεις V 50 διαβαλεῖς, ἦν σοι εἶπω;
VI 22 τοῦτ' ἦν μὴ ὅμιν ἀν-
δάμῃ - ἐξοίσει VII 50 ἦν μὴ
λάβῃ -, ἐκ τάχα ψύξει IV 29 ἦν
τι μὴ - κύρη, οὐκ οἶδ' ὅπως -
πρήξει VII 75 ἦν μὴ - θῶ -, μὴ
με θῆς V 12 κείνος ἦν ἔλθῃ
I 42 ἦν - αἰτῇ, προσδίδωμι II 81
ἦν ἔχῃτε - χρεῖν -, - <δεῖ> πέμ-
πειν VII 124 ἦν ὅρην - τις κόψη,
μνῆν τινέτω, - ἦν δὲ - ἀλοιγῇ,
ἄλλην - μνῆν, ἦν δὲ - ὕπερβῃ,
χιλίας - ἐννεμε, κῆν βλάψῃ τι,
διπλῶν τίνειν II 50 sq. μὴ -
τὴν χολὴν ἐπὶ δυνὸς ἔχ' ἐνθός,
ἦν τι - πεύθῃ VI 38 || ἦν δὲ δῆ -
θέλωμεν, - κείρει III 36 τὰλ-
πιτ' ἦν μετρέω, τὰ κοῖμν' ἀμι-
θρεῖς VI 5 ἐπίσταται - οὐδ' -,
ἦν μὴ τις - βῶση III 23 ὁρακὴ
κεῖται -, (κ)ῆν μῆκος' ἀντὶν - ἐκ-
ξύση III 17 || δεῖ λαβεῖν νιν -,
καὶ ἦν μέλλῃ - ἀναγνῶνα III 91
προθεῖσι - κῆν τρέφῃ τις ἐν
κόλπῳ VI 102 οἱ κῆν ὅν Ζεὺς,
τοῦτο μοῦ[νον] ἄδουσι VII 46

τὸν μισθὸν αἰτεῖ κῆν - κλαύσω
III 10 ἐγὼ μιν ἐχθαίρω, - κῆν -
ὕποσχηται VII 102 || ἦν τ' ἡκα-
τ(ῇ) ἔλθῃ, - οἶσει, ἦν τ' ἡ Ἀρ-
τακηνή VII 91 sq. cf. ἐπὶ ἦν
ἦν ἐν ἦν ἰδοῦ, πάρεμ' ἄσ-
σον I 4
ἦνεγκον v. φέρω
ἦπερ μεζόνως - ἦπερ οὖν
ὑμεῖς IV 81
ἦπιος ἐπ' ἡπίας - χεῖρας -
τείρας IV 18
ἦρα τίς ἦρα - ἐποίει; IV 21 ἦρ'
οὐχὶ μάλλον Φοῦξ; V 14, cf. ἦ
ἦσσων ἦν οὐδὲν ἦσσον ἦ
Βατυλλίδα στέργω V 82 || τῶν
δημοτῶν φρίσσοντα καὶ τὸν
ἡμιστον II 30
ἦσυχῇ - τὴν ἀμβαλούχην οἴ[γε]
VII 18

θάλασσα πλεῖ τὴν θάλασ-
σαν II 21 κροτέος ἐν τῇ θάλασσῃ
τάμβλν τῆς ζοῆς τρέβων III 52
θάλλω τ' ἑαλλεῖν VI 90, cf.
θάμνη
θάλλω θάλλεις τὸν δίφρον
I 37 θάλλειν τὸν δίφρον I 76
θάλλω [τὰς] σανίδας ἡμέων
ἄχρως ἐσπέρης VII 40 δαψ[ιλῶς]
αἵται ὅπως νεοσσοὶ τὰς κοχῶ-
νας θά[λ]π[ο]ντες VII 48 μέχρι
σεν ἥλιος θάλλῃ τὸν κυσὸν
ἐσδύς VIII 3 τὴν - βαίτην θάλ-
πουσαν εὐ δεῖ - ῥάπτειν VII 129 ||
εἰ σεν θάλλεται τι τῶν ἐνδον
II 81

θάμνη πρόσω πιόσας τὴν
προκνήλην *θάμ[ν]ην VI 90
θαρσέω ἔκητ' ἀλκῆς θαρ-
σέων λέως λ[έγ]οιμ' ἄν II 78
θέα θέα spectacula I 29
θεα οἶαι πρὸς Πάριν κοθ-
ῶρησαν [θεαί] κριθῆναι καλ-
λοντῇ I 35 χῶσοι θεοὶ - κατοί-
νευσιν καὶ θεαί IV 11 cf. θεός

θεάομαι θηεῖσθε χῶμεῖς
VII 21 θῆσεσθε δ' ὅμ[ε]ις τὰ
νέα ταῦτα VII 56
θέλω ἦν - τι καὶ μέζον γρύ-
ξαι θέλωμεν III 37 ἔν με καίεις
οὐ θέλουσαν οἰδεῖσθαι IV 49 τὴν
σεν χολὴν - ἡθέλον κατασβῶσαι
V 39 τι δροῶντα τῶν σὺ μὴ θέ-
λῃς V 28 σκντέων - τῶληθες ἦν
θέλης ἔργον VII 70 τίμησον, εἰ
θέλεις, αὐτό VII 67 πρὸς τὰδ',
εἰ θέλεις, σκέπτεν VII 92 ἄφρον,
εἰ θέλεις, λύχρον VIII 6 σὺ τέ
μοι τ[οῦνα]ρ, εἰ θέλεις, - ἄκου-
σον VIII 14

θεός μακρόνομος - τὸν θ[ε]όν
τοῦτον IV 48 || fem. τί σὺ θε[ός]
πρὸς ἀνθρώπους; I 9 (Venus)
οἶκος τῆς θεοῦ I 26 τῇ θεῷ
κατάρτησον σαντήν I 62 || χῶσοι
θεοὶ σὴν ἐστίην κατοικεῖσιν καὶ
θεαί IV 10 θεῶν ἀδελφῶν τέ-
μενος I 30 καὶ μὰ θεοῦς VII 99
ὃ ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν
ψαύειν ἡπειρεθ' IV 75 δυνάτω
μ' ἐλάσαι - ἐς θεοῦς ἀναπτῆναι
VII 109 θεῶν ἐκείνος οὐ μα-
κρὴν ἀπώ[μισται], ὅτε σὺ χεῖ-
λεα - οἴγ[ε]ις VII 111

θερμαίνω τοῦτο μὴ σε θερ-
μήνῃ I 20

θερμός αἱ σάρκες οἷα θερμά
*θερμὰ πηδῶσαι IV 61

θεωρέω ὡς μὴ δι' ἀγορῆς
γυμνὸς ὢν θεωρεῖται V 46

θηέομαι v. θεάομαι

θηροῖον τὰ Μικίανος *θηρ'
εὐπ[λερ] VII 43

θλάω τὰ σαντοῦ θλῆ λαβὼν
ὅπως χοῖξες II 83 ὁ κέρως -
ᾧσπερ ἰσθρία θλῆται III 41 cf. V 41

θλίβω δούλης - ὡτα νοθρή
θλίβει IV 53

θνήσκω ἐπὶ τὸν ἐξηκοστὸν
ἥλιον κάμψης, - θνήσκε X 2

θανεῖν ὅ[π] VIII 36 cf. ἀπο-

θρίξ τὰ λευκά των τριχῶν I 67
 θύλακος θύλακον ῥάψαι,
 τὰς μνῆας - μὴ - διοίσουσι VII 89
 θυμός ὡν ἔρξ θυμὸς ὑμέων
 ἐκαστὸς εἶπαι VII 61

θύρη ἀράσσει τὴν θύρην τις
 I 1 τις τὴν θύρην; I 3 ἢν θύ-
 ρην - τις κόψη, - τινέτω II 50
 ἡ θύρη κατήραται τῆς οἰκίας
 μεν II 63 ἡ θύρη - ὠικται κά-
 νεῖθ' ὁ παστός IV 55 τὴν θύ-
 ρην κλείσιν VI 98 ἡ - πρὸς θύ-
 ρην κηλίζουσα VII 123 || meton.
 pro domo πρὸς τὴν θύρην ἐλ-
 θούσαν - ταύτην I 12 τῆς θύρης
 τὸν οὐδὸν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι I 72
 (cf. III 38) κοῦ - ἡ θύρη κεῖται
 τοῦ γραμματιστέω III 8 τοῦς -
 τελώνας πᾶσα νῦν θύρη φρίσσει
 VI 64 ἦλθεν πρὸς τὰς θύρας
 μεν II 35

θυσιάζω Ἀσκληπίω - θυσιάζ-
 οῦσαι IV tit.

θύω τοῦ ἀλέκτορος - ὄντιν' -
 θύω IV 13 || ὦ Γῆρας, σοὶ θυέτω,
 ἐπεὶ - ἂν ἐξεφύσησεν II 72 θυέ-
 μοι ταύτην, ἐπεὶ ὁ ἔγενε' ἂν VI 10
 θωρήσω τῷ προστάτῃ
 τ]εθώρ[η]γμαί II 15

ἱάμβος ἱαμβο pro. 3 ἔπεια
 κ[άμνιν] - ἐξ ἱάμβων pro. 9
 ἱγνύς ὁ πηλὸς ἀχρεὺς ἱγνύων
 προσέστηκεν I 14

ιδιάζω ιδιάζουσαι VI tit.

ιδίος ἂ δ' αὐτὸς εἶπας - τῇ
 ιδίῃ γλώσσῃ V 37

ιδος? VI 68, v. praef. XXVI

ιδού ἢν ιδού, πάρεμ' ἄσσαν
 I 4 ιδού, σιωπῶ III 86

ιῆ ἱῆ Παίηον IV 82. 85

ιητῆρ ιητῆρες ἀγρίων νοῦ-
 σων IV 8

ιητρον βοῦν ἦ - χοῖρον -
 ἡτρα νοῦσων ἐποικνεύμεσθαι IV 16

ιθύς v. εὐθύς

ικανός παῦσαι, ἱκαναί (πλη-
 γαί) III 81

ἱκετιώ μὴ μὴ *ἱκετιώ - πρὸς
 σε τῶν Μουσέων, μὴ - λώβησαι
 III 71

ἱλαρός ἱλαρὴ κατάστηθι
 [ἱλαρὸν προ]ς ἄλλον I 40 sq.

ἱλεως εἶη - τοῖσδ' ὁ Παίων -
 καλῶν ἔργων IV 25 ἱλεφ δευτε-
 δέξαισθε IV 11

ἱμανήθηρ τὴν ἱμανήθηρην
 τοῦ κάδου - λύσας V 11

ἱμαντίσκος οἱ δ' ἱμαντίσκοι
 ἐρι', οὐκ ἱμ[άντες] VI 71 sq. ἡ

πτέ[ρη]ν - χλῶς ἱμαντίσ[κοι]ς ἐξ-
 ηρτίωται πᾶσα VII 22

ἱμάς v. ἱμαντίσκος

ἱουλος τοὺς ἱουλον ἀνθεῖν -
 τας I 52

ἱππος ἡ μέζον ἱππον - κηλί-
 ζουσα VII 123

ἱρός ὄμν[υ]μι πάνθ' ὅσ' ἐστὶ
 ἱ[ο]ρά VII 31 || τὰ ἱρά ἡλθον -

ἐ[κ]ητι τῶν ἱ[ο]ρῶν I 83 κάλ'
 ὕμιν - ἐντελέως τὰ ἱρά καὶ ἐς

λῶων ἐμβλέποντα IV 80 εὐμενῆς
 εἰς καλοῖς ἐπ' ἱροῖς ταῖσδε

IV 83 ἔλθοιμεν αὐτοῖς μέζον' ἱρ'
 ἀγινεύσαι IV 87 ἱροῖσιν μέζων -

ἡ ὕγι' ἑστὶ IV 94 στέμ[μα] ἐπ'
 ἱρά διζόμεσθαι VIII 12

ἱσος οὐδὲν ἔλ[λο] τῷδ' ἴσον·
 χροῶμα[τ] VII 27, οἱ - τῇ γεννῇ φν-

σῶντες οὐκ ἴσον τούτω πρὸς
 τοὺς νόμους βλέπουσι II 32

ἱσῶ excl. III 93

ἱσσημι ἐκ δεξιῆς τὸν πίνακα
 - στήσον τῆς Ὑγιῆς IV 19 τις

ἐστὶν ὁ στήσας (τὴν λίθον); IV 22

Εὐθίης - αὐτὰ ἔστησεν IV 25 ||

*κῆσθησα τὴν κακὴν λιμόν II 17 ||

τίμησον - αὐτὸ καὶ στήσον ἧς
 κοτ' ἐστὶν ἄξιον τιμῆς VII 68 ||

μὴ τις ἔστηκε σύγγενος ἡμῖν; I 47

ἔστηκε δ' εἰς μ' ὄρεσθα IV 44

ἔστηκας ἐμβλέπων σὺ κοῦκ ἄγεις

αὐτόν; V 40 ἀλλ' ἔθ' ἔστηκας;
 V 10 cf. ἀν-, καθ-, παρ-, προσ-

ἴσως ἔρξ *μὲν ἴσως († σὺ
 μὲν ἴσως) Μυρτάλης II 79

ἴτριον ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ
 ἴτρια θλῆται III 44

ἱχανόμαι [ζοῆς δικωσπ]ερ
 ἱχανέσθ' ἐπανρέσθαι VII 26

ἱχνος τέλεον ἔρη[ρε]ν οὐκ
 ἱχν[έων] ἱχνος; VII 20 φέρ' ὠδε

τὸν ποδίσκον· εἰς ἱ[χ]νος θῶ
 μιν VII 113 εἰ τις πρὸς ἱχνος

ἡκόνησε τὴν σμίλην VII 119

κάδος τὴν ἱμανήθηρην τοῦ
 κάδου - λύσας V 11

καθαίρει ἄνδρας - Πίσση
 δις καθέλει πυκτεύσας I 53

καθέλω τὸ - γῆρας [ἡμέ]ας
 καθέλκει I 16

καθεύδω καθεύδεις; VII 6

κάθημαι τοῦ τέγους ὑπερθε
 τὰ σκέλεα τείνας κάθηθ' ὅκως

τις καλλίης κάτω κύπτων III 41

κάθησο, Μητροῖ VI 1

καθίημι *κατοῦ VIII 39

καθίστημι ἱλαρὴ κατὰ-
 στηθι [- προ]ς ἄλλον I 40

κάθοδος v. κάτοδος

καί σὺν ἀνδράσιν καὶ παισὶ
 IV 88 νύκτα κήμερην V 7 VII

40. 112 sim. V 66 VI 16 VII 44.

51 (63) IX 2; III 69; I 69 II 23

III 36. 39 IV 2 VII 35. 40 εἰς
 κνῦσα καὶ κακὴ λάρβη VII 95

sim. IV 80. 83 V 80 II *7. *8 τῇ
 ὠ[δ]ε] χῶδε χασκουσῇ IV 42 sim.

V 49 ἀνατιθεῖσθαι καὶ θυσιάζ-
 οῦσαι IV tit. sim. II 32 VI 8 ||

ὅσ' ἐστὶ κού καὶ γίνετ' I 27

ᾧδ' εἰλκεν αὐτὴν καβιάζετ' II 71

τόνθορζε καὶ κνῶ VIII 8 sim.

I 25. 58. 72 II 17. 28. 88 III 95

IV 2 V 33 VI 26. 29. 32 VII 22

X 2 τὸ - γῆρας - καθέλκει κῆ
 σικὴ παρέστηκεν I 16 λήσεις -

καὶ - τέφρη κάψαι I 38 sim. II 42

III 9 IV 22. 56. 86 V 21. 42 VI 97

VII 87 οἴχεθ' - ἡ ἀλεωρή -, κάψ'
 ὄτω σεμνύνεσθε, - Θαλῆς λύσει

II 26 χιλίας τὸ τίμημα ἔνειμε,
 κῆν βλάβη τι, διπλόον τίνειν

II 54 sim. III 45 VI 6 || κῆ μὲν -
 δέλτος - κεῖται III 14 καὶ δεῖ

λαβεῖν νῦν III 90]τοῦτο, κῆτε-
 ρον χροῶμα[τ] VII 30 - καὶ χάριν

πρὸς με[τ] VII 35 καγῶ δόκειον
 VII 27 κῆγῶ μ[ε]ν VII 35 κῆγῶ

οὐκ ἐσύλεον VII 50 κ[αὶ] ἀλλης
 δρυὸς VII 51 || κατάρτησον σαν-

τὴν - καὶ δοῖα προῆξαι I 64 ἐμ-
 βυσον - καὶ τὸς - θλῆ II 83 ἔπειν -

μοι καὶ - δέλω IV 39 μεθ' ἧς
 ἀλινδῇ καὶ ἐμ' ἔχεις ποδύνη-

στον V 30 ἀφώ τοῦτον -; καὶ
 τίς οὐκ - ἐμπύοι; V 75 σ' ἀφῆσω,

καὶ ἔχε τὴν χάριν ταύτην V 81

τοῦτο - χῆ μάμμη - ἐρεῖ σοι, κῆστὶ
 γραμμάτων χῆρη III 35 ἄξει -,

καὶ ταῦτα νυκτός II 25 ἔργα
 Κοττάλου ταῦτα, κάληθιν' ὥστε

III 49 || δέκ' εἰσὶ μῆνης κοῦδὲ
 γράμμα - πέμπει I 24 χεῖμων -

[ἐνέπ]εσε, κοῦδὲ εἰς οὔδεν I 45

οἶδε -, κοῦδ' ὕπνος νῦν αἰρεῖται
 III 54]κοῦδὲ κηρὸς ἀνθήσει

VII 28 κοῦπω λέγω VII 44 || καὶ
 οὐ (μῆ) πρὸς τοὺς νόμους βλέ-

πουσι κῆμ - οὔδεις - ἡλόησεν
 οὔδ' - II 33 ἅπαντα ταῦτ' ἐπρηξε

κοῦκ ἐπηδέσθη οὔτε - οὔτε II 39

κίναϊδὸς εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεῖ-
 μαι II 74 βάδιζε καὶ μῆ - ἄν',

ἀλλὰ - V 52 καὶ ἐπὶ μὴ λάθη
 IV 93 κοῦ τόσος λόγος τοῦδε,

ἀλλ' III 43 κοῦ μόνον τοῦτο,

ἀλλ' VI 70 κῆσὶ τὰ μὲν κατ' ὧς,

τὰ δ' οὐκ καλῶς, ἀλλὰ VII 23 ||

ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης - καὶ

οὐκ Βάτταρος II 49 χοῖρον -

κοῦκ ἀλέκτορ' ἡτρα - ἐποικνεύ-

μεσθαι IV 16 ἔστηκας -, κοῦκ

ἀγεις αὐτόν; V 40 Κέρδων ὅτε-
ναι ἐστὶ καὶ οὐχὶ Ποηθίνος VI 62
τι *τονθορούεις (†τονθορούεις)
κοῖνι ἐλευθέρη γλώσσῃ - ἐξεδί-
φηςας; VII 77]ε καὶ μὴ τοῦ
χρόνου καταφένδεο I 17 χρῶ
ὅτι βούλῃ μοι καὶ μὴ - πῖνε V 7
καὶ - καὶ καὶ κάτωθε κἀνωθεν
II 69 καὶ τοῖσδ' - καὶ Εὐδότη IV 26
καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' VII 106
αὐτὸς σὺ καὶ τάρχαϊα καὶ τό-
κους τίσεις V 51 αὐτῇ σὺ καὶ
τίμησον - καὶ στήσον VII 67 sq.
καὶ βίον προῆξιν ἐσθλὴν τελοῖεν
- κάγαθὼν κύρσαις II 56 sq. ||
τε - καὶ Μυρτάλη τε κ[αὶ Σ]ίμη
I 89 οἷ τε προῦνικοι κοῖ δρη-
πέται III 12 ἡμέρην τε καὶ νύκτα
VI 13. 82 sim. III 32 IV 7. 9. 84
VII 74. 84. 94 VIII 17. 26 μὴ
πρὸς τε κυσὸς φῆσι χρὸ τάπη-
ς - λητὴς κύρση II 44 ἀλλ' ἡμέρη
τε κῆπι μέζον ὠθεῖται IV 54
νῦν αὐτόν ἐκμάσσεις τε καὶ
ποιεῖς λαμπρόν VI 9 || polysynd.
σύντεινον - χημέρας μεταλλά-
ξον - χιλιαρὴ κατάστηθι I 39 sq.
κατακλαίει καὶ ταταλίζει καὶ
ποθέων ἀποθνήσκει I 60 ἔκ-
τριψον [κῆ]κημόρους - ἐγγέσασα
- καὶ ὕδαρ ἐπιστάξασα δὸς πιεῖν
I 80 sq. ζῶν Βατυλλὸς κηπίδοις
μὲν ἐλθοῦσαν - καὶ τέκν' - ἄραις
V 70 sq. ἄστηθι - καὶ ἄψον -
λύχνον [καὶ] - πέμψον VIII 6 sq.
μῆνεο - δοῦναι - ἐς τε τὴν τρώ-
γλῃν - ἐνθες - καὶ - δεῦσον IV
90 sq. τὴν θύρην κλείσον - κά-
ξαμύθησαι - τῶν τε αἰρέων -
ρεῖψον VI 99 sq. πρὸς - τῶν Μου-
σέων καὶ τῶν γενεῶν τῆς τε
Κουτίδος θυγῆς III 72 ὁ βοῦς
δὲ χρὸ ἄγων αὐτόν ἢ θ' ὅμαρ-
τεῖσα χρὸ γρυπὸς οὗτος κῶ ἀνά-
σιμος ἀνθρώπος IV 66 sq. κί-
ναϊδὸς εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεύμαι

καὶ - ἐστὶ χρὸ πάππος ἦν - Σι-
συμβροῦς χρὸ πατὴρ Σισυμβρό-
σκος κηπορονοβόσκων πάντες II
74 sqq. ἡ Κῶς κῶ Μέρου κό-
σον δρᾶναι, χρὸ Θεσσαλὸς τίν'
εἶχε χηρακλῆς δόξαν, χρὸς κη-
πίος κῶς ἤλθεν - κῆνικτε - Φοῖβη
II 95 sqq. σὺν καὶ Κορωνίς -
κῶπόλλων χαίρειν, ἥς τε -
ψαύεις, Ὑγίεια, κῶνπερ - βωμοί,
Πανάκη τε κῆπιὸς τε κῆσῶ χαί-
ροι χολ - πέρασαντες - χαίρόντων,
χῶσοι θεοὶ - κατοικέουσι καὶ θεαί
IV 3 - 11. cf. τε || etiam κῆγῶ -
ὕλακτώ VI 13 προσδίδωμι κῶ-
μαντόν II 88 δεῦρο, Μυρτάλη,
καὶ σὺ II 65 παῖσαι -. Δ. καὶ
σὺ δὴ παῖσαι III 81 δὸς αὐτῇ
καὶ σὺ τὸν πόδα VII 117 κα[ὶ]
σὺ Λάτμιον κῶσσεις; VIII 10
θηεῖσθε χῶμεις VII 21]χητέρους
ἄγχειν I 18 οἶδε κῆτέρω δεῖξαι
III 13 ἦν ἔχητε κῆτέρων χρεῖην
VII 124 σὺν καὶ Κορωνίς IV 3
δωρεῖται καὶ τῆσι μὴ δεῖ VI 31
δεῖ λαβεῖν νῦν καπὶ βυβλίῳ -
ἄλλας εἰκοσὶν γε III 90 Ἀριστο-
φῶν δὲ κ[ῆ]τι νῦν ἄγχει II 12
τῇν - βαίτην - δεῖ - καὶ ῥάπτειν
VII 129 || ὥστε καὶ περὶνᾶς οὐ-
δεῖς σ' ἐπαίνεσεν III 74 φρίσ-
σοντα καὶ τὸν ἥμιστον II 30 κῆς
τοὺς λίθους ἐξουσι τὴν ζοῆν
θεῖναι IV 34 καὶ θεῶν ψαύειν
ἡπειγέθ' IV 75 κάπτει [- κ]αὶ
πρὸς ὄρθρον οὐ - τόσσον VII 42
τοῦτο - χῆμάμη - ἐρεῖ σοι III 34
ἐπεὶ δὲ δὴ καὶ ῥῆσιν - εἰπεῖν -
ἀνώγαμεν III 30 ἦν δὲ δὴ τι
καὶ μέζον γούξει θέλωμεν III 36
κῶς δ' ἄτρυτε κοῦ κῶνεις;
VIII 4 ὁσον δὲ καὶ τὴν γλάσ-
σαν - ἔσχηκας; III 84 V 8 πέ-
πορθα - ὅσα καὶ πίσση μῶς II 62
εἴτ' ἐστ' ἀληθέα - εἰτε καὶ ψευ-
δέα V 36 οὐ σοι καὶ μάλιστα'

ἐπεμνήσθην VI 42 *κῆν μήκοι'
αὐτήν - ἐκ - ξύσῃ III 17 || εἰ' σε
καὶ τοῦτ' ἡξίωσ', ἔδει δοῦναι
VI 79 κῆ τῷ γ[] VIII 49 τὸν
μισθὸν αἰτεῖ κῆν - κλαύσω III 10
δεῖ λαβεῖν νῦν - καὶ ἦν μέλλῃ
III 91 πορθεῖσι -, κῆν τρέφῃ
tis VI 102 κῆν ὅη Ζεὺς VII 46
ἐγὼ μιν ἐχθαίρω, κῆν - ὑπόσχη-
ται VII 102 || καὶ γὰρ οὐδ'
ἀπαρνεῖσιν III 7 κ[αὶ] γὰρ ἐσ-
σάμει VIII 19

καινός *καινήν ταῦτ' ἐρεῖς
Ἀθηναίην γλῶσαι IV 57 αἰεὶ
τι καινὸν εὐρίσκει VI 89 πέ-
πωνεν ἐκ καινῆς (schol. κύλικος)
I 25

καιρός ἔδει γὰρ ἄλλὰ και-
ρὸν οὐ πρόποντ' εἶναι VI 80
κ[αὶ] τοῖο λαβὼν μοι - ἄνειπε
II 41

κάκη τῆς†κάκης III 42ν. κακός
κακός κῆστησα τὴν καινήν
λιμόν II 17 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ - ἡ
κακὴ III 4 φέρειν ὅσας ἂν ἡ
κακὴ σθένῃ βύρσα III 80 εἰς
κνῶσα καὶ κακὴ λῶβη VII 95
κακοῖσι δέννοις VII 104 παῖσαι
κάκ' ἔργα πρήσων III 82 μεν-
τὰ σπλάγχνα τῆς κακῆς timidae
III 42 || οἰκίην - ἄνευ κακῶν ζῶου-
σαν fr. 15, 2

καλέω καλεῖ I 7 ποῦ μοι -;
κάλει ματόν V 9 κάλει κάλει
δραμοῦσα V 54 καλεῖ σε V 56

καλλίης κάθηθ' ὅπως τις
καλλίης III 41

καλλονὴ κρηθῆναι καλλονῇ
I 35

καλὸς μᾶ, κᾶλῶν - ἀγαλμά-
των IV 20 μᾶ, κᾶλόν τι δόρημα
VI 21 κᾶλῶν ἔργων IV 26 δαψι-
λέων τε καὶ κᾶλῶν ἔργων VII 84
κᾶλόν τί σοι δεῖξω πρήγμ' IV 39
οἱ' ἔργα - καινήν ταῦτ' ἐρεῖς
Ἀθηναίην γλῶσαι τὰ καλὰ IV 58

τὰ καλὰ πάντα τῆς κᾶλῃσιν ἀρ-
μόζει VII 115 τὴν ἀκάνθαν [-]
κᾶλῃ - δῆσον VII 8 γράψῃ μὲν
οὐδὲν καλόν III 18 ἦν τι ῥῆμα
μὴ †κᾶλὸν πένθη VII 38 κᾶλ'
ὅμιν - ἐντελέως τὰ ἱρά IV 79 κᾶ-
λοῖς ἐπ' ἱροῖς IV 83 || adv. πλου-
τέων τὸ κ[αὶ]λόν I 54, cf. καλῶς
καλυνπτῆρ οἱ - τῆς πόλιος
καλυνπτῆρες nobilissimi II 31

καλύπτω δώσεις τι - τούτῳ
ῥάκος καλύψαι τὴν - κέρκον V 45

κᾶλῶς τεμοῦσα - τὸ σκελῶ-
δριον IV 88 δέδεται κᾶλῶς σοι
V 31 κ[αὶ] τὰ μὲν κᾶλῶς, τὰ
δ' οὐκ κᾶλῶς, ἀλλὰ πᾶ[ν]τα καλ-
λίστως VII 23 sq. ὥς μὴ κᾶλῶς
γένοιτο τῆμερῃ κείνῃ V 22 cf. εὐ
κάμνω κῶς δ' ἄτρυτε κοῦ
κᾶνεις τὰ πλευρὰ κῶσσονσ';
VIII 4 ἡ - δέλτος, ἦν - κᾶμνω
κηροῦσ' III 14 ἔπεα κ[αὶ]μνεν -]
- ἐξ ἰάμβων pro. 8 || γέρων ἀνῆρ
ὥσιν τε κῶμασιν κᾶμνων III 32
τοῖς καμοῖσιν (mortuis) ἔγγυ-
τλώσωμεν V 84

καμπτήρ τυφλὸς ὁ ὑπὲρ
κείνο τοῦ βίου καμπτήρ X 3
κάμπτω ἐπὶ τὸν ἐξηκοστὸν
ἥλιον κᾶμψης, - θνήσκε X 1

καρναβίσκα (n. pl.) VII 58
κάπτω σε τὸ ὄριμον τέφρῃ
κάψει I 38 κάπτει [ὑπνον -]
- οὐ - τόσσον VII 41

καρδίη ξρωτι καρδίην ἀνοι-
στηθεῖς I 57 μὴ πᾶνθ' ἐτοι-
μως καρδίῃ βάλλῃ IV 52

καρκίνια (n. pl.) VII 60 ὅπως
λάβης καρκίνια VII 128

καρκίνος εἰς μ' ὄρεσα καρ-
κ[ί]νον μέζον IV 44

κάρπω φύλασε *κάρ[ψ]ας
αὐτὰ VII 85

κάρτα? VII 85 praef. XXVII
καρτός τ[α] δ' ἀμ[φ]ο[] *καρ-
τά[] VIII 52

κάρφος οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς κινεῖται I 54 κινεῖντα μὴδὲ κάρφος III 67
κατά c. gen. κατ' ὅμον III 3
κατηρησθῶ - κατὰ μὲν V 68 || c. acc. καθ' ὕλην III 51 κατ' οἰκίην - ἐργάζετ' VI 63 & κατ' οἰκίην ἔλκεν εἰδισθε VII 125 || οὐλῇ κατ' ἰδὺ τῇ βατηρίῃ κνάψῃ VIII 34
κατα[γρηράσχω] κατ' οὖν λήσεις [γρηράσχω] I 37 sq.
κατακίξω κατακίξασα τῇ σ' ὄλῃ χώρῃ παρὰ δειγμα θῶ V 12
κατακλαίω μεν κατακλαίει καὶ ταταλίζει I 59
κατά μνος? V 68 v. κατά
κατάπλωσις μὰ τὴν Μάν-δριος κατάπλωσιν I 68
καταράσσω ἡ θύρῃ κατή-ραται II 63
καταρτάω τῇ θεῷ κατάρ-τησον σαυτήν I 62 || κατηρησθῶ οὕτω κατὰ μνός ὥσπερ ἡ Λάου τιμῇ V 67
κατασβέννυμι τὴν σευ χο-λὴν - ἡθελον κατασβῶσαι V 39
καταψάω τὸ φαλακρὸν καταψάω VI 76
καταψεύδομαι μὴ τοῦ χρό-νου καταψεύδω I 17
κατήρητος δῶσεις - τῶ κα-τηρήτῳ τούτῳ ῥάκος V 44
κάτοδος ἰδῶν σε κατόδω τῆς Μίσης I 56
κατοικέω χῶσοι θεοὶ σὴν ἐστίην κατοικεῖσιν IV 10
κατοῦτι? VIII 39 cf. καδί-κάτω κύπτων III 41 ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν VII 80 cf. I 43 praef. XXIV
κάτωθε ὀρήτ' - τὰ τίλματ' αὐτῆς καὶ κάτωθε κᾶνωθεν II 69
κανχάομαι γυναικες ὁκό-σουσ οὐ - ἀστέρας ἐνεγκεῖν οὐ-ρανός κεκαύχεται I 33

κεῖ δ' ἐστὶν οἶκος τῆς θεοῦ I 26
κεῖμαι κοῦ - ἡ θύρῃ κείται τοῦ γραμματιστέω III 8 ἡ - δέλ-τος ὀρφανῇ κείται πρὸ - τοῦ - ἐρμίνος III 15 αἱ δοκαλίδες - λιπαρότεροι - ἐν τῇ φύσῃ - κείνται III 20 μέχρι τέο κείσῃ ῥέγγουσα; VIII 1 πανταχῇ λι-[θος] κείσαι IV 47 λίθος τις, οὐ δούλη ἐν τῇ οἰκίῃ <κ>εῖσ' VI 5 οὐκ ἄν - οὕτω τοῦτον σαφῶς ἔκειτ' ἄν, ὥς σαφῶς κείται VII 121
(ἐ)κείνος subst. ὅς δ' ἐκεῖ-νον ἡ ἔργα τὰ ἐκείνου μὴ - ὀρώ-ρηκεν, - κρέματ' ἐκείνος IV 76. 78 θεῶν ἐκείνος οὐ μακρὴν ἀπω[κισται], ὁτέφ σὺ - οἰγίεις VII 111 δωρεῇν - οὐτ' οὕτος πυροῦς [δίδωσ' ἄλλῃ]θιν οὐτ' ἐγὼ πάλιν κείνῃν II 20 ἐκείνο δ' οὐ - ἐπεμνήσθην, τίς ἐσθ' -; VI 42 ὁ ὅπερ κείνο τοῦ βίου καμπτήρ X 3 ταῦτα δοὺς ἐκείν' ἔξεις II 80 || adi. κείνος ἦν ἔλθῃ - I 42 κοῦ δ' ὀρώρηκας - κείνον (τὸν βαυβῶνα); VI 20 κείνος ὠνθροπος IV 73 κείνον - τὸν γέροντα IV 30 κείν' ὁ πρόσθεν ἡερας - <τὸ> ξενῆος VII 64 κε[ῖ]νο τὸ ἔτερον ξενῆος VII 97 οὐχ ὀρῆς κείνα ἐν τῇ βάσι τὰ γραμματ'; IV 23 τὴν παιδα τὴν ἄνω κείνῃν βλέπουσαν IV 27 ἔσσετ' ἡμέρῃ κείνῃ, ἐν ἡ - κνήσῃ IV 50 τῇμέρῃ κείνῃ, ἥτις σ' ἐσήγαγ' V 22 τὰς Ἀχαιῶς κεί-νας, ἕσπρων ἔθνηκας V 61 [κείν' ἀτ]ακτε IX 5 || κείνος 13 (cf. κεῖ), ἐκείνος 6, dub. 1
κείρω τὴν μάμμη - ὀρφα-νὴν βίον, κείρει spoliat III 39
κελεύω χιλίας - ἐς τὸ πᾶτον ἐγκόψαι αὐτὸν κέλευσον V 34
Κόσιν - μοι κέλευσον ἐλθεῖν - ἔχοντα βαφίδας V 65

κέραμος ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ ἴτρια θλήται III 44
κερδέων, κερδίη v. nom.
κέρδος μεζόνων ἡδη [-] κερ-δέων ὀριγνῶνται VII 37
κέρκος τὸ δοιμὸν σκύλος, ἡ βοὸς κέρκος scutica III 68 || ῥά-κος καλύψαι τὴν ἀνώνυμον κέρ-κον renem V 45 om. V 1
κεσκέον ἄμματ' ἐξάπτων τοῦ κεσκέον (stirrae) μοι τὸν γέροντα λαβήται fr. 14, 3
κηρός ὦ κοῦδὲ κηρός ἀν-θήσει VII 28
κηρώ ἡ - δέλτος, ἡν - κᾶμνω κηροῦ III 15
κήρυξ οἰκίης τοίχων κήρυκα gallum IV 13
κί[ν]αι[δ] [ὁς] εἰμι II 74
κινεῶ οὐδὲ κάρφος ἐκ τῆς γῆς κινεῖται I 55 κινεῖντα μὴδὲ κάρφος III 67 τάχ' ἀλφειτηρὸν ἐργαλ[εῖ]α κινεῖται VII 73 ἀλη-θιν' ὥστε μὴδ' ὀδόντα κινῆσαι III 49 κίνει ταχέως τὰ γού-να[τα] VII 10 || οὐκ ἐτ' ἀρκεῖ τάμα σοι σκέλεα κινεῖν obsc. V 2
κιχλίζω ἡ μέζον ἵππου - κιχλίζουσα VII 123
κίχρημι τὰλλα Νοσσίδη *χορή-σαι, τῇ μὴ - ἐνα οὐκ ἄν - προσ-δώσω VI 33
κλαίω [κλαῦσαι] II 6 κῆν τὰ Ναννάκων κλαῖσω III 10 τρι' ἡμαῖθα κλαῖουσ' - τίνω III 46 Πυρρίῃ, κλαῖσῃ V 23 (κλάω κλήται III 44)
κλείω τὴν θύρην κλείσον VI 98
κλέος pro. 8
κλεψύδρα τὴν ὀπὴν βῦσον τῆς κλεψύδρας II 43
κνάπτω μὴ <τί> σ' ἐκπερῶν πρέβους - κατ' ἰδὺ <τῇ> βατη-ρίῃ *κνάψῃ VIII 34, cf. VII 13
κνάω τὸ βρέγμα - κνήσῃ IV 51

κνώ (imp.) μέχρι σευ - τὸ βρέγμα - μαλθακὸν θῶμαι VIII 8
κνίξω τὸν παιδα - ἡν κνίσω -, οὐχ ἔλκος ἔξει; IV 59
κνίσμα μὴ σε [κν]ισμῶτων [γεύσω] IX 4
κνῦσα εἰς κνῦσα (scabies) καὶ κακὴ λώβη VII 95
κνώσσω κῶς - κοῦ κᾶμνεις [τά πλ.]ενρὰ κνώσσουσ'; VIII 5
καὶ σὺ Λάτμιον κνώσσεις; VIII 10
κῶθεν λαβοῦσα; VI 22
κῶθορνος κο]θόρον; [VIII] 61
κοινός? IV 57 v. καινός
κοῖος Κέρδων ἔραψε. M.
κοῖος, εἰπέ μοι, Κέρδων; VI 48
κοῖην - σὺ ψυχὴν [ἐχουσα] θάλ-πεις τὸν δίφρον; I 36 κοῖην δ' οὐ προσήγαγον περὶ θοῦν; VI 75 || ὅστις ἐστὶ κἀκ ποῖον πηλοῦ πε-φύρητ' εἰδὸτ' II 23
κοίτη μόνῃ τρέχουσα τὴν μίαν κοίτην I 22
κοίως ὅρη δὲ *κοίως - λελέ-πορηε III 50
κοικίδες VII 61
κόκκινος τὸν κόκκινον βαυ-βῶνα VI 19
κόλπος κῆν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ VI 102
κόπτω κόπτε - τὸ δύνχος αὐ-τοῦ VII 6 ἡν θύρην - τις κόψη, μνὴν τινέτω II 50 ὅπως τὸν ὠν-τῆς (ὄνον molam) μὴ τετραβόλου κόψῃ VI 84 ἔκοπτον ἀρνευτήρ[VIII] 24 cf. ἐγκ-
κόρος [ἐς κόρον] IX 7
κόρη ναι μὰ τήνδε τὴν τεφρὴν κόρη, ἐφ' ἧς ἁλώπηξ νοσίστην πεποιήται VII 71
κόσμιος ἐγὼ σε θήσω κο-σμιώτερον κοῦρης III 66
κόσος κόσον τιν' ἡδη χρηαί-νεις χρόνον; I 21 κόσας, κόσας (πληγὰς) - μέλλεις ἐς μεν φορή-σαι; III 77 κόσας μοι δώσετ';

III 79 κόσον χρεΐσεις κείν' -
ἀπεμπολή(ν τὸ) ζεύγος; VII 64
ταύτη - δάσεις κείνον τὸ - ζεύγος
κόσου; VII 98 || νῦν δείξειδ' ἡ
κῶς - κόσον δρᾷνει II 95

κοτέ οἱαι πρὸς Πάριν κοθ'
ῶρησαν θεαί I 34 ὥπερ Φί-
λιππος ἐν Σάμῳ κοτ' II 73 ἦν
μὲν κοτ', - ἀλλὰ νῦν γεγήρακε
VI 54 || χρόνῳ κοτ' ὠνθροποι -
ἐξουσι IV 33 αὐτὴ μ' ἡ γυνή
ποτ' ἐκτοίψει VI 27 || τίς ποτ'
ἦν ὁ σοὶ ῥάψας τὸν - βαυβῶνα;
VI 19 στήσον ἧς κοτ' ἐστὶν
ἄξιον τιμῆς VII 68 καλκοῦ δίνημ'
ὁ δὴ κοτ' ἐστὶ VII 81 (κοτέ 6,
ποτέ 2)

κοῦ Εὐθύης κοῦ μοι, κοῦ
Κόκκαλος, κοῦ Φίλλος; III 59 sq.
κοῦ μοι τὸ δομὸν σκύλος; III 68
κοῦ μοι Πυρρῆς; V 9 κοῦ τὸ
παιδίον; IX 1 κοῦ δ' ὁρώρηκας
- κείνον; VI 19 || κοῦ μὲν - κεί-
ται -, οὐκ ἂν - λέξειε III 8 (κοῦ 7,
ποῦ 1, cf. praef.)

κοῦ πάντα, ὅσ' ἔστι κοῦ
καὶ γίνετ' I 27 || πέντε κοῦ δο-
κέω [μῆνες] I 10

κούρη οὐ μὲ τὴν [Ἄ]ιδεω
κούρη I 32 σε θήσω κοσμιώ-
τερον κούρης III 66 || πυρίλλα
ἐκβαλεῖται τὰς κούρας IV 64 οὕτω
ἐπιλοῖτο - τῇ ἐτέρῃ κούρῃ IV 71
κοχῶν η' ὅπως νεοσσοὶ τὰς
κοχῶνας θάλαπτοντες VII 48

κρέμαμαι ποδὸς κρέμαιτ' -
ἐν γραφέως οἴκῳ IV 78

κρηγῆνος οὐτ' ὀργή σε κρη-
γῆν οὐτε βέβηλος αἰνεῖ IV 46
γυναικὸς ἐστὶ κρηγῆνης φέρειν
πάντα VI 39

κρίμνον τάλαρι' ἦν μετρέω,
τὰ κρίμν' ἀμιθρεῖς VI 6

κρίνω οἱαι πρὸς Πάριν κοθ'
ῶρησαν [θεαί κρι]θήναι καλ-
λότην I 35

κρίσεις γνώμη δικαίῃ τὴν
κρίσιν διαιτᾷτε II 86

κριτής τῆς γενῆς - οὐκ ἐστὲ
ἡμέων κριταὶ - οὐδὲ τῆς δόξης II 2
κροκωτ[VIII 56

κτείνω μή με - κτείνης III 86
cf. ἀπο-

κυβερνώ τὴν δίκην ὀρθῇ
γνώμῃ κυβερνᾷτ' II 100

κύθρη οὐκ οἶδ' ὅπως ἄμει-
νον ἡ κύθρη προΐξει VII 76 κύ-
θρην παῖζει fr. 14, 1

κύλιξ om. I 25, cf. schol. in
marg. κύλικος

κυλλός τὰ κύλλ' ἀείδειν
pro. 11

κυμαίνω ἰδὼν σε - ἐκύμνη
τὰ σπλάγγν' ἔρωτι καρδίην ἄνοι-
στρογθεῖς I 56 cf. ἐκκ-

κυπα[σσ VIII 59
κύπτω κάθηθ' ὅπως τις καλ-
λῆς κάτω κύπτων III 41

κυρτεῦς οἶα Δήλιος κυρτεῦς
ἐν τῇ θαλάσῃ III 51

κύρω μὴ - ὁ τάπης ἡμῖν -
λητῆς κύρση II 45 εἰ τι - ἀγα-
θῶν κύρσαις III 57 ἦν τι μὴ

νῦν ἡμῖν ἐς βόλον κύρση VII 75
κυσός μὴ πρὸς τε κυσὸς φῆσι
χῶ τάπης - λητῆς κύρση II 44

μέχοι σε νῆλιος θάλαψ [τὸν
κ]υσὸν ἐσθῆς VIII 4 cf. fr. 19

κύων κηγὼ ἐπιβρύχουσα -
κύων ὑλακτέω VI 14 αἰσθοῖ-
σθε σκῦντα - κύνες τί βρώζουσιν
VII 63

κω v. οὐπω
κῶς οὖν ἀφήκας τὸν ἔτερον;
VI 74 κῶς δ' - εἶρε - τὴν ὁδόν -;
VI 85 κῶς δ' ἄρουντε κοῦ κά-
μνεις -; VIII 4 || σὺ δ' οὐκ οἶσθας

- πῶς πόλις διοικεῖται II 56 δει-
ξεθ' - χῶσκληπιος κῶς ἦλθεν ἐν-
θάδ' II 97 (κῶς 4, πῶς 1)

κωφός τάλας, κωφῇ V 55

λάθρη κατ' οἰκίην - ἐργά-
ζετ' ἐνπολέων λάθρη VI 63

λαϊμάσσω λαϊμάσ[σει], χῶρη
ἡμῖν ἀφ[έρπειν] ἐστὶ VI 97

λαϊμάστρον voc. gurges
IV 46

λακτίσω βοῦς ὁ λακτίσας
ὕμᾱς VII 115

λαλέω ἐγὼ - τούτων αἰτίη
λαλεῖς εἰμι VI 40 || πλὴν ἐπὶ
λαλή, γνώμη Κέρδων ὀτενεν'

ἐστὶ VI 62 εἰ τι μὴ λίθος τοῦρ-
γον, ἐρεῖς λαλήσει IV 33

λαμβάνω τῶν πορνέων βίη
λαβὼν οἴχωνεν II 37 καίτοι λα-
βὼν μοι - τὸν νόμον ἄνειπε II 41

τὰ σαντοῦ θλή λαβὼν II 83
λαβὼν - στρέβλον με II 89 νόθεν
λαβοῦσα (sc. εἶχε); VI 22 φέρειν

λαβοῦσα<α> VII 105 δεῖ λαβεῖν
νῦν - ἄλλας εἰκοσὶν γε III 90 ἦν
μὴ λάβη τὸ μῆλον IV 29 στα-
τήρας πέντε - φοιτᾷ - λαβεῖν

ἀνώγονο' VII 101 ἦκε -, ὅπως
λάβης καρκίνια VII 128

λαμπρός ἐκμάσσεις τε καὶ
ποιεῖς λαμπρόν VI 9 cf. ἐκλ-

λανθάνω κατ' οὖν λήσεις
[γρηῶσαι] I 37 τὸ γῆρας μὴ λάθῃ
σε προσβλέψαν I 63 μὴ λάθῃ

νυθῆς, σέψαι V 31 λάθοιμ'
αὐτῶς [εἰποῦσαι] I 35 μέζον μὲν -
γρόξω, λάθοιμ' δ' Ἀδρήστεια

VI 35 λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς
μέλι πλύνας III 93

λαύρη ἐν - ταῖς λαύραις ὁ
πηλὸς - προσέστηκεν I 13

λέγω οὐ σοὶ λέγω αὐτῇ -;
IV 42 λάθοιμ' αὐτῶς [εἰποῦσαι]
I 36 μέγους οὐ εἶπη II 43 δια-

βαλεῖς ἦν σοὶ εἶπω; VI 23 τίς
ἐσθ' -; - εἰ φιλεῖς μ', εἶπον VI 43

κοῖτος, εἰπέ μοι, Κέρδων; VI 48
ῶμνεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι VI 98

οὐκ ἄγεις αὐτόν, ὅπου λέγω σοι;
V 41 οὐδέτερος αὐτῶν ἐστίν, ὡς

λέγεις VI 57 ἔστ' ἂν - πεισθῇτε
[μὴ] λῆγει[ν] ψεύδεα Κέρδων

VII 52 οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ, ὅς'
ἂν σὺ λέξῃς VI 25 τοῦτο - χῆ

μάμμη - ἐρεῖ σοι III 35 ἐρεῶ
ἐπιμηθέως τῷ γέροντι - ταῦτα

III 94 ταῦτα μὲν γὰρ εἰρηται
πρὸς τοῦτον II 84 μὴ τιν' ὥρην

ὦν λέγω πεποιθῆται IV 43 ἦν
τι τούτων ὦν λέγω παραστειῆς

V 50 σκνέτων - ἦν θῆλῃς ἔργον,
ἐρεῖς τι VII 71 ἐγὼ Ἀμφυταίην

τὴν ἡλέγειν ὁρώρηκα; V 4 εἶπε
τὸν ῥάψαντα VI 47 εἶπα ἄνουν

ἐμμετῆρ, ἦτις III 26 || θαρσέων
λέως λ[έγ]οιμ' ἂν - εἰ - II 78 ἂ

δ' αὐτὸς εἶπας ἔστι τῇ ἰδίῃ
γλάσῃ - Βίτιν' ἄφες - V 37 ὁ

δ' εἶπεν [- VIII 38 λέγε μοι -
ἦδ' ὑπερκορῆς οὕτω -; V 1 κοῦπον

λέγω, τρεῖς - βόσκω VII 44 οὐκ
ἐρεῖς αὐτὴν - ψῦξει; IV 28 εἰ

τι μὴ λίθος τοῦργον, ἐρεῖς λα-
λήσει IV 33 οὐδ' ἐρεῖς - κείνος -
ἀπρηγῆθη IV 73 || αὐτὸ ἐρεῖς

εἶναι Προξένον VI 59 καινὴν
ταῦτ' ἐρεῖς Ἀθηναίων γλύψαι

IV 57 αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλαμα
τὴν Ἀθηναίων τεμεῖν VII 116

λέγεις ὁδόν μοι - εἶναι VI 95
ὅπως ἐρεῖς Ἐρωμῶνι χιλίας - ἐμ-

βαλεῖν V 48 εἶπε μηδέν' αἰσθῆ-
σθαι VI 26 κοῦ - ἡ θύρη κεί-

ται -, οὐκ ἂν ταχέως λέξειε III 11
ὦν ἐρεῖ θυμὸς ὑμῶν ἐκείστης

εἶπατ' VII 62 (ἔλεξα, εἶπον,
εἶπα promiscue)

λείος νοσίδες λεία VII 57
ὡς λεία ταῦτ' ἐτίλλεν - οὗτος II 70

λείπω μεν οὐτε νυκτὸς οὐτ'
ἐφ' ἡμέρην λείπει τὸ δῶ[μα] I 58

ἀχρεῖς ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ χιλιῶν
μοῦνον - λειφθῇ III 4

λεπρῶς ὄρη - κοίως τὴν ῥά-
κιν λελέρηκε III 50

λεπρὸς ἔνα οὐκ ἂν ὅστις

*λεπρός ἐστι προσδῶσω (βαν-
βῶνα) VI 36

λεπτός λεπτής α[VIII 57
λε[υκόν]υγε voc. VII 12

λενκός τὰ λευκὰ τῶν τρι-
χῶν ἀπαμβλύνει τὸν νοῦν I 67

λέως θαρσέων *λέως (=
λείως?) λ[έγ]οιμ' ἂν II 78

λεῶ[ς]? pro. 10

λήγω v. ἐκλήγω

λητίζομαι *ἐλ[η]σ[α]το VIII 39

λητή μὴ - ὁ τάτης ἡμῖν -
λητὴς κρύσθ II 45

λήκνυθός αἱ δορυκαλίδες - λι-
παρώτεροι - τῆς ληκνύθου ἡμέων,

τῇ ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα III 21

ληστρί voc. de serva VI 10

λίθινος δύναιτό μ' ἐλάσαι -
[] ἐόντα λίθινον ἐς θεοὺς ἀνα-
πτήναι VII 109

λίθος τις - τὴν λίθον ταύτην
τέκτων ἐποιεῖ; IV 21 πρὸ τῶν

ποδῶν γούν εἴ τι μὴ λίθος τοῦτο-
γον, ἐρεῖς λαλήσει IV 32 ὦν-

θραυτοὶ κῆς τοὺς λίθους ἔξουσι
τὴν ζοῆν θείναι IV 34 || πανταχῇ

λί[θος] κείσαι IV 47 λίθος τις, οὐ
δοῦλη, ἐν τῇ οἰκίᾳ <κ>εῖσ' VI 4

λιμός κῆσθησα τὴν κακὴν
λιμόν II 17

λιπαρέω αὐτὴν λιπαρεῦσαν
ῥέδεσθην VI 28 ἐλιπαρεῖν, ὁ δ'

ὦμυνεν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι VI 93

λιπαρός αἱ δορυκαλίδες - λι-
παρώτεροι πολλὸν τῆς ληκνύθου

ἡμέων - κείνται III 19

λίσσομαι λίσσομαι[ί σε], μὴ
ψεύσῃ VI 17 μὴ με, λίσσομαι,

κεῖνῃς III 86 κόσας -, λίσσο-
μαι, μέλλεις -; III 77

λόγος ἀλλ' οὐδὲ τούτων,
φασί, τῶν λόγων Γυλλίς δέεται

I 78 ἀλλ' οὐ λόγων γὰρ, φασίν,
ἡ ἀγορὴ δέεται, χαλκῶν δὲ VII 49

τὸ τοῦ λόγον δὴ τούτο II 45 ||
κοῦ τόσος λόγος τοῦδε III 43

λοιπός τὸ λοιπὸν - μὴ δο-
κεῖτε II 92

λυπέω μὴ με λυπεῖτε V 73

λύρη οὐδ' ἂν πληκτρον ἐς
λύρην ῥάψαι VI 51

λύχνος ἄψον - λύχνον VIII 6

λύω τὴν αὐτονομίην ἡμέων

Θαλῆς λύσει II 27 τούτον δη-
σον - τὴν ἱμανήθηρον τοῦ κάδου

ταχέως λύσας V 11 μὴ λάθῃ λυ-
θεῖς, σκέψαι V 31

λωβάομαι τὸ δορυκάλος -,
ὃ τοὺς πέδητας - λωβέσθαι III 69

μὴ τῷ με δοιμεί, τῷ τέρῳ δὲ
λώβησαι III 73 ἄμματ' ἐξάπτων

τοῦ κεσκέου μοι τὸν γέροντα
λωβήται fr. 14, 3

λώβη εἰς κνῦσα καὶ κακὴ
λώβη VII 95

λῶον καλ' ὅμιν - τὰ ἱρὰ καὶ
ἐς λῶον ἐμβλέποντα IV 80

λῶπος τ]ὸ λῶπο[ς] VIII 64

μᾶ excl. mulierum ὅς σεῦ
γένοιτο, μᾶ τέκνον, πολλὸς I 85

μᾶ, μὴ με θῆς V 13 μᾶ, τί μοι
ἐνεύχῃ; VI 47 μᾶ, μὴ - πεποιήται

IV 43 μᾶ, λίθος τις - <κ>εῖσ' VI 4

μᾶ, χρόνῳ κοτ' ὦνθραυ-
ποι - ἔξουσι IV 33 μᾶ, δόξει τις

V 56 σέ, μᾶ, - Κύδιλλ', ἐπόψεθ'

V 59 μᾶ, καλῶν, φίλη Κυρνοί,
ἀγαλμάτων IV 20 μᾶ, καλόν τι

δώρημα VI 21 cf. nom.

μὰ οὐδ' ὄναρ, μὰ τὰς Μοῖρας
I 11 οὐ μὰ τὴν Αἰδεω κούρη

I 32 μὰ τούτους τοὺς γλυκέας, -
οὐδεῖς μὴ ἀκούσῃ VI 23 οὐκ

ἂν, μὰ τὴν Κέρδανος ἐστὶν
VII 120 μὰ τὴν γὰρ Μάνδριος

κατάπλωσιν καὶ τὴν φίλην Δή-
μητρα, - οὐκ ἂν - I 68 || ναι μὰ

τὰς Μοῖρας I 66 ἐρεῖς τι, ναι
μὰ τὴνδε τὴν τεφρὴν κούρη

VII 71 στατήρας πέντε, καὶ μὰ
θεοὺς VII 99

μακαριτίς [Κυλ]αιτὶς ἡ
μακαριτίς VI 55

μακρογορέω ὅπως ἂν μὴ
μακρογορέων ὕμεας - τῇ παροι-
μίᾳ τρύχω II 60

μακρός [φάραγγος - μακρός
VIII 17 || μακρὴν ἀποικέω I 13

θεῶν - οὐ μακρὴν ἀπώλυσται
VII 111 πρὶν μακρὴν - αὐτοὺς

γενέσθαι V 54

μάλα μάλ' εἰκότως σεῦ τὸ
στεγύλλιον - πέπληθε VII 83 ἔτε-

ρον χῆταρον μάλ' ἐξοίσει VII 51 ||
ὁρᾷ σε δῆκον πάντα μάλλον ἢ

δεῦντα V 24 ἢ οὐχὶ μάλλον
Φρύξ; V 14 μάλλον δὲ τὴν ἄκων-

θαν - δῆσον VII 8 τάχ' οὖν -
ἔξουσι -, μάλλον δὲ πάντως

VII 89 || οὐ σοὶ καὶ μάλιστα' ἐπε-
μνήσθην VI 42

μαλακότης ἡ μαλακότης
ὑπνος VI 71

μαλθακός σεῦ - τὸ βρόγμα
τῷ στίκωνι μαλθακὸν θῶμαι

VIII 9

μάλιστα } v. μάλα

μάλλον } v. μάλα

μαλλός βαιὺς οὐχ ἡμῖν ἐν
τῇ οἰκίᾳ ἐτι μα[λ]λός εἰρίων

VIII 13

μάμμη τοῦτο - χῆ μάμμη -
ἐρεῖ σοὶ III 34 τὴν μάμμη -

κείρει III 38

μαρτύρομαι - τὸν θεὸν τοῦ-
τον, ὡς ἔκ με καίεις -. μαρτύ-

ρομαι, φημι IV 48, 50 μαρτύ-

ρο[ο]μαι δὲ τ[ῇ]ν νέην[VIII 37
μαστροπός I tit.

μάτην ἄγω σοὶ τάσδε -. K.
οὐ μάτην VII 3

μέγας posit. deest || μέζων
ἱεροῖσιν *μέ[ζ]ων ἄμ' ἀρτίης ἢ

ὄγῃ, στί τῆς μοῖρας IV 95 τὴν
μέζων - σάνδα; VII 5 ἔλθοιμεν

αὐτὴς μέζων ἱρ' ἀγνέσσαι IV 87
μεζόνων ἥδη [-] κερδέων ὀριγ-

HERONDAS, ed O. Crusius.

νῶνται VII 36 δοθήσεται τι μέ-
ζων ἢ δοκεῖς I 65 ἦν δὲ δὴ τι

καὶ μέζων γοῦσαι θέλωμεν III 36

εἰ μὴ ἐδόκευεν τι μέζων ἢ γυνὴ
πρήσσειν IV 69 μέζων μὲν ἢ

γυνὴ γοῦξω VI 34 μέζων τοῦ

ἐτέρου - πρήσσειν fr. 15, 3 βρον-

τέων - μέζων VII 66 εἰς μ' ὀρεῦσα

καρκίνου μέζων IV 44 μέζων

ἵππου - κηλίζονσα VII 123 συμ-

φορῆς - ἥδη ὀρμᾷ ἐπὶ μέζων III 8

ἐπὶ μέζων ὠθεῖται IV 54 μεζό-

νως οὕτως ἡρέσατο τὸν Παιήον',
ἦπερ οὖν ὑμεῖς IV 80 || ὦ μέ-

γιστε IV 86

μέδω Παίηον, ὅς μέδεις
Τρίκην IV 1

μεθίημι μέθεσθε - αὐτόν
III 87

μεῖων ἔξει - οὐδὲν μεῖων III 59

ὅς δ' ἔχει μεῖων τούτων τι fr.
15, 2

μελαινίς τὴν μελαινίδ' (con-
cham vel proculum) ἐκτριφον I 79

μέλαν τὸν στίκην ἔχοντα
φαφίδας καὶ μέλαν V 66

μέλεος τὰ μέλεια [δέ]νδρα
VIII 45

μέλι λάθοις τὴν γλάσσαν ἐς
μέλι πλόνας III 93

μέλλω κόσας - μέλλεις ἔς μεν
φορήσαι; III 77 καὶ ἦν μέλλη -

ἄκεινον τῆς Κλεοῦς ἀναγνώνας
III 91

μέν τῆς γενῆς μ[έν] οὐκ ἐστὲ -
κρίται - οὐδ' - ὀπερῆξει II 1 μή,

τατί, ἀλλὰ νῦν μὲν αὐτόν - ἄφες
V 69 κηπίδοις *μὲν ἐλθοῦσαν -

καὶ - ἄραις V 70 ἐγὼ μὲν -
τῶματ' ἐξεκόμενα VI 67 αἰεὶ

μὲν Ἀρτεμῖς τι καινὸν εὐρίσκει
VI 89 || μὲν - δὲ Θαλῆς μὲν

ὄντος -, ἐγὼ δὲ II 3sq. ἐρᾷς μὲν
ἴσως Μορτάλης -, ἐγὼ δὲ πυρῶν

II 79 ἄνδρες -, ταῦτα μὲν -,
ὕμεις δ' II 84 sq. ἐκ μὲν ἡμέων

δις - πρήξεις, ταύτη δὲ δώσεις VII 96 sq. ἐγὼ μὲν αὐτήν - ἡδέσθην -, ἡ δ' - δωρεῖται VI 28 sq. νῦν μὲν σ' ἀφῆσα -, ἐπεὶ δὲ V 81 sq. μέζον μὲν ἢ γυνή γράξω, λάθοιμι δ' VI 34 sq. γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν, ἐκ δ' ὀλην ξύση III 18 κῆ μὲν - δέλτος -, αἱ δοκαλίδες δὲ - III 14.19 χιλίας μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι -, χιλίας δὲ τῇ γαστρὶ V 33 sq. ἐν μὲν εἶδεν, ἐν δ' ἀπηρνήθη IV 74 εἰς μὲν -, ὁ δ' ἔτερος VI 49. 52 χοῖ μὲν - εἰλικον -, οἱ δ' - ἐροῖ - πετύντο VIII 23. 25 κ[οὺ] τὰ μὲν καλ[ῶς], τὰ δ' οὐχὶ καλῶς VII 23 sq. || παῖς μὲν -, δις δ' -, ἀνδρας δὲ I 51 sqq. οἰκίς δὲ σήμερον μὲν -, ἐχθὲς δ' -, αὐριοι δ' - πλώση II 57 sqq. || νῦν δ' οἱ μὲν ὄντες -, ἀλλ' ὁ Φρύξ οὗτος - II 31 ἦν μὲν κοτ' -, ἀλλὰ νῦν γεγῆρακε VI 54 κοῦ μὲν -, τὴν γε μὴν παίστην III 8 μὲν ὡς ἐμοὶ - νέαι μένοιεν ἔστ' ἂν ἐνπνέη Γυλλίς I 90 αὐτὴν σὺ μέινον IV 55 cf. προσ- μέσος μῶνον ἢ τιμὴ ἐν τῷ μέσῳ ἔστω II 90 ἡλῆθεν - ἐν μέσῳ δούλη VI 81 μετὰ μεθ' ἧς ἀλινδῇ V 30 δέντερον - μεθ' Ἰππώνωνταρο.10 μετὰ ἀλλάσσω ἡμέρας μετὰ λαξον τὸν νῦν δὴ ἢ τρις I 39 μετῆλθον Βάτταρος χερῶν Θαλῆν μετελθεῖν II 50 μέτοικος οὐτ[ος] μέτοι[κος] ἔστι τῆς πόλιος κήγῳ II 8 μετρώω τὰλφειτ' ἦν* μετρώω, τὰ κρήν* ἀμυθρεῖς VI 5 μετώπων ἐν τῷ μετώπῳ τὸ ἐπίγραμμα ἔχων τοῦτο V 79 χοῖ μὲν μετώποις εἰ VIII 23 μεχρί(ς) μέχρι τέο κείῃ ῥέγχοις; VIII 1 || τὴν ὀπην βδύσον -, μέχρις οὐ εἴτη II 43 ὁπτε

- τὸ ῥύγχος αὐτοῦ, μέχρις τὸν ὕπνον ἐκχέη πάντα VII 7 προσ- μενεις σὺ, μέχρι σε νῆλιος θάληψ τὸν κυδόν; VIII 3 τὸν θρῶζε καὶ κνῶ μέχρι σε - τὸ βορέγμα - μαλ- θακὸν θῶμαι VIII 8

μή μή δοκεῖτε II 92 καὶ μή - καταψεύδεο I 17 χρῶ ὅτι βούλη μοι καὶ μή - πῖνε V 7 <μή> ἐπεύχεο III 58 μή με λυπεῖτε V 73 μή δὴ - τὴν χολὴν ἐπὶ οἶνῳ; ἔχ' ἐθῆς, ἦν - πεύθη VI 38 μή [ἐτύμ]ης δεῖσθαι IV 38 || μή πάντ' ἐτοιμῶς καρδίῃ βάλλει IV 52 καὶ ἐπὶ μή λάθη φέρειν IV 93 ἀλλὰ μή - τρέψης - εἰς φρυγὴν ἡμέας VII 65 μή με, λίσσομαι, κτείνης III 86 λίσσομαι[ί] σε, || μή ψεύσῃ VI 17 ἐνεύχομαι -, μή μ' ἐπι- ψεύσῃ, ἀλλ' εἰπέ VI 46 || μή 'μέ, τήνδε δ' εἰρώτα III 78 πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα, μή 'μὲ πλῆ- κτίξεν V 29 βάδιζε καὶ μὴ παρὰ τὰ Μικκάλῃς αὐτὸν ἄγ', ἀλλὰ τὴν ἰθείαν V 52 μή μὴ ἱκε- τέω -, μὴ τῷ με δοιμῇ, τῷ τέρω δὲ λώβησαι III 71 sqq. || μή, τατ', ἀλλὰ - ἀφες V 69 ἀν[ο]ίξας πυρ- γίδα - μὴ τὴν ὥδ[ε], τὴν ἄνω κεί- νη]ν - ἐνεγκε VII 15 μὴ μὴ Βίτιννα, τῶν σε γονυάτων δεδ- μαι V 19 μῆλασσον αὐτῷ - III 58 || τοῦτο μή σε θερμῆν II 20 Κέρδωνι μὴ βίου ὕνησις κῶ- [νειατ]ων γίνοιτο VII 34 ὥς μὴ καλῶς γένοιτο τῆμέρη κείνη V 22 || ἀνηλάξ' ἂν, μὴ μ' ὁ βοῦς τι πημήνη IV 70 μὴ λάθη λυθείς, σκέψαι V 31 κατάρτη- σον σαντήν, τὸ γῆρας μὴ λάθη σε προσβλέψαν I 63 τὴν ὀπην βδύσον -, μὴ - κύρση II 44 ἔρρ' ἐκ προσάπου, μὴ <τί> σ' ἐκ- περῶν - κνῶση VIII 33]εις, μὴ σε [κν]ισμάτων [γεύσω IX 4 || δώσεις - καλύψαι -, ὥς μὴ - θῶω-

οῖται V 46 ὅκως - μὴ - κόψη VI 84 ὅκως ἂν μὴ - ὕμεας - τρώω II 60 τὰς μνείας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαὶ διοίσουσι VII 90 || ὅς δ' ἐκείνον - μὴ - δρώρηκεν -, κρέματ' ἐκείνος IV 77 ἐπὴν- ἔλῃς τι δρώοντα τῶν σὺ μὴ θέλῃς V 28 δωρεῖται καὶ τῇσι μὴ δεῖ VI 31 || εἰ τι μὴ ψεύδος - βάξει II 101 εἰ τι μὴ λίθος τοῦτογον IV 32 εἰ μὴ τις - εἶδε IV 37 εἰ μὴ ἐδόκευεν IV 69 ἦν μὴ τις - βώση III 23 ἦν τι δῆμα μὴ σο- φὸν πεύθη VI 38 ὥς ἦν τι μὴ νῦν - κύρση VII 75 ἦν μὴ λάβῃ IV 29 ἦν μὴ - θῶ V 12 τοῦτ' ἦν μὴ ὕμιν ἀνδάνῃ VII 50 || ἔστ' ἂν - πεισθῇτε [μὴ] λ[έγει]ν ψεύ- δεα Κέρδωνι VII 52 || μᾶ, μὴ τιν' ὥρην ὦν λέγω πεποιήται; IV 43 ἀλλὰ μὴ τις ἔστηκε σύνε- γγος ἡμῖν; I 47 οὐκ ὄψη, μ[ή] τις] - ἦκει; I 2 || οὐδεὶς μὴ ἀκού- σῃ VI 24 (ἀλλ' οὐ τοῦτο μὴ σε θερμῆν II 20) Νοσίδι χοῖσαι, τῇ μή, δοκίω, - ἐνα οὐκ ἂν - προσδῶσω VI 34

μηδὲ τοῦτο με ψεύσῃ VI 86 εἰ Θαλῆς μὲν - νῆν ἐχει -, ἐγὼ δὲ μ[η]δ' ἄροτος II 4 κἀληθιν' ὥστε μ[η]δ' ὀδόντα κινῆσαι III 49 σε θήσω - κινεῖντα μ[η]δὲ κά- ρος III 67 μ[η]δὲ εἰς v. μ[η]δεῖς μ[η]δὲ εἰς κείνος ἦν ἔλθῃ -, μ[η]δὲ εἰς ἀναστήσῃ I 43 εἶπε μ[η]δέν' αἰσθῆσθαι VI 26 μ[η]δέν (vel μ[η]δέν') αἰσχύνην II 66 μ[η]δὲ ἐν - τοῖον φέρονσα χώρα I 73 μ[η]τε προσθῆς μ[η]τ' ἀπ' οὐν ἔλῃς μ[η]δέν VII 114 δεῖ λαβεῖν νιν - δῆκον τὸ μ[η]δέν ἄλλας εἰκοσίν γε III 91. cf. fr. 22

μήκοτε κῆν μήκοτ' αὐτήν - ἐκ - ἔσση III 17 μ[η]λάνθη τῇσι μ[η]λάνθησιν ἄμματ' ἐξάπτων fr. 14, 2

μῆλον τὴν ἄνω - βλέπονσαν ἐς τὸ μῆλον IV 28 ἦν μὴ λάβῃ τὸ μῆλον 29 μῆν εἰσι πέντε κον δοκίω [μῆνες], ἐξ οὗ I 10 ἐξ οὗ - ἐστάλη, δέκ' εἰσι μῆνες I 24 ἦν - κάμνω κηροῦς' ἐκάστου μηνός III 15 μῆν adv. κοῦ μὲν - κείται - τὴν γε μὴν παίστην III 11 ἀλλὰ μῆν στέμμα - διζόμεσθα VIII 11 μῆτε προσθῆς μ[η]τ' ἀπ' οὐν ἔλῃς μ[η]δέν VII 114 μῆτηρ Γυλλίς, ἡ Φιλαίνιον μῆτηρ I 5

μικρός VI 59 μιμνήσκω καλῶς τεμεῦσα μέμνεο τὸ σκελῦθρον δοῦναι IV 89 μνησθεῖεν αὐτῆς οἴτινες προσήκουσιν VI 56 cf. ἐπι- μίν v. αὐτός p. 100 μισέω ἡ πότιναι -, ἄς ἐμί- σῃσεν III 97

μισθός τῆς οἰκίης μεν, τῆς τελείῳ τρίτην* μισθόν II 64 τρι- κῆς ἡ πικρὴ τὸν μισθὸν αἰτεῖ III 10

μνᾶ ἦν θύρην - τις κόψη, μνηντινέτω, - ἦν δὲ πύξ ἀλοιήσῃ, ἄλλην πάλι μνην II 52 μνῆς μνῆς ἔστιν ἄξιον τοῦτο τὸ ξεῖ- γος VII 79 μνῆς ἔλασσον οὐκ οἶσει VII 91 χλαῖναν ἔχει τριῶν μνέων Ἀττικῶν II 22 τρίς ὑπέρ σε μνᾶς ἔθηκα V 21 μνᾶς] τρίς ἔδωκε Κανδᾶτι VII 29 θύλα- κων ῥάψαι, τὰς μνείας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαὶ διοίσουσι VII 90 μοῖρα τῆς οἰκίης - τριῖτην ἢ μοῖραν II 64 ἰροῖσιν μέ[ξ]ων ἄμ' ἀρτίης ἡ ὀγίη* στί τῆς μοῖ- ρης IV 95 cf. nom.

μολπεινός v. nom. μόνος χηραίνεις - μόνῃ τρύ- χουσα τὴν μίαν κοίτην I 22 || μόνον ἢ τιμὴ ἐν τῷ μέσῳ ἔστω II 89 ἐπὶ χηλῶν μόνον -

λειφθῆ III 4 ὡ[τα] μόνον καὶ
γλάσσαι VI 16 κοῦ μόνον τοῦτο,
ἀλλ' VI 70 τὸ σῶμα μόνον
οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι VI 78
(μὸν - 4, μόν - 2)

μουςήμιον I 31
μόχθος κἀγὼ δόκεον δις
μ[υρίους] ἔχειν μ[όχθους] VIII 27
μῦθος μῦθον δὲ ἀλετρήσει
πρέπει γυναιξί, ταῖς νέαις ἀπάγ-
γελλε I 74

μυῖα θραίνω μυῖ' ὅσον I 15
χαλκῆν - μυῖαν - παίζει fr. 14, 1
μῦς θραίνω ὅσον I 15
οὐδ' ὅκον χάρις οἱ μῦς ὁμοίως
τὸν σίδηρον τρώγουσιν III 76 πέ-
πονθα - ὅσα καὶ πύση *μῦς
II 63 || (= φιμός) πρὸς σοὶ βα-
λέω τὸν μῦν III 85 κατηρησθῶ
οὕτω κατὰ *μυδὸς ὥσπερ ἡ Λάου
τιμῇ V 68

μῶρα οὐτὰ νῦν εὖσαν μῶραν
Βίτινναν - ἔθ' εὐρήσεις V 17

ναὶ ἡδύς γε ναὶ Δήμητρα I 86
ναὶ Μοῦσαν pro. 8 καὶ μὰ ν. μὰ
ναῦλον ἢν σοὶ ν[α]ῦλον δι-
δοῖ τις, - πλώση II 59
νεγνίσκοι I 29

νέμω προστάτην [νέμειν]
Μέννην II 10 ἦν - ὑπερβῆ, χι-
λίας τὸ τίμημα ἔ[νε]με II 54
νέος θήσεσθε [- τὰ] νέα
ταῦτα παντοῖα VII 56 μαρτύ-
ρομαι δὲ τ[ῇ]ν νήν VII 37
ἐμοὶ - Μυράτῃ καὶ Σίμῃ νέαι
μένονεν I 90 μῦθον - ταῖς νέαις
ἀπάγγελλε I 75 τῆς νεωτέρης
ἡμῖν πρόσθεν I 19

νεοσσός ὅπως νεοσσο[ι] τὰς
κοχῶνας θάλλοντες VII 48 cf.
νεοσσ-

νέω νενημένην χοῖρον πολ-
λῆς φορένης IV 15

νεωκόρος τὸν νεωκόρον
βῶσον IV 41, 45 τὸ σκελῶριον

δοῦναι τῷ νεωκόρῳ τοῦριθος
IV 90

νή Δί', - ἔμβυσον II 81
νήυς μῆς ἐπ' ἀγκύρης [οὐκ
ἀσφ]αλῆς ὁρμεῖ[σα] I 41 ἀξίην
τ[ῇ]ν νήν ἔχει ταλάντων πέντ'
II 3

νικάω ὁπέντε νικῶν ἄθλα -
παῖς μὲν ἐν Πυθοί, δις δ' ἐν
Κορίνθῳ τοὺς ἱουλον ἀνθεύοντας
I 51 πύξ [νε]ρίκηκεν [Μέν]νης
II 11

νιν ν. αὐτός p. 100
νοέω οὐδ' ὕπνος νιν αἰρεῖ-
ται νοεῖνθ' ὁτήμος παιγνίην
ἀγινῆτε III 55

νοήρης τῶν σῶν - ἄξιον -
χειρῶν νοήρης ἔργον VII 3

νομή τὴν ἀναλιν χοῖρον ἐς
νομῆν πέμψον VIII 7

νομίζω νόμιζε τούτους - πα-
τέρας - ἐμβλέπειν II 67

νόμος τῆς αἰκείης τὸν νό-
μον ἀνείπε II 42 πρὸς τοὺς νό-
μους βλέπονσι II 33 κοῦν ἐπη-
δέσθῃ οὔτε νόμον οὔτε - II 40

νοσσίη τὴν - νόσην, ἐφ'
ἧς ἀλόπηξ νοσσίη[ν] π[ο]ιοῖται
VII 72 cf. νεοσσ-

νο[σ]σίδες λεία VII 57

νοσθέτημα δεσ[μ]ὰ τριβειν
φοφεύοντα νοσ[θ]ετήματ' VII 11

νοῦς μετέλλαξον [τὸ]ν νοῦν
I 40 τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμ-
βλύνει τὸν νοῦν I 68 ὧ ἐπὶ

νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν ψάθειν
ἡπειγεθ' IV 75 ἔστ' ἂν *νόω

πεισθῇ VII 52 [δεῖ γ'] ἄλλῃς
*νοῦν ἡσθεῖας ὅμεις ἀπελθεῖν
VII 54

νοῦσος ἰητήρες ἀγρίων νοῦ-
σαν IV 8 ἰητρα νοῦσαν -, τὰς

ἀπέψσας IV 17

νοκτιπήθη[ν] ἐς VII 59
νὺν ὁ νὺν θαλῆς ἐάν, πρόσθε

δ' - Ἀρτίμης II 38 ἦν μὲν κοτ',

ἀλλὰ νὺν γεγήρακε VI 54 νὺν
ὁρόρηκας Μητροῦν τὸ πρῶτον;
VI 44 νὺν αὐτὸν ἐκμάσσεις -,

ὅτ' ἐστὶ χρεῖη; VI 9 ν[ῦ]ν ἐκ
μιν αὐτήν - [λαμπ]ρόνεις; VII 12

κ[ῆ]τι νὺν ἀγγχει II 12 ὁρῆς ὅπως
νὺν τοῦτον - ἔλκεις -, σε - ἐπό-

ψεθ' V 58 πᾶσα νὺν θύρη φρίσ-
σει VI 64 νὺν δεῖξεθ' II 95 νὺν

μὲν αὐτὸν - ἄφρις V 69 νὺν μὲν
σ' ἀφῆσω V 81 λέγεις ὁδὸν μοι

νὺν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι VI 95
ἦν τι μὴ νὺν - ἐς βόλον κύρη,

οὐκ οἶδ' ὅπως - παρήξει VII 75
ὁ Φρὺξ τὰ νὺν ἡμῖν πληγὴς

ἀμείνων ἔσσει' II 100 εἰ τότε
ἐξήμαρτον, οὐτὰ νὺν εὖσαν

μῶραν - ἔθ' εὐρήσεις V 16 || ὃν
χρῆν - ὡς ἐγὼ ζῶειν - νὺν δ'

οἱ μὲν -, ἀλλ' οὕτως II 31
νύξ αἱ δὲ νύκτες ἐννέωροι

VIII 5 καὶ ταῦτα νυκτός II 25
οὐδ' ἤλθεν πρὸς τὰς θύρας μεν

νυκτός II 35 cf. ἡμέρη
νόβυστρα voc. garrulae VI 16

νοθρήν δούλης - ὡτα νοθρήν
θλίβει IV 53

νώτον χιλίας - ἐς τὸ νῶτον
ἐγκόψαι αὐτῷ V 33 (om. ? III 78)

ξεῖνος κῆμὲ τὸν ξεῖνον οὐ-
δεὶς πολίτης ἡλόησεν II 33 ἀπασι

τοῖς οἰκέσιν τὴν πόλιν ξείνοισ
II 94

ὁ ἡ τό art. ὁ πηλὸς I 14
sim. 33 II 44, 75, 76 III 31, 45

IV 56, 66, 70 τοῦ χρόνον I 17
sim. II 13, 45 III 9, 25 IV 90, 91

V 11 VI 88 VII 9 X 3 dat. II 15,
18 III 94 IV 90 VIII 9 acc. I 37,

40, 68, 72, 77 III 10, 76, 85 IV
19, 41, 45, 91 VII 78, 113, 117

VIII 38 fr. 14, 3 nom. pl. III 12 sq.
76 IV 33 VI 8, 71, 102 gen. II 30

III 54 IV 32 dat. III 20, 65 acc.

II 33 III 69 IV 34 V 25 VI 64
ἡ σκῆ I 16 sim. II 89, 102 III 34

IV 55, 95 VI 71 VII (21) 49, 76
gen. I 26, 54, 72 II 1, 2, 8, 26,

31, 41, 43, 47 III 2, 16, 29, 38,
52 IV 94, 95 V 74 VIII 18, 41

X 4 dat. I 62 II 32, 61 III 52
IV 24, 62 V 34 VI 1, 5 VIII 13,

34 acc. I 1, 3, 34, 79 II 3, 21,
36, 82, 86, 92, 94, 99 III 11, 38,

64, 70, 84, 93 IV 31, 34 V 18, 18,
77, 81, 85 VI 37, 53, 88, 98 VII

8, 19, 32, 119, 126 VIII 2 nom.
pl. III 7, 19 IV 61 VI 100 VII 90

VIII 5 gen. I 67 II 36 VI 100
dat. I 13 III 20, 63 VII 4 fr. 14, 2

acc. III 53 IV 64 V 59 VII 48, 90
τὸ γῆρας I 15, 63 sim. II 75 IV

31, 32 VI 78 VII 25, 121 VIII 64
IX 1 gen. III 40, 47 fr. 14, 3

dat. V 79 acc. I 59 II 52 III 40, 62
VI 5, 6, 68, 69 VII 10 VIII 5, 44

ἡ Κῶς κῶ Μέροψ - γῶ Θεσσα-
λός - γῶσκήπιος II 97 sqq. κῶ-

πόλων IV 3 ὁ Παίων IV 26
τὸν Παίον' IV 81 κατόδω τῆς

Μίσσης I 56 τῆς Ὑγίης IV 20
τῆς Ἀθηναίης VI 65 τῆς Ἀθη-

ναίης ὠνευμένης αὐτῆς VII 81
αὐτήν - τὴν Ἀθηναίην VII 116

αὐτῆς ἀμεινον τῆς Κλεοῦς III 92
μὰ τὰς Μοῖρας I 11, 66 πρὸς -

τῶν Μουσῶν III 71 τὴν φίλην
Δήμητρα I 69 αἱ φίλαι Μοῦ-

σαι III 1 τὰς φίλας Μούσας
III 83 ἡ ἀγαθὴ Τύχη VII 93

τοῦ Ταυρεῶνος VII 86 ὁ Φρὺξ
II 100 τὸν Μάρωνα III 25 ὁ

Κέρδων ὅστις ἐστὶν VI 96 ἡκατὴ
γάμον ποιεῖ τῆς Ἀρτακηνῆς VII

86 sq. ἡκατὴ VII 91 ἡ Ἀρτα-
κηνή VII 92 ὁ Ματακίνης τῆς

Πατακίου Φύλλος I 50 τὴν

Πυθίω - Μητροίχην I 76 τοῦ
Μητροίχης - Κοττάλου III 48
Φίλιππος - ὁ Βρέγκος II 73 Ἰπ-
πώναντα τὸν πάλαι [κλεινὸν
pro. 10 Κυλαθίδος ἡ μακαριστὶς
VI 55 Κανδατ[ος] τοῦ βυρσο-
δέψω VI 88 Κόσιν - τὸν στίκτην
V 65 τῷ πορνοβοσκῷ Βαττάρω
Π 93 ἡ ψάλτρι· Εὐετηρίς VII 100
τοῦ τε[φ]έροντος Κέρδων[ος] VII
16 || κῆμὲ τὸν ξείνον II 33 || τὸν
κόκκινον βανθῶνα VI 19 τὴν
κακὴν λιμόν II 17 τὸ δοιμὸν σκῶ-
λος III 68 sim. II 87 III 14. 36.
80 IV 62 V 37. 45 *VI 90 VIII
7. 45 τὴν μίαν κοίτην I 22 τῶν
τριῶν - Λαρεϊκῶν VII 105 τὸν
ἐξηκοστὸν ἥλιον X 1 τῇ ἑτέρῃ
κούρῃ IV 71 τῇ σ' ὅλῃ χώρῃ
V 12 ταυτό μοι ζυγόν VI 12
τάμᾶ - σκέλεα V 2 sim. VI 11
VII 2 || ἐν τῇσι χροσὶ τῆς' ἐμῇσι
V 83 || τριηκῆς ἡ πικρὴ III 9 ||
ὁ βασιλεὺς χρηστός I 30 τὴν -
βαίτην θάλπουνσαν εὐ VII 128
τὴν ἡμέρην ὅλην VI 7 ὁ κέρα-
μος πᾶς III 44 sim. 47. 50 VII
7. 53 πρὸς τὴν θύρην - ταύτην
I 12 sim. II 37 IV 12. 21. 48 V
22. 26. 38. 42. 79 || τούτων -
τῶν λόγων I 78 IV 30. 38. 74
V 75 VI 27 VII 51. *65. 80 τάσδε
τάς[VII 1 ἐκάστον τοῦ πλα-
τύσματος III 46 || τήνδε τὴν τε-
φορὴν κόρησιν VII 71 κείνο τὸ
ἑτερον ζεύγος VII 97 κείνα ἐν
τῇ βᾶσι τὰ γραμματ' IV 24
ἀπασι τοῖς οἰκεῦσι τὴν πόλιν
ξείνοις II 94 τὸν παῖδα - <τὸν>
γυμνὸν - τοῦτον IV 59 τὴν παῖδα
τὴν ἄνω κείνην βλέπονσαν IV 27
τὴν μίαν ταύτην ἀμαρτίην V 72
χῶ γρυπὸς οὗτος κῶ ἀνάσιμος
ἀνθρῶπος IV 67 τὸν Βατάλης -
τοῦτον - ἀνδριάντα IV 35 τὸ
βρέγμα τοῦτο *τῶσυρές IV 51 τὸ

δύγχος τοῦ παντοῦρκτω *τοῦτο
V 42 πρὸς σε τὴν ὁδὸν ταύτην
VI 85 || τὸ μεν αἶμα V 7 sim. 39
VI 41 VII *106 || ἔς μεν - τὸ
πρόσωπον V 76 sim. VI 83 VII
13. 83. 103 VIII 4. 9 αὐτῆς -
τ[ᾶς] χεῖρας VI 66 τῆς αἰκίης
τὸν νόμον II 42 sim. 47 III 38
IV 13 || ἡ βοδὸς κέρκος III 68 || τὴν
αὐτονομίην ὑμῶν II 27 sim. 35
III 21 τὰ τίματα' αὐτῆς II 69
sim. VII 6 ἡ ἀλεωρὴ τῆς πό-
λιος II 25 sim. 42 III 8 IV 89. 90
V 11 X 4 || ἔργα τὰ ἐκείνου IV 76 ||
χοῖ - πέρσαντες ἡγήρες ἀγορίων
νοῦσων IV 7 πρὸ τῆς χαμεύ-
νης τοῦ ἐπὶ τοίχον ἐρμίνος III 16
ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ βίου καμπτήρ
X 3 μεν - τὰ σπλάγγνα τῆς κα-
κῆς III 42 μεν ταλαίης τὴν
στέγγην III 5 ἡ θύρη - τῆς οἰκίας
μεν II 63 sq. τὰ ἔργα τῆς τέχνης
ἡμῶν VII 38 ἡ ψυχὴ αὐτοῦ -
ἡ κακὴ III 3 sq. || Εὐθίης - ὁ
Ποτήριος IV 25 sim. I 50 IV
36. 64 V 3. *4 VI 20. 87 ἡ Βι-
τάτος Εὐβούλη VI 25 Γυλλίς,
ἡ Φιλαινίου μήτηρ I 5 sim. 32
IV 23 VI 81 ὁ Μυρταλίνης τῆς
Κυλαθίδος γέγων VI 50 τὴν -
Μάνδριος κατὰ πλῶσιν I 68 sim.
III 61. 72 V 68 VI 24 VII 120
τὰ Μικίωνος θηοί' εὐπ[λερο]
VII 43 τὰ χοῖσιμ' ἔργα τοῦ
[- Κέρδων]ος VII 16 αἱ Ἐφε-
σίον χεῖρες - Ἀπέλλω IV 72 ἐγ-
γὺς τῆς συνοικίης - τῆς Ἐρκο-
δόρου VI 52 sq. || ὁ πέντε νικέων
ἄθλα I 51 ὁ στήσας IV 22 [τὸ
μέλλο]ν I 46 sim. II 38 IV 42. 66
V 15 VI 18. 43. 47. 92 VII 69.
118. 123 τοὺς ἰουλοὺ ἀνθεῶν-
τας I 52 sim. II 31 sq. V 84 ||
per ellipsin subst. μὴ τῷ με-
δριμει, τῷ τέρω δὲ III 73 τὸν
ἑτερον VI 74. 92 τῷ δού' VI 91

τούτοις τοῖς δύο V 60 μὰ τοῦ-
τους τοὺς γλυκέας VI 23 τὰς
Ἀχαικὰς κείνας V 61 ἐκτιμώ-
ρους τρεῖς - [τοῦ ἀ]κρίτου I 80
τὴν ἰθὺϊαν V 53 τὴν ἔτοιμον
IX 3 τῇ - εἰκοστῇ τοῦ Ταυρεῶνος
VII 85 τῇ ἐνάτῃ VII 127 || ὁ
γλανκός VI 49 ὁ δ' ἑτερος VI 52
τοῦ ἑτέρου fr. 15, 3 τῶν δημο-
τέων - καὶ τὸν ἡμιστον II 30 οὐ-
τος - ὁ χρηστός III 26 ὠναγῆς
οὗτος II 70 τῷ κατηρήτω τούτῳ
V 44 (τ[ῇ]ν νέην[VII 37 ἐκ
τῶν παλαιῶν II 102 τοὺς - ἀπο-
τάκτους III 69 αἱ πότνιαι III 97
ταῖς νέαις I 75 τῆς καλῆσιν
VII 115 τιν' - τῶν ἐμῶν II 24
ταῖς <ς> ἀνωνύμοις ταύταις VI 14
μεν - τῆς κακῆς III 42 τῆς νεο-
τέρης' ὑμῖν I 19 || τὸ φαλακρόν
VI 76 τὸ μηδὲν III 91 ἐν τῷ
μέσῳ II 90 ἀρχαῖα V 51 τὰ
ἱρά IV 79 ἔ[κ]ητι τῶν ἱ[ε]ρῶν
I 83 τὰ δεινὰ VIII 32 ταῦτά
III 23 σεν τὸ δοῖμον I 38 τῶμ-
βλὺ τῆς ζοῆς III 52 τὰ λευκὰ
τῶν τριχῶν I 67 τὰ - πάντα, ὅσ'
ἔστι κού I 26 τὰ καλὰ πάντα
VII 115 ταῦτ' - τὰ καλὰ IV 58
τὰ] νέα ταῦτα VII 56 τί τὰ βρά
σοι ταῦτα; VI 45 τᾶλλα - δαι-
σόμεθα IV 92 τὰ δ' ἄλλ' ἐροτῇ
VI 17 τᾶλλα Νοσίδι χοῖσαι
VI 33 τᾶλλα δαψ[ιλέως ἔ]εται
VII 47 τὸ λοιπὸν - μὴ δοκεῖτε
II 92 τὸ πρότον VI 45 τὸ δευ-
τερον V 47 ἡ τῶν (= τὸ αὐτὸ) IV 51
τὰ νῦν II 100 V 16 τῶληθες
VII 70 πλουτέων τὸ καλὸν I 54
τὸ τοῦ λόγον δὴ τοῦτο II 45 κῆν
τὰ Ναυνάκον κλαύσω III 10 ||
τὸν αὐτῆς VI 84 τὰ σαντοῦ
θλῆ II 83 παρὰ τὰ Μικκάλῃς
V 52 || τι τῶν ἐνδόν II 81 *τῶ-
ναρ[(= τὰ ὕαα) VIII 40 || la-
cera τὴν ὥδ[VII 15 κῆ τῷ γ[

VIII 49 || art. om. I 61 IV 5. 10.
18. 50. 58.

pron. χοῖ μὲν - ἔλκον -, οἱ δ'
ὑπὲρ' ἐρριπτεῦντο VIII 23. 25
κ[οῦ] τὰ μὲν καλ[ῶς], τὰ δ' οὐχ
καλῶς VII 23 sq. ἐλπάρουν, ὁ
δ' ὠμυεν VI 93 ἐγὼ μὲν αὐ-
τὴν - ἡδέσθην -, ἡ δ' - δωρεῖται
VI 30 ὁ δ' εἶπεν VIII 38 εἰ
τό γ' ἡδιστον III 67. relat. v. ὅς
ὁ δᾶω ὁδῇ - τὸ εὐγχος τοῦ
παντοῦρκτω V 41

ὁ δὲ κοῦ τόσος λόγος τοῦδε
III 43 ὥσπερ οἶδε III 64 ἰλέως
εἶη - τοῖσδ' IV 26 ἐγὼ δὲ (= ἐγὼ
ἦδε) I 3 μὴ' μέ, τήνδε δ' εἰρώτα
III 78 σοι - βλον προῆξιν ἐσθλὴν
τελοῖεν αἰδε (Musae) III 57 εὐ-
μενῆς εἶης - ταῖσδε κελ' τινες
τῶνδε εἰσ' ὀπνιηταί IV 83 πρὸς
τάδ' - σκέπτεν VII 92 ἐκ] τῶνδε
VII 11 || per ell. ἦδ' ὑπερκορῆς
οὕτω V 1 οὐδὲν ἄλλ[ο] τῶδ' ἴσον
VII 27 δώσεις ἐπὶ Λαριμῶς
τοῦδε VII 122 || ἄγω σοι τάσδε
τάς ν[έας] VII 1 ναι μὰ τήνδε
τὴν τεφορὴν κόρησιν VII 71 τοῦ
παντοῦρκτω ἡ τοῦδε V 42 τοῦ
ἀλέκτορος τοῦ δ' ὄντιν' IV 12
ἐκῆτι Μητροῦς τῆσδε VII 107
οἶδε τίμοι βαμοί IV 5

ὁ δὸς κῶς - εὖρος πρὸς σε τὴν
ὁδὸν ταύτην; VI 85 λέγεις ὁδὸν
μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι VI 95
μὴ δει σε ὁδῷ γενέσθαι ποι-
κίλον V 67. om. I 13 V 53. 54
ὁ δ' οὐς κᾶληθίν' ὥστε μὴδ'
ὁδόντα κινῆσαι III 49

οἱ ἦδη' φραμερτεῖς οἱ σ' ἂν
οὐτος ἡγῆται V 43

οἶγω ἡ θύρη - ὠκταὶ κά-
νειθ' ὁ παστός IV 55 τὴν ἀμ-
βαλούχην οἶγ[ε] VII 19 ὁτέω σὺ
γῆλεα νύκτα κῆμῆρην οἶγ[εις]
VII 112

οἶδα οὐδὲ εἰς οἶδεν [τὸ μέλ-

λο]ν ἡμέων I 45 τριταίος οὐκ οἶδεν τῆς οἰκίης τὸν οὐδὸν III 37 τὰς ἐβδόμας τ' ἄμεινον εὐκάδεις τ' οἶδε τῶν ἀστροδιφῶων III 53 τῆν - παίστην, ὅκουπερ -, σάφ' οἶδε κῆτέρω δεῖξαι III 13 οὐκ οἶσθας οὐτε πόλιν οὐτε πῶς πόλις διοικεῖται II 55 ὃν χρῆν ἑαυτὸν ὅστις ἐστὶ - εἰδὸτ', ὥς ἐγὼ ζῶειν II 29 ἐπείπερ οὐκ οἶδεν ἄνθρωπος ὢν ἑαυτόν, αὐτίκ' εἰδήσει V 77sq. ὅπως ὁ Κέρδων ὅστις ἐστὶν εἰδ[ω] ἐ[γώ] VI 96 ἦν - μὴ - κύρση, οὐκ οἶδ' ὅπως - προήξει VII 76 οὕτως οὐκ οἶδ' ἢ Χίον τις ἢ ῥυθρέων ἦκει VI 58 ταύτη γὰρ, *ἴσθι, <ἄλλος τις> ἢ γυνὴ ἦν VI 94 οἰδᾶω ὥς ἐκ με καίσεις οὐ θάλευσαν οἰδῆσαι IV 49 οἰζύς πίσυγγος δὲ δειλαίην οἰζύν[sc. ἔχει VII 39 οἰκείος κατ' ὁ οἰκίην VI 63 οἰκείω ἐν γῇ II 22 οἰκεί[ς] - ἐν Βοιωτῶσι, - ἐν Ἀβδηροῖσιν II 57 ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκῶν τῆς Ἐρμοδώρου VI 52 ὦ[κ]αι πόλιν II 55 ἄσαι τοῖς οἰκεῖσιν τὴν πόλιν ξεινοῖς II 94 Παιήον' ὅς - Κῶν - κηπίδαυρον ὦκηκας IV 2 οἰκίζω τὴν - παίστην, ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἱ - προῦντικοι III 12 οἰκίη τὴν οἰκίην ὑφήφεν II 36 ἢ θύρη κατήραται τῆς οἰκίης μεν, τῆς - II 64 τριταίος οὐκ οἶδεν τῆς οἰκίης τὸν οὐδὸν III 38 οἱ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τείχη πέρσαντες IV 7 τοῦ ἀλέκτορος - ὄντιν' οἰκίης τοίχων κήρυκα θύω IV 12 τὰλλα δ' οἰκίης ἔδρη δαισόμεθα IV 92 φεύξομαι ἐκ τῆς οἰκίης V 74 λίθος τις - ἐν τῇ οἰκίᾳ <κ>εῖσ' VI 5 κατ' οἰκίην - ἐργάζετ' ἐν πόλει

λάθρη VI 63 ἂ κατ' οἰκίην ἔλκειν εἰθισθε VII 125 βαιὸς οὐχ ἡμῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ ἔτι μαλλὸς εἰρίων VIII 13 οἰκίην οὐκ ἐστὶν εὐμαρῶς εὐρεῖν ἄνεν κακῶν ζῶονσαν fr. 15, 1 οἰκίον ἦν - τὰ οἰκί' ἐμπρήση II 52 οἶκος ἀπελθεῖν - εἰς οἶκον VII 55 ἐλθοῦς ἐς οἶκον III 95 κηπίδοις - ἐλθοῦσαν ἐς ἀνδρὸς οἶκον V 71 κρέματ' - ἐν γναφῶς οἶκῳ IV 78 οἶκος τῆς θεοῦ I 26 οἰκότριψ voc. VII 9 οἶμαι τράγον τιν' [-] - ὦσμην - ὄρην VIII 16 οἶνος I 31 Μητροχ[ης] οἶ[νο]ν ἡδίων' οἶνον Γυλλίς οὐ πέπωκέν κω I 86 sq. om. I 80. (84) VI 77 οἶος οἶ' ἔργ' ἐπόψεσθ' VII 18 οὐχ ὄρης -, οἶ' ἔργα; IV 57 καλὸν τι - προήγμ' οἶον οὐχ ὄρηκας IV 40 τὴν δ' ὕψιν οἶαι πρὸς Πάριον - ὠρησαν [θεαί] I 34 ἦν δ' οἶον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύθῃ II 87 αὐτὴν οἶον Ἀθῆναι βλέψας III 17 ἐπεὶ - ὄρησιν οἶα παιδίσκον - μιν εἰπεῖν - ἀνώγων III 30 κατ' ὕλην οἶα Διήλιος κυρεῖς ἐν τῇ θαλάσῃ τῶμβλν τῆς ζοῆς τριβῶν III 51 πρὸς γὰρ οἱ κείνται αἱ σάρκες οἶα θεοῦ *θεοῦ πηδῶσαι IV 61 οἶχομαι οἶχεθ' ἡμῖν ἢ ἀλεωρή τῆς πόλιος II 25 τῶν πορνέων βίη λαβῶν οἶχων III 37 ὁκοῖος ἔργ' ὁκοῖ' ἔστ' ἔργα τῆς Ἀθηναίης VI 65 ὁκοίως ὄρη δ' ὁκοίως - λελέρηκε III 50 ὁκόσος γυναῖκες, ὁκόσους οὐ - ἀστέ[ρας] I 32 ὅκου οὐδ' *ὅκου χάρος οἱ μὲς - τὸν σίδηρον τρώγουσιν III 75

οὐκ ἄγεις αὐτόν, ὅκου λέγω σοι; V 41 ὅκουπερ τὴν - παίστην, ὅκουπερ οἰκίζουσιν οἱ - προῦντικοι III 12 ὅκως νιν ἐκ τετραμένης ἤθει III 33 κάθηθ' ὅκως τις καλλιῆς κάτω κύπτων III 41 ὅκως γεσσὸι τὰς κοχλῶνας θάλλοντες VII 48 προσφῶς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης XI 1 ὄρης, ὅκως - τοῦτον - ἔλκει -, σὲ - ἐπόψεθ' ἡμερῶν πέντε - τριβῶντα V 58 θλῇ λαβῶν ὅκως χορήξεις II 83 ὁ τὸν Βατάλης - τοῦτον οὐχ ὄρης, - ὅκως βέβ[ηκεν] ἀνδριάντα; IV 36 ἢ πτέ[ρη] ὄρηθ' ὅπως πέπηγε VII 22 οὐκ οἶδ' ὅπως ἄμεινον ἢ κῆθη προήξει VII 76 ὁ τὸ δευτέρον σοι - φωνέω, ὅκως ἔρεῖς Ἐρμῶν V 48 θύλακον δάψαι, τὰς μνέας ὅκως σοι μὴ αἱ γαλαὶ διοίσουσιν VII 90 ἤξω -, ὅκως - βλέπωσιν III 96 λέγεις ὁδὸν μοι - εἶναι, ὅκως - εἰδ[ω] VI 96 ἦκε - πρὸς με -, ὅκως λάβης καρκίνα VII 128 σκωρήν πεποιήκεν, ὅκως - μὴ - κόψη VI 84 ὅκως ἂν μὴ - ὕμας - τρύχω II 60 ubi? οὐδ' ὅκως χάρος III 75 ὅκωσπερ τῆς δορκάσιν πέμπιν ἀστροβδ' ὅκωσπερ οἶδε III 64 ὕμιν - δοίη [ζοῆς ὅκωσπερ] ἔργα ἰκανᾶσθ' ἐπανρεῖσθαι VII 26 ὅλος αὐτὴν - ἐκ - ὅλην ξύση III 18 τῇ σ' ὅλη χάρη παράδειγμα θῶ V 12 τὴν ἡμέρην ὅλην VI 7 ὁμαρτέω ὁ βουῶς - γό ἄγων αὐτόν ἢ θ' ὁμαρτέωσα IV 66 cf. ἄμ - ὅμμα ὅσιν τε κῶμμασιν κάμνων III 32 ἰδοῦς' αὐ[τῶν] τῶματ' ἐξενύμηνα VI 68 ὅμνυμι οὐκέτ' - προήξω, ὅμνυμι σοι - τὰς φίλας Μούσας III 83

ὅμνυμι πᾶνθ' ὅς' ἔστι [ε]ρά -, τὴν ἀληθ[ε]ιν βάζειν VII 31 ὁ δ' ὅ[μ]νυν οὐκ ἂν εἰπεῖν μοι VI 93 ὁμοίως οὐδ' ὅκου χάρος οἱ μὲς ὁμοίως τὸν σίδηρον τρώγουσιν III 76 ὄναρ σὺ τέ μοι τ[οῦ]ναρ - ἄκουσον VIII 14 ὣδε *τόναρ ὠδι[] VIII 40 σε - οὐδ' ὄναρ - εἰδὲ τις I 11 ὄνειαρ Κέρδωνι μὴ βίου ὄνησις κῶ[ν]ει[] ἄν γίνοιτο VII 35 ὄνησις VII 34 v. v. antec. ὄνιν ημῖν ὢν οὐκ ἐν μοι - ὦνα' [ἡδίστον] I 84 ὄνομα Βάτταρος μοι τοῦνομα' ἐστὶ II 75 ὄνος οὐκ ὕπνος βόσκων αὐτὸν διδάσκει III 27 ὁ ἡμέων - τριβῶντα τὸν ὕπνον (molam) σκωρήν πεποιήκεν, ὅκως τὸν ὠτῆς μὴ τετραβόλον κόψη VI 83 ὄντως δοκεῖν ὄντως ἀργυρεῖν πεποιήσθαι IV 65 ὁ π - v. ὁ κ - ὁ πῇ τὴν ὀπὴν βῦσον τῆς κλεψύδρης II 42 ὁ πλῆ ψωρή ἀρηρεν ὀπλή VII 118 ὁ πτός τὰ ὑπέρθυρ' ὀπτά II 65 ὀπνιγτῆς ταῖσδε κελ' τινες τῶνδε ξας' ὀπνιγταί IV 84 ὀράω οὐχ ὄρης κείνα ἐν τῇ βάσει τὰ γράμματα; IV 23 ὄρη - τὴν παῖδα IV 27 αὐτῆς ὄρη τὰς χεῖρας - δόξεις VI 66 ἰδὼν σε κατόδω τῆς Μίσσης I 56 τί - δοκεῖς - πάσχειν, ἐπεὶ ἰδῶμι (ἰδῶ μιν) III 43 εἰ μὴ τις αὐτὴν εἶδε Βατάλην IV 37 τώρουρεν - πύραρον - ἦν ἰδῶ Μύελος IV 63 ἰδοῦς' αὐ[τῶν] τῶματ' ἐξενύμηνα VI 68 ἐν μὲν εἶδεν, ἐν δ' ἀπηρνήθη IV 74 ὅς δ' ἐκείνον ἦ ἔργα τὰ ἐκί-

νον μὴ παυφαλήσας ἐκ δίκης
 ὁρώρηκεν IV 77 πρήγμ' οἶον
 οὐχ ὥρηκας ἐξ ὅτεν ζώεις IV 40
 ἐγὼ Ἀμφυταίην τὴν *Μένωνος;
 ὥρηκα γυναῖκα; (+λέγεις ὁρώ-
 ρηκα) V 4 κοῦ δ' ὁρώρηκας -
 κείνον; VI 19 νῦν ὁρώρηκας
 Μητροῦν τὸ πρῶτον; VI 44 ||
 τοῦτον, οὗς ὁρῆς δικάζοντας
 II 67 ὁρῶ σε - δεῦντα V 24 σε-
 οῦδ' ὄναρ - ἐλθοῦσαν εἰδέ τις
 I 12 || ὁρήτ' - τὰ τίλματ' αὐτῆς -,
 ὡς λεία ταῦτ' ἐτίλλεν II 68 τὸν
 Βατάλης - οὐχ ὁρῆς -, ὅκως βέ-
 βληκεν] ἀνδριάντα; IV 35 ὁρη
 δὲ *κοῖας (δ' + ὀκοῖως) - λελέ-
 περηκε III 50 ἡ πετέρον ὁρήθ'
 ὅπως πέπηγε χ[ὼς -] ἐξηγοῖται
 VII 22 οὐχ ὁρῆς -, οἱ ἔργα;
 IV 56 || ὁρῆς, ὅκως - ἔλκεις -, σέ-
 πόψεθ' - || οὐκ ὄψη, μ[ὴ τις] -
 ἦκει; I 1 || εἰς μ' ὁρεῖσα καρλί-
 νου μέζον IV 44 cf. εἰς-, ἐφ-
 ὁρήγῃ οὐτ' ὁρήγῃ σε κρηγύην
 οὔτε βέβηλος αἰνεῖ IV 46
 ὁρθός τὰ βαλλί' οὕτως ἄν-
 δρες οὐχὶ ποιεύσι - ὁρθά VI 70
 τὴν δίκην ὁρθῇ γνώμῃ κυβερ-
 νᾷτ' II 99
 ὁρθρος κάπτει [ὑπνον ἦδε
 κ]αί περ[ὸς] ὁρθ[ε]ον οὐ - τόσ-
 σον VII 42
 ὁριγνύομαι μεζόνων ἥδη
 [-] κερδέων ὁριγνῶνται VII 37
 ὁρμάα συμφορῆς - ἥδη ὁρμᾷ
 ἐπὶ μέζον III 8 οἶα πρὸς Πάριν
 κοθ' ὥρησαν [θεαί κρι]θῆναι
 καλλοῦν I 34
 ὁρμῆω νηὺς μίης ἐπ' ἀγκυρῆς
 [οὐκ ἀσφα]λῆς ὁρμεῖ[σα] I 42
 ὅρως τὸ σκελὺδριον δοῦναι
 τῷ νεωκόρῳ τοῦροντος IV 90
 πορθεῖ[σε] ὥρ[ι]θ[ε]ς [δὲ] ἔρ[οκ]-
 ται, κῆν τρέφῃ τις ἐν κόλπῳ
 VI 102
 ὅρος ἦν - ὅρους ὑπερβῇ II 53

ὁρφανός ἡ - δέλτος - ὁρφανῇ
 κείται πρὸ - τοῦ - ἐρμίνος III 15
 γορῦν γυναῖκα κώρφανῇ βίον
 inopem III 39
 ὅς rel. (τῆς II 64 τῇ III 21 VI 34
 † τὴν V 4 τῶν V 28 τῇσι VI 31
 τὰς IV 17) subst. Παιήον' ὅς
 μέδεις Τρίκκης IV 1 Θεαλῆς λυ-
 σει. ὃν χρῆν II 28 Κορώνης, ἡ σ'
 ἔκτεκε IV 3 ἡς - ψαύεις, Τγίεια
 IV 4 πρὸς Ἀμφυταίην -, μεθ'
 ἡς ἄλινδῃ V 30 Νοσίδι χρῆ-
 σαι, τῇ - προσδῶσω VI 34 καὶ
 Μοῦσαν, *ἡ μ' - [- ἔλ]εγ' pro. 8
 ὅς δ' ἐκείνον - μὴ - ὁρώρηκεν, -
 κρέματ' ἐκείνος IV 76 ταύτη,
 ἦν - στέργω V 82 ἀργ[οῦς] οἱ
 παῖδες]s, οὐ - [- ἔδονα] I VII 46
 τοῦτον, οὗς ὁρῆς δικάζοντας
 II 67 ὅς δ' ἔχει μεῖον -, - δόκει
 πρήσειεν fr. 15, 2 δωρεῖται καὶ
 τῇσι μὴ δεῖ VI 31 εἰσι πέντε -
 [μῆνες], ἐξ οὐ - εἰδέ τις I 11 ἐξ
 οὐ - ἐστάλη -, δέκ' εἰσι μῆνες I 23
 μέχοις οὐ (οὐν?) εἶπη II 43 ὃ
 ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν
 ψαύειν ἡπείγεθ' IV 75 οὐ δ'
 ἐπεμνήσθην, V 53 ἐκείνο δ' οὐ -
 ἐπεμνήσθην, τίς ἐσθ' - VI 42 ἃ
 δ' αὐτὸς εἶπας - Βίτιν' -, V 37
 ἡ σαμβαλίσκων ἡ ἃ - ἔλκειν εἰ-
 δισθῆ VII 125 πορθεῖσι ὥρνι-
 θες ἃ ἔρ[οκ]ται VI 102 μὴ τιν'
 ὥρην ὃν λέγω πεποιήται; IV 43
 ἐπὴν αὐτῆς ἔλγῃ τι δρῶντα τῶν
 σὺ μὴ θέλγῃς V 28 ἦν τι τοῦ-
 των ὃν λέγω παραστείγῃς V 50 ||
 ἔ[κητι] τῶν ἱ[σ]ῶν. M. ὃν οὐ-
 νεκεν - ὦνά' [-] Γ. ὅς σεῦ γέ-
 νοιτο I 84 sq. || αἰ πότναι -, ἃς
 ἐμίσησεν III 97 τάργα -, ἃ πρῆς-
 σεις III 62 τῆς οἰκίης μεν, τῆς
 τελέω - *μισθόν II 64 τῆς λη-
 κύθου ἡμέων, τῇ - χρώμεσθα
 III 21 ἡ - τάλαινα δέλτος, ἦν -
 κάμνω κηροῦς' III 14 τὸ δοιμὺ

σκύλος -, ὃ - λαβεῖν III 69
 τήνδε τὴν τεφρὴν κόρην, ἐφ' ἧς
 ἄλωπηξ νοσείην πεποιήται VII 72
 ἡμέρη κείνη, ἐν ἡ - κνήσῃ IV 51
 τὰς Ἀχαικὰς κείνας, ἃς - ἔθνηκας
 V 62 κείν' ὃ - ἥειρας - <τὸ>
 ζεύγος VII 64 ἐγὼ Ἀμφυταίην,
 † τὴν λέγεις ὁρώρηκα γυναῖκα;
 V 4 ἡ[ν] εἰ]χε χλαῖναν II 14 μῦ-
 θον ὅς ἀλετρήσῃ πρέπει I 74
 νοῦσαν -, τὰς ἀπέψησας IV 17
 ποδίσκων, ὃν Πόθοι - ψαύουσιν
 VII 94 χαλκοῦ ῥίνημ' ὃ δὴ κοτ'
 ἐστί VII 81 || ἄκουσον δὴ, ἃ σοι
 χρεῖζονσ' ὡδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι
 I 49 στήσον ἧς κοτ' ἐστὶν ἄξιον
 τιμῆς VII 68 ὃν ἐρᾷ θυμὸς -,
 εἶπατ' VII 61 || demonstr. v. ὃ fin.
 ὅσος ὅσην δὲ καὶ τὴν γλῶσ-
 σαν - ἐσθλῆκας III 84 V 8 || χῶσοι
 θεοὶ - κατοικεῖσιν καὶ θεαί -
 (χαιρόντων) IV 10 φέρειν ὅσας
 ἂν ἡ κακὴ σθένη βύρσα (πλη-
 γράς) III 80 οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ,
 ὅς' ἂν σὺ λέξῃς VI 25 ἀγαθὰ
 πάνθ' ὅς' ἂν χρῆξῃς I 31 ὕμν[ι]
 πάνθ' ὅς' ἔστι ἱ[σ]ά VII 31 τὰ
 πάντα, ὅσος ἔστι κοῦ I 27 || δραινῶ
 μνί' ὅσον I 15 οὐδ' ὅσον ῥοπήν
 ψεύδους VII 33 πέπονθα - ὅσας
 καὶ πίσσῃ μὲς II 62 (ὅς - 8, ὅς - 3)
 ὅσπερ κῶνπερ οἷδε τίμιοι
 βαμοί, Πανέκη κτλ. IV 5
 ὅστις rel. τοῦ ἀλέκτορος
 τοῦδ' ὄντιν' - θύω IV 12 τῇ-
 μέρη κείνη, ἧτις σ' ἐσθήγῃ' ὡδε
 V 23 ἔνα οὐκ ἂν ὅστις λεπρός
 ἐστί, προσδῶσω VI 36 μνησθεῖεν
 αὐτῆς οἵτινες προσήκουσιν VI 56
 ἐκείνος -, ὅτεμ σὺ χεῖλα - οἱ-
 γ[ί]εις VII 112 κάψ' ὅτω σεμνύ-
 νεσθε, τὴν αὐτονομίην - λύσει
 II 26 οὐχ ὥρηκας ἐξ ὅτεν ζώεις
 IV 40 χρώ ὅτι βούλη <μοι> V 6
 εἶπα ἄνουν ἐμαυτήν, ἧτις - δι-
 δάσκω III 27 || interr. ἐαυτόν,

ὅστις ἐστὶ κάκ ποῖον πηλοῦ πε-
 φύρητ' εἰδὸτ' II 28 ὅκως ὁ Κέ-
 δων ὅστις ἐστὶν εἰδῶ VI 96 τὸν
 τιμον ὅστις ἐστὶν ἐξεδίδουρας
 VII 78. cf. ὅς, τίς
 ὅτε ἐτίλλεν -, ὅθ' εἰλκεν αὐ-
 τὴν II 71 ἀλλ' οὐν γ' ὅτ' οὐχί -
 εἰχες -, ἔδει VI 91 νῦν - ἐκμάς-
 σεις -, ὅτ' ἐστὶ χρεῖη VI 10
 ὅτε ὑνεκα [οἰκέτας β]όσκω,
 ὅτε ὑνεκ' - ἀργ[οῦς] οἱ παῖδες]s
 VII 45 ἐγὼ μιν [ἐχθὰ]ίρω -,
 ὅτε ὑνεκὲν μεν τὴν γυναῖκα τα-
 θάζει VII 103 || δεῖ σ' ὅτε ὑνεκ'
 εἰς δοῦλος - γινώσκων V 20 γνῶ-
 ση Κέρδων ὅτε ὑνεκ' ἐστὶ VI 62
 ὁ τῆμος νοεῖνθ' ὁ τῆμος παι-
 γνὴν ἀγνῆτε III 55
 ὃ (οὐκ, οὐχ, οὐχί 12) ἀλλ'
 οὐ, I 20 οὐ, [τ]ῇ τύραννον V 77 ||
 οὐκ ἔσων τοῦτο II 32 sim. VI 69
 VII 24. 42. 69. 91. 111. 112 οὐ
 πείσας II 24 sim. IV 49 VI 80
 ὅτ' οὐχί τοὺς δὲ εἰχες, - τὸν
 ἕτερον VI 91 τὸ σῶμα μοῦνον
 οὐχί δοῦσα VI 78 || οὐ - πείσουσά
 σ' ἡλθον, ἀλλὰ ἐκῆτι τῶν ἱῶν
 I 82 sim. II 9 V 56 VI 70 VII 23
 τριταῖος οὐκ οἶδεν -, ἀλλὰ - κεί-
 ρει III 37 ὃ λόγων - δεῖται,
 χαλκῶν δὲ VII 49 (cf. † I 78) sim.
 III 27 VII 110 || λίθος τις, οὐ
 δούλη VI 4 sim. 66. 72 || τί δ'
 οὐ - ἐπρήξα; κοῖνη δ' οὐ προσ-
 ἡγαγον πειθοῦν; VI 74 sq. τίς
 οὐκ - ἐμπτῶσι; V 75 οἰκίην οὐκ
 ἔστιν εὐμαρῶς εὐρεῖν fr. 15, 1
 οὐ - κενεαύχεται I 32 sim. 42 IV 40
 VI 8 VIII *11. 50 οὐ δ<εῖ σ'>
 ἐκλήξει III 87 οὐκ οἶδεν V 77
 sim. VI 58 VII 76 || οὐκ οἶσθας
 οὔτε - οὔτε II 55 οὐ - πολλὴν
 οὐδ' ἔτοιμον ἀντλεῖμεν IV 14
 τῆς γενῆς μ[ὲν] οὐκ ἐστέ - κρι-
 ται - οὐδὲ τῆς δόξης, οὐδ' - ὑπερ-
 ἔξει II 1 οὐκέτ' οὐχί <τι> πρήξω

ΠΙ 82 || οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις εἰς Μάνδριν Ι 77 sim. IV 14 VII 49 VIII 15 οὐ γὰρ ἀλλὰ πορθεῖται VI 101 sim. VII 36 || τῇ μὴ - ἐνα οὐκ ἂν - προσδώσω VI 36 cf. μὴ || οὐκ ἂν ταχέως λέξειε ΠΙ 11 sim. VI 73. 93; I 70 Π 91 VII 120 χαλκοῦ ὄννημι - ἂν οὐκ ἀποστή- ξαι VII 82 ἀπαντα ταῦτ' ἐπρηξε κοῦκ ἐπιδέσθη οὔτε - οὔτε - οὔτε Π 39 κιναιδὸς εἰμι καὶ οὐκ ἀπαρνεύμαι καὶ - καὶ - Π 74 ad- vers. ταῦτ' ἔγραψε Χαιρώνδης - καὶ οὐχὶ Βάτταρος Π 49 sim. IV 16 V 40 VI 62 VII 77 cf. καὶ || κῶς δ' ἄτρυτε κοῦ κἀμνεις; VIII 4 || οὐ - κω γ. οὐπω, οὐ - ἐτι v. οὐκίτι || ἡρ' οὐχὶ μάλλον Φρόξ; V 14 οὐχ ὁρῆς - τὰ γράμ- ματ'; IV 23 sim. 35. 56; 28. 60. 63. 68 VII 20. 93 οὐ σοὶ λέγω -; IV 42 οὐκ ὄνη imperativi loco I 1 sim. ΠΙ 60 VII 4 IX 3

οὐδ' ἐ - οὐ - πολλὴν οὐδ' ἔτοι- μον ἀντλεῖται IV 14 τῆς γενῆς μ[ε]ν οὐκ ἐστὲ - κριταὶ - οὐδὲ τῆς δοξῆς, οὐδ' - ὑπερέξει Π 2 sq. κῆμ - οὐδ' εἰς - ἡλόησεν οὐδ' ἡλ- θεν - οὐδ' - ὑφῆψεν οὐδὲ - οἶχω- κεν Π 34 sq. || ἀληθινὰ - αἰ - χεῖρες - Ἀπέλλω -, οὐδ' ἔρεῖς IV 73 || ne - quidem οὐδ' ὄναρ I 11 sim. I 54. *78 ΠΙ 22 V 35 οὐδ' εἰς σ' ἐπαίνεσιν, οὐδ' ὅκον χάρις ΠΙ 75 οὐδ' ἂν πληκτρον ἐς λῆρην ῥάψαι VI 51 sim. 60 [οὐδ' ὅσον ῥοπήν ψεύδος VII 33 ἀλλ' οὐδ' ὅς] VIII 42 κοῦδὲ γράμμα σοὶ πέμπει I 24 κοῦδ' ὕπνος νῦν αἰρεῖται ΠΙ 54 | κοῦδὲ κηρὸς ἀνθίσει VII 28 καὶ γὰρ οὐδ' ἀπαρνεύσιν αἰ ἀστραγάλαι ΠΙ 6 οὐδὲ εἰς v. οὐδ' εἰς

οὐδ' εἰς οὐδὲ εἰς οἶδεν [τὸ μέλλον] ἡμέων I 45 μὴ τις ἐσθῆκε σύνεγγυς -; M. οὐδὲ εἰς I 48 κῆμ

- οὐδ[εῖ]ς πολίτης ἡλόησεν οὐδ' - Π 34 καὶ περὶ οὐδ' εἰς σ' ἐπαι- νέσειεν ΠΙ 75 ἐκ τοῦ Κοριτοῦς στόματος οὐδ' εἰς μὴ ἀκούσῃ VI 24 || σὺ δ' οὐδ' ἐν ἂν - ποιή- σαις - ἀπὸ σαντῆς VI 3 ἔρῳς - Μυρτάλης; οὐδὲν δεινόν Π 79 γράψῃ μὲν οὐδὲν καλόν ΠΙ 18 ἔξει γὰρ οὐδὲν μείον ΠΙ 59 ἦν οὐδὲν ἦσαν ἢ Βατυλλίδα στέργω V 82 cf. οὕτως

οὐδέ τερος αὐτῶν ἐστίν VI 57 οὐδ' ὅς τῆς θύρης τὸν οὐδὲν ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι I 72 τριτάτος οὐκ οἶδεν τῆς οἰκίης τὸν οὐδὲν ΠΙ 38

οὐκίτι οὐκίτ' οὐχί <τι> προή- ξω ΠΙ 82 οὐκίτ' ἀρκεῖ - σοὶ V 2 οὐ σοὶ ἔτ' ἀπαρκεῖ ΠΙ 63 οὐ τὰ νῦν εἶσαν μῶραν Βίτινναν - ἔθ' εὐρήσεις V 16 βαιὸς οὐχ ἡμῖν - ἐτι μαλλὸς εἰρίων VIII 12 sq.

οὐκω v. οὐπω οὐλος μὴ <τί> σ' - οὐλη - <τῇ> βατηρίῃ κνάψῃ VIII 34 οὐν κατ' οὐν λῆσεις [γη- ράσαι] I 37 τὰς οὐν - ἔξουσι VII 88 μήτε προσθῆς μήτ' ἀπ' οὐν ἔλῃς μηδὲν VII 114 κοῖην οὐν - ψυχὴν ἔχουσα θάλλει -; I 36 κῶς οὐν ἀφῆκας τὸν ἔτε- ρον; VI 74 ἀλλ' οὐν γ' ὅτ' οὐχί - εἴχες -, ἔδει VI 91 τὴν γὰρ οὐν βαίτην - δεῖ - καὶ ῥάπτειν VII 129 ἡπερ οὐν ὑμεῖς IV 81 (μέχρις οὐν εἴπη Π 43)

οὐνεκεν ἀλλ' οὐνεκεν πρὸς σ' ἡλθον - VI 15 || ὦν οὐνεκεν μοι - ὦναο I 84 || εἰ δ' οὐνεκεν πλεῖ -, ἄξει Π 21 cf. ὅτεν -

οὐπω κοῦπω λέγω VII 44 ἡδίων οἶνον Γυλλίς οὐ π[ε]ρω- κ[ε]ν [κ]ω I 87

οὐρανός οὐδ' οὐρανός - [ἀστέ]- ρας ἐνεργεῖν οὐραν[ὸ]ς κενά- χηται I 33

οὐς ὥσιν τε κῶμασιν κα- μων ΠΙ 32 δούλης - ὡτα νοθήρη θλίβει IV 53 ὦ[τα] μούρον καὶ γλάσσαι ancillae VI 16

οὔτε καὶ μεν οὔτε νυκτὸς οὔτ' ἔφ' ἡμέρην λείπει τὸ δῶμα I 58 δωρεῖν - οὔτ' οὕτως πυ- ροὺς [-] οὔτ' ἐγὼ πάλιν κείνην Π 19 sq. οὔτ' ὀργή σε - οὔτε βέ- βηλος αἰνεῖ IV 46 οὐκ οἶσθας οὐ[τ]ε πόλιν οὔτε πῶς πόλιν διοικεῖται Π 56 κοῦκ ἐπιδέσθη οὔτε νόμον οὔτε προστάτην οὔτ' ἄρχοντα Π 40

οὔτις μεζόνως οὔτις ἡρέσατο - ἡπερ - ὑμεῖς IV 80

οὔτος subst. οὔτος οὐδ' ἂν πληκτρον - ῥάψαι VI 51 sim. Π *8. 19 V 43 VI 85 τούτω Π 32 VI 55 τοῦτον Π 85 ΠΙ 3. 60 V 10. 58. 63 αὕτη - πεποιήκειν VI 82 αὕτη V 81 VI 10 VII 97 τοῦτο nom. I 20 VI 70 ὅς δ' ἔχει μείον τοῦ- τον fr. 15, 3 τοῦτο acc. ΠΙ 34 VI 79. 86 VII 46. 69 ταῦτα nom. I + 19 Π 13. 84 IV 85 ἐγὼ αἰτίη τούτων V 14 sim. VI 40 ταῦτα δοὺς ἐκεῖν' ἔξεις Π 80 δοῦναι καὶ ταῦτα καὶ ταῦτ' VII 106 sim. I *19. 69 Π 48. 90 ΠΙ 95 V 29 ἄξει -, καὶ ταῦτα νυκτός Π 25 αὕτη (hac in re?) - <ἄλ- λος τις> ἢ γυνὴ ἦν VI 94 || ὅσσην δὲ καὶ τὴν γλάσσαν, οὔτος, ἔσχη- κας ΠΙ 84 V 8 οὔτος σύ, - ἦκε V 63 οὐ σοὶ λέγω, αὕτη, τῇ - χασκούσῃ; IV 42 καὶ ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν, αὕτη, τῆς ὑμῆς IV 93 ὁδὸς αὕτη καὶ σὺ τὸν πόδα VII 117 αὕτη σὺ μείνον IV 55 τὴν θύρην κλείσον αὕτη σ]υ μ]οι VI 99 αὕτη σύ, δώσεις -; VII 122 cf. IX 10 || οὔτος - τις ἦκε VI 58 δρῆτ' - τὰ τίματ' -, ὡς λεία ταῦτ' ἐτίλλειν Π 70 ἔργα Κοττάλον ταῦτα ΠΙ 48 τούτους

οὐς ὁρῆς δικάζοντας Π 67 ἦν τι τούτων ὃν λέγω παραστέλλεις V 50 | adi. οὕτος - ὁ χορηστός ΠΙ 26 τοῦτον τὸν ἐπιδούλον V 74 αὕτη - ἢ γυνὴ VI 27 τούτων - τῶν λόγων I 78 τούτοις τοῖς δύο oculis V 59 sim. VI 23 τοῦτο τὸ εἰκόνημα IV 38 τοῦτο τὸ ζεῦγος VII 79 sim. 50 οἱ ἔργα - καινὴν ταῦτ' ἔρεις Ἀθηναίων γλύψαι τὰ καλὰ IV 57 || τὸν Βα- τάλης - τοῦτον - ἀνδριάντα IV 35 γῶ γουπὸς οὔτος - ἀνθρωπος IV 67 τὴν μίαν ταύτην ἀμαρ- τήν V 72 || ὁ Φρόξ οὔτος Π 37 ἀναγῆς οὔτος Π 70 sim. V 44 VI 14 τί τάβρα σοὶ ταῦτα VI 45 τὸν θεὸν τοῦτον IV 48 τὴν θύ- ρην - ταύτην I 12 sim. IV 21 V 26 τὸ ἐπίγραμμα - τοῦτο V 79 τὸν παῖδα - <τὸν> γυνυδὸν - τοῦτον IV 59 τὸ βρέγμα τοῦτο *τῶν- ρές IV 51 τὸ ῥήγος - τοῦ παν- τοῦρκειω *τοῦτο V 42 πρὸς σε τὴν ὁδὸν ταύτην VI 85 τὰ νέα τ[α]ῦτα παντοῖα VII 56 τὸ τοῦ λόγον δὴ τοῦτο Π 45 || Θαλῆς μὲν οὔτος Π 83 μίαν ταύτην ἀμαρτίαν I 61 ἀπαντα ταῦτ' ἐπρηξε Π 39 ταῦτα σκοπεύντες πάντα || - τοῦ- το, κῆτερον χρώμα[τ] VII 30

οὕτω(ς) οὐδ' ἂν σῶκον εἰ- κάσαι σὺν ἑχοῖς ἂν [οὔτ]ω VI 61 τὰ βαλλῇ οὔτως ἀνδρες οὐχὶ ποιεῖσαι - ὁρθὰ VI 69 οὐκ ἂν - οὔτω - σαφέως ἐκεῖτ' ἂν ὡς σα- φῶς κείται VII 120 δεδεμένον οὔτως, ὥσπερ ἐξάγεις αὐτόν V 64 κατηρητῆσθαι οὔ[τ]ω κατὰ μῦθος ὥσπερ ἡ Δάον τιμῇ V 68 ὥπερ- κορὴς οὔτω, ὥστ' οὐκίτ' ἀρκεῖ V 1 || μὴ μ' ὁ βοῦς τι πημῆνῃ οὔτω ἐπιλοξοῖ IV 71 || οὔτω τί σοὶ δοῖσιν -, τοῦτον - δεῖρον ΠΙ 1 νῦν μὲν αὐτόν - οὔτω σοὶ ζῶν Βατυλλίς - ἄφες V 69 τὸ

χρῶμα δ' — οὗτως ὅμ[ιν ἡ θεός]
δοίη - ἐπαρῆσθαι — VII 25
(ὄφθαλμός om. V 59 VI 23)
ὄψις τήν] δ' ὄψιν οἶαι πρὸς
Πάριν - ὠρησαν [θεαί I 34

παιγνίη *feriae* ὁτήμος παι-
γνίην ἀγίνητε III 55
παιδείη (αὐτὸν διδάσκει)
γραμμάτων - παιδείην III 28
παιδίον τὴν χηναλώπεκα -
τὸ παιδίον πνίγει IV 31 κοῦ τὸ
παιδίον; IX 1

παιδίσκος δῆσιν οἶα παι-
δίσκον - εἰπεῖν III 30

παίζω ἐκ - τὴν στέγην πε-
πόρθηκεν χαλκίνδα παίζων III 6
τῆσι δορκαῖσιν + παίζειν ἀστράβδ'
III 64 ἡ χαλκήν μοι μυῖαν ἡ
κύθηρην παίζει fr. 14, 1

παῖς sc. ὦν I 51 τὸν παῖδα -
τὸν γυνὸν - τοῦτον IV 59 τὴν
παῖδα τὴν ἄνω κείνην βλέπου-
σαν IV 27 οἱ Πρηξίτελεω παῖδες
IV 23 σὺν ἀνδράσιν καὶ παῖσι
IV 88 cf. VII 45

παίστηρ *aleatorium* τὴν -
παίστηρην, ὅκον περ οἰκίζουσιν οἷ-
τε προῦνικοι κοῖ δρηπεται III 11
πρὸς - τὴν παίστηρην - χαλκίζεις
φροίτων III 64

πάλαι μεθ' Ἰππώνεκτα τὸν
πάλαι [κλεινὸν] pro. 10

παλαιός ἐκ τῶν παλαιῶν
ἡ παροιμία II 102

παλαίστηρ I 28

πάλι(ν) οὐτ' οὗτος - οὐτ' ἐγὼ
πάλιν II 20 ἄλλην πάλι μὴν
II 52 τὸ δευτέρον σοι - πάλιν
φρονέω V 47 Λριμύλω φρονέω
πάλιν VII 6 πάλιν προήμνηον -
φρονῶν VII 98

παμφαλάω δς δ' ἐκείνον ἡ
ἐργα τὰ ἐκείνον μὴ παμφαλή-
σας ἐκ δικῆς ὁρώρηκεν IV 77
πανταχῇ λι[θος] κείσαι IV 47

παντοόρεκτης τὸ ὄνυχος τοῦ
παντοόρεκτεω *τοῦτο V 42

παντοῖος θήσεσθε - [τὰ]
νέα ταῦτα, παντοῖα VII 56

πάντως τάχ' οὖν - ἄξουσιν
σὺν Τύχῃ πρὸς σε, μᾶλλον δὲ
πάντως VII 89 σὺ δ' ἦκε - τῇ
ἐνάτῃ πάντως ὅπως λάρβης καρ-
κίνια VII 127

πάξ excl. VII 114

πάππος γὰρ πάππος ἦν μοι
Σισυμβράς II 75

παρά c. gen. μὴ τις παρ'
ἡμέων ἐξ ἀγροικίης ἦκει I 2
c. dat. παρ' Ἀντιδόρω V 61
c. acc. ἐλθεῖν - *παρ' ἡμέας I 9
μὴ παρὰ τὰ Μικκάλῃς αὐτὸν
ἄγ', ἀλλὰ τὴν Ἰθιαν V 52

παράδειγμα τῆς ὅλης χάρις
παράδειγμα θῶ V 13

παραιτεῦμαι σε τὴν μίαν
ταύτην ἀμαρτίην V 72

παραστείχω ἦν τι τούτων
ὦν λέγω *παραστειχῆς *praeter-*
mittas V 50

παραστίζω + V 50

πάρειμι' ἄσπον accedo I 4

πάρειμι assum ἄγγελον -
παρεδῶν με I 6

παρίστημι σε παραστῆ[σα
τὸ] βρέγμα - μαλθακὸν θῶμαι
VIII 8 ἡ σκῆη παρίστηκεν I 16

παροιμία μὴ μακρογορέων
ὑμεας - τῇ παροιμίᾳ τρυχῶ II 61

εἴ τι μὴ ψεύδος ἐκ τῶν παλαιῶν
ἡ παροιμία βάζει II 102

πᾶς subst. κήπορνοβόσκων
πάντες II 77 οὐχί - βλέπουσιν
ἡμέτην πάντες; IV 68 δεῖξον

σεωντὴν πᾶσι II 66 ἔξεσθαι πᾶ-
σαι IX 1 τῆς ληνύθου -, τῇ ἐπὶ
παντὶ χρώμεσθαι III 21 πᾶ[ντα
καλλίστῳ]s VII 24 μὴ πᾶνθ'

ἐτοίμως καρδίῃ βάλλῃ IV 52 πᾶντα
δεῖ με προστάσσειν αὐτήν VI 2

φέρειν πάντα VI 39 ὁρῶ σε -

πάντα μᾶλλον ἢ δεῦντα V 24

ἄν[ι]μι πάνθ' ὅσ' ἔστι i[σ]τῶ
VII 31 τὰ - πάντα, ὅσ' ἔστι κοῦν
I 26 || adi. ὁ κίραμος πᾶς - θλη-
ται III 44 τὸν ὕπνον - πάντα

VII 7 τῆς συνοικίης πάσης III 47
τὴν δάκιν - πᾶσαν III 51 τὰς -
σαμβλονχίδας πάσας VII 53 τὰ

καλὰ πάντα VII 115 ἡ πτέρ[η]ν -
ἐξηγῶνται πᾶσα VII 23 πᾶσα -
θύρη VI 64 προφάσις πᾶσαν

ἡμέτην ἔλκει V 5 φοιτᾶ - ἡμέ-
την πᾶσαν VII 100 ἐς πάντ' -
γράμματα IV 73 ἀγαθὰ πάνθ'

ὅσ' ἂν χοίτης I 31 ταῦτα σκο-
πεῦντες πάντα II 99 cf. ἄπας

παστός ἀνείθ' ὁ παστός *ady-*
tum IV 56

πάσχω τί μεν δοκεῖς τὰ
σπλάγχνα - πάσχειν; III 42 π[ε]-
πονθα πρὸς Θάλητος ὅσα κα<[ι]

πίσση μὲς II 62

πατήρ γὰρ πατήρ (ἦν μοι)
Σισυμβρίσκος II 76 ἡ γὰρ - ἡ ὁ

πατήρ ἀνώγαμεν III 31 γραμ-
ματίζοντος τοῦ πατρὸς αὐτῶ

III 25 νόμιζε τούτους - πατέρας
ἀδελφούς ἐμβλέπειν II 68 πάτερ

Παῖρον IV 11

παύω παῦσαι, ἱκαναί - Λ.
καὶ σὺ δὴ παῦσαι κάκ' ἐργα

πρήσσω III 81

πέδη πέδας ἦξω φέρονσ'
III 95 om. V 61

πεδήτης τὸ δομὸν σκύλος -,
ὡ τοὺς πεδήτας - λοβεῖν III 69

πεῖθω οὐ - πείσουσά σ' ἡλ-
θον I 83 εἰ - βίη τιν' ἄξει - ἐμ'

οὐ πείσας II 24 τίς σε Μοῖρ'
ἐπεισ' ἐλθεῖν I 8 πείσθητι μεν

I 66 ἔστ' ἂν *νόω πεισθῇτε
[μὴ] λέγει[ν] ψεύδεα Κέρδωνα

VII 52

πειθῶ κοῖην δ' οὐ προσ-
ήγαγον πειθοῦν αὐτῶ; VI 75 cf.

nom.

πεινα δειλαῖν οἷζον [καὶ
πε]ῖναν VII 40

πελανός ἐς - τὴν τρώλην
τὸν πελανὸν ἐνθεῖς IV 91

πέλημα αὐτὴν ἐρεῖς τὸ πέλημα
τὴν Ἀθηναίην τεμεῖν VII 116

πέμπτος ἔστιν εἰκὼς καὶ
Γερῆν' ἐς πέμπτην V 80

πέμψω οὐδὲ γράμμα σοι πέμ-
πει I 24 τὴν μοῖον ἰδὲ ὥδε <δεῖ>

πέμπειν VII 126 ἔπεμψεν αὐτὸν
Ἀρτεμῖς VI 87 τὴν - χοῖρον ἐς

νομήν πέμψ[ον VIII 7] | τῇσι δο-
κᾶσιν *πέμπειν ἀστράβδ' III 63

πεντάκισ ἦν μὴ τις αὐτῶ
ταῦτα πεντάκισ βώσῃ III 23

πέντε κοῦ δοκέω [μῆρες] I 10
ἡμερέων πέντε V 60 ὁ πέντε

νικέων ἄθλα I 51 νῆν - ταλάν-
των πέντ' II 4 στατήρας πέντε -
λαβεῖν ἀνώγαμεν VII 99

- περ v. ἦπερ, καί -, ὅκωσ -,
ὅκωσ -, ὅσ -, ὅσ -

πέρθω οἱ Λεωμέδοντος οἰ-
κίην τε καὶ τεῖχη πέρσαντες IV 8

πέρνημι πε[ρ]νᾶς ἐκ Τύρου
τι τῶ δήμῳ II 18 καὶ περνᾶς

οὐδεῖς σ' ἐπαινεῖσιν III 74

πεύθομαι ἦν τι δημα μὴ
σοφὸν πεύθῃ VI 38 ἔδει πν-
θέσθ[αι] αὐ τὸν ἑτερον τίς ἡ ἐγ-

δοῦσα VI 92

πήγνυμι ἡ πτέρ[η]ν ὀρήθ'
ὅπως πέπηγε VII 22

πηδάω νιν σύμποδ' ὥδε πη-
δεῦντα III 96 αἱ σάρες οἶα

θερμὰ *θερμὰ πηδᾶσαι IV 61
πηλός ὁ πηλός ἄχρως ἰγνύων

προσέστηκε I 14 κάκ ποῖον πη-
λοῦ πεφύρηται II 29

πημαίνω Βάτταρόν [τι π]η-
μ[ή]νας II 5 μὴ μ' ὁ βοῦς τι

πημῆν IV 70

πικρός τριηκὼς ἡ πικρὴ III 9
πίνω ἐν δεξιῇ τὸν πίνεκα
- στήσον τῆς Ὑγιῆς IV 19

πίνω μὴ τό μεν αἶμα νόκτα
κήμερον [πί]νε V 7 τῇ, Γυλλί,
πίθι I 82 δὸς πει[ν] α[δ]ε[ρ]ῶς
I 81 γλυκύν πειν ἐγγεῦσα VI 77
ἡδίων, οἶνον Γυλλίς οὐ πέ[π]ω-
κ[έ]ν καὶ I 87 πέπωκεν ἐκ και-
νῆς I 25 πρόσω *πιούσα τὴν
προκυνλίην *θάμ[ν]ην VI 90
[πέ]πωκ' IX 6
πίσση πέπονθα-ῶσσα κα<1>
πίσση μὲς II 62
πίσση γγος sutor VII 39
πλατεία τὴν πλατεῖαν ἐκ-
βάντι VI 53
πλάτυσμα τρὶ ἡμιαθα-ἐκά-
στου τοῦ πλατύματος τίνω III 46
πλευρόν οὐ κάμνεις [τά
πλευρά κνώσσοις]; VIII 5
πλέω πλεῖ τὴν θάλασσαν
II 21 cf. πλώω
πληγαί om. III 77, 79, 80, 81.
91 V 33 sq. 48 sq.
πλήθω σεν τὸ στεγύλλιον -
πέπληθε - καλῶν ἔργων VII 84
πληκτίζομαι πρὸς Ἀμφυ-
ταίην ταῦτα - πληκτίξεν V 29
πληκτρον οὐδ' ἂν πληκτρον
ἐς λύρην ῥάψαι VI 51
πλήν ἐπὶν λαλῇ, γνώση VI 61
πλήσσω πύξ ἐπλήγη II 63
ὁ Φρόξ - πληγὴς ἀμείνων II 101
πλουτέων τὸ καλόν I 54
πλοῦτος I 28
πλύων λάθοις τὴν γλάσσαν
ἐς μέλι πλύνας III 93
πλώω ἐς Φασηλίδα πλώση
II 59 cf. πλέω
πνίγω τὴν χηνκαλῶπενκα ὡς
τὸ παιδίον πνίγει IV 31
πο- v. κο-
ποδίσκος ψαῦσαι ποδίσκων
ὦν Πόθοι - ψαύουσιν VII 94
φρέ' ὡς τὸν ποδίσκον VII 113
ποδόψηστον ξμ' ἔχει[s]
ποδ[ό]ψηστον V 30
ποθέων ἀποδηήσκει I 60

πόθος v. nom. pr.
ποιέω τίς - τὴν λίθον ταύ-
την τέκτων ἐπο<1>ει; IV 22
ἡκατὴ γάμον ποιεῖ τῆς Ἀρτα-
κηνης VII 86 οὐδ' ἐν ἂν - ποι-
ήσαις αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς VI 3
τὸν Μάριον ἐποίησεν - Σίμων
III 25 τὸν ὄνον σκυρίην πε-
ποίηκεν VI 83 αὐτὸν - ποιεῖς
λαμπρόν VI 9 τὰ βαλλί' οὕτως
ἄνδρες οὐχὶ ποιεῖσι - ὀρθά VI 69
cf. † VI 90 [οἶον τε ποιεῖσιν
VIII 21] ποιοῦν[VIII 53] βῶν
- ἔτρεα - ἐποιεῖμεσθα IV 17 τὴν
- κόρη, ἐφ' ἧς ἀλόπηξ νοσ-
σίη[ν] πεποι[η]ται VII 72 μὴ
τιν' ὥρην ὦν λέγω πεποίηται;
IV 43 || ὄντως ἄργυρον πεποι-
ῆσθαι IV 65
ποικίλος δεῖ σε - γενέσθαι
ποικίλον V 67 ἐστὶν ὕδρος ποι-
κίλωτος πολλῶ III 89
πόλις μέτοι[κος] - τῆς πό-
λιος II 8 οἷχεθ' ἦμιν ἡ ἀλεωρή
τῆς πόλιος 26 οἱ - τῆς πόλιος
καλυπτῆρες 31 ὦκει πόλιν -, οὐ
δ' οὐκ οἶσθας οὔτε πόλιν οὔτε
πῶς πόλις διοικεῖται 55 sq. τοῖς
οἰκέσιν τὴν πόλιν ξείνοις 94
πολίτης κῆμ' ἐπὶν ξείνον
οὐδεις πολίτης ἠλόησεν II 34
πολύς ὅς (οἶνος) σεῦ γένοιτο
- [πο]λύς I 85 νενημένην χοῖ-
ρον πολλῆς φορήνης IV 16 ὕμνῃ
πολλῇ IV 86 οὐ - τι πολλὴν οὐδ'
ἐτοιμον ἀντιλεῖμεν IV 14 πολ-
λῶν τ[VIII 48] ὕδρος ποικίλω-
τος πολλῶ III 89 λιπαρότεροι
πολλόν III 19 χαίρετω - πολλὰ
VI 31 πολλὰ τὴν μεν γλώσσαν
ἐκτεμεῖν δεῖται VI 41 cf. I 44 ||
ἦν πλέω γούνης III 85
πονηρός εἰς πονηρὸς - ὥστε -
οὐδεις σ' ἐπαινέσειεν III 74
πορθεῖω πορθεῖ[σι] ὄρν[ε]-
θε[s] & ἔ[ρ]χ[ε]ται VI 101 cf. ἐκ-

πόρην τῶν πορνέων βίη λα-
βὼν οἴκωκεν II 36
πορνοβοσκῆω κηπορνοβο-
σ[κ]εν πάντες II 77
πορνοβοσκός II tit. τῷ
πορνοβοσκῷ Βατάρω 93
πότνια ὅκως νιν - αἱ πότνιαι
(Musa) βλέπωσιν ὡς ἐμίσησεν
III 97
πούς ποδὸς κρέμαται IV 78
δὸς - τὸν πόδα VII 117 πρὸ τῶν
ποδῶν IV 32 cf. ποδίσκος
πρέπω μῦθον ὃς *ἀλετορή-
ῃσιν πρέπει γυναιξί I 75 ἀλλὰ
καιρόν οὐ πρόποντ' εἶναι VI 80
πρέσβυς μὴ τί σ' ἐκπερῶν
πρέσβυς - κνάψη VIII 33
πρήγμα καλόν τί σοι δείξω
πρήγμ' οἶον οὐχ ὥρηκας IV 40
πρημαίνω πάλιν πρημῶν
ἀξίαν φωνὴν σεωντοῦ VII 98
πρημονάω σε τονθορούσου-
σαν καὶ πρημονάσαν VI 8
πρηξίς σοι - βίον προξέιν
ἐσθλὴν τελοῖεν III 56 cf. † VII 96
πρήσσω τάχα -, ἂ προή-
σεις III 62 παῦσαι κἀκ' ἔργα
πρήσσαν. K. οὐκέτ' οὐχί <τι>
πρήξω III 82 ἀπαντα ταῦτ'
ἐπρήξε II 39 τί δ' οὐ - ἐπρήξα;
VI 75 τι μέζον ἢ γυνὴ προήσσει
IV 69 μέζον τοῦ ἐτέρου - προή-
σειν fr. 15, 3 δοῖα προήξεις I 64
οὐκ οἶδ' ὅκως ἄμεινον ἢ κύθη
πρήξει VII 76 ἐκ-ἡμέων δις <τὸ
τ>έλος - προήξεις corr. VII 96
πρὶν δότω τις -, πρὶν χολὴν
βῆξαι III 70 καλεῖ δραμοῦσα,
πρὶν μακρὴν - αὐτοὺς γενέσθαι
V 54
πρὸ τῶν ποδῶν IV 32 κεῖται
πρὸ - τοῦ - ἐμῆνος III 16
προκυνλίη πρόσω πιούσα
τὴν προκυνλίην *θάμ[ν]ην VI 90
προκυνλὴς ἡ μακροπόδος I tit.
πρός c. gen. πέπονθα πρὸς

Θάλητος ὅσα II 62 ικετέω -
πρὸς σε τῶν Μουσέων III 71 πρὸς
Μοῖραν IV 30 || c. acc. ἡ - πρὸς
Θύρην κυκλίζουσα VII 123 ἐλ-
θεῖν - † πρὸς ἡμέας I 9 πρὸς τὴν
θύρην ἐλθοῦσαν I 12 sim. II 35
VI 15 VII 127 πρὸς Πάριν -
ᾤρησαν I 34 ἄξουσιν - πρὸς σε
VII 88 πρὸς - τὴν καίστην -
φροτέων III 64 τί σὺ δε[ῖ]ς
πρὸς ἀνθρώπους sc. ἡμεις; I 9
π[ρ]ὸς Ἐδέτειραν - β[α]δίζουσα
IX 2 ἄγ' αὐτὸν εἰς τὸ ζήτρειον
πρὸς Ἐρωαν V 32 κῶς - εἰδὲ
πρὸς σε τὴν ὁδόν; VI 85 ὁδὸν
μοι νῦν πρὸς Ἀρτεμῖν εἶναι VI 95
ἱλαρὴ κατὰσθηθι [ἱλαρὸν πρὸς]
ἄλλον I 41 εἴρηται πρὸς [τ]οῦτον
II 85 πρὸς Ἀμφυταίην ταῦτα,
μὴ 'μέ, πληκτίξεν V 29 πρ[ὸ]ς
ἔχρος ἡμόνησε τὴν σμίλην VII
119 πρὸς τοὺς νόμους βλέπουσι
II 33 πρὸς τὰδ' - σκέπτειν VII 92
πρ[ὸ]ς, ὁρθ[ε]ρον VII 42 || adv. ?
καὶ χάριν πρὸς με [τί]ναι ἐδει
VII 35 cf. I 64 II 44 III 85 IV 60
προσάγω κοῖην δ' οὐ προσ-
ήγαγ[ο]ν πειθοῦν αὐτῷ; VI 75
προσβάλλω πρὸς σοι βαλέω
τὸν μὲν τάχ' III 85
προσβλέπω τὸ γῆρας μὴ
λάθῃ σε προσβλέψαν I 63
προσδίδωμι κάμαντόν II 88
|| dono *δῶ, πρόσδος IV 94 Νοσ-
οῖδι χοῖσαι, τῇ μὴ - ἔνα οὐκ ἂν -
προσδάσω VI 36 cf. I 64 Phoen. 1
προσειμι τῆς νεωτέρου
ὑμῖν πρόσσειν I 20
(π)ροσέλκει? II 10)
προσηκὼ μνησθεῖεν αὐτῆς
οἵτινες προσήκονσι VI 56
προσηλθὼν δαιμαίνεις ἄσ-
σον προσελθεῖν; I 4
πρόσθε(ν) ὁ νῦν Θαλῆς ἐών,
πρόσθε δ' - Ἀρτίμης II 38 κείν'
ὁ πρόσθεν ἡέρας - τὸ ζεύγος

VII 64 ἔδωκα - πρόσθεν ἢ αὐτῇ
 χρησασθαι VI 29
 προσίστημι ἐν - ταῖς λαύ-
 ραις ὁ πηλὸς ἀχρὶς ἰγνῶν προσ-
 ἔστηκεν I 14
 πρόσκειμαι πρὸς γὰρ οἱ
 κείνται αἱ σάρκες οἷα θερμὰ
 *θερμὰ πηδῶσαι IV 60
 προσμένω προσμενεῖς σύ,
 μέγχι - ἥλιος θάλλῃ; VIII 3
 προστάσσω πάντα δεῖ με
 προστάσσειν αὐτήν VI 2
 προστάτης patronus προ-
 στάτην [νέμει]ν Μέννην II 10
 τῷ προστάτῃ τ]εθώρ[η]γμα
 II 15 κοῦν ἐπηδέσθη οὐτε -
 προστάτην οὐτ' ἄρχοντα II 40
 προστίδῃμι μήτε προσθῆς
 μήτ' ἀπ' οὐν ἔλῃς μηδέν VII 114
 προστυγχάνω χά προστυ-
 χῶν Φρύξ III 36
 πρόσφρμι μὴ πρὸς τε κυσὶς
 φῆσι χά τάπης - ληθῆς κύρη II 44
 προσφύω προσφύς ὅπως τις
 χοιράδων ἀναρίτης XI 1
 πρόσω πλοῦσα τὴν προκυ-
 κλινῇ *θάμνην VI 90
 πρόσωπον τίς οὐκ - ἔς μεν -
 τὸ πρόσωπον ἐμπτόσι; V 76 ἔρρ'
 ἐκ πρόσωπον VIII 33
 προϋνικὸς baiulus τὴν -
 παίστην, ὅκουπερ οἰκίζουσιν
 οἱ τε προϋνικοὶ κοῖ δρηπέται
 III 12 ἐν τοῖσι προϋνικοῖσι 65
 πρόσφασις προσφασίς πᾶσαν
 ἡμέρην ἔλκει V 5
 πρῶν nuper τὰς Ἀχαϊκάς -,
 ὡς πρῶν ἔθνη V 62
 πρῶτος πρῶν ὁρώρηκας Μη-
 τροδὸν τὸ πρῶτον; VI 45 τοῦτ'
 ὄρη π]ρῶτον VII 19 οὐδ' ἐλέγ-
 ξασα εἴτ' ἔστ' ἀληθέα πρῶτον
 εἶτε καὶ ψευδέα V 36
 πτέρων ἢ πτέρων - ὅπως
 πέπληγε χ[ῶς -] ἐξηρτῶται πᾶσα
 VII 21

πυκτεύω ἄνδρας - Πίσση δις
 καθέλει πυκτεύσας I 53
 πυνθάνομαι v. πεύθομαι
 πῦξ νενίκηκεν Μέννην II 11
 ἦν - πῦξ ἀλοιήσῃ 51 πῦξ ἐπλή-
 γην 63
 πύραγρον forceps τῶρον-
 ρεῦν - *πύραγρον († πύραστον)
 IV 62
 πυργίς armarium ἀνο]ίξας
 πυρ]γίδα VII 15
 πυρός ἐξ ἄλης ἐλ[λ]ουθ]α
 [πυρ]οὺς ἄγων II 17 δωρεῖν -
 οὐτ' οὗτος πυρ]οὺς [διδωσ] ἀλή]-
 θειν οὐτ' ἐγὼ - κείνην 19 ἔρξ -
 Μυρτάλης - ἐγὼ δὲ πυρῶν 80
 πω - v. κω -
 ῥα v. ἦρα
 ῥάκεις κοίως τὴν ῥάκιν λε-
 λέπερκε πᾶσαν III 50 = sq.?
 ῥάκος δώσεις τι - τοῦτω ῥά-
 κος καλύψαι τὴν - κέρκον V 45
 ῥάπτω τὴν - βεῖτην - δεῖ ἄνδον
 φρονεῖντα καὶ ῥάπτειν VII 129
 τίς - ἦν ὁ σοὶ ῥάψας τὸν κόκκινον
 βανθῶνα; VI 18 sim. 43. 47 Κέρ-
 δων ἔραψε 48 οὐδ' ἂν πλῆκτρον
 ἐς λῶρην ῥάψαι 51 med. θύλα-
 κων ῥάψαι, τὰς μνῆας ὅπως σοὶ
 μὴ αἱ γαλαὶ διοίσουσι VII 89
 ῥαφίς τὸν στίκτην ἔχοντα
 ῥαφίδας καὶ μέλαν V 66
 ῥέγγω μέγχι τέο κείσῃ ῥέγ-
 χουσα; VIII 2
 ῥηδίδας ὁ τοῦτο [ἐ]ῶν - οὐ σε
 ῥηδίδας ῥιν[α] VII 69
 ῥήμα μὴ σοφόν VI 38
 ῥήσις ἐπεῖν - ῥήσιν οἷα παι-
 δίσκον - μιν εἰπεῖν - ἀνώγειν
 III 30
 ῥινάω ὁ τοῦτο [ἐ]ῶν - οὐ σε
 ῥηδίδας *ῥιν[α] VII 69
 ῥίνημα χαλκοῦ ῥίνημ' ὁ δῆ
 κοτ' ἐστὶ - ἀνὸν ἀποστάξαι VII 81
 ῥιπτέω τῶν - αἰρέων αὐτῆσι

ῥιπ[ο]ν VI 101 οἱ δ' ὕπτι' ἐρ-
 ριπτεῦντο VIII 25
 ῥίς μὴ - τὴν χολὴν ἐπὶ θινὸς
 ἔχ' ἐθός VI 37
 ῥοπή [οὐδ'] ὅσον ῥοπήν ψεῦ-
 δος VII 33
 ῥύγχος ὁδῆ - τὸ ῥύγχος τοῦ
 παντοσερτέω τοῦτο V 41 κόπτε
 - τὸ ῥύγχος αὐτοῦ VII 6
 σαμβαλίσκος ἦν ἔχητε -
 χρεῖν - σαμβαλίσκων VII 125
 σάμβαλ' Ἀργεῖα VII 60
 σαμβαλοχίς τὰς μ[οι]
 σ[α]μ[βα]λουχίδας πᾶσας ἔνεγκε
 VII 53 cf. ἀμβ-
 σανίς scamnum ταῖς γυναι-
 ξιν οὐ θήσεις τὴν μέξον' ἔξω
 σανίδα VII 5 cf. 41. 108 prae f.
 p. XXVIII
 σανίσκη tabella ἐν τῇ σα-
 νίσκῃ IV 62
 σαπρός τρίβωνα καὶ ἀσκέρας
 σαπρὸς ἔλκων II 23 cf. † VI 36
 σάρξ πρὸς γὰρ οἱ κείνται
 αἱ σάρκες οἷα θερμὰ *θερμὰ
 πηδῶσαι IV 61
 σάφα σάφ' οἶδε III 13
 σαφῶς οὐκ ἂν - οὕτω τοῦρ-
 γον σαφῶς ἔκειτ' ἂν ὡς σαφῶς
 κείται VII 121
 σ(ε)αυτοῦ καὶ τὸς τὰ σαν-
 τοῦ θλῆ II 83 πρήμνην ἀξίαν
 φωνὴν σεωντοῦ VII 99 οὐδ' ἐν
 ἂν - ποιήσας αὐτὴ ἀπὸ σαντῆς
 VI 4 τῇ θεῷ κατάρτησον σαντὴν
 I 63 ἀσ[φα]λίζου[σα] *σαντὴν
 I 89 δεῖξον σεωντὴν πᾶσι II 66
 σεληναίῃ τῇ Ἀκασέω σελη-
 ναίῃ III 61
 σεμύνομαι κάφ' ὅτω σε-
 μύνεσθε, τὴν αὐτονομίην - λῶ-
 σει II 26
 σήμα σημάτων φῶρα V 57
 σημαίνω ἔμψυν αὐτὸν -
 τὴν στήγην σημήνας VI 88

σήμερον οἰκίς - σήμερον
 μὲν -, ἐχθὲς δ', αὐριον δ' - II 57
 σθένω φέρειν ὅσας ἂν ἡ
 κακὴ σθένῃ βύρα III 80
 σίδηρος ὅκον - οἱ μὲς ὁμοίως
 τὸν σίδηρον τρώγουσιν III 76
 σιλλαινῶ σίλ[λ]αι[v]ε ταῦτα
 I 19
 σιωπάω ἰδοῦ, σιωπῶ III 86
 σκά[ζοντ] pro. 5
 σκέλος τὰ σκέλεα τείνας
 III 40 οὐκέτ' ἀρκεῖ τὰμά σοι
 σκέλεα κινεῖν V 2
 σκελύδριον τεμοῦσα - τὸ
 σκελύδριον δοῦνα τῷ νεωκόρῳ
 τοῦρνιδος IV 89
 σκέπτομαι πρὸς τὰδ' - σκέ-
 πτεν VII 92 σκέψαι, πείσθητί
 μεν I 65 μὴ λάθῃ λυθίς, σκ[ε]-
 ψαι V 31 cf. σκοπέω
 σκιῇ mortis umbra ἡ σκιῇ
 παρῆσθηεν I 16
 σκίπων τὸ βρέγμα τῷ σκί-
 πωνι μαλθακὸν θῶμαι VIII 9
 σκοπέω ταῦτα σκοπεῦντες
 πάντα τὴν δίκην - κυβερνᾷ II 99
 σκύλος τὸ δορυ *σκύλος,
 ἡ βοὸς κέρκος III 68 om. 73
 σκυτέος VII tit. εὐνοῖστε-
 ρον σκυτέα γυναικί - οὐκ ἂν εὐ-
 ρίσκοις VI 72 σκυτέων - τῶλη-
 θὲς ἦν θέλης ἔργον VII 70
 σκύτος (III 68? v. σκύλος) ὡς
 ἂν αἰσθησθε σκύτα (γυναικίς
 καὶ) κύνες τί βρώζουσιν VII 63
 σκωρίη τρίβουσα τὸν ὄνον
 σκωρίην πεποίηκεν VI 83
 σμίλη εἴ τις πρὸς ἔχνος ἡκό-
 νησε τὴν σμίλην VII 119
 σόος αἱ ἀλεκτοριδὲς [εἰ] σ[ό]α
 εἰσὶ VI 100 cf. † V 69
 σός σὴν ἐστὴν IV 10 τῶν
 [σ]ῶν - χειρῶν VII 2 (108?)
 σοφός ἦν τι ῥήμα μὴ *σο-
 φὸν πεύθῃ VI 38
 σπαράσσω δόξει τις οὐχὶ
 10*

σύνδουλον αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ σημάτων φῶρα V 57
 σπεύδω ἦν-οἶον ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ II 87
 σπλάγγνον ἐκύμηνε τὰ σπλάγγν' ἔρωτι καρδίην ἀνοιστορθαίς I 57 τί μιν δοκεῖς τὰ σπλάγγνα τῆς κακῆς πάσχειν; III 42
 στατήρ στατήρας πέντε - λαβεῖν ἀνώγουσ' VII 99
 στέγη domus ἐπεμψεν αὐτὸν-τὴν στέγην σημῆνασα VI 88 ἔκ μιν-τὴν στέγην πεπόρθηκεν III 5 —
 στεγύλλιον taberna σεν τὸ στεγύλλιον-πέπληθε-καλὼν ἔργων VII 83
 στέλλω εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη I 23
 στέμ[α] ἐπ' ἰρὰ διζόμεσθα VIII 11
 στέργω ἦν οὐδὲν ἦσσαν ἢ Βατυλλίδα στέργω V 82
 στίξω στίξον V 28 cf. voc. sq.
 στίκτης Κόσιν-μοι κέλευσον ἔλθειν τὸν στίκτην V 65
 στόμα ἔν-στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης-ἔργα Κοττάλου ταῦτα III 47 ἔκ τοῦ Κοριτοῦς στόματος οὐδεὶς μὴ ἀκούσῃ VI 24
 στρεβλώ στρέβλον με II 89
 στρέφω στρέφον τι, δούλη ἀνί? I 8
 σὺ ὅσ' ἂν σὺ λέξης VI 25
 sim IV 18 V 28 VII 112 ὅκει-σὺ δ' οὐκ οἶσθας II 55 sim. † II 79
 VI 3 τίς δ' εἰς σὺ; I 5 sim. I 3. 9. 36 V *18. 40 VI 20 VIII 3
 αὐτὸς σὺ-τίσεις V 51 sim. VII 66. 67 || σὺ δ' αὐτίς-χῶρεϊ I 73
 sim. I 88 V 1 VII 127 σὺ τέ μοι-ἀκουσον VIII 14 γραμματεῦ, -ἀνειπε, καὶ σὺ-βῦσον-, βέλτιστε II 42 sim. V 42 VII 74
 καὶ σὺ δὴ παῖσαι III 81 sim.

II 65 VIII 10 δὸς αὐτῇ καὶ σὺ τὸν πόδα VII 117 αὐτῇ σὺ, μείνον IV 55 sim. V 63 VI 99 VII 122
 φέρ' † εἰς σὺ δῆσον V 18 || σεῦ ὅς σεῦ γένοιτο-πολλὸς I 85 σεῦ τὸ ὄριμον I 38 sim. II 81 † VI 18
 VII 13. 83 VIII 3. 8 τὴν σεῦ χολὴν V 39 ὑπέρ σεῦ V 21 || σοί ὦ Γῆρας, σοὶ θνέτω II 72 οὐ σοὶ λέγω, αὐτῇ, τῇ-χασκούσῃ; IV 42 σοὶ οὐδὲ γράμμα σοὶ πέμπει I 24 sim. 49 II 58 III 1. 35. 56. 63. 83. 85 IV 39 V 2. 41. 47 VI 22 VII 93 ἄγω | σοὶ τάσδε- VII 1 ὅ * σοὶ ῥάφεις τὸν-βαυβῶνα VI 18 εἴ τί σοι ζῶν VII 79
 οὕτω * σοὶ ζῶν Βατυλλίς V 69 δέδεται καλῶς σοὶ V 31 οὐ σοὶ-ἐπεμνήσθην VI 42 τί τάβρά σοι ταῦτα; VI 45 || σέ Πνερίη, <σ> ἔ-Κυδύλλ' ἐπόψεθ' V 59 οὐ τὰ ἔρια σέ τρύχονσαι VIII 11 σε (σ') τίς σε Μοῖρ' ἔπεισ' ἔλθειν; I 8 sim. 11. 20. 56. 63. 66. 83 III 66. 75 IV 3. *46 V 15. 23. 24. 26. 72. 81 VI 7. 11. *17. 79 VII 4. 69
 VIII 33 IX 4 ἱκετέω-πρός σε τῶν Μουσέων III 71 τῶν σε γοννάτων δεῦμαι V 19 τῇ σ' ὅλη χάρη παράδειγμα θῶ V 12
 δεῖ σε-γενέσθαι ποιητὸν V 66 sim. V 20 ἢ ἄνω σ' ἢ κάτω βλέπειν VII 80 πρὸς σ' [ἡλθ']ον VI 15 sim. 85 VII 88 || ἡδ' ἡ φαρμαγεῖς οἱ * σ' ἂν οὗτος ἡγῆται gen. an dat. an acc. (cf. V 19)? V 43
 συγσφίγγω σύγσφιγγε τοὺς ἀγκῶνας V 25
 σῦκον οὐδ' ἂν σῦκον εἰκάσαι σῦκα ἔχοις ἂν οὕτω VI 60
 συλάω κ' ἡγῶ οὐκ ἐσύλευν VIII 50
 συλλαβή ἐπίσταται-οὐδ' ἄλφα συλλαβὴν γνῶναι III 22
 σύμπος νιν σύμπος ὡδε πηδῶντα III 96

συμφορὴ συμφορῆς - ἡδὴ ὁρᾷ ἐπὶ μέσον III 7
 σύν ἦρ' ἀγινεῖσαι σὺν ἀνδράσιν καὶ παισὶ IV 88 σὺν Τύχῃ VII 88 || adv. σὺν καὶ Κορωνίς-κώπολλων χαίροιεν IV 3
 σύνδουλος δόξει τις οὐχὶ σύνδουλον αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ-φῶρα V 56
 σύνεγγυς μὴ τις ἔστηκε σύνεγγυς * ἡμῖν († ἡμῶν) I 48
 συνεργαζόμεναι XI tit.
 συνοικίη ἐγγὺς τῆς συνοικίης οἰκέων τῆς Ἐρμοδώρου VI 52 ἔν-στόμ' ἐστὶ τῆς συνοικίης πάσης III 47
 σφορηγίς ἄδικτος [ἐς] Κυθηρίην(,) σφορηγίς I 55
 σφυρόν τὰς Ἀχαικάς-τοῖς σφυροῖσι τριβόντα V 62 (σκολὴ βῆξαι III 70)
 σῶμα τὸ σῶμα μόνον οὐχὶ δοῦσα χρήσασθαι VI 78 ἐς τὰ δοῦλα σώματα σπεύδῃ κῆς βέανον αἰτῇ II 87

τάλαντον ἀξίην τὴν νηῦν ἔχει τάλαντων πέντ' II 3
 τάλως, κοφῆ V 55 * τάλως voc. III 35 VII 88 τάλαινα voc. I 36 VI 3 ἔκ μιν ταλαίνης τὴν στέγην πεπόρθηκεν III 5 ἢ-τάλαινα δέλτος III 14
 τάπης μὴ-χὼ τάπης ἡμῖν-ληγῆς κύρση II 44
 τατὰ excl. an mamma? III 79
 ταταλίζω μεν κατακλίνει καὶ ταταλίζει I 60 γλυκὺν πιεῖν ἐγγεῦσα, ταταλίζουσα VI 77
 τατὰ mamma μή, τατὶ, ἀλλὰ-ἄφες V 69
 τάχα ἐρεῖ τάχ' [ὑμεῖν] II 16
 πρὸς σοὶ βαλέω τὸν μὲν τάχ', ἦν-III 85 ἦν μὴ λάβῃ-, ἐκ τάχα ψύξει IV 29 τάχ' οὖν-ἔξουσι-πρὸς σε, μάλλον δὲ πάν-

τως VII 88 τάχ' ἀλαφροτέρων (sc. δὸς?) VII 73 ἔπει τάχ' ἂν-ἐποικεῖσθαι IV 15
 ταχέως οὐ ταχέως τοῦτον ἀρεῖτ' III 60 δῆσον-τὴν ἱμανηθρονη-ταχέως λύσας V 11 κίνει ταχέως τὰ γούνατα VII 10 τὰ-ἔργα-ταχέως ἔργα VII 17 οὐκ ἂν ταχέως λέξει III 11
 τε ἔν τῇσι φύσιν τοῖς τε δικτύοις III 20 cf. VII 107 δοῖσαν-τερον τῆς ζωῆς τ' ἐπαυρέσθαι III 2 ἦκε-Κόσιν τέ μοι κέλευσον ἔλθειν V 65 δειλή, ἄστηθι. σὺ τέ μοι-, Ἀννᾷ VIII 14 [οἶον τε ποιεῖ]σιν VII 21 || τὰς ἐβδόμας τ'-εἰκάδας τ' III 53 ἦν τ' ἡκατῇ ἔλθῃ, -οἶσει, ἦν τ' ἡ Ἀρτακηνῇ VII 91 sq. || τε-καὶ et polysynd. v. καὶ
 τέγος τοῦ τέγους ὑπερθε τὰ σκέλεα τεινας III 40
 τεῖνω III 40 v. τέγος cf. ἐπιτεῖχος οἱ Λεωμέδοντος οἰκίην τε καὶ τεῖχη πέρσαντες IV 7
 τέκνον voc. I 13. 59. 88 ὦ τέκνον 21 ὦ τέκνον μοι Μητροίχη 61 μὰ τέκνον 85 τέκν' ἀγκάλαις ἄραις V 71
 τέκτων τίς-τὴν λίθον ταύτην τέκτων ἐποίει; IV 22
 τελέω τῆς οἰκίης μεν, τῆς τελέω τρίτην * μισθὸν II 64 ἐπὶ τῆς αἰκίης-, τῆς δίκης τὸ τίμημα διπλοῦν τελείτω II 48 || σοὶ-βίον προῆξεν ἐσθλὴν τελοῖεν αἶδε III 57 ὥσπερ τελευ-μεν ἐν[?] VIII 22 τ]ᾶνδεα τελευ[?] VIII 44
 τελέως τέλειον ἄρη[?]ρεν-ἰχ[?]έων ἰχθυσ VII 20
 τελώνης τοὺς-τελώνας πᾶσα νῦν θύρη φράσσει VI 64
 τέμενος θεῶν ἀδελφῶν τέμενος I 30
 τέμνω καλῶς τεμοῦσα-τὸ

σκελύδριον IV 89 ἐρεῖς τὸ πέλμα
τὴν Ἀθηναίην τεμῖν VII 117
τέσσαρες κῆν τέσσαράς μοι
Δαρεικούς ὑπόσχηται VII 102
τετράβολον ὅπως τὸν
αὐτῆς (ὄνον) μὴ τετραβόλο[ν]
κόψῃ VI 84
τέφρη σεν τὸ ὄριμον τέφρη
κάψῃ I 38 θνήσκε καὶ τέφρη
γίνεν X 2
τεφρός καὶ μὰ τήνδε τὴν
τεφρὴν κόρησιν VII 71
τέχνη τὰ ἔργα τῆς τέχνης
ἡμῶν VII 38
τῇ, Γυλλί, πῖθι I 82
τίθῃμι τὰς Ἀχαιῆδας (sc. πέ-
δας) -, ὡς πρῶν ἔθνηκας V 62
τρεῖς ὑπὲρ σεν μνᾶς ἔθνηκα V 21
τῇ γυναικὶ *θῆς δίφρον VI 1
ταῖς γυναιξίν οὐ θήσεις τὴν μέ-
ζον ἔξω σενίδα; VII 4 κῆς
τοὺς λίθους ἔξουσι τὴν ζοῆν
θεῖναι IV 34 φέρε ὡς τὸν πο-
δίσκον ἔλξῃς θῶ μ[ε]ν VII 113
ἢ σε θεῖσαι ἐν ἀνθρώποις V 15 ||
μὴ με θῆς γυναικί εἶναι V 13 ||
ἢν μὴ κατακίεσσαι τῇ σ' ὅλη
χώρῃ παραδείγμα θῶ V 13 ἐγὼ
σε θῆσω κοσμιώτερον κόρης,
κινεῖντα μὴδὲ κάρφος III 66
σεν - τὸ βρέγμα τῶ σκίπωνι μαλ-
θακὸν θάμμαι VIII 9 τίθεις[θ]ε
IX 12 cf. ἐν-, προσ-
τίκτω κητικτε Λητοῦν ὧδε -
Φοῖβη II 98 Κορωνίς ἢ σ' ἔκτικτε
IV 3
τίλλω τὰ τίλματ' -, ὡς λεία
ταῦτ' ἔτιλλεν II 70 τίλεσθιν ἐ[
VIII 46
τίλμα ὀρεῖτ' - τὰ τίλματ' αὐ-
τῆς καὶ κάτωθε κᾶνωθεν II 69
τιμάω τιμήσον - αὐτὸ καλὸν σῆ-
σον ἦς - ἐστὶν ἄξιον τιμῆς VII 67
τιμὴ ἔμψουσιν - Βατταρίω τι-
μῇ II 82 μοῦνον ἢ τιμῇ ἐν τῷ
μέσῳ ἔστω II 89 στήσον ἦς κοτ'

ἐστὶν ἄξιον τιμῆς VII 68 || κατ-
ηροτήσθω - ὥσπερ ἢ Δάον τιμῇ
V 68
τίμημα τῆς δίκης τὸ τίμημα
διπλοῦν τελείτω II 47 χιλιάς
τὸ τίμημα ἔνειμε 53
τίμιος ὥσπερ οἶδε τίμιος
βωμοί IV 5
τίμος τὸν τίμον ὅστις ἐστὶν
ἐξεδίφρησας VII 78
τίνω ἢν θύρην - τις κόψῃ,
μὴν τινέτω II 51 κῆν βλάψῃ
τι, διπλόον τινέτω 54 τρεῖς ἡμιαῖθα
- ἐκάστον τοῦ πλατύσματος τίνω
III 46 καὶ τάρχατα καὶ τόκους
τίσεις V 51
τίς δ' εἰς σὺ; I 5 sim. 3 bis.
IV 22 VI 18. 43 τίς οὐκ ἀπαν-
τῶσα - ἐμπνέοι; V 75 || τί ἐστί;
V 10 τί μὲν δοκεῖς τὰ σπλάγχνα
- πάσχειν; III 42 τ[ε] δ' οὐ
ἐποηξά; VI 74 μέγχι τέο κείῃ;
VIII 1 || τί σὺ θεὸς πρὸς ἀν-
θρώπους; I 9 ἢ τί τάβρα σοι
ταῦτα; VI 45 τί μ' ἐνβλέπεις
γελῶσα; VI 44 μᾶ, τί μοι ἐνεύ-
ρη; VI 47 τί τονθορύξεις κοῦν -
ἐξεδίφρησας; VII 77 || adi. τίς
σε Μοῖρ' ἐπεισ' ἐλθεῖν; I 8 τίς
ἦρα τὴν λίθον - τέκτων ἐποίει;
IV 21 || obliq. πνέσθαι τὸν
ἔτερον τίς ἢ ἐγδοῦσα VI 92 ὡς
ἀν αἰσθοῖσθε, σκῦντα - κύνες τί
βρώζουσιν VII 63 δεῖξεθ' - ᾧ
Θεσσαλὸς τίν' εἶχε - δόξαν - κῆ-
τικτε Λητοῦν ὧδε τεῦ χάριν
Φοῖβη II 96. 98 cf. ὅστις, ὅς
τίς ἦν μὲν κοτ', ἦν τις, ἀλλὰ
νῦν γεγήρακε VI 54 ἀράσσει
τὴν θύρην τις I 1 δότω τις III 70
δόξει τις V 56 εἰ τις - ἡκόνησε
VII 119 ταῖσδε κέ τινες τῶνδε
ἔασ' ὀπνηταί IV 83 εἰ - τιν'
ἔξει τῶν ἑμῶν II 24 ἦν θύρην
δέ τις κόψῃ II 50 sim. II 59 VI 102
ἐπὴν δ' ἐλεῦθερός τις αἰκίσῃ

δοῦλην II 46 οὗτος οὐκ οἶδ' ἢ
Χίου τις ἢ ῥυθρέων ἦκει VI 58
cf. VI 94 λίθος τις, οὐ δοῦλη
VI 4 ὅπως τις καλλίης III 41
sim. XI 1 χῆτέρην τιν' - φίλην
ἄθρεῖτω VI 32 τράγον τιν'
VIII 16 κόσον τιν' ἤδη - χρόνον;
I 21 || οὐδ' ὄναρ - εἰδὲ τις I 12
οὐ γὰρ ἐνγελᾷ τις I 77 cf. οὔτις.
ἦν μὴ τις - βῶση III 23 εἰ μὴ
τις - εἰδὲ IV 37 μ[ὴ] τις] - ἦκει I 2
μὴ τις ἔστικε; I 47 μὴ τιν'
ἦν μὴ τις - βῶση III 23 εἰ μὴ
τις - εἰδὲ IV 37 μ[ὴ] τις] - ἦκει I 2
μὴ τις ἔστικε; I 47 μὴ τιν'
ἦν μὴ τιν' - κόρη VII 75 μὴ
μ' ὁ βοῦς τι πημύνη IV 70 Βάτ-
ταρόν [τι] πημύνης II 5 κῆν
βλάψῃ τι II 54 φέρε, εἰ φέρεται
τι VII 47 εἰ σεν θάλλεται τι
τῶν ἔνδον II 81 ἐπὴν - ἔλγῃς
δρῶντα τῶν - μὴ θέλγῃς V 28 ἦν
τι τούτων - παραστειῖς V 50 ||
αἰεῖ - τι κινεῖν ἐυρίσκει VI 89
δοθῆσεται τι μέζον ἢ δοκεῖς I 65
τι μέζον ἢ γυνὴ προήσσειν IV 69
ἦν - τι καὶ μέζον γούξει θέλω-
μεν III 36 ὅς δ' ἔχει μείον τοῦ-
του τι fr. 15. 3 || δώσεις τι -
τούτω δάκος V 44 καλόν τι -
πρηγμ' IV 39 μᾶ, καλόν τι
δώρημα VI 21 ἦν τι ὅημα μὴ
σοφὸν πέυθη VI 38 εἰ] τ[ε] -
ἔχεις - ἄξιον δεῖξαι - ἔργον VII 1
adv. στρέφον τι I 8 οὐ γὰρ τι
πολλὴν - ἀντεῖμεν IV 14 μὴ
[τί] σ' ἐκπερῶν - κνάψῃ VIII 33
εἰ τι μὴ ψεύδος - ἢ παροιμία
βάξει II 101 εἰ τι μὴ λίθος τοῦρ-
γον IV 32 εἰ τί σοι - βίον προή-
ξιν ἐσθλὴν τελοῖεν III 56 εἰ τί
σοι ζῶν III 79 οὕτω τί σοι
δοίησαν - τερπνὸν τῆς ζοῆς τ'
ἐπανρέσθαι III 1
τιτράω ὅπως ἦν ἐν τετρα-
μένης ἡμεῖς III 33

τοῖος χαιρέτω φίλην - ἐοῦσα
τοίῃ VI 32 μηδὲ ἐν - τοῖον φέ-
ρουσα χάρεϊ I 73
τοίχος πρὸ τῆς χαμεῦνης
τοῦ ἐπὶ τοίχον ἐριμῶς III 16
σε - προημονῶσαν οὐ φέρονται οἱ
τοῖχοι VI 8 οἰκίης τοίχον κή-
ρυκα de gallo IV 12
τόκος καὶ τάρχατα καὶ τό-
κους τίσεις V 51
τομὴν ασ[σ] VIII 47
τονθ(ο)ρύζω σε τονθορύ-
ζουσιν καὶ προημονῶσαν VI 7
τί *τονθορύξεις κοῦν ἔλενθέρῃ
γλάσση - ἐξεδίφρησας; VII 77 τόν]-
θρυξ καὶ κνῶ VIII 8
τονθορύξεις ἢ τονθορύξει -
ἐξεδίφρησας VII 77 v. - ὅσω
τόσος κοῦν τόσος λόγος τοῦδε
III 43 κᾶπτε [ὑπνον -] - οὐ δο-
κέω τό[σ]ον VII 42
τοσοῦτος κῆ τοσοῦτ' ἀπο-
στάζει VI 6
τότε εἰ τότ' ἐξήμαρτον, οὐ
τὰ νῦν - ἐθ' εὐρήσεις V 16
τράγον τιν' [VIII 16
τράχηλος τὴν ἄκνανθαν - ἐκ
τοῦ τραχήλου δῆσον VII 9
τρεῖς κῆ[κ]ημόρους τρεῖς
ἐγγέσας I 80 ἡμέρας - δὲ ἢ τρεῖς
I 40 τρεῖς ὑπὲρ σεν μνᾶς ἔθνηκα
V 21 μνᾶς τρεῖς ἔδωκε VII 29
χλαῖναν ἔχει τριῶν μνῶν Ἀττι-
κῶν II 22 τῶν τριῶν - δοῦναι
ταῦτα - Δαρεικῶν VII 105 τρεῖς
ἡμιαῖθα - ἐκάστον τοῦ πλατύ-
σματος τίνω III 45 || τρεῖς καὶ
δέ[κ] οἰκέτας β[ε]όσσω VII 44
τρέπω μὴ βροντέων - τρέ-
ψης - εἰς φρυγὴν ἡμέας VII 66
τρέφω ὠρινθεῖς -, κῆν τρέφῃ
τις ἐν κόλπῳ VI 102 ἦν - στέργω
ἐν τῇ χειρὶ - θρέψασα V 83
τροίβα ἡμερὴν τε καὶ νύκτα
τρίβουσα τὸν ὄνον VI 83 σέ -
τὰς Ἀχαιῆδας (sc. πέδας) - τοῖς

σφυροῖσι τρίβοντα V 62 τρι-
βειν ψοφῶντα VII 11 τώμβλν
τῆς ζοῆς τρίβων III 52
τρίβων τρίβονα καὶ ἀσκέ-
ρας σαπρὰς ἔλκων II 23
τριηκὰς ἡ πικρὴ τὸν μισθὸν
αἰτεῖ III 9
τριτημέρη (nudius tertius)
- ἐποίησεν III 24 Νοσσοῖς εἶχεν -
τριτημέρη νιν VI 21
τριταῖος οὐκ οἶδεν τῆς οἰ-
κῆς τὸν οὐδὸν III 37
τρίτος τῆς οἰκῆς μεν, τῆς
τελέω τρίτην *μισθόν II 64
τρυτάνη ταῦτα τρυτάνη Μί-
νας οὐκ ἂν δικάζων βέλτιον
διήτῃσε II 90
τρυχὼ μόνῃ τρυχούσα τὴν
μῖαν κοίτην I 22 μὴ μακρογο-
ρεῶν ὕμεας - τῇ παροιμίᾳ τρυχῶ
II 61 οὐ] τὰ ἔρια σὲ τρυχ[ο]υ-
σιν VIII 11
τρώγλη ἐς-τὴν τρώγλην τὸν
πελανὸν ἐνθες τοῦ δρεκοντος
IV 90
τρώγων ὄκον-οἱ μὲς ὁμοίως
τὸν σίδηρον τρώγουσιν III 76
τύραννος οὐ, τὴν τύραννον
deam nescio quam V 77
τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ
βίον καμπτήρ X 3
τύχη v. nom. pr.
τωθάξω μεν τὴν γυναῖκα
τωθάξει κακοῖσι δέννοις VII 103
ὕγιαίνω ὕγιαίνε μοι VI 97
ὕγια ὕγιᾳ πολλῇ ἔλθοιμεν
αὐτοῖς IV 86 || panis sacratus ἐπὶ
μὴ λάθῃ φέρειν-τῆς ὕγινης IV 94
μέζων ἄμ' ἀρτίης ἡ ὕγι' στί
τῆς μοῖρης 95 cf. nom.
ὕδρη ἐστὶν ὕδρης ποικιλώ-
τερος III 89
ὕδωρ ἐπιστάξασα I 81
ὕλα κτέω ἐπιβρύχουσα -
κύνων ὕλακτέω - ταύταις VI 14

ὕλη καθ' ὕλην - τώμβλν τῆς
ζοῆς τρίβων III 51
ὕμεῖς μεζόνως οὕτως-ἡπερ-
ὕμεῖς IV 81 θῆσεσθε δ' ὕμεῖς
VII 56 θῆσεσθε χύμε[ε]ς VII 21
πρὸς τοῦτον, ὕμεῖς δ' - διαίτατε
II 85 τὴν αὐτονομίην ὑμῶν
II 27 θυμὸς ὕμεων ἐκείνης
VII 62 τῆς νεωτέρης ὕμιν πρόσ-
εστιν I 19 ἔρει τὰ χ' [ὕμιν] II 16
ὁ Φοῦξ ὕμιν πληγὴς ἀμείνων
II 100 καλ' ὕμιν - τὰ ἱρά IV 79
οὕτως ὕμιν -] δοίη VII 25 ἡν
μὴ ὕμιν ἀνδάνη VII 50 μὴ -
ὕμεας-τρυχῶ II 60 δεῖ-] - ἡσθεί-
σας ὕμεας ἀπελθεῖν VII 55 βοῦς
ὁ λακτίσας ὕμας VII 118
ὕπερ c. gen. τοῖς ὑπὲρ σε
μῶς ἔθνηκα V 21 || c. acc. ὁ ὑπὲρ
κείνο τοῦ βίον καμπτήρ X 3
ὕπερβαίνω ἡν-δρους ὑπερ-
βῆ II 53
ὕπερ ἐχῶ δίκη ὕπερ ἐξεί
Βάτταρόν τι πημύνης II 5
ὕπερθε τοῦ τέγους ὑπερθε
τὰ σκέλεα τέλεις III 40
ὕπερθυρον τὰ ὑπέρθυρ'
ὀπτά II 65
ὕπερκορὴς οὕτω, ὥστ' οὐκ ἐτ'
ἀρκεῖ de pene V 1
ὕπισχνέομαι κῆν τέσσαράς
μοι Δαρεικοὺς ὑπόσχηται VII 102
ὕπνος ἡ μαλακότης ὕπνος
VI 71 μέχρις τὸν ὕπνον ἐκχέη
πάντα VII 7
ὕπόδημα ὑποδημάτων χρεῖη
VII 87
ὕπτιος οἶδ' ὕπτι' ἐρριπτεῦν-
το o VIII 25
ὕφαπτω οὐδ' ἔχων δᾶδας
τὴν οἰκίην ὕφῃσεν II 36
ὕω κῆν δῆ Ζεὺς VII 46
φαιδρός φ[αιδρῆ] IX 3
φαλακρός VI 59 τὸ φαλακρὸν
καταψάσας VI 76 sc. βρέγμα?

φάραγγος - μακρὸς VIII 16
φῆρω *φέρεις σύ; V 18 φέρε'
εἰ φέρεῖς τι VII 47 φέρε' ὥδε
τὸν ποδίσκον VII 113 φέρε' ὦ[δε]
IX 9 cf. + V 18 πέδας ἤξω φέ-
ρουσα III 96 ἔς με μῆδ' ἐν-
τοῖον φέρουσα χώρει I 74 τὴν
ψῆφον - Βαττάρω φέρειν II 93
ἐπὶ μὴ λάθῃ φέρειν - τῆς ὕγινης
IV 93 (ἡκατὴ) μνῆς ἔλασσον οὐκ
οἶσσι VII 91 τὰ - ἔργα - ταχέως
ἐνεγν' ἄνω[θεν] VII 17 τὰς μ[οι]
σ[αμβαλονχίδας] - ἐνεγμε VII 54
σε τονθορούζουσιν - οὐ φέρουσιν
οἱ τοῖχοι VI 8 φέρειν ὅσας ἂν
ἡ κακὴ σθένη βύρσα III 80 ὀκ-
σους οὐ - [ἀστέ]ρας ἐνεγκύν οὐ-
ρανὸς κεκαύχηται I 33 || med.
φέρειν λαβοῦ[σας] VII 105
φεύγω φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκῆς
V 74
φημί τοῦτο. φημί, χή μάμμη
- ἐρεῖ σοι III 34 ἰούσα, φημί, -
βῶσον IV 45 sim. V 20 VIII 6
μαρτύρομαι, φημί IV 50 [τί οὖν]
*φης; I 47 μνήν τινέτω, φησί
II 51 ἄλλ' οὐδὲ τούτων, φησί
τῶν λόγων Γυλλίς δέεται I 78
sim. VII 49 cf. προσ-
φθεῖρω ἐκποδὸν ἡμῖν φθει-
ρεσθε VI 16
φιλέω σε I 66 ἐγὼ φιλῶ σε
VII 4 εἰ φιλεῖς μ', εἶπον VI 43 ||
φιλεῖσαι (saviants), τὸ φαλακρὸν
καταψάσας VI 76
φιλιάζω φι[λ]ιάζ[ο]υσαι ἢ
ιδιάζουσαι VI tit.
φίλος subst. χαίρετω φίλην -
ἐοῦσα τοίῃ, χητέρον τιν' - φίλην
ἀθρεῖτω VI 31. 33 voc. φι[λ]ῆ
I 73 sim. IV 27. 39. 72 || adi. τὴν
φίλην Δήμητρα I 69 αἱ φίλαι
Μούσαι III 1 τὰς φίλας Μού-
σας 83 φίλη Κυρνοῖ IV 20. 56
sim. VI 12. 17. 23. 86
φιλόσοφοι I 29

φοιτῶ πρὸς-τὴν παίστην
- φοιτῶν III 65 στατήρας πέντε
- φο[ι]τᾶ - Εὐετηροῖς ἡμέρην πᾶ-
σαν λαβεῖν ἀνώγονο' VII 99
φορέω κόσας - μέλλεις ἔς
*μεν φορῆσαι sc. τὸ νῶτον? III 78
cf. εἰς-
φορῶν νενημένῃν χοῖρον
πολλῆς φορῆς IV 16
φορῶν φρένας βόσκεις VIII 15
φορίσσω ζώων τῶν δημο-
τέων φρίσσοντα καὶ τὸν ἡμιστον
II 30 τοὺς - τελόντας πᾶσα νῦν
θύρη φρίσσει VI 64
φρονέω τὴν - βαίτην - δεῖ
νδον φρονεῖντα καὶ ῥάπτειν
VII 129
φουγῇ μὴ - τρέψης - εἰς φυ-
γὴν ἡμέας VII 66
φυλάσσω φύλασσε *κάρ-
[ψ]ας αὐτὰ VII 85 cf. pr. XXVII
φυράω ὅστις ἐστὶ κακὸν ποῖον
πηλοῦ πεφύρητ' II 29
φυσάω οἱ - τῇ γενῇ φυσῶν-
τες (οὐκ ἴσον τοῦτω) II 32
φύση follis αἱ δορυκαλίδες -
ἐν τῇσι φύσης - κεῖνται III 20
φωνέω τὸ δευτέρον σοι - πᾶ-
λιν φωνέω, ὅπως ἐρεῖς Ἑρμοῦνι-
ἐμβάλειν V 47 Δριμύλω φωνέω
πάλιν VII 6
φωνή πάλιν προήμηνον ἀξίαν
φωνῆν σιωποῦ VII 98
φώρ δόξει τις οὐχὶ σύνδου-
λον αὐτὸν σπαράσσειν, ἀλλὰ
σημάτων φῶρα V 57
χαίρω χαίροις ἀνάξ Παιήον
IV 1 sim. 4. 6 χοῖ - πέσαντες
- χαίρόντων 9 χαίρετω δὲ δέ-
σποινα IV 58 || χαίρετω φίλη
πολλὰ ἐοῦσα τοίῃ, χητέρον -
ἀθρεῖτω VI 31
χάλκεος χαλκῆν - μυῖαν -
παίζει fr. 14, 1

χαλκίζω ἐν τοῖσι προὔνοι-
κοις χαλκίζεις III 65
χαλκίνδα παῖζων III 6
χαλκός χαλκοῦ ὄνυμα· ἄν
οὐκ ἀποστάξει VII 80 οὐ λό-
γων-, φασίν, ἡ ἀγορὴ δέεται,
χαλκῶν δέ VII 50
χαμεύνη ἡ - δέλτος - κείται
πρὸ τῆς χαμεύνης τοῦ ἐπὶ τοῦ-
χον ἐρείντος III 16
χάριν τεὸ χάριν II 98
χάρις ἔχει τὴν χάριν ταύτη
V 81 καὶ χάριν πρὸς με[] VII 35
χάσκα οὐ σοὶ λέγω - τῇ ὠ[δε]
χῶδε χασκούσῃ; IV 42
χέλος ἄχρως ἡ ψυχὴ - ἐπὶ
χειλέων μοῦνον - λειφθῇ III 4
ἐκτι Μιτρηοῦς τῆσδε [των τέ
σευ] χεῖλ[ων] VII 107 ὁτέφ σὺ
χεῖλα - οὐ[γ]εις 112
χειμῶν tempestas ἄγριος
χειμῶν [- ἐνέπ]σε I 44 || hiemis
κῆπὴν ὁ χειμῶν ἐγγὺς ἡ III 45
χεῖρ ἐμβύσσον εἰς τὴν χεῖρα
Βατταρίῳ τιμῇ II 82 δότω τις
εἰς τὴν χεῖρα III 70 ἡς - χεῖρ
δεξιῇ ψάμεις IV 4 om. IV 19
ἐπ' ἡπίας - χεῖρας - τεῖνας IV 18
ἐν τῇσι χερσὶ τῆς ἐμῆσι θρέ-
ψασα V 83 σ' ἔγενεσ' ἂν τῶν
ἐμῶν - χερῶν VI 11 || de arte
τῶν σῶν - ἄξιον - χερῶν νοήρες
ἔργον VII 3 ἀληθινὰ - αἱ Ἐφε-
σίου χεῖρες εἰς πάντ' Ἀπελλέω
γοῶματ' IV 72 αὐτῆς (Miner-
vae) ὄρην τὰς χεῖρας, οὐχὶ Κέρ-
δωνος δόξεις VI 66
χηναλὼ πηξ τὴν χηναλῶ-
πεναι ὡς τὸ παιδιὸν πνίγει IV 31
χηραίνω κόσον τιν' ἤδη χη-
ραίνεις χρόνον; I 21
χηρός ἡστέ γοαμμάτων χήρη
expers III 35
χίλιος χιλίας τὸ τίμημα
ἐν[ι] με sc. δραχμᾶς II 53 χιλίας
μὲν ἐς τὸ νῶτον ἐγκόψαι αὐτῷ

κέλευσον, χιλίας δὲ τῇ γαστρὶ
sc. πληγὰς V 33 sq. sim. 48 sq.
τῇ μὴ - χιλίων εὐντων (sc. βαν-
βάνων) ἔνα οὐκ ἂν - προσδώσω
VI 35
χλαῖνα ἡ[ν] εἰ[] χεῖ χλαῖναν
II 14 χλαῖναν ἔχει τριῶν μνέων
Ἀττικῶν 21
χοιράς προσφὺς ὅκως τις
χοιράδων ἀναρίτης XI 1
χοῖρος νενημένην χοῖρον
πολλῆς φορὶνης - ἡτρε - ἐποιεύ-
μεσθα IV 15 τὴν - χοῖρον αὐτοῦ
δρόπτεϊ VIII 2 τὴν ἀναλυν
χοῖρον ἐς νομὴν πεμψον 7
χολή πρὶν χολή(ν) βῆξαι
III 70 τὴν σευ χολήν - ἡθελον
κατασβῶσαι V 39 μὴ - τὴν χολήν
ἐπὶ ῥινὸς ἔχ' εὐθύς VI 37
χοάομαι τῆς ληκνύθου - τῇ
ἐπὶ παντὶ χρώμεσθα III 21 κῆ-
δονα - πρόσθεν ἡ αὐτὴ χηῖσα-
σθαί VI 29 || δοῦλός εἰμι, χρῶ
ὅτι βοῦλῃ <μοι> V 6 τὸ σῶμα
μοῦνον οὐχὶ δοῦσα χηῖσασθαί
VI 78 τοῦτω Κυλαϊδὶς - ἐχρήτο
VI 55 cf. VI 33
χράω v. κίρημι
χρεῖζω (χεῖζω) volo ἀγαθὰ
παρθ' ὅς' ἂν χρεῖζης I 31 θλῆ
λαβὼν ὅκως χρεῖζεις II 83 || ἂ σοι
χε[ρεῖ]ζονσ' ὡδ' ἔβην ἀπαγγεῖλαι
I 49 οὐχὶ Βάτταρος χρεῖζων Θα-
λήν μετελθεῖν II 49 κόσον χρεῖ-
ζεις κείν' - ἀπεμπολὴν τὸ ζεῦ-
γος; VII 64 cf. Phoen. 3
χεῖρη νῦν αὐτὸν ἐμάρσσεις -
ὅτ' ἐστὶ χρεῖ[η] VI 10 ὑποδη-
μάτων χρεῖη VII 87 εἰ[] δὲ σοίγ'
ἐστ[] χρεῖη, φέρει 104 ἡν ἔχητε
κῆτῶν χρεῖην 124 cf. fr. 19
χεῖ ὃν χοῖν - ὡς ἐγὼ ζῶειν -
φρίσσοντα II 28
χεῖζω v. χρεῖζω
χεῖσιμος τὰ χηῖσιμ' ἔργα
τοῦ [- Κέρδων]ος VII 16

χηστός ὁ βασιλεὺς χηστός
130 ὁτός - ὁ χηστός iron. III 26
χρόνος μὴ τοῦ χρόνον κατα-
ψεύδω I 17 κόσον τιν' ἤδη χη-
ραίνεις χρόνον; I 22 χρόνω κοτ'
ἄνθρωποι - ἔξουσιν IV 33
χρυσίον I 29
χρυσός ὁ Κολοφώνιος fr. 16
χρῶμα τὸ χρῶμα δ' - [- οὐ-
δὲν ἔλλ]λο τῶδ' ἴσον· χρῶμα
[- οὐτ]ω - ἀνθήσει VII 25. 27
κῆτερον χρῶμα[] 30
χύτρη v. κύτρη
χάλος χολήν - ἀείδων χολὸν
ἐξεπαίδευσα I 71
χωρέω αὐτὺς ἔς με μὴδὲ ξν
- τοῦτον φέρουσα χῶρει I 74 cf.
† VI 97
χώρη οὐδ' ὅκον χῶρης οἱ
μὲς - τὸν σίδηρον τρώγουσιν
III 75 τῇ σ' ὅλη χῶρη παρ-
δειγμα θῶ V 12
χῶρος ὡς ἡμεας [ὁ χῶ]ρος
ἔλκει II 10

ψαιστός ψαιστὰ δεῦσον IV 92
ψάλτρια ἡ ψάλτρι' <Εὐ>-
τηρίς VII 100
ψάφω ἡς - χεῖρ δεξιῇ ψάμεις
IV 4 οὐ σοὶ δίδωσιν ἡ - Τύχη -
ψάφω παδίσκων ὡν Πόθοι τε
κῆρωτες ψάφουσιν; VII 94 sq.
φ' ἐπὶ νοῦν γένοιτο, καὶ θεῶν
ψάφειν ἡπείγεται IV 75
ψευδής οὐδ' ἐλέγξασα εἴτ'
ἐστ' ἀληθέα - εἴτε καὶ ψευδέα
V 36
ψεύδομαι μὴ ψεύση, - τίς
ἦν -; VI 17 μὴδὲ τοῦτό με ψεύσῃ
VI 86 cf. ἐπι-, κατα-
ψεύδος εἰ τι μὴ ψεύδος - ἡ
παροιμία βάζει II 101 τὴν ἀλη-
θεῖαν βάζειν, - οὐδ' ὅσον ῥοπὴν
ψεύδος VII 33 ἐστ' ἂν - πε-
σθῆτε [μὴ] λῆγει[ν] ψεύδεα Κέρ-
δωνας VII 52

ψήφος τὴν ψήφον - Βατ-
τάρω φέρειν II 92
ψιττάκια (n. pl.) VII 58
ψοφέω δεσ[]μὰ τρίβειν ψο-
φεύντα VII 11
ψυχὴ κοῖην - ψυχὴν [ἐχουσα]
θάλλεις τὸν δίφρον; I 36 δεῖ-
ρον ἄχρως ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐπὶ
χειλέων μοῦνον ἡ κακὴ λειφθῇ
III 3 ἱκετώ - πρὸς σε - τῆς -
Κουτίδος ψυχῆς III 72
ψωρός ψωρὴ ἄρρηκεν ὀπλῇ
VII 117

ὦ † VII 5
ὦ τέκνον I 21 ὡ γυναικες IV 79
VII 21. 45. 55 ὡνδρες δικασταί
II 61 ὦ ἀναξ IV 18 ὦ μέγιστε
IV 86 ὦ Γῆρας II 71 ὦ τέκνον
μοι Μητρίχη I 61 ὦ Θαλῆς II 55
ὦ Γούλλε X 2
ὦδε sic ὡδε ταῦτ' εἴη IV 85
an hic? ὅκως νιν σύμποδ' ὡδε
πηδεύντα - βλέπωσιν III 96 ἀνο[]ί-
ξας πυργίδα - μὴ τὴν ὠδ[ε], τὴν
ἄνω κείνην VII 15 an huc?
τῇ ὠδ[ε] χῶδε χασκούσῃ IV 42
χιλίας ὡδε καὶ χιλίας ὡδ' ἐμ-
βαλεῖν V 48 sq. || hic κῆτικε
Λητοῦν ὡδε - Φοῖβη II 98 || huc
ὡδ' ἔβην I 49 τῇμέρη -, ἥτις
σ' ἐσήγαγ' ὡδε V 23 τοῦτον αὐ-
τις ὡδ' ἔχων ἦκε δεδεμένον οὐ-
τως V 63 φέρ' ὡδε τὸν ποδί-
σκον VII 113 τὴν μοι δοῦλ[ιδ']
ὡδε <δεῖ> πέμπειν VII 126 ||
] ὡδε τῶναρ ὡδ[] VII 40
ὦ θέω κῆλὶ μέζον ὡθεῖτα
IV 54
ὦμος τοῦτον κατ' ὦμον δεῖ-
ρον III 3 τοῦτον ἀρεῖτ' ἐπ'
ὦμον 61
ὠνέομαι τῆς Ἀθηναίης ὠνευ-
μένης αὐτῆς VII 82
* ὠνοπῶλι voc. VI 99
ὠρη civa μὴ τιν' ὠρην ὦν

λέγω πεποιήται; IV 43]ώρην
εἴχ[ε VIII 63

ώρη γε[ν]ήσομ' ἀστός, ἡ ἄσ[τυ]-
ρο[ν] *χώρη II 7 λαίμασ[σει],
*χώρη ἡμῖν ἀφ[έρπειν] ἐστί
VI 97 cf. ἐννέωρος

ώριμος σεν τὸ ὠριμον τέφρη
κάψει I 38

ὡς ζώμεν οὐχ ὡς βουλόμεσθα,
ἀλλ' ὡς ἤμεας [ὁ χά]ρος ἔλκει
II 9 δν χρῆν - ὡς ἐγὼ ζῶειν II 29
οὐκ ἂν οὕτω - σαφέως ἔκειτ' ἂν
ὡς σαφῶς κείται VII 121 ὡς
δοκεῖς V 17 ὡς λέγεις VI 57 ||
πρὸς Μοιρέων, τὴν χηναλώπεκα
ὡς τὸ παιδίον πνίγει IV 31 ||
ὀρήτ' - ὡς λεία ταῦτ' ἐτίλλεν II 70
cf. VII 22 μαρτύρομαι - τὸν
θεὸν -, ὡς ἔκ με καίεις IV 49 ||
ὡς μὴ καλῶς γένοιτο τῆμέρη
κείνη V 22 || δώσεις - καλύψαι -,
ὡς μὴ - θεωρεῖται V 46 || ὡς
ἀμαρτύρων εὐντων - διαίτῃτε
II 85 || nam ὡς ὁ Φρὺξ - πλη-
γὴς ἀμείνων ἔσσειτ' II 100 ὡς

ἦν τι - παρ᾽ αὐτοῖς, - τίσεις V 50
ὡς ἦν τι μὴ νῦν - κύρη, οὐκ
οἶδ' ὅπως - πρήξει VII 75 ὡς
ἂν αἰσθοῖσθε VII 62 θνήσκε -,
ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κείνο τοῦ
βίου καμπτήρ X 3 ὡς οἰκίην οὐκ
ἐστίν - εὐρεῖν - ζῶνσαν fr. 15, 1
ὡς ἀλλ' οὐδ' ὡς VIII 42

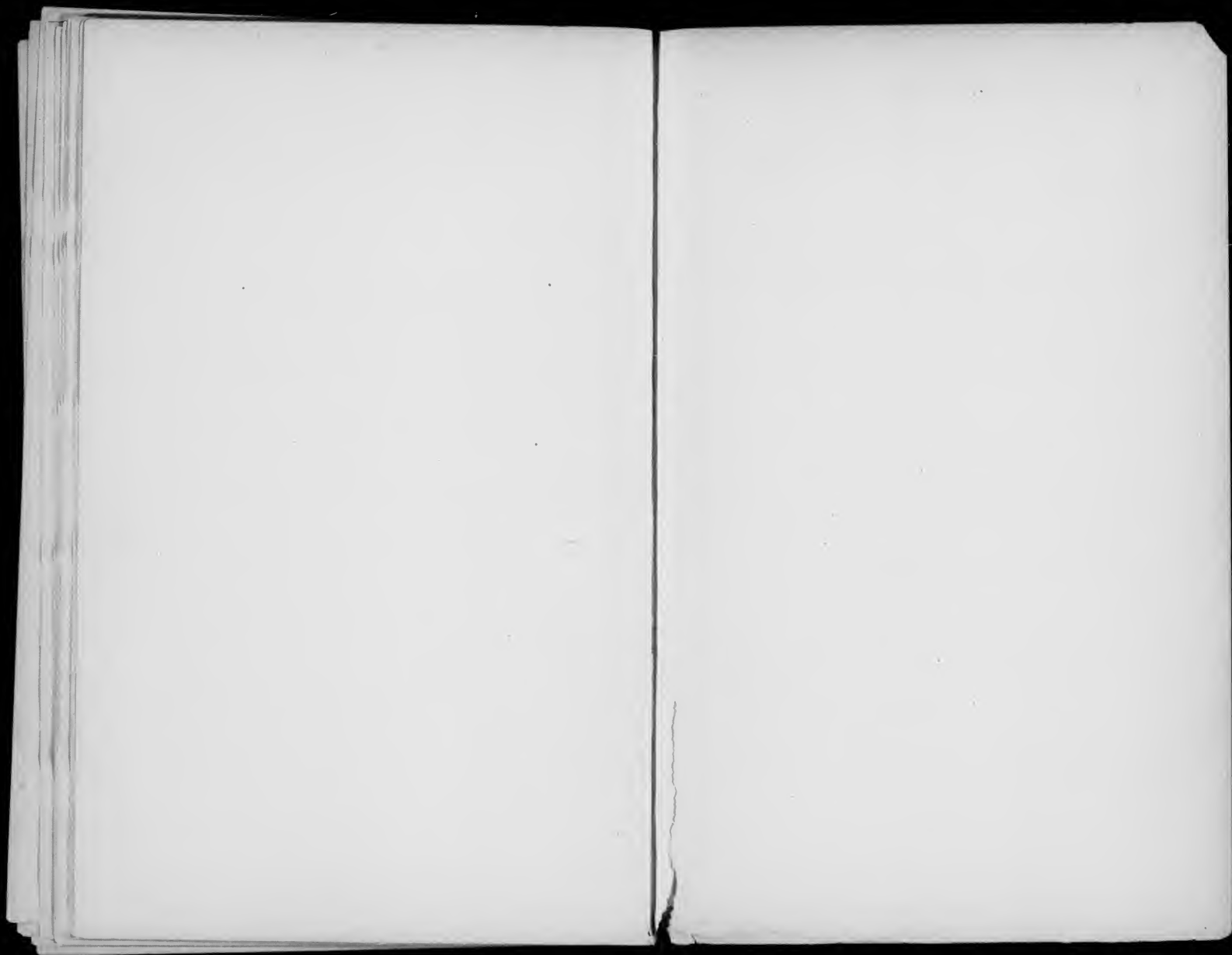
ὥσπερ τὸ αἶμ' ἂν ἐξεφύ-
σσειν ὥσπερ Φίλιππος ἐν Σάμῳ
κοτ' II 73 ὁ κέραμος πᾶς ὥσπερ
ἵτρια θλήται III 44 ὡ(ς)περ
εὐρημ' ἀρπάσασα δωρεῖται VI 30
κατηρησθῶ οὕτω κατὰ μνῆς
ὥσπερ ἡ Λάον τιμὴ V 68 δεδε-
μένον οὕτως ὥσπερ ἐξάγεις αὐ-
τόν V 64 ὥσπερ τελευτῶν ἐγ[
VIII 22

ὥστε ὥστ' ἐγωγ' εἶπα III 26
ἦδ' ὑπερκορῆς οὕτω, ὥστ' οὐκέτ'
ἀρκεῖ V 2 εἰς κνῦσα -, ὥστ' -
πρήξεις VII 96 εἰς πονηρὸς - ὥστε
καὶ περὶ οὐδείς σ' ἐπαινέ-
σειεν III 74 κἀληθιν' ὥστε μηδ'
ὀδόντα κινήσαι III 49

Syllabarum quantitas memorabilis: ἀστράγαλοι?, ζήτρεϊον,
ἴσος, -ως, καλός, -ὢς, ὄω

Synonyma: λέγω εἶπον φημί βάζω λαλέω φωνέω καλέω βοάω -
ἄνωγα κελεύω λέγω προστάσσω - βούλομαι θέλω χρεῖζω - ἐράω στέργω
φιλέω - δύναμαι δρᾶναι ἔχω σθένω - νομίζω οἶμαι δοκέω ἔχω
τίθημι - εἶμι ἤλθον ἤνω βαδίζω βαίνω διδράσκω χωρέω - ἔσσω
ὀρμάω σπεύδω - ὀράω βλέπω θεάομαι σκέπτομαι ἀδράω - καθεύδω
κνώσσω - ῥέγω γρύζω τονθορύζω κιχλίζω πρημονέω - τελέω τίνω
τίθημι - ἀνοιστρέομαι θάλλομαι θερμαίνω κυμαίνω || θυμός καρδίη
νοῦς σπλάγχνα φρένες ψυχή ἔνδον - ὄμμα κόρη (ὀφθαλμός om.) -
βίος ζωή - ἔργα χεῖρες - οἶκος οἰκίη οἰκίον ἄνθρωπος στέγη στεγύλλιον -
τιμὴ τίμημα τίμος - ἡ θεός θεά δέσποινα πότνια τύραννος || γλυ-
κὺς ἡδύς - ὀρφανός χήρος - εὖ καλῶς - ἔλασον ἤσον μείον || ἐκρητι
οὐνεκα χάριν - ἐνταῦθα τότε - ἔστε ἄχρως μέχρως - γάρ ὡς - ὅτι
ὀτεννεκα - ὡς etc. οἶον. Composita in fine simplicium notantur.

Vocabula κατ' Ἑλληνισμὸν omissa: ἀράσσω, εἶμι; βρέγμα?, δραχ-
μαί, ἡμέρη, κύλιξ, ὀδός, οἶνος, ὀφθαλμός, χεῖρ. ut κακέμματα:
βαυβών, κέρκος; πέδαι, πληγαί, σκύλος. (ἂν; ἐκ; ἐν; ὁ).



COLUMBIA UNIVERSITY LIBRARIES

This book is due on the date indicated below. ~
~definite period after the date of ~

88H4521

IE94



COLUMBIA UNIVERSITY

0032191715

043146

88H.4521
IE94

AUG 1 1947